

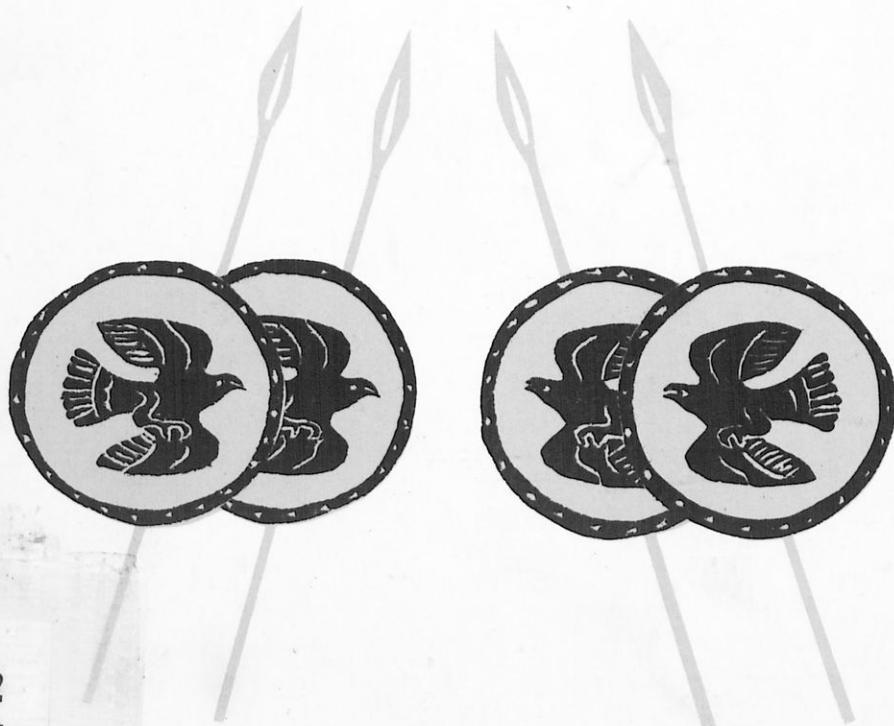
ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΑΡΧΑΙΑ ΔΕΣΤ/Γ
23

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗ

ΕΚΛΟΓΑΙ

Δ', Ε', ΣΤ' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

002
ΚΛΣ
ΣΤ2Β
401

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΑΘΗΝΑΙ 1969

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΣΤ

89

ΣΧΒ

Journal

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗ

(ΕΚΛΟΓΑΙ)

ΔΩΡΕΑ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Η ΦΑΡΤΗΣ ΥΔΡΕΥΟΥΣΑ

ΠΑΤΩΛΙΣΣΑ

ΑΖΗΦΑ
ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΕΙΚΙΝΩΝ

ΣΤ'

89

ΣΧΒ

(ΧΡΙΣΤΟΥ) ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Θούκυδιδης

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗ (ΕΚΛΟΓΑΙ)

Δ', Ε' & ΣΤ' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΗΣ
ΕΔΩΡΗΘΕΑΤΟ
Q. E. D. B.
3973
6989 σελίδα 98 τελευταία
1969

ΕΛΛΑΣ

21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
Α Θ Η Ν Α Ι 1969

Θ Ο Γ Κ Υ Δ Ι Δ Η Σ

Ψηφιοποιημένης από το Ινστιτούτο Εκπαίδευσης Πολιτικής

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

I. Ο ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ

1. Βίος. 'Ο Θουκυδίδης ἐγεννήθη ἐν τῷ Δήμῳ Ἀλιμοῦντι (παρὰ τὸν σημερινὸν "Αλιμον", πέραν τοῦ Π. Φαλήρου) τῆς Ἀττικῆς περὶ τὸ 470 π.Χ. 'Ο πατέρης του "Ολορος" ἦτο ἀπόγονος ἄλλου 'Ολόρου, βασιλέως τῶν Θρακῶν, τοῦ μαραθωνομάχου Μιλιάδου καὶ συγγενῆς τῶν Πεισιστρατιδῶν. Εἰς τὴν καταγωγὴν του δὲ αὐτὴν ὥφειλε τὴν μεγάλην του περιουσίαν καὶ τὰ ἐν Σκαπτῇ ὅλῃ, θρακικῷ χωρίῳ, μεταλλεῖα τοῦ χρυσοῦ.

'Ο Θουκυδίδης, ὡς καταγόμενος ἐξ εὐπόρου καὶ εὐγενοῦς οἰκογενίας, ἔτυχεν ἐπιμελοῦς καὶ τελείας ἀγωγῆς καὶ παιδείας. Ἐσχε διδασκάλους τὸν φιλόσοφον Ἀναξαγόραν καὶ τὸν ῥήτορα Ἀντιφῶντα, οἵτινες καὶ αὐτοί, ὡς καὶ οἱ σύγχρονοι σοφισταὶ Πρωταγόρας, Πρόδικος, Γοργίας καὶ ἄλλοι, συρρέοντες εἰς τὰς Ἀθήνας, τὸ κέντρον τότε τοῦ πνευματικοῦ κόσμου καὶ τὴν παίδευσιν τῆς ὅλης Ἑλλάδος, μεγάλως ἐπέδρασαν ἐπὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ.

Κατὰ τὸν συμβάντα ἐν Ἀθήναις λοιμὸν τὸ δεύτερον ἔτος τοῦ Πειλοποννησιακοῦ πολέμου, δὲ ἀπέθανεν ὁ Πειρικλῆς, προσβληθεὶς καὶ ὁ Θουκυδίδης ὑπὸ τῆς νόσου διεσώθη, τῷ δὲ 424 γενόμενος στρατηγὸς καὶ ναύαρχος τῶν Ἀθηναίων μετέβη εἰς τὰ παράλια τῆς Θράκης. Ἐκεῖ εὑρισκόμενος διετάχθη νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀπειλουμένην ὑπὸ τοῦ Λακεδαιμονίου στρατηγοῦ Βρασίδου Ἀμφίπολιν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐβράδυνε, δὲν κατώρθωσε ν' ἀποτρέψῃ τὴν κατάληψιν αὐτῆς. Ἐνεκα τούτου κατεδικάσθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ προδοσίᾳ εἰς θάνατον, καὶ, ἵνα ἀποφύγῃ τὴν τιμωρίαν, ὑπεβλήθη εἰς ἔκουσίαν φυγὴν ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη, κατὰ τὰ διόπτα διέμενε κυρίως εἰς τὰ ἐν Σκαπτῇ ὅλῃ κτήματά του.

Κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα ἐπεδόθη εἰς τὴν μελέτην τῶν γεγονότων τοῦ Πειλοποννησιακοῦ πολέμου μεταβαίνων πολλάκις εἰς τοὺς τόπους, εἰς τοὺς ὅποιους διεδραματίσθησαν ταῦτα καὶ συλλέγων μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ ἀκριβείας τὴν ὅλην τῆς ἱστορίας του.

Μετά τὴν κατάλυσιν τῶν τριάκοντα τυράννων τῷ 403 ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του διὰ ψηφίσματος τοῦ δήμου, ἀλλὰ ταχέως κατέλιπεν αὐτὴν, ἵσως διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τότε γενικὴν κατάπτωσιν. Τῷ 369 εύρισκόμενος ἐν Σκαπτῇ ὑλῇ ἀπέθανεν αἰφνιδίως, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἀποτόμως λῆγον ἔργον αὐτοῦ. Ἐν Ἀθήναις ὑπῆρχε τὸ μνῆμά του παρὰ τὰ Κιμώνεια μνήματα μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Θουκυδίδης Ὁλόρου Ἀλιμούσιος».

2. "Εργον. Ο Θουκυδίδης συνέγραψε τὴν ἱστορίαν τοῦ Ηελοποννησιακοῦ πολέμου, ἀλλὰ δὲν συνεπλήρωσε τὴν συγγραφὴν αὐτοῦ, λόγῳ τοῦ αἰφνιδίου θανάτου του. Η ἱστορία του λήγει τῷ 411 π.Χ., τὴν συνεχίζει δὲ ὁ Ξενοφῶν εἰς τὰ Ἐλληνικά του.

Ἡ ὅλη συγγραφὴ διηρέθη ὑπὸ τῶν Ἀλεξανδρινῶν εἰς ὅκτω βιβλία. Ἐν τῷ πρώτῳ, τὸ ὄποιον χρησιμεύει καὶ ὡς προοίμιον (κεφ. 1 - 23), συγκρίνων τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον πρὸς τοὺς προηγουμένους, προσπαθεῖ ν' ἀποδείξῃ ὅτι οὗτος εἶναι ἀξιολογώτατος πόλεων, καὶ αὐτοῦ ἔτι τοῦ Τρωικοῦ καὶ Περσικοῦ, εἰς δὲ τὸ ὑπόλοιπον μέρος τοῦ πρώτου βιβλίου διεξέρχεται τὰ φανερὰ καὶ ἀφανῆ αἴτια τοῦ πολέμου.

Ἀπὸ τοῦ δευτέρου βιβλίου ἀρχεται ἡ ἔξιστόρησις τῶν γεγονότων περιλαμβάνουσα μέχρι τοῦ 20οῦ κεφαλαίου τοῦ πέμπτου βιβλίου τὸ πρῶτον δεκατέτες τμῆμα, τὸν Ἀρχιδάμειον πόλεμον (431 - 421). Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ πέμπτου βιβλίου περιλαμβάνει τὴν διήγησιν τῶν συμβάντων κατὰ τὴν ὑποπτὸν Νικείον εἰρήνην μέχρι τῆς εἰς Σικελίαν ἐκστρατείας. Τὸ ἕκτον καὶ ἔβδομον τὴν εἰς Σικελίαν ἐκστρατείαν καὶ τὴν πανωλεθρίαν τῶν Αθηναίων (415 - 412). Τὸ δὲ ὅγδοον περιλαμβάνει μέρος μόνον τοῦ Δεκελεικοῦ πολέμου μέχρι τοῦ 411 π.Χ.

Ἐν τῇ συγγραφῇ του διακρίνονται : 1) τὰ καθαρῶς ἴστορικὰ μέρη, εἰς τὴν διήγησιν τῶν ὅποιων προβαίνει κατ' αὐστηρὰν χρονολογικὴν διαίρεσιν εἰς θέρη, καθ' ἀγίνονται αἱ στρατεῖαι καὶ αἱ μάχαι, καὶ εἰς χειμῶνας, καθ' οὓς γίνονται αἱ παρασκευαὶ καὶ αἱ διαπραγματεύσεις· 2) αἱ δημηγορίαι, αἵτινες εἶναι ἀγορεύσεις πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ἀνδρῶν ἀπαγγελθεῖσαι εἰς διαφόρους συναθροίσεις· ἔξιντῶν δὲ μετεδόθησαν μόνον αἱ ἀναγκαῖαι πρὸς διασάφησιν τῶν ὑπαύτου ἱστορουμένων γεγονότων.

Ἐν αὐταῖς ὁ συγγραφεὺς μὲ θαυμαστὴν δεξιότητα ζωγραφεῖ συν-

τομώτατα τὰς εἰκόνας ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, τοῦ Θεμιστοκλέους, Περικλέους, Νικίου κλπ., προσαρμόζων ἀρμονικώτατα πάσας τῶν προσώπων τὰς πράξεις καὶ τοὺς στοχασμούς πρὸς τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν. Ἐπιτυγχάνει δὲ τοῦτο τόσον ἀκριβῶς καὶ μετὰ τοσαύτης πειστικότητος αἰτιολογεῖ τὰς διαθέσεις καὶ τὰς γνώμας τῶν ῥητόρων, ὡστε πιστεύει ὁ ἀναγιγνώσκων ὅτι αὐτὰ τὰ ἀγορεύοντα πρόσωπα ἦτο ἀδύνατον ἐπιτυχέστερον νὰ συνηγορήσουν ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀπόψεων.

Σημειωτέον δὲ ὅτι αἱ δημηγορίαι δὲν εἶναι οἱ λόγοι τῶν ἀγορευσάντων ἰδίαις λέξεσιν, ἀλλὰ διεπλάσθησαν ὑπὸ τοῦ ἴστορικοῦ ὅσον τὸ δυνατὸν ἐγγύτατα πρὸς τὰ ὑπ' αὐτῶν λεχθέντα.

3. Λεκτικόν. Ὁ Θουκυδίδης συνέγραψε τὴν ἴστορίαν του εἰς ἀρχαίν τὰτικὴν διάλεκτον, ἡ ὁποία εἶχε διαμορφωθῆ λογοτεχνικῶς ὑπὸ τῶν ποιητῶν Αἰσχύλου καὶ Σοφοκλέους διὰ τὴν ποίησιν, ὅχι δὲ καὶ διὰ τὸν ἥδη δημιουργούμενον πεζὸν λόγον. Πρῶτος δὲ αὐτὸς μετὰ πολλῆς δεξιότητος καὶ δυνάμεως διέπλασε τὴν ἄφθονον γλωσσικὴν ὕλην τῆς ἀττικῆς διαλέκτου. "Οθεν μεταχειρίζεται ὅχι μόνον πλείστας ποιητικάς λέξεις, ὡς κλέος, ἀχθηδῶν, θάμβος, ἀκραιφνῆς κλπ., ἀλλὰ καὶ δημιουργεῖ τοιαύτας, ὡς αἱ ἀποδημητής, κινδυνευτής, αὐτοβοεί, ξένισις, ἐπιβόημα, κλπ., ἀλλων δὲ αὐτὸς κυρίως ποιεῖται χρῆσιν, ὡς αἱ ξύν. ἔτοιμος, ὅμοιος, αἰεί, τροπαῖον, ἀντὶ τῶν σύν, ἔτοιμος, ὅμοιος, ἀεί, τρόπαιον." Εκτὸς τούτων καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ πολλαπλὴ χρῆσις καὶ παραγωγὴ νέων ῥημάτων ἐξ ὀνομάτων, ἡ συχνὴ χρῆσις τῆς γενικῆς τοῦ ἀπαρεμφάτου εἰς δήλωσιν αἰτίας, ἡ χρῆσις τῶν οὐδετέρων τῶν ἐπιθέτων καὶ μετοχῶν μετὰ τοῦ ἀρθρου, ὡς τὸ δεδιός, τὸ θαρσοῦν, τὸ σῶφρον, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀντὶ τῶν οὐδιστικῶν, ὁ φόβος τὸ θάρσος, ἡ σωφροσύνη, ἀποτελοῦν χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τοῦ ἀκατεργάστου ἔτι τῆς ἀρχαίας ἀττικῆς διαλέκτου, τὴν δοπίαν χρησιμοποιεῖ. Ἐντεῦθεν ὁ λόγος του εἶναι ἐν πολλοῖς τραχύς, ἀνώμαλος καὶ δυσνόητος. Εἰς τοῦτο συνετέλεσε καὶ ἡ σύνταξις τοῦ Θουκυδίδου, ἡ ὁποία ἀποκλίνει μᾶλλον εἰς τὴν ποίησιν, ἴσταμένη, οὕτως εἰπεῖν, ἐν τῷ μέσῳ τῆς χαλαρωτέρας συντάξεως τοῦ Ἰώνων καὶ τῆς ἐντέχνου συντάξεως τῶν νεωτέρων ἀττικῶν συγγραφέων, Πλάτωνος καὶ Εενοφῶντος.

II. Η ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Εύθυς μετά τὸ ἔνδοξον τέλος τῶν μεγάλων καὶ φοβερῶν ἀγώνων κατὰ τῶν Περσῶν οἱ Ἑλληνες ἥρχισαν νὰ διχονοοῦν· τὰ πρῶτα δὲ ἐπικίνδυνα συμπτώματα τῆς διχονοίας ἀνεφάνησαν μεταξὺ Ἀθηναίων καὶ Σπαρτιατῶν.

Οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην, ἐπανελθόντες εἰς τὰ Ἰδια, ἀνφοδόμησαν τὴν πόλιν των, ἡ δόποια εἶχε μεταβληθῆ εἰς ἐρείπια καί, κατὰ συμβουλὴν τοῦ Θεμιστοκλέους, ἥρχισαν νὰ περιβάλλουν αὐτὴν μὲ ὄχυρὸν τεῖχος. Οἱ Σπαρτιάται ἔβλεπον μὲ ὑποπτον βλέμμα τὴν τοιαύτην τῶν Ἀθηνῶν ἐνίσχυσιν, ἐρεθιζόμενοι δὲ ὑπὸ τῶν Κορινθίων καὶ τῶν Αἰγινητῶν, οἱ δόποιοι μετὰ φόβου καὶ φθόνου παρηκολούθουν τὴν κατὰ θάλασσαν μεγάλην αὐτῶν αὔξησιν, ἐζήτησαν νὰ ἀποτρέψουν τοὺς Ἀθηναίους ἀπὸ τῆς ἔκτελέσεως τοῦ σχεδίου των, προφασιζόμενοι ὅτι ἡ ὄχυρωσις τῶν Ἀθηνῶν ἡδύνατο νὰ ἀποβῇ ὀλεθρία ἐν περιπτώσει νέας ἐπιδρομῆς τῶν Περσῶν.

Ἡ ἐπέμβασις ὅμως τῶν Σπαρτιατῶν ἐματαιώθη διὰ τῆς διπλωματικῆς ἴκανότητος τοῦ Θεμιστοκλέους, τοῦ μεγαλεπηβόλου τούτου ἀνδρός, ὁ δόποιος διηγήθυνε τότε τὰς τύχας τῆς πόλεως. Κατὰ συμβουλὴν αὐτοῦ ἀνέλαβον οἱ Ἀθηναῖοι ἀμέσως καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ὄχυρωμάτων τοῦ Πειραιῶς, ὁ δόποιος ἐμελλει νὰ καταστῇ ἀχρόπολις τῆς ναυτικῆς αὐτῶν δυνάμεως. Ἡ Σπάρτη ἡναγκασθῆ νὰ δεχθῇ τὸ τετελεσμένον γεγονός καὶ νὰ κρύψῃ τὴν ὄργήν της. Ἐνῷ δὲ αἱ Ἀθῆναι τοιουτοτρόπως ἀνελάμβανον πλήρη ἀνεξαρτησίαν ἀπέναντι τῆς μέχρι τότε δεσποιζούσης ἐν Ἑλλάδι Σπαρτιατικῆς δυνάμεως, ἐπηκολούθησαν καὶ ἄλλα γεγονότα, τὰ ὅποια ἀνύψωσαν αὐτὴν εἰς τὴν πρώτην μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν πολιτειῶν θέσιν.

Ἐπ' αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ πεδίου τῆς ἐν Πλαταιαῖς μάχης οἱ συναγωνισθέντες κατὰ τῶν βαρβάρων Ἑλληνες ἀπεφάσισαν νὰ ἔξακολουθήσουν τὸν κατ' αὐτῶν ἀγῶνα. Εἰς ἔκτελεσιν δὲ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐσχηματίσθη συμμαχικὸς στόλος ἐξ 100 πλοίων μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἐκδιώξῃ τοὺς βαρβάρους ἀπὸ τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας καὶ ἐλευθερώσῃ τοὺς νησιώτας καὶ μικρασιάτας Ἑλληνας. Οὕτω δὲ αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου καὶ αἱ ἑλληνικαὶ πόλεις τῆς Μ. Ἀσίας ἀπελευθερούμεναι προσετίθεντο εἰς

τὴν συμμαχίαν ταύτην καὶ ἐνίσχυον τὸν κοινὸν ἔθνικὸν ἀγῶνα, παρέχουσαι ναῦς, πληρώματα καὶ χρήματα.

Καὶ κατ' ἄρχας μὲν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Σπαρτιάτου Παυσανίου οἱ σύμμαχοι ἐξεδίωξαν τοὺς Πέρσας ἐκ τῆς Κύπρου καὶ ἔπειτα κατέλαβον τὸ Βυζάντιον. "Οτε δὲ βραδύτερον ὁ Παυσανίας, κατηγορηθεὶς ἐπὶ προδοσίᾳ, ἀνεκλήθη, οἱ σύμμαχοι ἀνεγνώρισαν ὡς ἡγεμόνας τοὺς Ἀθηναίους. Οἱ Πελοποννήσιοι τότε ἀπεσύρθησαν τοῦ ἀγῶνος, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐμπορικοὶ πληθυσμοὶ τῶν νήσων καὶ τῶν παραλίων μετὰ τὰς πρώτας νίκας «ἀποκνοῦντες τὰς συνεχεῖς στρατείας» συνεφώνησαν μὲ τοὺς Ἀθηναίους νὰ παρέχουν κατ' ἔτος χρήματα, τὸν δὲ ἀγῶνα ν' ἀναλάβουν μόνον οἱ Ἀθηναῖοι. Τὸ ἀναλογοῦν εἰς ἔκαστον τῶν συμμάχων ποσὸν καθώρισεν ὁ Ἀριστείδης τόσον ἐντίμως καὶ δικαίως, ὥστε ἀγοργύστως οἱ σύμμαχοι ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν φόρον. Τὸ κοινὸν ταμεῖον ἐτέθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δήλῳ, διεχειρίζοντο δὲ αὐτὸν οἱ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐκλεγόμενοι ταμίαι, καλούμενοι 'Ελληνοι ταμίαι.

'Ἐφεξῆς ὁ ἐπιθετικὸς πόλεμος διεξάγεται κυρίως ὑπὸ τῶν ἀθηναῖων δυνάμεων, ἡ δὲ δόξα τῶν μεγάλων νικῶν ἀνήκει εἰς τοὺς Ἀθηναίους καὶ τὸν στρατηγὸν αὐτῶν Κίμωνα, τὸν υἱὸν τοῦ μαραθωνομάχου Μιλτιάδου.

'Ο Κίμων κατ' ἄρχας μὲν μετὰ τοῦ Ἀριστείδου, ἔπειτα δὲ μόνος, κατέλαβε διὰ συντόμου δράσεως τὴν παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Στρυμόνος Ἡίόνα, κατέστρεψε τὸ ἐν Σκύρῳ κρησφύγετον τῶν πειρατῶν Δολόπων, ἀπὸ τοὺς ὄποιους ἀπήλαξε τὸ Αἴγαιον, καὶ κατενικυμάχησε τῷ 465 π.Χ. παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Εὔρυμέδοντος τῆς Παμφυλίας τὸν Περσικὸν στόλον, ἔξασφαλίσας ἐντελῶς τὴν κατὰ θάλασσαν ἀρχὴν τῶν Ἀθηναίων.

'Η διαρκῆς ὅμως ἐμπόλεμος κατάστασις καὶ ἡ αὐστηρὰ ἀπαίτησις τῶν Ἀθηναίων νὰ ἐκπληροῦνται οἱ ὅροι καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῆς συμμαχίας, ἤρχισαν μετά τινα χρόνον νὰ δημιουργοῦν δυσαρεσκείας καὶ προστριβᾶς τῶν συμμάχων πρὸς αὐτούς, σύνεπειδὲ τῶν ὄποιων αἱ συμμαχικαὶ πόλεις, ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην, κατεβιβάσθησαν εἰς τὴν τάξιν ὑποτελῶν. Τὴν θαυμαστὴν αὔξησιν τῆς Ἀθηναϊκῆς δυνάμεως ὑπέβλεπεν ἡ Σπάρτη, ἀλλὰ περιστάσεις ἴδιαιτεραι καὶ ἡ ἀδρανῆς πολιτικῆς ἡμιπόδιζον αὐτὴν νὰ ἐπέμβῃ ἐγκαίρως. Τὰς ὑπόπτους σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο πολιτειῶν παρώξυνεν ἔτι μᾶλλον ἡ ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν

ἀποπομπὴ τῆς ἐκ μέρους τῶν Ἀθηναίων ἀποσταλείσης πρὸς ἐκπόρθησιν τῆς Ἰθώμης δυνάμεως.

Καὶ συνήθη μὲν τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Κίμωνος τῷ 449 π.Χ. πεντετῆς ἀνακωχὴ πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας, ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τῆς προκλητικῆς των στάσεως συνετέλεσαν εἰς ταχεῖαν ὥρξιν. Ἐνῷ δὲ οὗτοι ήττήθησαν ύπὸ τῶν ἡνωμένων Βοιωτῶν ἐν Κορωνείᾳ, διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Σπάρτης ἀπεστάτησαν τὰ Μέγαρα καὶ ἡ Εύβοια, στρατὸς δὲ Πελοποννησίων ἔφθασεν εἰς Ἑλευσῖνα. Οἱ Πελοποννησιακὸς πόλεμος ἐπέκειτο πλέον, ὅτε διὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ηερικλέους, συνωμολογήθησαν τριακονταετεῖς σπονδαὶ τῷ 445 π.Χ. μετὰ τὴν ὀλωσιν τῆς Εύβοιάς, καθ' ᾧ οἱ Ἀθηναῖοι κατέλιπον τὰς ἐν Πελοποννήσῳ κτήσεις των καὶ συνήνεσαν, ἵνα οἱ Μεγαρεῖς προσέλθουν εἰς τὴν συμμαχίαν τῆς Σπάρτης.

Αἱ τριακονταετεῖς σπονδαὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διαρκέσουν ἐπὶ πολὺ. Οἱ Σπαρτιᾶται ἔβλεπον μὲ φθόνον καὶ ζηλοτυπίαν τὴν αὐξῆσιν τῆς δυνάμεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐφοβοῦντο περὶ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ ιδίου των κράτους. Ἐζήτουν λοιπὸν κατάλληλον στιγμὴν νὰ περιορίσουν αὐτήν. Ἐξ ἀλλού ἡ συμμαχία τῶν Ἀθηναίων εἶχε μεταβληθῆ εἰς αὐθαίρετον δεσποτείαν· ὡς ἐκ τούτου δὲ πολλὰ παράπονα ἤκουοντο κατ' αὐτῶν. Ἐνῷ δὲ τοιαύτῃ ἦτο ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων, μικρὰ ἀφορμὴ ἔχρειάζετο διὰ νὰ ἀνάψῃ τὴν φλόγα τοῦ πολέμου. Ταῦτην ἔδωκεν ἡ ἀνάμεικτις τῶν Ἀθηναίων εἰς τὸν πόλεμον μεταξὺ Κορινθίων καὶ Κερκυραίων ἔνεκα τῆς Ἐπιδάμνου καὶ ἡ ὑπ' αὐτῶν πολιορκία τῆς ἀποστάσης Ποτειδαίας. Οὕτως ἤρχισεν ὁ μέγας Πελοποννησιακὸς πόλεμος, ὁ ὃποῖος διήρεσε τὴν Ἑλλάδα εἰς δύο ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα καὶ, ἀφοῦ τὴν ἐξήντλησεν ὑλικῶς καὶ ἡθικῶς, τὴν ὀδήγησεν εἰς τὴν καταστροφὴν καὶ τὸν ὄλεθρον.

Δύο ἐπεισόδια τοῦ πολέμου τούτου, τὰ κατὰ Πλάταιαν καὶ Λέσβον, παρατίθενται κατωτέρω ὡς ταῦτα ἴστορεῖ αὐτὸς ὁ συγγραφεύς. Ἐπίσης παρατίθενται καὶ αἱ συναφεῖς πρὸς ταῦτα δημηγορίαι Πλαταιέων, Θηβαίων, Κλέωνος καὶ Διοδότου, ὡς καὶ ὁ Ἐπιτάφιος τοῦ Περικλέους.

ΜΕΡΟΣ Α'
ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΠΛΑΤΑΪΚΑ

ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΛΑΤΑΙΑΣ

(B, 1 - 6)

1. "Αρχεται δὲ ὁ πόλεμος ἐνθέδει ἥδη Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων καὶ τῶν ἑκατέροις ξυμμάχων, ἐνῷ οὔτε ἐπεμείγνυντο ἔτι ἀκηρυκτὶ παρ' ἀλλήλους καταστάντες τε ξυνεχῶς ἐπολέμουν· γέγραπται δὲ ἔξῆς ὡς ἔκαστα ἐγίγνετο κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα.

2. Τέσσαρα καὶ δέκα μὲν ἔτη ἐνέμειναν αἱ τριακοντούτεις σπονδαί, αἵ ἐγένοντο μετ' Εύβοίας ἄλωσιν· τῷ δὲ πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει, ἐπὶ Χρυσίδος ἐν Ἀργει τότε πεντήκοντα δυοῖν δέοντα ἔτη ιερωμένης καὶ Αἰνησίου ἐφόρου ἐν Σπάρτῃ καὶ Πυθοδώρου ἔτι τέσσαρας μῆνας ἀρχοντος Ἀθηναίοις, μετὰ τὴν ἐν Ποτιδαίᾳ μάχην μηνὶ ἔκτῳ καὶ δεκάτῳ, ἅμα ἥρι ἀρχομένῳ Θηβαίων ἄνδρες ὀλίγῳ πλείους τριακοσίων — ἥγοῦντο δὲ αὐτῶν βοιωταρχοῦντες Πυθάγγελός τε ὁ Φυλείδου καὶ Διέμπορος ὁ Ὄνητορίδου — ἐσῆλθον περὶ πρῶτον ὑπνον ἔνν ὄπλοις ἐς Πλάταιαν τῆς Βοιωτίας, οὗσαν Ἀθηναίων ξυμμαχίδα. ἐπηγάγοντο δὲ καὶ ἀνέψει τὰς πύλας Πλαταιῶν ἄνδρες, Ναυκλείδης τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, βουλόμενοι ιδίας ἐνεκα δυνάμεως ἄνδρας τε τῶν πολιτῶν τοὺς σφίσιν ὑπεναντίους διαφθεῖραι καὶ τὴν πόλιν Θηβαίοις προσποιῆσαι· ἐπράξαν δὲ ταῦτα δι' Εύρυμάχου τοῦ Λεοντιάδου, ἄνδρὸς Θηβαίων δυνατωτάτου· προϊδόντες γάρ οἱ Θηβαῖοι ὅτι ἔσοιτο ὁ πόλεμος, ἐβούλοντο τὴν Πλάταιαν αἱεὶ σφίσι διάφορον οὕσαν ἔτι ἐν εἰρήνῃ τε καὶ τοῦ πολέμου μήπω φανεροῦ καθεστῶτος προκαταλαβεῖν. ἢ καὶ ῥᾶσιν ἔλαθον ἐσελθόντες, φυλακῆς

οὐ προκαθεστηκύιας. Θέμενοι δὲ ἐς τὴν ἀγορὰν τὰ ὅπλα τοῖς μὲν ἐπαγαγομένοις οὐκ ἐπείθοντο, ὥστε εὐθὺς ἔργου ἔχεσθαι καὶ ἴέναι ἐπὶ τὰς οἰκίας τῶν ἔχθρων, γνώμην δ' ἐποιοῦντο κηρύγμασί τε χρήσασθαι ἐπιτηδείοις καὶ ἐς ξύμβασιν μᾶλλον καὶ φιλίαν τὴν πόλιν ἀγαγεῖν — καὶ ἀνεῖπεν δὲ κήρυξ, εἴ τις βούλεται κατὰ τὰ πάτρια τῶν πάντων Βοιωτῶν ξυμμαχεῖν, τίθεσθαι παρ' αὐτοὺς τὰ ὅπλα — νομίζοντες σφίσι θραδίως τούτῳ τῷ τρόπῳ προσχωρήσειν τὴν πόλιν.

3. Οἱ δὲ Πλαταιῆς, ὡς ἥσθοντο ἔνδον τε ὄντας τοὺς Θηβαίους καὶ ἔξαπιναίως κατειλημμένην τὴν πόλιν, καταδείσκοντες καὶ νομίσαντες πολλῷ πλείους ἐσεληγυθέναι — οὐ γάρ ἐώρων ἐν τῇ νυκτὶ — πρὸς ξύμβασιν ἔχώρησαν καὶ τοὺς λόγους δεξάμενοι ἥσυχαζον, ἀλλως τε καὶ ἐπειδὴ ἐς οὐδένα οὐδένεν ἐνεωτέριζον. πράσσοντες δέ πως ταῦτα κατενόγησαν οὐ πολλοὺς τοὺς Θηβαίους ὄντας καὶ ἐνόμισαν ἐπιθέμενοι θραδίως κρατήσειν· τῷ γάρ πλήθει τῶν Πλαταιῶν οὐ βουλομένῳ ἦν τῶν Ἀθηναίων ἀφίστασθαι. ἐδόκει οὖν ἐπιχειρητέα εἶναι καὶ ξυνελέγοντο διορύσσοντες τοὺς κοινοὺς τοίχους παρ' ἀλλήλους, ὅπως μὴ διὰ τῶν ὁδῶν φανεροὶ ὕσιν ιόντες, ἀμάξας τε ἀνευ τῶν ὑποζυγίων ἐς τὰς ὁδοὺς καθίστασαν, ἵνα ἀντὶ τείχους ἦ, καὶ τᾶλλα ἐξήρτυον, ἦ ἔκαστον ἐφαίνετο πρὸς τὰ παρόντα ξύμφρεον ἔσεσθαι. ἐπεὶ δὲ ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν ἐτοῦμα ἦν, φυλάξαντες ἔτι νύκτα καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον ἔχώρουν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐπ' αὐτούς, ὅπως μὴ κατὰ φῶς θαρσαλεωτέροις οὖσι προσφέροιντο καὶ σφίσιν ἐκ τοῦ ἵσου γίγνωνται, ἀλλ' ἐν νυκτὶ φοβερώτεροι ὄντες ἥσσους ὕσι τῆς σφετέρας ἐμπειρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν, προσέβαλόν τε εὐθὺς καὶ ἐς χεῖρας ἥσχαν κατὰ τάχος.

4. Οἱ δ' ὡς ἔγνωσαν ἐξηπατημένοι, ξυνεστρέφοντό τε ἐν

σφίσιν αὐτοῖς καὶ τὰς προσβολάς, ἢ προσπίπτοιεν, ἀπεωθοῦντο. καὶ δὶς μὲν ἡ τρὶς ἀπεκρούσαντο, ἔπειτα πολλῷ θορύβῳ αὐτῶν τε προσβαλόντων καὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν οἰκετῶν ἅμα ἀπὸ τῶν οἰκιῶν κραυγῇ τε καὶ ὀλολυγῇ γρωμένων λίθοις τε καὶ κεράμῳ βαλλόντων, καὶ ὑετοῦ ἅμα διὰ νυκτὸς πολλοῦ ἐπιγενομένου. ἐφοβήθησαν καὶ τραπόμενοι ἔφευγον διὰ τῆς πόλεως, ἀπειροι μὲν ὅντες οἱ πλείους ἐν σκότῳ καὶ πηλῷ τῶν διόδων, ἢ χρὴ σωθῆναι — καὶ γάρ τελευτῶντος τοῦ μηνὸς τὰ γιγνόμενα ἦν —, ἐμπείρους δὲ ἔχοντες τοὺς διώκοντας τοῦ μὴ ἐκφεύγειν, ὥστε διεφθείροντο πολλοί. τῶν δὲ Πλαταιῶν τις τὰς πύλας, ἢ ἐσῆλθον καὶ αἴπερ ἦσαν μόναι ἀνεῳγμέναι, ἐκληρος στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος ἐς τὸν μοχλόν, ὥστε μηδὲ ταύτῃ ἔξιδον ἔτι εἶναι. διωκόμενοι δὲ κατὰ τὴν πόλιν οἱ μέν τινες αὐτῶν ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβάντες ἔρριψκαν ἐς τὸ ἔξω σφᾶς αὐτοὺς καὶ διεφθάρησαν οἱ πλείους, οἱ δὲ κατὰ πύλας ἐρήμους, γυναικὸς δούσης πέλεκυν, λαθόντες καὶ διακόψαντες τὸν μοχλὸν ἐξῆλθον οὐ πολλοὶ — αἰσθησις γάρ ταχεῖα ἐπεγένετο — ἄλλοι δὲ ἄλλῃ τῆς πόλεως σποράδες ἀπώλλυντο. τὸ δὲ πλεῖστον καὶ ὅσον μάλιστα ἦν ξυνεστραμμένον ἐσπίπτουσιν ἐς οἰκηματά μέγα, ὃ ἦν τοῦ τείχους καὶ αἱ πλησίον θύραι ἀνεῳγμέναι ἔτυχον αὐτοῦ, οἱόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι καὶ ἀντικρούς δίοδον ἐς τὸ ἔξω, ὁρῶντες δὲ αὐτοὺς οἱ Πλαταιῆς ἀπειλημμένους ἐβουλεύοντο εἴτε κατακαύσωσιν, ὥσπερ ἔχουσιν, ἐμπρήσαντες τὸ οἰκηματά τι ἄλλο χρήσωνται. τέλος δὲ αὐτοί τε καὶ ὅσοι ἄλλοι τῶν Θηβαίων περιήσαν κατὰ τὴν πόλιν πλανώμενοι, ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι παραδοῦναι σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὰ ὄπλα χρήσασθαι, ὃ τι ἀν βούλωνται. οἱ μὲν δὴ ἐν τῇ Πλαταιᾷ οὔτως ἐπεπράγεσαν.

5. Οἱ δ' ἄλλοι Θηβαῖοι, οὓς ἔδει τῆς νυκτὸς παραγενέ-

σθαι παναστρατιᾶ, εἴ τι ἄρα μὴ προχωροίη τοῖς ἐσεληγλυθόσι, τῆς ἀγγελίας ἡμα καθ' ὅδὸν αὐτοῖς ῥήθείσης περὶ τῶν γεγενημένων ἐπεβοήθουν. ἀπέχει δὲ ἡ Πλάταια τῶν Θηβῶν σταδίους ἔβδομήκοντα, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον τῆς νυκτὸς ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἐλθεῖν· ὁ γάρ Ἀσωπὸς ποταμὸς ἐρρύῃ μέγας καὶ οὐ ῥᾳδίως διαβατὸς ἦν. πορευόμενοί τε ἐν ὑετῷ καὶ τὸν ποταμὸν μόλις διαβάντες ὕστερον παρεγένοντο, ἥδη τῶν ἀνδρῶν τῶν μὲν διεφθαρμένων, τῶν δὲ ζώντων ἔχομένων. ὡς δ' ἥσθιοντο οἱ Θηβαῖοι τὸ γεγενημένον, ἐπεβούλευον τοῖς ἔξω τῆς πόλεως τῶν Πλαταιῶν — ἥσαν γάρ καὶ ἄνθρωποι κατὰ τοὺς ἀγροὺς καὶ κατασκευή, οἷα ἀπροσδοκήτου τοῦ κακοῦ ἐν εἰρήνῃ γενομένου — ἐβούλοντο γάρ σφίοιν, εἴ τινα λάβοιεν, ὑπάρχειν ἀντὶ τῶν ἔνδον, ἦν ἄρα τύχωσί τινες ἐζωγρημένοι. καὶ οἱ μὲν ταῦτα διενοοῦντο· οἱ δὲ Πλαταιῆς ἔτι διαβουλευομένων αὐτῶν ὑποτοπήσαντες τοιοῦτόν τι ἔσεσθαι καὶ δείσαντες περὶ τοῖς ἔξω κήρυκα ἔξέπεμψαν παρὰ τοὺς Θηβαίους, λέγοντες ὅτι οὗτε τὰ πεποιημένα ὅσια δράσειαν ἐν σπονδαῖς σφῶν πειράσαντες καταλαβεῖν τὴν πόλιν τά τε ἔξω ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν· εἰ δὲ μή, καὶ αὐτοὶ ἔφασαν αὐτῶν τοὺς ἀνδρας ἀποκτενεῖν, οὓς ἔχουσι ζῶντας· ἀναχωρησάντων δὲ πάλιν ἐκ τῆς γῆς ἀποδώσειν αὐτοῖς τοὺς ἀνδρας.

6. Θηβαῖοι μὲν ταῦτα λέγουσι καὶ ἐπομόσαι φασὶν αὐτοὺς· Πλαταιῆς δ' οὐχ ὅμολογοῦσι τοὺς ἀνδρας εὐθὺς ὑποσχέσθαι ἀποδώσειν, ἀλλὰ λόγων πρῶτον γενομένων, ἦν τι ξυμβαίνωσι καὶ ἐπομόσαι οὖ φασιν. ἐκ δ' οὖν τῆς γῆς ἀνεχώρησκι οἱ Θηβαῖοι οὐδὲν ἀδικήσαντες· οἱ δὲ Πλαταιῆς, ἐπειδὴ τὰ ἐκ τῆς χώρας κατὰ τάχος ἐσεκομίσαντο, ἀπέκτειναν τοὺς ἀνδρας εὐθύς. ἥσαν δὲ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν οἱ ληφθέντες, καὶ Εὔρύμαχος αὐτῶν ἦν, πρὸς δὲ ἐπραξαν οἱ προδιδόντες. τοῦτο δὲ

ποιήσαντες ἐς τε τὰς Ἀθήνας ἄγγελον ἔπειμπον καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν τοῖς Θηβαίοις, τά τε ἐν τῇ πόλει καθίσταντο πρὸς τὰ παρόντα, ἥτις ἐδόκει αὐτοῖς. τοῖς δὲ Ἀθηναίοις ἡγγέλθη εὐθὺς τὰ περὶ τῶν Πλαταιῶν γεγενημένα, καὶ Βοιωτῶν παραχρῆμα ξυνέλαβον ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ ἐς τὴν Πλάταιαν ἔπειμψαν κήρυκα, κελεύοντες εἰπεῖν μηδὲν νεώτερον ποιεῖν περὶ τῶν ἀνδρῶν, οὓς ἔχουσι Θηβαίων, πρὶν ἂν τι καὶ αὐτοὶ βουλεύσωσι περὶ αὐτῶν· οὐ γάρ ἡγγέλθη αὐτοῖς ὅτι τεθνηκότες εἰσεν. ἀμαὶ γάρ τῇ ἐσόδῳ γιγνομένῃ τῶν Θηβαίων ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐξήσι, ὃ δὲ δεύτερος ἀρτὶ νενικημένων τε καὶ ξυνειλημμένων, καὶ τῶν ὕστερον οὐδὲν ἤδεσαν. οὕτω δὴ οὐκ εἰδότες οἱ Ἀθηναῖοι ἐπέστελλον· ὃ δὲ κήρυξ ἀφικόμενος ηὔρε τοὺς ἄνδρας διεφθαρμένους. καὶ μετὰ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύσαντες ἐς Πλάταιαν σῖτόν τε ἐσήγαγον καὶ φρουρούς ἐγκατέλιπον, τῶν τε ἀνθρώπων τοὺς ἀχρειοτάτους ξύν γυναιξὶ καὶ παισὶν ἐξεκόμισαν.

[*Μετὰ τὰ συμβάτα ἐν Πλαταιαῖς καὶ τὴν φανερὰν πλέον λόσιν τῶν συνθηκῶν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐτοιμάζονται πρὸς τὸν πόλεμον. Ἀφοῦ δὲ παρεσκενάσθησαν καὶ ἐβολιδοσκόπησαν ἐκατεροὶ τὰς διαθέσεις τῶν συμμάχων των, οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι εἰσβάλλοντες τὸ θέρος τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ πολέμου (431) εἰς τὴν Ἀττικήν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, οἱ δοποῖοι ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον συναθροισθῆνες τοῦ πόλιν, ἐγκαταλιπόντες τὴν ὑπαίθρον, δὲν ἀντεπεξῆλθον τῇ προτροπῇ τοῦ Περικλέους. Ἔνεκα τούτου οἱ Πελοποννήσιοι ἀφοῦ ἐλεηλάτησαν δῆμους τινὰς τῆς Ἀττικῆς, ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.*

Τὸ ἐπόμενον ἔτος (430) οἱ Πελοποννήσιοι εἰσβάλλοντες διὰ δευτέρων φοράν, ἀλλὰ ἀναγκάζονται ρά παροχωρήσιν ταχέως λόγῳ τοῦ ἐνσκήψαντος εἰς τὰς Ἀθήνας καταστρεπτικοῦ λοιμοῦ.

Ἐκ τοῦ φόβου δὲ τούτου τῆς νόσου τὸ τετέτον ἔτος τοῦ πολέμου (429) δὲν εἰσβάλλον πλέον εἰς τὴν Ἀττικήν, ἀλλὰ ἐρχονται κατὰ τῶν συμμάχων τῶν Ἀθηναίων Πλαταιέων].

71. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἔς μὲν τὴν Ἀττικὴν οὐκ ἐσέβαλον, ἐπιτράπευσκαν δὲ ἐπὶ Πλαταιαν· ἥγειτο δὲ Ἐργίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεὺς· καὶ καθίσας τὸν στρατὸν ἔμελλε δηρώσειν τὴν γῆν· οἱ δὲ Πλαταιῆς εὐθὺς πρέσβεις πέμψαντες παρ' αὐτὸν ἐλεγον τοιάδε· «Ἄρχιδαμε καὶ Λακεδαιμόνιοι, οὐ δίκαια ποιεῖτε οὐδὲ ἄξια οὔτε ὑμῶν οὔτε πατέρων, ὃν ἐστε, ἐς γῆν τὴν Πλαταιῶν στρατεύοντες. Παυσανίας γάρ ὁ Κλεομβρότου, Λακεδαιμόνιος, ἐλευθερώσας τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν Μήδων μετὰ Ἑλλήνων τῶν ἐθελησάντων ξυνάρασθαι τὸν κίνδυνον τῆς μάχης, ἦ παρ' ἡμῖν ἐγένετο, θύσας ἐν τῇ Πλαταιῶν ἀγορᾷ ιερὰ Διὶ ἐλευθερίᾳ καὶ ξυγκαλέσας πάντας τοὺς ξυμμάχους ἀπεδίδου Πλαταιεῦσι γῆν καὶ πόλιν τὴν σφετέραν ἔχοντες αὐτονόμους οἰκεῖν, στρατεῦσαί τε μηδένα ποτὲ ἀδίκιας ἐπ' αὐτοὺς μηδὲ ἐπὶ δουλείᾳ· εἰ δὲ μή, ἀμύνειν τοὺς παρόντας ξυμμάχους κατὰ δύναμιν. τάδε μὲν ἡμῖν πατέρες οἱ ὑμετέροι ἔδοσαν ἀρετῆς ἔνεκα καὶ προθυμίας τῆς ἐν ἐκείνοις τοῖς κινδύνοις γενομένης, ὑμεῖς δὲ τάνατία δρᾶτε· μετὰ δὲ Θηβαίων τῶν ἡμῖν ἐχθίστων ἐπὶ δουλείᾳ τῇ ἡμετέρᾳ ἥκετε· μάρτυρας δὲ θεοὺς τοὺς τε δρκίους τότε γενομένους ποιούμενοι καὶ τοὺς ὑμετέρους πατρόφους καὶ ἡμετέρους ἐγγωρίους, λέγοι μὲν ὑμῖν γῆν τὴν Πλαταιίδα μὴ ἀδικεῖν μηδὲ παραβαίνειν τοὺς ὄρκους, ἐάν δὲ οἰκεῖν αὐτονόμους καθάπερ Παυσανίας ἐδικαίωσεν».

72. Τοσαῦτα εἰπόντων τῶν Πλαταιῶν Ἐργίδαμος ὑπολαβὼν εἶπε· «Δίκαια λέγετε, ὃ ἀνδρες Πλαταιῆς, ἣν ποιῆτε ὅμοια τοῖς λόγοις, καθάπερ γάρ Παυσανίας ὑμῖν παρέδωκεν, αὐτοὶ τε αὐτονομεῖσθε καὶ τοὺς ἄλλους ξυνελευθεροῦτε, ὅσοι

μετασχόντες τῶν τότε κινδύνων ὑμῖν τε ξυνώμοσαν καὶ εἰσὶ νῦν ὑπ' Ἀθηναίοις, παρασκευὴ δὲ τοσήδε καὶ πόλεμος γεγένηται αὐτῶν ἔνεκα καὶ τῶν ἄλλων ἐλευθερώσεως· ἡς μάλιστα μὲν μετασχόντες καὶ αὐτοὶ ἐμμείνατε τοῖς ὄρκοις· εἰ δὲ μή, ἀπέρ καὶ πρότερον ἥδη προουκαλεσάμεθα, ἡσυχίαν ἀγετε νεμόμενοι τὰ ὑμέτερα αὐτῶν, καὶ ἔστε μηδὲ μεθ' ἐτέρων, δέχεσθε δὲ ἀμφοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέμῳ δὲ μηδετέρους· καὶ τάδε ἡμῖν ἀρκέσει». διὸ μὲν Ἀρχίδαμος τοσαῦτα εἶπεν· οἱ δὲ Πλαταιῶν πρέσβεις ἀκούσαντες ταῦτα ἐσῆλθον ἐς τὴν πόλιν καὶ τῷ πλήθει τὰ ρήθεντα κοινώσαντες ἀπεκρίναντο αὐτῷ ὅτι ἀδύνατα σφίσιν εἴη ποιεῖν, ἀ προκαλεῖται, ἀνευ Ἀθηναίων·— παῖδες γάρ σφῶν καὶ γυναικεῖς παρ' ἐκείνοις εἴεν·— δεδιέναι δὲ καὶ περὶ τῇ πάσῃ πόλει μὴ ἐκείνων ἀποχωρησάντων Ἀθηναῖοι ἐλθόντες σφίσιν οὐκ ἐπιτρέπωσιν, ἢ Θηβαῖοι, ὡς ἔνορκοι ὄντες κατὰ τὸ ἀμφοτέρους δέχεσθαι, αὖθις σφῶν τὴν πόλιν πειράσωσι καταλαβεῖν· διὸ δὲ θαρσύνων αὐτοὺς πρὸς ταῦτα ἔφη· «Ὕμεῖς δὲ πόλιν μὲν καὶ οἰκίας ἡμῖν παράδοτε τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ γῆς ὄρους ἀποδείξατε καὶ δένδρα ἀριθμῷ τὰ ὑμέτερα καὶ ἄλλο, εἴ τι δυνατὸν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν· αὐτοὶ δὲ μεταχωρήσατε ὅποι βούλεσθε, ἔως ἂν διόπλεμος ἢ ἐπειδὴν δὲ παρέλθῃ, ἀποδώσομεν ὑμῖν, ἀ ἂν παραλάβωμεν. μέχρι δὲ τοῦδε ἔξομεν παρακαταθήκην, ἐργαζόμενοι καὶ φοράν φέροντες, ἢ ἂν ὑμῖν μέλλῃ ἵκανη ἔσεσθαι».

73. Οἱ δ' ἀκούσαντες ἐσῆλθον αὖθις ἐς τὴν πόλιν καὶ βουλευσάμενοι μετὰ τοῦ πλήθους ἔλεξαν ὅτι βούλονται, ἀ προκαλεῖται, Ἀθηναίοις κοινῶσαι πρῶτον καί, ἦν πείθωσιν αὐτούς, ποιεῖν ταῦτα. μέχρι δὲ τούτου σπείσασθαι σφίσιν ἐκέλευον καὶ τὴν γῆν μὴ δησοῦν· διὸ δημέρας τε ἐσπείσατο, ἐν αἷς εἰκός ἦν κομισθῆναι, καὶ τὴν γῆν οὐκ ἔτεμνεν· ἐλθόντες δὲ οἱ Πλαταιῆς πρέσβεις ὡς τοὺς Ἀθηναίους καὶ βουλευσάμενοι

μετ' αὐτῶν πάλιν ἥλθον ἀπαγγέλλοντες τοῖς ἐν τῇ πόλει τοι-
άδε· « οὗτ' ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ, ὃ ἄνδρες Πλαταιῆς, ἀρ' οὐ
ξύμμαχοι ἐγενόμεθα, Ἀθηναῖοί φασιν ἐν οὐδενὶ ὑμᾶς προέ-
σθαι ἀδικουμένους οὕτε νῦν περιόψεσθαι, βοηθήσειν δὲ κατὰ
δύναμιν, ἐπισκήπτουσίν τε ὑμῖν πρὸς τῶν ὅρων, οὓς οἱ πατέ-
ρες ὕμοσαν, μηδὲν νεωτερίζειν περὶ τὴν ξυμμαχίαν ».

74. Τοιαῦτα τῶν πρέσβεων ἀπαγγειλάντων οἱ Πλαταιῆς
ἐβουλεύσαντο Ἀθηναίους μὴ προδιδόναι, ἀλλ' ἀνέχεσθαι καὶ
γῆν τεμνομένην, εἰ δεῖ, δρῶντας καὶ ἄλλο πάσχοντας, ὃ τι ἂν
ξυμβαίνῃ· ἔξελθεῖν δὲ μηδένα ἔτι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τείχους ἀπο-
κρίνασθαι ὅτι ἀδύνατα σφίσι ποιεῖν ἔστιν, ἢ Λακεδαιμόνιοι
προκαλοῦνται. ὡς δὲ ἀπεκρίναντο, ἐντεῦθεν δὴ πρῶτον μὲν
ἔς ἐπιμαρτυρίαν καὶ θεῶν καὶ ἥρων τῶν ἐγχωρίων Ἀρχίδα-
μος δὲ βασιλεὺς κατέστη λέγων ὅδε· « Θεοί ὅσοι γῆν τὴν Ηλα-
ταιίδα ἔχετε καὶ ἥρωες, ξυνίστορές ἔστε ὅτι οὕτε τὴν ἀρχὴν
ἀδίκως, ἐκλιπόντων δὲ τῶνδε προτέρων τὸ ξυνώμοτον, ἐπὶ
γῆν τήνδε ἥλθομεν, ἐν ᾧ οἱ πατέρες ἡμῶν εὐξάμενοι ὑμῖν Μή-
δων ἐκράτησαν καὶ παρέσχετε αὐτὴν εὐμενῆ ἐναγωνίσασθαι
τοῖς "Ελλησιν, οὕτε νῦν, ἦν τι ποιῶμεν, ἀδικήσομεν· προκα-
λεσάμενοι γάρ πολλὰ καὶ εἰκότα οὐ τυγχάνομεν· ξυγγρωμονες
δὲ ἔστε τῆς μὲν ἀδικίας κολάζεσθαι τοῖς ὑπάρχουσι προτέ-
ροις, τῆς δὲ τιμωρίας τυγχάνειν τοῖς ἐπιφέρουσι νομίμως ».

75. Τοσαῦτα ἐπιθειάσας καθίστη ἐς πόλεμον τὸν στρα-
τόν. καὶ πρῶτον μὲν περιεσταύρωσαν αὐτοὺς τοῖς δένδρεσιν,
ἄκοφαν, τοῦ μηδένα ἐπεξιέναι, ἐπειτα χῶμα ἔχουν πρὸς τὴν
πόλιν, ἐλπίζοντες ταχίστην τὴν αἴρεσιν ἔσεσθαι αὐτῶν στρα-
τεύματος τοσούτου ἐργαζομένου. ξύλα μὲν οὖν τέμνοντες ἐκ
τοῦ Κιθαιρῶνος παρωκοδόμουν ἐκατέρωθεν, φορμηδὸν ἀντὶ
τούγων τιθέντες, ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπὶ πολὺ τὸ χῶμα. ἐφό-

ρουν δὲ ὅλην ἐς αὐτὸν καὶ λίθους καὶ γῆν καὶ εἴ τι ἄλλο ἀνύ-
τειν μέλλοι ἐπιβαλλόμενον. ἡμέρας δὲ ἔχουν ἑβδομήκοντα καὶ
νύκτας ἔνυχῶς, διηρημένοι κατ' ἀναπαύλας, ὥστε τοὺς μὲν
φέρειν, τοὺς δὲ ὕπνον τε καὶ σῖτον αἱρεῖσθαι· Λακεδαιμονίων
τε οἱ ξεναγοὶ ἐκάστης πόλεως ξυνεφεστῶτες ἡνάγκαζον ἐς
τὸ ἔργον. οἱ δὲ Πλαταιῆς ὁρῶντες τὸ χῶμα αἱρόμενον, ξύλινον
τεῦχος ξυνθέντες καὶ ἐπιστήσαντες τῷ ἔαυτῶν τείχει, ἢ προσ-
εχοῦτο, ἐσφραγίδας μὲν ἐς αὐτὸν πλίνθους ἐκ τῶν ἐγγὺς οἰκιῶν
καθαιροῦντες. ξύνδεσμος δ' ἦν αὐτοῖς τὰ ξύλα, τοῦ μὴ ὑψη-
λὸν γιγνόμενον ἀσθενὲς εἶναι τὸ οἰκοδόμημα, καὶ προκαλύμ-
ματα εἰγεῖ δέρρεις καὶ διφθέρας, ὥστε τοὺς ἐργαζομένους καὶ
τὰ ξύλα μήτε πυρφόροις οἰστοῖς βάλλεσθαι ἐν ἀσφαλείᾳ τε
εῖναι. ἥρετο δὲ τὸ ὑψός τοῦ τείχους μέγα καὶ τὸ χῶμα οὐ
σχολαίτερον ἀντανήει αὐτῷ. καὶ οἱ Πλαταιῆς τοιόνδε τι ἐπι-
νοῦσι· διελόντες τοῦ τείχους, ἢ προσέπιπτε τὸ χῶμα, ἐσφό-
ρουν τὴν γῆν.

76. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι αἰσθόμενοι ἐν ταρσοῖς καλάμου
πηγὴν ἐνείλοντες ἐσέβαλλον ἐς τὸ διηρημένον, ὅπως μὴ δια-
χεόμενον, ὥσπερ ἡ γῆ, φοροῖτο. οἱ δὲ ταύτῃ ἀποκληρόμενοι
τοῦτο μὲν ἐπέσχουν, ὑπόνομον δὲ ἐκ τῆς πόλεως ὁρύξαντες καὶ
ξυντεκμηράμενοι ὑπὸ τὸ χῶμα ὑφεῖλκον αὕθις παρὰ σφᾶς τὸν
χοῦν καὶ ἐλάνθανον ἐπὶ πολὺ τοὺς ἔξω, ὥστε ἐπιβάλλοντας
ἥσσον ἀνύτειν ὑπαγομένου αὐτοῖς κάτωθεν τοῦ χώματος καὶ
ἰζάνοντος αἰεὶ ἐπὶ τὸ κενούμενον. δεδιότες δὲ μὴ οὐδὲ οὔτω
δύνωνται ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς ἀντέχειν, προσεπεξηῦρον τόδε·
τὸ μὲν μέγα οἰκοδόμημα ἐπαύσαντο ἐργαζόμενοι τὸ κατὰ τὸ
χῶμα, ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν αὐτοῦ ἀρέσαμενοι ἀπὸ τοῦ βραχέος
τείχους ἐκ τοῦ ἐντὸς μηνοειδὲς ἐς τὴν πόλιν ἐσφραγίδας μουν,
ὅπως, εἰ τὸ μέγα τείχος ἀλίσκοιτο, τοῦτ' ἀντέχοι, καὶ δέοι
τοὺς ἐναντίους αὕθις πρὸς αὐτὸν χοῦν, καὶ προχωροῦντας ἔσω

διπλάσιον τε πόνον ἔχειν καὶ ἐν ἀμφιβόλῳ μᾶλλον γίγνεσθαι. ἂμα δὲ τῇ χώσει καὶ μηχανᾷς προσῆγον οἱ Πελοποννήσιοι τῇ πόλει, μίαν μέν, ἡ τοῦ μεγάλου οἰκοδομήματος κατὰ τὸ χῶμα προσαχθεῖσα ἐπὶ μέγα τε κατέσεισε καὶ τοὺς Πλαταιῆς ἐφόβησεν, ἄλλας δὲ ἄλλῃ τοῦ τείχους, ἃς βρόχους τε περιβάλλοντες ἀνέκλων οἱ Πλαταιῆς, καὶ δοκούς μεγάλας ἀρτήσαντες ἀλύσεσι μακραῖς σιδηραῖς ἀπὸ τῆς τομῆς ἑκατέρωθεν ἀπὸ κεραῖων δύο ἐπικεκιμένων καὶ ὑπερτεινουσῶν ὑπὲρ τοῦ τείχους ἀνελκύσαντες ἐγκαρπίας, δόποτε προσπεσεῖσθαι πηγέλλοις ἡ μηχανή, ἀφίεσκαν τὴν δοκὸν χαλαραῖς ταῖς ἀλύσεσι καὶ οὐ διὰ χειρὸς ἔχοντες, ἡ δὲ ῥύμη ἐμπίπτουσα ἀπεκαύλιζε τὸ προῦχον τῆς ἐμβολῆς.

77. Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Πελοποννήσιοι, ὡς αἱ τε μηχαναὶ οὐδὲν ὀφέλουν καὶ τῷ χώματι τὸ ἀντιτείχισμα ἐγίγνετο, νομίσαντες ἀπορον εἶναι ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἐλεῖν τὴν πόλιν πρὸς τὴν περιτείχισιν παρεσκευάζοντο. πρότερον δὲ πυρὶ ἔδοξεν αὐτοῖς πειρᾶσαι, εἰ δύναιντο, πνεύματος γενομένου ἐπιφλέξαι τὴν πόλιν οὕσαν οὐ μεγάλην· πᾶσαν γάρ δὴ ἵδεαν ἐπενόουν, εἴ πως σφίσιν ἀνευ δαπάνης καὶ πολιορκίας προσαχθείη. φοροῦντες δὲ ὑλῆς φακέλους παρέβαλλον ἀπὸ τοῦ χώματος εἰς τὸ μεταξὺ πρῶτον τοῦ τείχους καὶ τῆς προσχώσεως, ταχὺ δὲ πλήρους γενομένου διὰ πολυχειρίαν ἐπιπαρένησαν καὶ τῆς ἄλλης πόλεως, ὅσον ἐδύναντο ἀπὸ τοῦ μετεώρου πλεῖστον ἐπισχεῖν, ἐμβαλόντες δὲ πῦρ ξὺν θείᾳ καὶ πίσσῃ ἥψαν τὴν ὑλην. καὶ ἐγένετο φλὸξ τοσαύτη, ὅσην οὐδεὶς πως ἔς γε ἐκεῖνον τὸν χρόνον χειροποίητον εἶδεν· ἥδη γάρ ἐν ὅρεσιν ὕλη τριφθεῖσα ὑπὸ ἀνέμων πρὸς αὐτὴν ἀπὸ ταύτομάτου πῦρ καὶ φλόγα ἀπ' αὐτοῦ ἀνῆκε. τοῦτο δὲ μέγα τε ἦν καὶ τοὺς Πλαταιᾶς τᾶλλα διαφυγόντας ἐλαχίστου ἐδέησε διαφθεῖραι· ἐντὸς γάρ πολλοῦ χωρίου τῆς πόλεως οὐκ ἦν πελάσαι, πνεῦ-

μά τε εὶ ἐπεγένετο αὐτῇ ἐπίφορον, ὅπερ καὶ ἥλπιζον οἱ ἐ-
ναντίοι, οὐκ ἀν διέφυγον. νῦν δὲ καὶ τόδε λέγεται ξυμβῆναι,
ὑδωρ πολὺ καὶ βροντὰς γενομένας σβέσαι τὴν φλόγα καὶ οὕ-
τῳ παυθῆναι τὸν κίνδυνον.

78. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἐπειδὴ καὶ τούτου διήμαρτον,
μέρος μέν τι καταλιπόντες τοῦ στρατοῦ, τὸ δὲ πλέον ἀφέντες
περιετείχιζον τὴν πόλιν κύκλῳ διελόμενοι κατὰ πόλεις τὸ
χωρίον· τάφρος δὲ ἐντός τε ἦν καὶ ἔξωθεν, ἐξ ἣς ἐπλινθεύσαν-
το. καὶ ἐπειδὴ πᾶν ἔξειργαστο περὶ ἀρκτούρου ἐπιτολάς, κα-
ταλιπόντες φυλακὰς τοῦ ἡμίσεος τείχους — τὸ δὲ ἡμίσυ Βοι-
ωτοὶ ἐφύλασσον — ἀνεχώρησαν τῷ στρατῷ καὶ διελύθησαν κα-
τὰ πόλεις. Πλαταιῆς δὲ παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας καὶ τοὺς
πρεσβυτάτους τε καὶ πλῆθος τὸ ἀγρεῖν τῶν ἀνθρώπων πρό-
τερον ἐκκεκομισμένοι ἦσαν ἐς τὰς Ἀθήνας, αὐτοὶ δὲ ἐποιορ-
κοῦντο ἐγκαταλειμμένοι τετρακόσιοι, Ἀθηναίων δὲ ὄγδο-
ήκοντα, γυναικες δὲ δέκα καὶ ἑκατὸν σιτοποιοί. τοσοῦτοι ἦ-
σαν οἱ ξύμπαντες, ὅτε ἐς τὴν πολιορκίαν καθίσταντο, καὶ
ἄλλος οὐδεὶς ἦν ἐν τῷ τείχει οὔτε δοῦλος οὔτ' ἐλεύθερος. τοι-
αύτη μὲν ἡ Πλαταιῶν πολιορκία κατεσκευάσθη.

ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ ΕΞΟΔΟΣ

(Γ, 20 - 24)

20. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος οἱ Πλαταιῆς — ἔτι γάρ ἐπο-
λιορκοῦντο ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων καὶ Βοιωτῶν — ἐπειδὴ
τῷ τε σίτῳ ἐπιλείποντι ἐπιέζοντο καὶ ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν οὐ-
δεμία ἐλπὶς ἦν τιμωρίας οὐδὲ ἄλλη σωτηρία ἐφαίνετο, ἐπι-
βουλεύουσιν αὐτοί τε καὶ Ἀθηναίων οἱ ξυμπολιορκούμενοι
πρῶτον μὲν πάντες ἔξελθεῖν καὶ ὑπερβῆναι τὰ τείχη τῶν πο-
λειμίων, ἦν δύνωνται βιάσασθαι, ἐσηγησαμένων τὴν πεῖραν

αὐτοῖς Θεαινέτου τε τοῦ Τολμίδου, ἀνδρὸς μάντεως, καὶ Εὐ-
πομπίδου τοῦ Δαἰμάχου, ὃς καὶ ἐστρατήγει· ἐπειτα οἱ μὲν
ἡμίσεις ἀπώκνησάν πως τὸν κίνδυνον μέγαν ἡγησάμενοι, ἐς
δὲ ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι μάλιστα ἐνέμειναν τῇ ἔξοδῳ
ἐθελονταὶ τρόπῳ τοιῷδε. κλίμακας ἐποιήσαντο ἵσας τῷ τείχει
τῶν πολεμίων· ξυνεμετρήσαντο δὲ ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίν-
θων, ἢ ἔτυχε πρὸς σφᾶς οὐκ ἔξαληλιμμένον τὸ τεῖχος αὐτῶν.
ἥριθμοῦντο δὲ πολλοὶ ἀμα τὰς ἐπιβολὰς καὶ ἔμελλον οἱ μὲν
τινες ἀμαρτήσεσθαι, οἱ δὲ πλείους τεύξεσθαι τοῦ ἀληθοῦς λο-
γισμοῦ, ἄλλως τε καὶ πολλάκις ἀριθμοῦντες καὶ ἀμα οὐ
πολὺ ἀπέχοντος, ἄλλὰ ῥᾳδίως καθορωμένου ἐς ὁ ἐβούλοντο
τοῦ τείχους. τὴν μὲν οὖν ξυμμέτρησιν τῶν κλιμάκων οὕτως
ἔλαβον ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου εἰκάσαντες τὸ μέτρον.

21. Τὸ δὲ τεῖχος ἦν τῶν Πελοποννησίων τοιόνδε τῇ οἰ-
κοδομήσει· εἶχε μὲν δύο τοὺς περιβόλους, πρός τε Πλαταιῶν
καὶ εἴ τις ἔξωθεν ἀπ' Ἀθηνῶν ἐπίοι, διεῖχον δὲ οἱ περί-
βολοι ἐκκαίδεκα πόδας μάλιστα ἀπ' ἄλλήλων. τὸ οὖν μετα-
ξὺ τοῦτο, οἱ ἐκκαίδεκα πόδες, τοῖς φύλαξιν οἰκήματα διανε-
μημένα ὠκοδόμητο, καὶ ἦν ξυνοχὴ ὥστε ἐν φαίνεσθαι τεῖ-
χος παχὺ ἐπάλξεις ἔχον ἀμφοτέρωθεν. διὰ δέκα δὲ ἐπάλξεων
πύργοι ήσαν μεγάλοι καὶ ἴσοπλατεῖς τῷ τείχει, διήκοντες ἐς
τε τὸ ἔσω μέτωπον αὐτοῦ καὶ οἱ αὐτὸὶ καὶ τὸ ἔξω, ὥστε πά-
ροδον μὴ εἶναι παρὰ πύργον, ἄλλὰ δι' αὐτῶν μέσων διῆσαν.
τὰς οὖν νύκτας, δόποτε χειμῶν εἴη νοτερός, τὰς μὲν ἐπάλξεις
ἀπέλειπον, ἐκ δὲ τῶν πύργων, δύτων δι' ὀλίγου καὶ ἀνωθεν
στεγανῶν, τὴν φυλακὴν ἐποιοῦντο. τὸ μὲν οὖν τεῖχος, ὃ πε-
ριεφρουροῦντο οἱ Πλαταιῆς, τοιοῦτον ἦν.

22. Οἱ δέ, ἐπειδὴ παρεσκεύαστο αὐτοῖς, τηρήσαντες νύ-
κτα χειμέριον ὕδατι καὶ ἀνέμῳ καὶ ἀμ' ἀσέλγηνον ἔξησαν. ἦ-

γοῦντο δὲ οἶπερ καὶ τῆς πείρας αἴτιοι ἦσαν. καὶ πρῶτον μὲν τὴν τάφρον διέβησαν, ἡ περιεῖχεν αὐτούς, ἔπειτα προσέμειξαν τῷ τείχει τῶν πολεμίων λαθόντες τοὺς φύλακας, ἀνὰ τὸ σκοτεινὸν μὲν οὐ προϊδόντων αὐτῶν, ψόφῳ δὲ τῷ ἐκ τοῦ προσιέναι αὐτοὺς ἀντιπαταγοῦντος τοῦ ἀνέμου οὐ κατακουσάντων· ἄμα δὲ καὶ διέχοντες πολὺ ἦσαν, ὅπως τὰ ὅπλα μὴ κρουόμενα πρὸς ἄλληλα αἰσθησιν παρέχοι. Ἠσάν δὲ εὔσταλεῖς τε τῇ ὅπλίσει καὶ τὸν ἀριστερὸν μόνον πόδα ὑποδεδεμένοι ἀσφαλείας ἔνεκα τῆς πρὸς τὸν πηλόν. κατὰ οὖν μεταπύργιον προσέσμιγον πρὸς τὰς ἐπάλξεις, εἰδότες δτι ἐρῆμοί εἰσι, πρῶτον μὲν οἱ τὰς κλίμακας φέροντες καὶ προσέθεσαν· ἔπειτα ψιλοὶ δώδεκα ξὺν ξιφιδίᾳ καὶ θώρακι ἀνέβαινον, ὃν ἤγειτο Ἀμμέας ὁ Κοροίβου καὶ πρῶτος ἀνέβη, μετὰ δὲ αὐτὸν οἱ ἐπόμενοι ἔξ ἐφ' ἐκάτερον τῶν πύργων ἀνέβαινον· ἔπειτα ψιλοὶ ἄλλοι μετὰ τούτους ξὺν δορατίοις ἔχώρουν, οἵτις ἔτεροι κατόπιν τὰς ἀσπίδας ἔφερον, ὅπως ἐκεῖνοι ῥᾶσιν προσβαίνοιεν, καὶ ἔμελλον δώσειν, δόποτε πρὸς τοῖς πολεμίοις εἰεν. ὡς δὲ ἄνω πλείους ἐγένοντο, ἤσθοντο οἱ ἐκ τῶν πύργων φύλακες· κατέβαλε γάρ τις τῶν Πλαταιῶν ἀντιλαμβανόμενος ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων κεραμίδα, ἡ πεσοῦσα δοῦπον ἐποίησε, καὶ αὐτίκα βοή ἦν, τὸ δὲ στρατόπεδον ἐπὶ τὸ τεῖχος ὥρμησεν· οὐ γάρ ἦδει ὅ τι ἦν τὸ δειγὸν σκοτεινῆς νυκτὸς καὶ χειμῶνος ὅντος καὶ ἄμα οἱ ἐν τῇ πόλει τῶν Πλαταιῶν ὑπολειευμένοι ἐξελθόντες προσέβαλλον τῷ τείχει τῶν Πελοποννησίων ἐκ τοῦ μπαλινῆ οἱ ἄνδρες αὐτῶν ὑπερέβαινον, ὅπως ἥκιστα πρὸς αὐτοὺς τὸν νοῦν ἔχοιεν. ἐθορυβοῦντο μὲν οὖν κατὰ χώραν μένοντες, βοηθεῖν δὲ οὐδεὶς ἐτόλμα ἐκ τῆς ἑαυτῶν φυλακῆς, ἀλλ' ἐν ἀπόρῳ ἦσαν εἰκάσαι τὸ γιγνόμενον. καὶ οἱ τριακόσιοι αὐτῶν, οἵτις ἐτέτακτο παραβοηθεῖν, εἴ τι δέοι, ἔχώρουν ἔξωθεν τοῦ τείχους πρὸς τὴν βοήν, φρυκτοί τε ἥροντο ἐς τὰς Θήβας πολέμιοι. παρανῆσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς ἀπὸ τοῦ τεί-

χους φρυκτοὺς πολλοὺς πρότερον παρεσκευασμένους ἐς αὐτὸ τοῦτο, ὅπως ἀσφαρῇ τὰ σημεῖα τῆς φρυκτωρίας τοῖς πολεμίοις ἥ καὶ μὴ βοηθοῦεν, ἄλλο τι νομίσαντες τὸ γιγνόμενον εἶναι ἥ τὸ ὄν, πρὶν σφῶν οἱ ἄνδρες οἱ ἔξιόντες διαφύγοιεν καὶ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀντιλάβοιντο.

23. Οἱ δ' ὑπερβαίνοντες τῶν Πλαταιῶν ἐν τούτῳ, ὡς οἱ πρῶτοι αὐτῶν ἀνεβεβήκεσαν καὶ τοῦ πύργου ἐκατέρου τοὺς φύλακας διαφθείραντες ἐκεκρατήκεσαν, τάς τε διόδους τῶν πύργων ἐνστάντες αὐτοὶ ἐφύλασσον μηδένα δι' αὐτῶν ἐπιβογθεῖν, καὶ κλίμακας προσθέντες ἀπὸ τοῦ τείχους τοῖς πύργοις καὶ ἐπαναβιβάσαντες ἄνδρας πλείους, οἱ μὲν ἀπὸ τῶν πύργων τοὺς ἐπιβογθοῦντας καὶ κάτωθεν καὶ ἄνωθεν εἰργον βάλλοντες, οἱ δ' ἐν τούτῳ οἱ πλείους πολλὰς προσθέντες κλίμακας ἄμα καὶ τὰς ἐπάλξεις ἀπώσαντες διὰ τοῦ μεταπυργίου ὑπερέβαινον. ὁ δὲ διακομιζόμενος αἱεὶ ἵστατο ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς τάφρου καὶ ἐντεῦθεν ἐτόξευόν τε καὶ ἤκόντιζον, εἴ τις παραβοηθῶν παρὰ τὸ χεῖλος κωλυτῆς γίγνοιτο τῆς διαβάσεως. ἐπεὶ δὲ πάντες διεπεπεραίωντο, οἱ ἀπὸ τῶν πύργων χαλεπῶς οἱ τελευταῖοι καταβαίνοντες ἔχώρουν ἐπὶ τὴν τάφρον, καὶ ἐν τούτῳ οἱ τριακόσιοι αὐτοῖς ἐπεφέροντο λαμπάδας ἔχοντες. οἱ μὲν οὖν Πλαταιῆς ἐκείνους ἔώρων μᾶλλον ἐκ τοῦ σκότους ἐστῶτες ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς τάφρου, καὶ ἐτόξευόν τε καὶ ἐστρόντιζον ἐς τὰ γυμνά, αὐτοὶ δὲ ἐν τῷ ἀφανεῖ ὄντες ἥσσον διὰ τὰς λαμπάδας καθεωρῶντο, ὥστε φθάνουσι τῶν Πλαταιῶν καὶ οἱ ὑστατοι διαβάντες τὴν τάφρον, χαλεπῶς δὲ καὶ βιαίως· κρύσταλλός τε γάρ ἐπεπήγει οὐ βέβαιος ἐν αὐτῇ ὥστ' ἐπελθεῖν, ἀλλ' οἷος ἀπηλιώτου ἥ βορέου ὑδατώδης μᾶλλον καὶ ἡ νύξ τοιούτῳ ἀνέμῳ ὑπονιφορμένη πολὺ τὸ ὕδωρ ἐν αὐτῇ ἐπεποιήκει, δομόλις ὑπερέχοντες ἐπεραιώθησαν. ἐγένετο δὲ καὶ ἡ διάφευξις αὐτοῖς μᾶλλον διὰ τοῦ χειμῶνος τὸ μέγεθος.

34. Ὄρμήσαντες δὲ ἀπὸ τῆς τάφρου οἱ Πλαταιῆς ἔχόρ-
ρουν ἀθρόοι τὴν ἐς Θήβας φέρουσαν ὅδὸν ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸ
τοῦ Ἀνδροκράτους ἡρῷον, νομίζοντες ἥκιστ' ἂν σφᾶς ταύτην
αὐτοὺς ὑποτοπῆσαι τραπέσθαι τὴν ἐς τοὺς πολεμίους. καὶ
ἄμα ἔώρων τοὺς Πελοποννησίους τὴν πρὸς Κιθαιρῶνα καὶ
Δρυὸς κεφαλὰς τὴν ἐπ' Ἀθηνῶν φέρουσαν μετὰ λαμπάδων
διώκοντας. καὶ ἐπὶ μὲν ἔξη ἡ ἐπτάτη σταδίους οἱ Πλαταιῆς τὴν
ἐπὶ τῶν Θηβῶν ἔχόρησαν, ἐπειθ' ὑποστρέψαντες ἥσαν τὴν
πρὸς τὸ ὄρος φέρουσαν ὅδὸν ἐς Ἑρύθρας καὶ Τύιας, καὶ λα-
βόμενοι τῶν ὄρῶν διαφεύγουσιν ἐς τὰς Ἀθήνας, ἀνδρες δώ-
δεκα καὶ διακόσιοι ἀπὸ πλειόνων. εἰσὶ γάρ τινες αὐτῶν, οἵ ἀπ-
ετράποντο ἐς τὴν πόλιν πρὸν ὑπερβαίνειν, εἰς δ' ἐπὶ τῇ ἔξω
τάφρῳ τοξότης ἐλάγφθη. οἱ μὲν οὖν Πελοποννήσιοι κατὰ χώ-
ραν ἐγένοντο τῆς Βοηθείας παυσάμενοι· οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως
Πλαταιῆς τῶν μὲν γεγενημένων εἰδότες οὐδέν, τῶν δὲ ἀπο-
τραπομένων σφίσιν ἀπαγγειλάντων ὡς οὐδεὶς περίεστι, κήρυ-
κα ἐκπέμψαντες, ἐπεὶ ἡμέρα ἐγένετο, ἐσπένδοντο ἀναίρεσιν
τοῖς νεκροῖς, μαθόντες δὲ τὸ ἀληθὲς ἐπαύσαντο. οἱ μὲν δὴ
τῶν Πλαταιῶν ἀνδρες οὔτως ὑπερβάντες ἐσώθησαν.

ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

(Γ, 52)

52. Υπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τούτου καὶ
οἱ Πλαταιῆς οὐκέτι ἔχοντες σῖτον οὐδὲ δυνάμενοι πολιορκεῖ-
σθαι ξυνέβησαν τοῖς Πελοποννησίοις τοιῷδε τρόπῳ. προσ-
έβαλον αὐτῶν τῷ τείχει, οἱ δὲ οὐκ ἐδύναντο ἀμύνεσθαι. γνοὺς
δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων τὴν ἀσθένειαν αὐτῶν βίᾳ μὲν οὐκ
ἐβούλετο ἐλεῖν — εἰρημένον γάρ ἦν αὐτῷ ἐκ Λακεδαιμονος, ὅ-
πως, εἰ σπονδαὶ γίγνοιτο ποτε πρὸς Ἀθηναίους καὶ ξυγγω-
ροῖεν ὅσα πολέμῳ χωρία ἔχουσιν ἐκάτεροι ἀποδίδοσθαι, μὴ

ἀνάδοτος εἴη ἡ Πλάταια ὡς αὐτῶν ἐκόντων προσχωρησάντων — προσπέμπει δὲ αὐτοῖς κήρυκα λέγοντα, εἰ βούλονται παραδοῦναι τὴν πόλιν ἐκόντες τοῖς Λακεδαιμοίοις καὶ δικασταῖς ἐκείνοις χρήσασθαι, τούς τε ἀδίκους κολάσειν, παρὰ δίκην δὲ οὐδένα. τοσαῦτα μὲν δὲ κήρυξ εἶπεν· οἱ δὲ — ἥσαν γάρ ἥδη ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ — παρέδοσαν τὴν πόλιν· καὶ τοὺς Πλαταιᾶς ἔτρεφον οἱ Πελοποννήσιοι ἡμέρας τινάς, ἐν ὅσῳ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαιμονίου δικασταί, πέντε ἄνδρες, ἀφίκοντο. ἐλθόντων δὲ αὐτῶν κατηγορίᾳ μὲν οὐδεμίᾳ προυτέθη, ἡρώτων δὲ αὐτοὺς ἐπικαλεσάμενοι τοσοῦτον μόνον, εἰ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐν τῷ πολέμῳ τῷ καθεστῶτι ἀγαθὸν εἰργασμένοι εἰσίν· οἱ δὲ ἔλεγον αἰτησάμενοι μακρότερα εἰπεῖν καὶ προτάξαντες σφῶν αὐτῶν Ἀστύμαχόν τε τὸν Ἀσωπολάου καὶ Λάκωνα τὸν Ἀειμνήστου, πρόξενον ὅντα Λακεδαιμονίων· καὶ ἐπελθόντες ἔλεγον τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ

(Γ, 53 - 59)

53. «Τὴν μὲν παράδοσιν τῆς πόλεως, ὡς Λακεδαιμόνιοι, πιστεύσαντες ὑμῖν ἐποιησάμεθα, οὐ τοιάνδε δίκην οὐδέμενοι ὑφέξειν, νομιμωτέραν δὲ τινα ἔσεσθαι, καὶ ἐν δικασταῖς οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι, ὥσπερ καὶ ἐσμέν, γενέσθαι ἢ ὑμῖν, ἥγούμενοι τὸ ἵσον μάλιστ' ἀν φέρεσθαι. νῦν δὲ φοβούμεθα, μὴ ἀμφοτέρων ἀμα κήρυκαμεν. τὸν τε γάρ ἀγῶνα περὶ τῶν δεινοτάτων εἶναι εἰκότως ὑποπτεύομεν καὶ ὑμᾶς μὴ οὐ κοινοὶ ἀποβῆτε, τεκμαιρόμενοι προκατηγορίας τε ἡμῶν οὐ προγεγενημένης, ἢ χρὴ ἀντειπεῖν, ἀλλ' αὐτοὶ λόγον ἥτησάμεθα, τό τε ἐπερώτημα βραχὺ ὄν, φέτα μὲν ἀληθῆ ἀποκρίνασθαι ἐναντία γίγνεται, τὰ δὲ ψευδῆ ἔλεγχον ἔχει. πανταχόθεν δὲ ἀπόροι καθεστῶτες ἀναγκαζόμεθα καὶ ἀσφαλέστερον δοκεῖ εἶναι

εἰπόντας τι κινδυνεύειν· καὶ γάρ ὁ μὴ ῥηθεὶς λόγος τοῖς ὥδ' ἔχουσιν αἰτίαν ἀν παράσχοι ὡς, εἰ ἐλέχθη, σωτήριος ἀν ἦν. χαλεπῶς δὲ ἔχει ἡμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ πειθώ. ἀγνῶτες μὲν γάρ ὅντες ἀλλήλων ἐπεσενεγκάμενοι μαρτύρια, ὃν ἀπειροι ἦτε, ὡφελούμεθ' ἀν. νῦν δὲ πρὸς εἰδότας πάντα λέξεται, καὶ δέδιμεν οὐχὶ μὴ προκαταγόντες ἡμῶν τὰς ἀρετὰς ἡσσους εἶναι τῶν ὑμετέρων ἔγκλημα αὐτὸ ποιῆτε, ἀλλὰ μὴ ἄλλοις χάριν φέροντες ἐπὶ διεγνωσμένην κρίσιν καθιστώμεθα».

54. «Παρεχόμενοι δὲ ὄμως ἀ ἔχομεν δίκαια πρός τε τὰ Θηβαίων διάφορα καὶ ἐς ὑμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους "Ἐλληνας, τῶν εὗ δεδραμένων ὑπόμνησιν ποιησόμεθα καὶ πείθειν πειρασόμεθα. φαμὲν γάρ πρὸς τὸ ἔρωτημα τὸ βραχύ, εἴ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐν τῷ πολέμῳ τῷδε ἀγαθὸν πεποιήκαμεν, εἰ μὲν ὡς πολεμίους ἔρωτᾶτε, οὐκ ἀδικεῖσθαι ὑμᾶς μὴ εὑ παθόντας, φίλους δὲ νομίζοντας αὐτοὺς ἀμαρτάνειν μᾶλλον τοὺς ἡμῖν ἐπιστρατεύσαντας. τὰ δ' ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ πρὸς τὸν Μῆδον ἀγαθοὶ γεγενήμεθα, τὴν μὲν οὐ λύσαντες νῦν πρότεροι, τῷ δὲ ξυνεπιθέμενοι τότε ἐς ἐλευθερίαν τῆς 'Ἐλλάδος μόνοι Βοιωτῶν· καὶ γάρ ἡ πειρῶται τε ὅντες ἐναυμαχήσαμεν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, μάχῃ τε τῇ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γῇ γενομένῃ παρεγενόμεθα ὑμῖν τε καὶ Παυσανίᾳ· εἴ τέ τι ἄλλο κατ' ἔκεινον τὸν χρόνον ἐγένετο ἐπικίνδυνον τοῖς "Ἐλλησι, πάντων παρὰ δύναμιν μετέσχομεν. καὶ ὑμῖν, ὡ Λακεδαιμόνιοι, ἴδιᾳ, ὅτεπερ δὴ μέγιστος φόβος περιέστη τὴν Σπάρτην μετὰ τὸν σεισμὸν τῶν ἐς Ἰθώμην Εἰλώτων ἀποστάντων, τὸ τρίτον μέρος ἡμῶν αὐτῶν ἐξεπέμψαμεν ἐς ἐπικουρίαν· ὃν οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν».

55. «Καὶ τὰ μὲν παλαιὰ καὶ μέγιστα τοιοῦτοι ἤξιώσαμεν εἶναι, πολέμοιο δὲ ἐγενόμεθα ὕστερον· ὑμεῖς δὲ αἴτιοι· δεομένων γάρ ξυμμαχίας, ὅτε Θηβαῖοι ἡμᾶς ἐβιάσαντο, ὑμεῖς ἀπε-

ώσασθε καὶ πρὸς Ἀθηναίους ἐκελεύετε τραπέσθαι, ὡς ἐγγὺς
ὄντας, ὑμῶν δὲ μακρὰν ἀποικούντων. ἐν μέντοι τῷ πολέμῳ οὐ-
δὲν ἐκπρεπέστερον ὑπὸ ἡμῶν οὔτε ἐπάθετε οὔτε ἐμελήσατε.
εἰ δ' ἀποστῆναι Ἀθηναίων οὐκ ἡθελήσαμεν ὑμῶν κελευσάν-
των, οὐκ ἡδικοῦμεν· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἐβοήθουν ἡμῖν ἐναντίᾳ
Θηβαίοις, ὅτε ὑμεῖς ἀπωκνεῖτε, καὶ προδοῦναι αὐτοὺς οὐκέτι
ἥν καλόν, ἄλλως τε καὶ οὗς εῦ παθών τις καὶ αὐτὸς δεόμενος
προσηγάγετο ξυμμάχους καὶ πολιτείας μετέβαλεν, οἵναι δὲ ἐξ
τὰ παραγγελλόμενα εἰκὸς ἥν προθύμως. ἂ δὲ ἐκάτεροι ἐξη-
γεῖσθε τοῖς ξυμμάχοις, οὐχ οἱ ἐπόμενοι αἴτιοι, εἰ τι μὴ κα-
λῶς ἐδρᾶτο, ἀλλ' οἱ ἄγοντες ἐπὶ τὰ μὴ ὄρθως ἔχοντα».

56. «Θηβαῖοι δὲ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἡμᾶς ἡδίκησαν, τὸ
δὲ τελευταῖον αὐτοὶ ξύνιστε, δι' ὅπερ καὶ τάδε πάσχομεν· πό-
λιν γὰρ αὐτοὺς τὴν ἡμετέραν καταλαμβάνοντας ἐν σπουδαῖς
καὶ προσέτι ιερομηνίᾳ ὁρθῶς τε ἐτιμωτησάμεθα κατὰ τὸν
πᾶσι νόμον καθεστῶτα, τὸν ἐπιόντα πολέμιον ὅσιον εἶναι ἀ-
μύνεσθαι, καὶ νῦν οὐκ ἀν εἰκότως δι' αὐτοὺς βλαπτούμεθα. εἰ
γὰρ τῷ αὐτίκα χρησίμῳ ὑμῶν τε καὶ ἐκείνων πολεμίῳ τὸ
δίκαιον λήψεσθε, τοῦ μὲν ὁρθοῦ φανεῖσθε οὐκ ἀληθεῖς κριταὶ
ὄντες, τὸ δὲ ξυμφέρον μᾶλλον θεραπεύοντες. καίτοι, εἰ νῦν ὑ-
μῖν ὡφέλιμοι δοκοῦσιν εἶναι, πολὺ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι "Ελ-
ληνες, μᾶλλον τότε, ὅτε ἐν μείζονι κινδύνῳ ἦτε. νῦν μὲν γὰρ
ἐτέροις ὑμεῖς ἐπέρχεσθε δεινοί, ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ, ὅτε
πᾶσι δουλείαν ἐπέφερεν ὁ βάρβαρος, οἴδε μετ' αὐτοῦ ἦσαν.
καὶ δίκαιον ἡμῶν τῆς νῦν ἀμαρτίας, εἰ ἄρα ἡμάρτηται τι, ἀν-
τιθεῖναι τὴν τότε προθυμίαν, καὶ μείζω τε πρὸς ἐλάσσω εύ-
ρήσετε καὶ ἐν καιροῖς, οὓς σπάνιον ἦν τῶν 'Ελλήνων τινὰ
ἀρετὴν τῇ Ξέρξου δυνάμει ἀντιτάξασθαι, ἐπηνοῦντό τε μᾶλ-
λον οἱ μὴ τὰ ξύμφορα πρὸς τὴν ἔφοδον αὐτοῖς ἀσφαλείᾳ πράσ-
σοντες, ἐθέλοντες δὲ τολμᾶν μετὰ κινδύνων τὰ βέλτιστα. ὧν

ήμεις γενόμενοι καὶ τιμηθέντες ἐς τὰ πρῶτα νῦν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς δέδιμεν μὴ διαφθαρῶμεν, Ἀθηναίους ἐλόμενοι δικαίως μᾶλλον ἢ ὑμᾶς κερδαλέως. καίτοι χρὴ ταύτα περὶ τῶν αὐτῶν δμοίως φαίνεσθαι γιγνώσκοντας καὶ τὸ ξυμφέρον μὴ ἄλλο τι νομίσαι, ἢ τῶν ξυμμάχων τοῖς ἀγαθοῖς ὅταν αἰεὶ βέβαιον τὴν χάριν τῆς ἀρετῆς ἔχουσι καὶ τὸ παραυτίκα που ὑμῖν ὡφέλιμον καθιστῆται».

57. «Προσκέψασθέ τε ὅτι νῦν μὲν παράδειγμα τοῖς πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἀνδραγαθίας νομίζεσθε· εἰ δὲ περὶ ἡμῶν γνώσεσθε μὴ τὰ εἰκότα — οὐ γάρ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην τήνδε, ἐπαινούμενοι δὲ περὶ οὐδὲ ἡμῶν μεμπτῶν —, ὁρᾶτε, ὅπως μὴ οὐκ ἀποδέξωνται ἀνδρῶν ἀγαθῶν περὶ αὐτοὺς ἀμείνους ὄντας ἀπρεπές τι ἐπιγνῶναι, οὐδὲ πρὸς Ἱεροῖς τοῖς κοινοῖς σκῦλα ἀπὸ ἡμῶν τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος ἀνατεθῆναι. δεινὸν δὲ δόξει εἶναι· Πλάταιαν Λακεδαιμονίους πορθῆσαι καὶ τοὺς μὲν πατέρας ἀναγράψαι ἐς τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς δι' ἀρετὴν τὴν πόλιν, ὑμᾶς δὲ καὶ ἐκ παντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ πανοικεσίᾳ διὰ Θηβαίους ἔξαλεῖψαι. ἐς τοῦτο γάρ δὴ ξυμφορᾶς προκεχωρήκαμεν, οἵτινες Μήδων τε κρατησάντων ἀπωλλύμεθα καὶ νῦν ἐν ὑμῖν τοῖς πρὶν φιλτάτοις Θηβαίων ἡσσώμεθα καὶ δύο ἀγῶνας τοὺς μεγίστους ὑπέστημεν, τότε μέν, τὴν πόλιν εἰ μὴ παρέδομεν, λιμῷ διαφθαρῆναι, νῦν δὲ θανάτου δίκη κρίνεσθαι. καὶ περιεώσμεθα ἐκ πάντων Πλαταιῆς, οἱ παρὰ δύναμιν πρόθυμοι ἐς τοὺς Ἑλληνας, ἐρῆμοι καὶ ἀτιμώρητοι· καὶ οὕτε τῶν τότε ξυμμάχων ὡφελεῖν οὐδεὶς, ὑμεῖς τε, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ἡ μόνη ἐλπίς, δέδιμεν, μὴ οὐ βέβαιοι ἦτε».

58. «Καίτοι ἀξιοῦμεν γε καὶ θεῶν ἔνεκα τῶν ξυμμαχικῶν ποτε γενομένων καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἐς τοὺς Ἑλληνας καμ-

φθῆναι ὑμᾶς καὶ μεταγνῶναι, εἴ τι ὑπὸ Θηβαίων ἐπείσθητε, τήν τε δωρεὰν ἀνταπαιτῆσαι αὐτοὺς μὴ κτείνειν, οὓς μὴ ὑμῖν πρέπει, σώφρονά τε ἀντὶ αἰσχρᾶς κομίσασθαι χάριν, καὶ μὴ ἥδονὴν δόντας ἄλλοις κακίαν αὐτοὺς ἀντιλαβεῖν· βραχὺ γάρ τὸ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι, ἐπίπονον δὲ τὴν δύσκλειαν αὐτοῦ ἀφανίσαι. οὐκ ἔχθρους γάρ ἡμᾶς εἰκότως τιμωρήσεσθε, ἀλλ' εὔνοις, κατ' ἀνάγκην πολεμήσαντας. ὅστε καὶ τῶν σωμάτων ἀδειαν ποιοῦντες ὅσια ἀν δικάζοιτε καὶ προνοοῦντες ὅτι ἔκόντας τε ἐλάβετε καὶ χεῖρας προϊσχομένους — ὃ δὲ νόμος τοῖς "Ἐλλησι μὴ κτείνειν τούτους", ἔτι δὲ καὶ εὐεργέτας γεγενημένους διὰ παντός. ἀποβλέψατε γάρ ἐς πατέρων τῶν ὑμετέρων θήκας, οὓς ἀποθανόντας ὑπὸ Μήδων καὶ ταφέντας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐτιμῶμεν κατὰ ἔτος ἔκαστον δημοσίᾳ ἐσθήμασί τε καὶ τοῖς ἄλλοις νομίμοις, ὅσα τε ἡ γῆ ἡμῶν ἀνεδίδου ὠραῖα, πάντων ἀπαρχᾶς ἐπιφέροντες, εὗνοι μὲν ἐκ φιλίας χώρας, ξύμμαχοι δὲ ὅμαίχμοις ποτὲ γενομένοις. ὃν ὑμεῖς τούτωντίον ἀν δράσατε μὴ δρθῶς γνόντες. σκέψασθέ τε· Παυσανίας μὲν γάρ ἔθαπτεν αὐτοὺς νομίζων ἐν γῇ τε φιλίᾳ τιθέναι καὶ παρ' ἀνδράσι τοιούτοις· ὑμεῖς δὲ εὶς κτενεῖτε ἡμᾶς καὶ χώραν τὴν Πλαταιάδα Θηβαΐδα ποιήσετε, τί ἄλλο ἢ ἐν πολεμίᾳ τε καὶ παρὰ τοῖς αὐθένταις πατέρας τοὺς ὑμετέρους καὶ ξυγγενεῖς ἀτίμους γερῶν, ὃν νῦν ἵσχουσι, καταλείψετε; πρὸς δὲ καὶ γῆν, ἐν ᾧ ἡ λευθερώθησαν οἱ "Ἐλληνες, δουλώσετε, ιερά τε θεῶν, οἵτις εὑξάμενοι Μήδων ἐκράτησαν, ἐρημοῦτε καὶ θυσίας τὰς πατρίους τῶν εἰσαμένων καὶ κτισάντων ἀφαιρήσεσθε".

59. «Οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης, ὁ Λακεδαιμόνιοι, τάδε οὔτε ἐς τὰ κοινὰ τῶν Ἐλλήνων νόμιμα καὶ ἐς τοὺς προγόνους ἀμαρτάνειν οὔτε ἡμᾶς τοὺς εὐεργέτας ἀλλοτρίας ἔνεκα ἔχθρας μὴ αὐτοὺς ἀδικηθέντας διαφθεῖραι, φείσασθαι δὲ καὶ

έπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ οἴκτῳ σώφρονι λαβόντας, μὴ ὅν πει-
σόμεθα μόνον δεινότητα κατανοοῦντας, ἀλλ' οἷοί τε ἀντες
πάθοιμεν καὶ ὡς ἀστάθμητον τὸ τῆς ξυμφορᾶς, φτινί ποτ'
ἀν καὶ ἀναξίω ξυμπέσοι. ἡμεῖς τε, ὡς πρέπον ἡμῖν καὶ ὡς ἡ
χρεία προάγει, αἰτούμεθα ὑμᾶς, θεοὺς τοὺς ὄμοιθωμίους καὶ
κοινοὺς τῶν Ἑλλήνων ἐπιβοώμενοι, πεῖσαι τάδε, προφερό-
μενοί θ' ὄρκους, οὓς οἱ πατέρες ὑμῶν ὕμοσαν, μὴ ἀμνημονεῖν
ἴκέται γιγνόμεθα ὑμῶν τῶν πατρών τάφων, καὶ ἐπικαλού-
μεθα τοὺς κεκμηκότας μὴ γενέσθαι ὑπὸ Θηβαίοις μηδὲ τοῖς
ἐχθίστοις φίλτατοι ὄντες παραδοθῆναι, ἡμέρας τε ἀναμιμνή-
σκομεν ἔκεινης, ἢ τὰ λαμπρότατα μετ' αὐτῶν πράξαντες,
νῦν ἐν τῇδε τὰ δεινότατα κινδυνεύομεν παθεῖν· ὅπερ δὲ ἀναγ-
καῖόν τε καὶ χαλεπώτατον τοῖς ὥδε ἔχουσι, λόγου τελευτᾶν,
διότι καὶ τοῦ βίου ὁ κίνδυνος ἔγγυς μετ' αὐτοῦ, παυόμενοι
λέγομεν ἥδη ὅτι οὐ Θηβαίοις παρέδομεν τὴν πόλιν — εἰλόμε-
θα γὰρ ἀν πρό γε τούτου τῷ αἰσχίστῳ δλέθρῳ, λιμῷ τελευ-
τῆσαι —, ὑμῖν δὲ πιστεύσαντες προσήλθομεν — καὶ δίκαιον, εἰ
μὴ πείθομεν, ἐξ τὰ αὐτὰ καταστήσαντας τὸν ξυντυχόντα κίν-
δυνον ἔᾶσαι ἡμᾶς αὐτοὺς ἐλέσθαι —, ἐπισκήπτομέν τε ἄμα
μή, Πλαταιῆς ὄντες, οἱ προθυμότατοι περὶ τοὺς Ἑλληνας
γενόμενοι, Θηβαίοις τοῖς ἡμῖν ἐχθίστοις ἐκ τῶν ὑμετέρων
χειρῶν καὶ τῆς ὑμετέρας πίστεως, ίκέται ὄντες, ὡς Λακεδαι-
μόνιοι, παραδοθῆναι, γενέσθαι δὲ σωτῆρας ἡμῶν καὶ μὴ
τοὺς ἄλλους Ἑλληνας ἐλευθεροῦντας ἡμᾶς διολέσαι».

60. Τοιαῦτα μὲν οἱ Πλαταιῆς εἶπον· οἱ δὲ Θηβαῖοι δεί-
σαντες πρὸς τὸν λόγον αὐτῶν μὴ οἱ Λακεδαιμόνιοί τι ἐνδῶ-
σι, προσελθόντες ἔφασαν καὶ αὐτοὶ βούλεσθαι εἰπεῖν, ἐπειδὴ
καὶ ἔκεινοις παρὰ γνώμην τὴν αὐτῶν μακρότερος λόγος ἐδό-
θη τῆς πρὸς τὸ ἔρωτημα ἀποκρίσεως. ὡς δ' ἐκέλευσαν, ἔ-
λεγον τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΘΗΒΑΙΩΝ

(Γ, 61 - 67)

61. «Τοὺς μὲν λόγους οὐκ ἀν ἡτησάμεθα εἰπεῖν, εἰ καὶ οὗτοι βραχέως τὸ ἔρωτηθὲν ἀπεκρίναντο καὶ μὴ ἐπὶ ἡμᾶς τραπόμενοι κατηγορίαν ἐποιήσαντο καὶ περὶ αὐτῶν ἔξω τῶν προκειμένων καὶ ἄμα οὐδὲ ἡτιαμένων πολλὴν τὴν ἀπολογίαν καὶ ἐπαινον, ὃν οὐδεὶς ἐμέμψατο. νῦν δὲ πρὸς μὲν τὰ ἀντιπεῖν δεῖ, τῶν δὲ ἔλεγχον ποιήσασθαι, ἵνα μήτε ἡ ἡμετέρα αὐτούς κακία ὠφελῇ μήτε ἡ τούτων δόξα, τὸ δ' ἀληθὲς περὶ ἀμφοτέρων ἀκούσαντες κρίνητε.

‘Ημεῖς δὲ αὐτοῖς διάφοροι ἐγενόμεθα τὸ πρῶτον, ὅτι ἡμῶν κτισάντων Πλάταιαν ὕστερον τῆς ἄλλης Βοιωτίας καὶ ἄλλα χωρία μετ' αὐτῆς, ἢ ξυμμείκτους ἀνθρώπους ἔξελάσαντες ἔσχομεν, οὐκ ἡξιουν οὕτοι, ὥσπερ ἐτάχθη τὸ πρῶτον, ἡγεμονεύεσθαι ὑφ' ἡμῶν, ἔξω δὲ τῶν ἄλλων Βοιωτῶν παραβαίνοντες τὰ πάτρια, ἐπειδὴ προσηναγκάζοντο, προσεχώρησαν πρὸς Ἀθηναίους καὶ μετ' αὐτῶν πολλὰ ἡμᾶς ἔβλαπτον ἀνθόν καὶ ἀντέπασχον».

62. «Ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ βάρβαρος ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, φασὶ μόνοι Βοιωτῶν οὐ μηδίσαι, καὶ τούτῳ μάλιστα αὐτοί τε ἀγάλλονται καὶ ἡμᾶς λοιδοροῦσιν. ἡμεῖς δὲ μηδίσαι μὲν αὐτούς οὐ φαμέν, διότι οὐδὲ Ἀθηναίους, τῇ μέντοι αὐτῇ ἰδέᾳ ὕστερον ιόντων Ἀθηναίων ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας μόνους αὖ Βοιωτῶν ἀττικίσαι. καίτοι σκέψασθε ἐν οἷς εἴδει ἐκάτεροι ἡμῶν τοῦτο ἐπραξαν. ἡμῖν μὲν γὰρ ἡ πόλις τότε ἐτύγχανεν οὕτε κατ' ὀλιγαρχίαν ισόνομον πολιτεύουσα οὕτε κατὰ δημοκρατίαν· ὅπερ δέ ἐστι νόμοις μὲν καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον, ἐγγυάτω δὲ τυράννου, δυναστείᾳ ὀλίγων ἀνδρῶν εἴχε-

τὰ πράγματα. καὶ οὗτοι ἴδιας δυνάμεις ἐλπίσαντες ἔτι μᾶλλον σχήσειν, εἰ τὰ τοῦ Μῆδου κρατήσειε, κατέχοντες ἵσχυν τὸ πλῆθος ἐπηγάγοντο αὐτόν· καὶ ἡ ἔνυμπασα πόλις οὐκ αὐτοκράτωρ οὖσα ἐσυτῆς τοῦτ' ἐπραξεν, οὐδὲ ἄξιον αὐτῇ ὀνειδίσαι, ὃν μὴ μετὰ νόμων ἥμαρτεν· ἐπειδὴ γοῦν ὃ τε Μῆδος ἀπῆλθε καὶ τοὺς νόμους ἔλαβε, σκέψασθαι χρή, 'Αθηναίων ὑστερον ἐπιόντων τὴν τε ἄλλην 'Ελλάδα καὶ τὴν ὑμετέραν χώραν πειρωμένων ὑφ' αὐτοῖς ποιεῖσθαι καὶ κατὰ στάσιν ἥδη ἔχόντων αὐτῆς τὰ πολλά, οἱ μαχόμενοι ἐν Κορωνείᾳ καὶ νικήσαντες αὐτοὺς ἥλευθερώσαμεν τὴν Βοιωτίαν καὶ τοὺς ἄλλους νῦν προθύμως ξυνελευθεροῦμεν, ἵππους τε παρέχοντες καὶ παρασκευήν, ὅσην οὐκ ἄλλοι τῶν ξυμμάχων. καὶ τὰ μὲν ἐς τὸν μηδισμὸν τοσαῦτα ἀπολογούμεθα».

63. «Ως δὲ ὑμεῖς μᾶλλόν τε τὴν ἡδικήσατε τοὺς "Ελληνας καὶ ἄξιωτεροί ἐστε πάσης ζημίας, πειρασόμεθα ἀποφαίνειν· ἐγένενεσθε ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμωρίᾳ, ὡς φατέ, 'Αθηναίων ξύμμαχοι καὶ πολεῖται. οὐκοῦν χρῆν τὰ πρὸς ἡμᾶς μόνον ὑμᾶς ἐπάγεσθαι αὐτοὺς καὶ μὴ ξυνεπιέναι μετ' αὐτῶν ἄλλοις, ὑπάρχον γε ὑμῖν, εἴ τι καὶ ἄκοντες προσήγεσθε ὑπ' 'Αθηναίων, τῆς τῶν Λακεδαιμονίων τῶνδε ἥδη ἐπὶ τῷ Μήδῳ ξυμμαχίας γεγενημένης, ἣν αὐτοὶ μάλιστα προβάλλεσθε· ἵκανὴ γάρ ἦν ἡμᾶς τε ὑμῶν ἀποτρέπειν καὶ, τὸ μέγιστον, ἀδεῶς παρέχειν βουλεύεσθαι. ἀλλ' ἐκόντες καὶ οὐ βιαζόμενοι ἔτι εἴλεσθε μᾶλλον τὰ 'Αθηναίων, καὶ λέγετε ὡς αἰσχρὸν ἣν προδοῦναι τοὺς εὐεργέτας· πολὺ δέ γε αἰσχιον καὶ ἀδικώτερον τοὺς πάντας "Ελληνας καταπροδοῦναι, οἵτις ξυνωμόσατε, ἢ 'Αθηναίους μόνους, τοὺς μὲν καταδουλουμένους τὴν 'Ελλάδα, τοὺς δὲ ἐλευθεροῦντας. καὶ οὐκ ἵσην αὐτοῖς τὴν χάριν ἀνταπέδοτε οὐδὲ αἰσχύνης ἀπηλλαγμένην· ὑμεῖς μὲν γάρ ἀδικούμενοι αὐτοῖς, ὡς φατέ, ἐπηγάγεσθε, τοῖς δὲ ἀδικοῦσιν ἄλλους ξυνεργοὶ κα-

τέστητε. καίτοι τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ ἀντιδιδόναι αἰσχρὸν μᾶλλον ἢ τὰς μετὰ δικαιοσύνης μὲν ὀφειληθείσας, ἐς ἀδικίαν δὲ ἀποδιδομένας ».

64. «Δῆλόν τε ἐποιήσατε οὐδὲ τότε τῶν Ἑλλήνων ἔνεκα μόνοι οὐ μηδίσαντες, ἀλλ’ ὅτι οὐδ’ Ἀθηναῖοι, ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ταῦτα βουλόμενοι ποιεῖν, τοῖς δὲ τάναντία. καὶ νῦν ἀξιοῦτε, ἀφ’ ὃν δὶ’ ἐτέρους ἐγένεσθε ἀγαθοί, ἀπὸ τούτων ὡφελεῖσθαι. ἀλλ’ οὐκ εἴκος· ὥσπερ δὲ Ἀθηναίους εἴλεσθε, τούτοις ξυναγωνίζεσθε, καὶ μὴ προφέρετε τὴν τότε γενομένην ξυνωμοσίαν ὡς χρὴ ἀπ’ αὐτῆς νῦν σώζεσθαι. ἀπελίπετε γὰρ αὐτὴν καὶ παραβάντες ξυγκατεδουλοῦσθε μᾶλλον Αἰγινήτας καὶ ἄλλους τινὰς τῶν ξυνομοσάντων ἢ διεκωλύετε, καὶ ταῦτα οὔτε ἀκοντές τε τοὺς νόμους, οὖσπερ μέχρι τοῦ δεύτερο, καὶ οὐδενὸς ὑμᾶς βιασαμένου, ὥσπερ ἡμᾶς. τὴν τελευταίαν τε πρὸν περιτειχίζεσθαι πρόκλησιν ἐς ἡσυχίαν ἡμῶν, ὥστε μηδετέροις ἀμύνειν, οὐκ ἐδέχεσθε, τίνες ἂν οὖν ὑμῶν δικαιότερον πᾶσι τοῖς Ἑλλησι μισοῦντο, οἵτινες ἐπὶ τῷ ἐκείνων κακῷ ἀνδραγαθίαν προύθεσθε; καὶ ἂ μέν ποτε χρηστοὶ ἐγένεσθε, ὡς φατέ, οὐ προσήκοντα νῦν ἐπεδείξατε, ἀ δὲ ἡ φύσις αἱεὶ ἐβούλετο, ἐξηλέγχθη ἐς τὸ ἀληθές· μετὰ γὰρ Ἀθηναίων ἀδικον ὁδὸν ίόντων ἐχωρήσατε. τὰ μὲν οὖν ἐς τὸν ἡμέτερόν τε ἀκούσιον μηδισμὸν καὶ τὸν ὑμέτερον ἐκούσιον ἀττικισμὸν τοιαῦτα ἀποφαίνομεν ».

65. «Α δὲ τελευταῖά φατε ἀδικηθῆναι — παρανόμως γὰρ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐν σπονδαῖς καὶ ἱερομηνίᾳ ἐπὶ τὴν ὑμετέραν πόλιν —, οὐ νομίζομεν οὐδ’ ἐν τούτοις ὑμῶν μᾶλλον ἀμαρτεῖν· εἰ μὲν γὰρ ἡμεῖς αὐτοὶ πρός τε τὴν πόλιν ἐλθόντες ἐμαχόμεθα καὶ τὴν γῆν ἐδηοῦμεν ὡς πολέμιοι, ἀδικοῦμεν. εἰ δὲ ἄνδρες

ύμῶν οἱ πρῶτοι καὶ χρήμασι καὶ γένει, βουλόμενοι τῆς μὲν ἔξω ξυμμαχίας ὑμᾶς παῦσαι, ἐς δὲ τὰ κοινὰ τῶν πάντων Βοιωτῶν πάτρια καταστῆσαι, ἐπεκαλέσαντο ἐκόντες, τί ἀδικοῦμεν; οἱ γάρ ἄγοντες παρανομοῦσι μᾶλλον τῶν ἐπομένων. ἀλλ’ οὔτ’ ἐκεῖνοι, ὡς ἡμεῖς κρίνομεν, οὔτε ἡμεῖς· πολῖται δὲ ὅντες ὥσπερ ὑμεῖς καὶ πλείω παραβαλλόμενοι, τὸ ἔαυτῶν τεῖχος ἀνοίξαντες καὶ ἐς τὴν αὐτῶν πόλιν φιλίους, οὐ πολεμίους κομίσαντες ἐβούλοντο τούς τε ὑμῶν χείρους μηκέτι μᾶλλον γενέσθαι, τούς τε ἀμείνους τὰ ἄξια ἔχειν, σωφρονισταὶ ὅντες τῆς γνώμης καὶ τῶν σωμάτων τὴν πόλιν οὐκ ἀλλοτριοῦντες, ἀλλ’ ἐς τὴν ξυγγένειαν οἰκειοῦντες, ἔχθροὺς οὐδενὶ καθιστάντες, ἀπασι δ’ ὁμοίως ἐνσπόνδους».

66. «Τεκμήριον δὲ ὡς οὐ πολεμίως ἐπράσσομεν· οὔτε γάρ ἡδικήσαμεν οὐδένα, προείπομέν τε τὸν βουλόμενον κατὰ τὰ τῶν πάντων Βοιωτῶν πάτρια πολιτεύειν ἵεναι πρὸς ἡμᾶς. καὶ ὑμεῖς ἀσμενοὶ χωρήσαντες καὶ ξύμβασιν ποιησάμενοι τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχάζετε, ὕστερον δὲ κατανοήσαντες ἡμᾶς ὀλίγους ὅντας, εἰ ἄρα καὶ ἐδοκοῦμέν τι ἀνεπιεικέστερον πρᾶξαι οὐ μετὰ τοῦ πλήθους ὑμῶν ἐσελθόντες, τὰ μὲν ὁμοῖα οὐκ ἀνταπέδοτε ἡμῖν, μήτε νεωτερίσαι ἔργῳ λόγοις τε πείθειν ὥστε ἔξελθεῖν, ἐπιθέμενοι δὲ παρὰ τὴν ξύμβασιν, οὓς μὲν ἐν γερσίν ἀπεκτείνατε οὐχ ὁμοίως ἀλγοῦμεν — κατὰ νόμουν γάρ δή τινα ἔπασχον —, οὓς δὲ χεῖρας προϊσχομένους καὶ ζωγρήσαντες ὑποσχόμενοί τε ἡμῖν μὴ κτενεῖν ὕστερον παρανόμως διεφθείρατε, πῶς οὐ δεινὰ εἴργασθε; καὶ ταῦτα τρεῖς ἀδικίας ἐν ὀλίγῳ πράξαντες, τὴν τε λυθεῖσαν ὁμολογίαν καὶ τῶν ἀνδρῶν τὸν ὕστερον θάνατον καὶ τὴν περὶ αὐτῶν ἡμῖν μὴ κτενεῖν ψευσθεῖσαν ὑπόσχεσιν, ἦν τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ὑμῖν μὴ ἀδικῶμεν, ὅμως φατὲ ἡμᾶς παρανομῆσαι καὶ αὐτοὶ ἀξιοῦτε μὴ

ἀντιδοῦναι δίκην. οὔκ, ἦν γε οὗτοι τὰ ὄρθα γιγνώσκωσι· πάντων δὲ αὐτῶν ἔνεκα κολασθήσεσθε».

67. «Καὶ ταῦτα, ὡς Λακεδαιμόνιοι, τούτου ἔνεκα ἐπεξῆλθομεν καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἡμῶν, ἵνα ὑμεῖς μὲν εἰδῆτε καὶ δικαίως αὐτῶν καταγνωσόμενοι, ἡμεῖς δὲ ἔτι δσιώτερον τετιμωρημένοι. καὶ μὴ παλαιάς ἀρετὰς, εἴ τις ἄρα καὶ ἐγένετο, ἀκούοντες ἐπικλασθῆτε, ἃς χρὴ τοῖς μὲν ἀδικουμένοις ἐπικούρους εἶναι, τοῖς δὲ αἰσχρόν τι δρῶσι διπλασίας ζημίας, ὅτι οὐκ ἐκ προσηκόντων ἀμαρτάνουσι, μηδὲ ὀλοφυρμῷ καὶ οἴκτῳ ὠφελείσθων, πατέρων τε τάφους τῶν ὑμετέρων ἐπιβιώμενοι καὶ τὴν σφετέραν ἐρημίαν. καὶ γάρ ἡμεῖς ἀνταποφαίνομεν πολλῷ δεινότερα παθοῦσαν τὴν ὑπὸ τούτων ἥλικίαν ἡμῶν διεφθαρμένην, ὃν πατέρες οἱ μὲν πρὸς ὑμᾶς τὴν Βοιωτίαν ἄγοντες ἀπέθανον ἐν Κορώνείᾳ, οἱ δὲ πρεσβῦται λελειμμένοι κατ' οἰκίας ἐρῆμοι πολλῷ δικαιοτέραν ὑμῶν ἴκετείαν ποιοῦνται τούσδε τιμωρήσασθαι. οἴκτου τε ἀξιώτεροι τυγχάνειν οἱ ἀπρεπές τι πάσχοντες τῶν ἀνθρώπων, οἱ δὲ δικαίως, ὡσπερ οὖδε, τὰ ἐναντία ἐπίχαρτοι εἶναι. καὶ τὴν νῦν ἐρημίαν δι' ἔαυτοὺς ἔχουσι· τοὺς γάρ ἀμείνους ξυμμάχους ἑκόντες ἀπεώσαντο. παρενόμησάν τε οὐ προπαθόντες ὑφ' ἡμῶν, μίσει δὲ πλέον ἡ δίκη κρίναντες καὶ οὐκ ἀνταποδόντες νῦν τὴν ἴσην τιμωρίαν· ἔννομα γάρ πείσονται καὶ οὐχὶ ἐκ μάχης χεῖρας προϊσχόμενοι, ὡσπερ φασίν, ἀλλ' ἀπὸ ξυμβάσεως ἐς δίκην σφᾶς αὐτοὺς παραδόντες ἀμύνατε οὖν, ὡς Λακεδαιμόνιοι, καὶ τῷ τῶν Ἐλλήνων νόμῳ ὑπὸ τῶνδε παραβαθέντι καὶ ἡμῖν ἀνομα παθούσιν, ἀνταπόδοτέ τε χάριν δικαίαν, ὃν πρόθυμοι γεγενήμεθα, καὶ μὴ τοῖς τῶνδε λόγοις περιωσθῶμεν ἐν ὑμῖν, ποιήσατε δὲ τοῖς "Ἐλλησι παράδειγμα οὐ λόγων τούς ἀγῶνας προθήσοντες ἀλλ' ἔργων, ὃν ἀγαθῶν μὲν δητῶν βραχεῖα ἡ ἀπαγγελία

ἀρχεῖ, ἀμαρτανομένων δὲ λόγοι ἔπεσι κοσμηθέντες προκαλύμματα γίγνονται. ἀλλ' ἦν οἱ ἡγεμόνες, ὥσπερ νῦν ὑμεῖς, κεφαλαιώσαντες πρὸς τοὺς ξύμπαντας διαγνώμας ποιήσοθε, ἥσσον τις ἐπ' ἀδίκοις ἔργοις λόγους καλοὺς ζητήσει».

ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΗ

(Γ, 68)

68. Τοιαῦτα δὲ οἱ Θηβαῖοι εἶπον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι δικασταὶ νομίζοντες τὸ ἐπερώτημα σφίσιν ὀρθῶς ἔξειν, εἴ τι ἐν τῷ πολέμῳ ὑπ' αὐτῶν ἀγαθὸν πεπόνθασι, διότι τόν τε ἄλλον χρόνον ἡξίουν δῆθεν αὐτοὺς κατὰ τὰς παλαιὰς Παυσανίου μετὰ τὸν Μῆδον σπονδὰς ἡσυχάζειν καὶ ὅτε ὕστερον ἀπὸ τοῦ περιτειχίζεσθαι προείχοντο αὐτοῖς, κοινοὺς εἶναι κατὶ ἐκείνας, οὐκ ἐδέξαντο, ἡγούμενοι τῇ ἑαυτῶν δικαίᾳ βουλήσε- ἔκσπονδοι ἥδη ὑπ' αὐτῶν κακῶς πεπονθέναι, αὗθις τὸ αὐτὸ ἔνα ἔκαστον παραγαγόντες καὶ ἐρωτῶντες, εἴ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἀγαθὸν ἐν τῷ πολέμῳ δεδρακότες εἰσίν, ὅπότε μὴ φαῖεν, ἀπάγοντες ἀπέκτεινον καὶ ἔξαίρετον ἐποιήσαντο οὐδένα. διέφθειραν δὲ Πλαταιῶν μὲν αὐτῶν οὐκ ἐλάσσους διακοσίων, Ἀθηναίων δὲ πέντε καὶ εἴκοσιν, οἱ ξυνεπολιορκοῦντο· γυναῖκας δὲ ἡνδραπόδισαν. τὴν δὲ πόλιν ἐνιαυτόν μέν τινα Θηβαῖοι Μεγαρέων ἀνδράσι κατὰ στάσιν ἐκπεπτωκόσι καὶ ὅσοι τὰ σφέτερα φρονοῦντες Πλαταιῶν περιῆσαν ἔδοσαν ἐνοικεῖν· ὕστερον δὲ καθελόντες αὐτὴν ἐς ἔδαφος πᾶσαν ἐκ τῶν θεμελίων ὥκοδόμησαν πρὸς τῷ Ἡραίῳ καταγώγιον διακοσίων ποδῶν, πανταχῇ κύκλῳ οἰκήματα ἔχον κάτωθεν καὶ ἀνωθεν, καὶ ὁροφαῖς καὶ θυρώμασι τοῖς τῶν Πλαταιῶν ἐχρήσαντο, καὶ τοῖς ἄλλοις, ἀ ἦν ἐν τῷ τείχει ἐπιπλα, χαλκὸς καὶ σίδηρος, κλίνας κατασκευάσαντες ἀνέθεσαν τῇ "Η-

ρα καὶ νεών ἑκατόμπεδον λίθινον φυκοδόμησαν αὐτῇ. τὴν δὲ γῆν δημοσιώσαντες ἀπεμίσθωσαν ἐπὶ δέκα ἔτη, καὶ ἐνέμοντο Θηβαῖοι. σχεδὸν δέ τι καὶ τὸ ξύμπαν περὶ Πλαταιῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι οὕτως ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο Θηβαίων ἔνεκα, νομίζοντες ἐξ τὸν πόλεμον αὐτοὺς ἄρτι τότε καθιστάμενον ὡφελίμους εἶναι. καὶ τὰ μὲν κατὰ Πλάταιαν ἔτει τρίτῳ καὶ ἐνενηκοστῷ, ἐπειδὴ Ἀθηναίων ξύμμαχοι ἐγένοντο, οὕτως ἐτελεύτησεν.

ΛΕΣΒΙΑΚΑ

ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ

(Γ, 1—18)

1. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἀμα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι ἐστράτευσαν ἐς τὴν Ἀττικὴν — ἡγεῖτο δὲ αὐτῶν Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεὺς —, καὶ ἐγκαθεζόμενοι ἐδήσουν τὴν γῆν καὶ προσβολαί, ὥσπερ εἰώθεσαν, ἐγίγνοντο τῶν Ἀθηναίων ἵππεων, ὅπῃ παρείκοι, καὶ τὸν πλεῖστον ὄμιλον τῶν ψιλῶν εἴργον τὸ μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων τὰ ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργεῖν. ἐμμείναντες δὲ χρόνον, οὖ εἶχον τὰ σιτία, ἀνεγώρησαν καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις.

2. Μετὰ δὲ τὴν ἐσβολὴν τῶν Πελοποννησίων εύθὺς Λέσβος πλὴν Μηθύμνης ἀπέστη ἀπὸ Ἀθηναίων, βουληθέντες μὲν καὶ πρὸ τοῦ πολέμου — ἀλλ' οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐ προσεδέξαντο —, ἀναγκασθέντες δὲ καὶ ταύτην τὴν ἀπόστασιν πρότερον ἦ διενοοῦντο ποιῆσασθαι. τῶν τε γάρ λιμένων τὴν χῶσιν καὶ τειχῶν οἰκοδόμησιν καὶ νεῶν ποίησιν ἐπέμενον τελεσθῆναι, καὶ ὅσα ἐκ τοῦ Πόντου ἔδει ἀφικέσθαι, τοξότας τε καὶ σῖτον, καὶ ἀ μεταπεμπόμενοι ἦσαν. Τενέδιοι γάρ ὄντες αὐτοῖς διάφοροι καὶ Μηθυμναῖοι καὶ αὐτῶν Μυτιληναίων ἴδια ἄνδρες κατὰ στάσιν, πρόξενοι Ἀθηναίων, μηνυταὶ γίγνονται τοῖς Ἀθηναίοις ὅτι ξυνοικίζουσί τε τὴν Λέσβον ἐς τὴν Μυτιλήνην βίᾳ καὶ τὴν παρασκευὴν ἀπασαν μετὰ Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν ξυγγενῶν ὄντων ἐπὶ ἀποστάσει ἐπείγονται· καὶ εἰ μή τις προκαταλήψεται ἥδη, στερήσεσθαι αὐτοὺς Λέσβου,

3. Οι δ' Ἀθηναῖοι — ήσαν γάρ τεταλαιπωρημένοι ὑπό τε τῆς νόσου καὶ τοῦ πολέμου ἄρτι καθιστάμενοι καὶ ἀκμάζοντος — μέγα μὲν ἔργον ἡγοῦντο εἶναι Λέσβον προσπολεμώσασθαι, ναυτικὸν ἔχουσαν καὶ δύναμιν ἀκέραιον, καὶ οὐκ ἀπεδέχοντο τὸ πρῶτον τὰς κατηγορίας, μεῖζον μέρος νέμοντες τῷ μὴ βούλεσθαι ἀληθῆ εἶναι· ἐπειδὴ μέντοι καὶ πέμψαντες πρέσβεις οὐκ ἐπειθον τοὺς Μυτιληναίους τὴν τε ξυνοίκισιν καὶ τὴν παρασκευὴν διαλύειν, δείσαντες προκαταλαβεῖν ἐβούλοντο. καὶ πέμπουσιν ἔξαπιναίως τεσσαράκοντα ναῦς, αἱ ἔτυχον περὶ Πελοπόννησον παρεσκεύασμέναι πλεῖν· Κλεῦππίδης δὲ ὁ Δεινίου τρίτος αὐτὸς ἐστρατήγει· ἐσηγγέλθη γάρ αὐτοῖς ὡς εἴη Ἀπόλλωνος Μαλόεντος ἔξω τῆς πόλεως ἕορτή, ἐν ᾧ πανδημεὶ Μυτιληναῖοι ἕορτάζουσι, καὶ ἐπίδια εἶναι ἐπειχθέντας ἐπιπεσεῖν ἀφνω· καὶ ἦν μὲν ξυμβῆ ἢ πεῖρα, εἰ δὲ μὴ, Μυτιληναίοις εἰπεῖν ναῦς τε παραδοῦναι καὶ τείχη καθελεῖν, μὴ πειθομένων δὲ πολεμεῖν. καὶ αἱ μὲν νῆσες φύχοντο· τὰς δὲ τῶν Μυτιληναίων δέκα τριήρεις, αἱ ἔτυχον βοηθοὶ παρὰ σφᾶς κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν παροῦσαι, κατέσχον οἱ Ἀθηναῖοι καὶ τοὺς ἄνδρας ἔξ αὐτῶν ἐς φυλακὴν ἐποιήσαντο. τοῖς δὲ Μυτιληναίοις ἀνὴρ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν διαβάς ἐς Εὔβοιαν καὶ πεζῇ ἐπὶ Γεραιστὸν ἐλθών, ὄλκάδος ἀναγομένης ἐπιτυχών, πλῷ χρησάμενος καὶ τριταῖος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἐς Μυτιλήνην ἀφικόμενος ἀγγέλλει τὸν ἐπίπλουν. οἱ δὲ οὗτε ἐς τὸν Μαλόεντα ἐξῆλθον τά τε ἄλλα τῶν τειχῶν καὶ λιμένων περὶ τὰ ἡμιτέλεστα φράξαμενοι ἐφύλασσον.

4. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι οὐ πολὺ ὅστερον καταπλεύσαντες ὡς ἐώρων, ἀπήγγειλαν μὲν οἱ στρατηγοὶ τὰ ἐπεσταλμένα, οὐκ ἐσκούσοντων δὲ τῶν Μυτιληναίων ἐς πόλεμον καθίσταντο. ἀπαράσκευοι δὲ οἱ Μυτιληναῖοι καὶ ἔξαιρνης ἀναγκασθέντες πολεμεῖν ἐκπλουν μέν τινα ἐποιήσαντο τῶν νεῶν ὡς ἐπὶ ναυ-

μαχίαν ὀλίγον πρὸ τοῦ λιμένος, ἔπειτα καταδιωχθέντες ὑπὸ τῶν ἀττικῶν νεῶν λόγους ἥδη προσέφερον τοῖς στρατηγοῖς, βουλόμενοι τὰς ναῦς τὸ παραυτίκα, εἰ δύναιντο, ὅμολογίᾳ τινὶ ἐπιεικεῖ ἀποπέμψασθαι. καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων ἀπεδέξαντο, καὶ αὐτοὶ φοβούμενοι μὴ οὐχ ἴκανοὶ ὡσι Λέσβῳ πάσῃ πολεμεῖν. καὶ ἀνακωχὴν ποιησάμενοι πέμπουσιν ἐς τὰς Ἀθήνας οἱ Μυτιληναῖοι τῶν τε διαβαλλόντων ἔνα, φὶ μετέμελεν ἥδη, καὶ ἄλλους, εἰς πως πείσειαν τὰς ναῦς ἀπελθεῖν, ὡς σφῶν οὐδὲν νεωτεριούντων. ἐν τούτῳ δὲ ἀποστέλλουσι καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρέσβεις τριήρει, λαθόντες τὸ τῶν Ἀθηναίων ναυτικόν, οἵ ὥρμουν ἐν τῇ Μαλέᾳ πρὸς βορέαν τῆς πόλεως· οὐ γάρ ἐπίστευον τοῖς ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων προχωρήσειν. καὶ οἱ μὲν ἐς τὴν Λακεδαίμονα ταλαιπώρως διὰ τοῦ πελάγους κομισθέντες αὐτοῖς ἐπρασσον, ὅπως τις βοήθεια ἥξει.

5. Οἱ δ' ἐκ τῶν Ἀθηνῶν πρέσβεις, ὡς οὐδὲν ἥλθον πράξαντες, ἐς πόλεμον καθίσταντο οἱ Μυτιληναῖοι καὶ ἡ ἄλλη Λέσβος πλὴν Μηθύμνης· οὗτοι δὲ τοῖς Ἀθηναίοις ἐβεβοηθήκεσαν καὶ Ἰμβριοι καὶ Λήμνιοι καὶ τῶν ἄλλων ὀλίγοι τινὲς ξυμπάχων. καὶ ἔξοδον μέν τινα πανδημεὶ ἐποιήσαντο οἱ Μυτιληναῖοι ἐπὶ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον, καὶ μάχη ἐγένετο, ἐν ᾧ οὐκ ἔλασσον ἔχοντες οἱ Μυτιληναῖοι οὔτε ἐπηύλισαντο οὔτε ἐπίστευσαν σφίσιν αὐτοῖς, ἀλλ' ἀνεχώρησαν· ἔπειτα οἱ μὲν ἡσύχαζον, ἐκ Πελοποννήσου καὶ μετ' ἄλλης παρασκευῆς βουλόμενοι, εἰ προσγένοιτο τι, κινδυνεύειν· καὶ γάρ αὐτοῖς Μελέας Λάκων ἀφικνεῖται καὶ Ἐρμαιώνδας Θηβαῖος, οἵ προαπεστάλησαν μὲν τῆς ἀποστάσεως, φθάσαι δὲ οὐ δύναμεν τὸν τῶν Ἀθηναίων ἐπίπλουν κρύφα μετὰ τὴν μάχην ὕστερον ἐσπλέουσι τριήρει, καὶ παρήγουν πέμπειν τριήρη ἄλλην καὶ πρέσβεις μεθ' ἑαυτῶν· καὶ ἐκπέμπουσιν.

6. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πολὺ ἐπιρρωσθέντες διὰ τὴν τῶν Μυτιληναίων ἡσυχίαν ξυμμάχους τε προσεκάλουν, οἱ πολὺ θᾶσσον παρῆσαν ὁρῶντες οὐδὲν ἵσχυρὸν ἀπὸ τῶν Λεσβίων, καὶ περιορμισάμενοι τὸ πρὸς νότον τῆς πόλεως ἐτείχισαν στρατόπεδα δύο ἑκατέρωθεν τῆς πόλεως καὶ τοὺς ἐφόρμους ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσιν ἐποιοῦντο. καὶ τῆς μὲν θαλάσσης εἰργον μὴ χρῆσθαι τοὺς Μυτιληναίους, τῆς δὲ γῆς τῆς μὲν ἄλλης ἐκράτουν οἱ Μυτιληναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι Λέσβιοι προσβεβοηθήκοτες ἥδη, τὸ δὲ περὶ τὰ στρατόπεδα οὐ πολὺ κατεῖχον οἱ Ἀθηναῖοι, ναύσταθμον δὲ μᾶλλον ἦν αὐτοῖς πλοίων καὶ ἀγορά ἡ Μαλέα. καὶ τὰ μὲν περὶ Μυτιλήνην οὕτως ἐπολεμεῖτο.

8. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης νεώς ἐκπεμφθέντες Μυτιληναίων πρέσβεις, ὡς αὐτοῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶπον Ὁλυμπίαζε παρεῖναι, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι ἀκούσαντες βουλεύσωνται, ἀφικνοῦνται ἐς τὴν Ὁλυμπίαν· ἦν δὲ Ὁλυμπίας ἡ Δωριεὺς Ῥόδιος τὸ δεύτερον ἐνίκα. καὶ ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἔορτὴν κατέστησαν ἐς λόγους, εἶπον τοιάδε.

[‘Η κρατοῦσα δυσμενῆς γνώμῃ περὶ τῶν ὑφισταμένων συμμάχων δὲν ἀρμόζει εἰς ἡμᾶς διότι η συμμαχικὴ ἡμῶν σχέσις πρὸς τὰς Ἀθίνας, ἔχοντα βάσιν τὴν κοινὴν κατὰ τῶν Μήδων ἄμυναν, ἔχασε πλέον τὴν ἴσχύν της, ἀφ' ἣς οἱ Ἀθηναῖοι ὑποτάσσονται καὶ σειρὰν τὰς συμμαχικὰς πόλεις. “Οτι δὲ η αὐτονομία της διετηρήθη μέχρι σήμερον, διφελεται εἰς συμφεροντολογικὸν ὑπολογισμὸν ἐκ μέρους των. ‘Η πρόθεσίς των λοιπὸν αὗτη τῆς ὑποταγῆς τῶν συμμάχων κατέστησεν ἀναπόφευκτον τὴν ὁρᾶν καὶ ὑπελείπετο ποῖος πρῶτος θὰ παραβῇ τὴν συμμαχίαν. Τοῦτο ἐπράξαμεν ἡμεῖς ὡς ἀσθενέστεροι.

“Οθεν εἴναι εὑκαιρία τώρα βοηθοῦντες ἡμᾶς νὰ καταβάλητε τοὺς Ἀθηναίους, οἱ δοποῖοι ἔχοντα φθαρῆ ἀρκετὰ ἐκ τῆς νόσου, τῆς χρηματικῆς δαπάνης καὶ τῆς ἀποστασίας τῶν συμμάχων. ‘Η τιμὴ καὶ τὸ συμφέρον σας ἐπιβάλλοντα τὴν βοήθειαν αὐτήν].

15. Τοιαῦτα μὲν οἱ Μυτιληναῖοι εἶπον· οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐπειδὴ ἥκουσαν, προσδεξάμενοι τοὺς λόγους ξυμμάχους τε τοὺς Λεσβίους ἐποιήσαντο καὶ τὴν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβολὴν τοῖς τε ξυμμάχοις παροῦσι κατὰ τάχος ἔφραζον ἵεναι ἐς τὸν Ἰσθμὸν τοῖς δύο μέρεσιν ὡς ποιησόμενοι, καὶ αὐτοὶ πρῶτοι ἀφίκοντο, καὶ ὀλκοὺς παρεσκεύαζον τῶν νεῶν ἐν τῷ ἴσθμῷ ὡς ὑπεροίσοντες ἐκ τῆς Κορίνθου ἐς τὴν πρὸς Ἀθήνας θάλασσαν καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ ἄμα ἐπιόντες. καὶ οἱ μὲν προθύμως ταῦτα ἔπρασσον· οἱ δὲ ἄλλοι ξύμμαχοι βραδέως τε ξυνελέγοντο καὶ ἐν καρποῦ ξυγκομιδῇ ἥσαν καὶ ἀρωστίᾳ τοῦ στρατεύειν.

16. Αἰσθόμενοι δὲ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι διὰ κατάγνωσιν ἀσθενείας σφῶν παρασκευαζομένους, δηλῶσαι βουλόμενοι ὅτι οὐκ ὁρθῶς ἐγνώκασιν, ἀλλ’ οὗτοί τέ εἰσι μὴ κινοῦντες τὸ ἐπὶ Λέσβῳ ναυτικὸν καὶ τὸ ἀπὸ Πελοποννήσου ἐπιὸν ῥᾶδίως ἀμύνεσθαι, ἐπλήρωσαν ναῦς ἐκατὸν ἐσβάντες αὐτοὶ τε πλὴν ἵππεων καὶ πεντακοσιομεδίμων καὶ οἱ μέτοικοι, καὶ παρὰ τὸν ἴσθμὸν ἀναγαγόντες ἐπίδειξίν τε ἐποιοῦντο καὶ ἀποβάσεις τῆς Πελοποννήσου, ἢ δοκοίη αὐτοῖς. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ὅρῶντες πολὺν τὸν παράλογον τά τε ὑπὸ τῶν Λεσβίων ῥήθεντα ἥγοῦντο οὐκ ἀληθῆ καὶ ἀπορα νομίζοντες, ὡς αὐτοῖς καὶ οἱ ξύμμαχοι ἄμα οὐ παρῆσαν καὶ ἥγγέλλοντο καὶ αἱ περὶ τὴν Πελοπόννησον τριάκοντα νῆες τῶν Ἀθηναίων τὴν περιοικίδα αὐτῶν πορθοῦσαι, ἀνεχώρησαν ἐπ’ οἴκου. Ὁστερον δὲ ναυτικὸν παρεσκεύαζον ὃ τι πέμψουσιν ἐς τὴν Λέσβον καὶ κατὰ πόλεις ἐπήγγελον τεσσαράκοντα νεῶν πλῆθος καὶ ναύαρχον προσέταξαν Ἀλκίδαν, ὃς ἔμελλεν ἐπιπλεύσεσθαι. ἀνεχώρησαν δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς ἐκατὸν ναυσίν, ἐπειδὴ καὶ ἐκείνους εἶδον.

18. Μυτιληναῖοι δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὃν οἱ Λακε-

δαιμόνιοι περὶ τὸν ἴσθιμὸν ἥσαν, ἐπὶ Μήθυμναν ὡς προδιδο-
μένην ἐστράτευσαν κατὰ γῆν αὐτοὶ τε καὶ οἱ ἐπίκουροι· καὶ
προσβαλόντες τῇ πόλει, ἐπειδὴ οὐ προχώρει, ἥ προσεδέχον-
το, ἀπῆλθον ἐπ' Ἀντίσσης καὶ Πύρρας καὶ Ἐρέσου, καὶ κα-
ταστησάμενοι τὰ ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις βεβαιότερα καὶ τεί-
χη κρατύναντες διὰ τάχους ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου. ἐστράτευσαν
δὲ καὶ οἱ Μυθημαῖοι ἀναχωρησάντων αὐτῶν ἐπ' "Ἀντισσαν"
καὶ ἐκβοηθείας τινὸς γενομένης πληγέντες ὑπό τε τῶν Ἀντισ-
σαίων καὶ τῶν ἐπικούρων ἀπέθανόν τε πολλοὶ καὶ ἀνεχώρη-
σαν οἱ λοιποὶ κατὰ τάχος. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πυνθανόμενοι ταῦ-
τα, τούς τε Μυτιληναίους τῆς γῆς κρατοῦντας καὶ τοὺς σφε-
τέρους στρατιώτας οὐχ ἕνανούς ὄντας εἰργειν, πέμπουσι περὶ
τὸ φιλοπότερον ἥδη ἀρχόμενον Πάχητα τὸν Ἐπικούρου στρα-
τηγὸν καὶ χιλίους ὁπλίτας ἔαυτῶν. οἱ δὲ αὐτερέται πλεύσαν-
τες τῶν νεῶν ἀφικνοῦνται καὶ περιτειχίζουσι Μυτιλήνην ἐν
κύκλῳ ἀπλῷ τείχει· φρούρια δ' ἔστιν οὖ ἐπὶ τῶν καρτερῶν
ἐγκατωκοδόμητο· καὶ ἡ μὲν Μυτιλήνη κατὰ κράτος ἥδη
ἀμφοτέρων καὶ ἐκ γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης εἰργετο, καὶ ὁ χει-
μὼν ἥρχετο γίγνεσθαι.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΒΟΗΘΕΙΑ ΠΡΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΥΣ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

(Γ, 25 - 33) .

25. Ἐκ δὲ τῆς Λακεδαίμονος τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος τελευ-
τῶντος ἐκπέμπεται Σάλαιθος ὁ Λακεδαιμόνιος ἐς Μυτιλήνην
τριήρει. καὶ πλεύσας ἐς Πύρραν καὶ ἐξ αὐτῆς πεζῇ κατὰ χα-
ράδραν τινά, ἥ ὑπερβατὸν ἦν τὸ περιτείχισμα, διαλαθὼν ἐσ-
έρχεται ἐς τὴν Μυτιλήνην, καὶ ἔλεγε τοῖς προέδροις ὅτι ἐσ-
βολή τε ἄμα ἐς τὴν Ἀττικὴν ἔσται καὶ αἱ τεσσαράκοντα νῆες
παρέσονται, ἀς ἔδει βοηθῆσαι αὐτοῖς, προαποπεμφθῆναι τε

αὐτὸς τούτων ἔνεκα καὶ ἄμα τῶν ἄλλων ἐπιμελησόμενος. καὶ οἱ μὲν Μυτιληναῖοι ἐθάρσουν τε καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἥσσον εἶχον τὴν γνώμην ὡστε ξυμβαίνειν. ὃ τε χειμῶν ἐτελεύτα οὗτος, καὶ τέταρτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, δν Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

26. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ τὰς ἐς τὴν Μυτιλήνην τεσσαράκοντα ναῦς ἀπέστειλαν, ἅρχοντα Ἀλκίδαν, δις ἦν αὐτοῖς ναύαρχος, προστάξαντες, αὐτοὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐσέβαλον, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι ἀμφοτέρωθεν θορυβούμενοι ἥσσον ταῖς ναυσὶν ἐς τὴν Μυτιλήνην καταπλεούσαις ἐπιβοηθήσωσιν. ἡγεῖτο δὲ τῆς ἐσβολῆς ταύτης Κλεομένης ὑπὲρ Παυσανίου τοῦ Πλειστοάνακτος οὐέος βασιλέως ὄντος καὶ νεωτέρου ἔτι, πατρὸς δὴ ἀδελφὸς ὁν. ἐδῆσαν δὲ τῆς Ἀττικῆς τά τε πρότερον τετμημένα, εἴ τι ἐβεβλαστήκει, καὶ ὅσα ἐν ταῖς πρὶν ἐσβολαῖς παρελέλειπτο· καὶ ἡ ἐσβολὴ αὕτη χαλεπωτάτη ἐγένετο τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ τὴν δευτέραν· ἐπιμένοντες γάρ αἰεὶ ἀπὸ τῆς Λέσβου τι πεύσεσθαι τῶν νεῶν ἔργον ὡς ἥδη πεπεραιωμένων ἐπεξῆγλθον τὰ πολλὰ τέμνοντες. ὡς δ' οὐδὲν ἀπέβαινεν αὐτοῖς, ὃν προσεδέχοντο, καὶ ἐπελελοίπει ὁ σῖτος, ἀνεχώρησαν καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις.

27. Οἱ δὲ Μυτιληναῖοι ἐν τούτῳ, ὡς αἱ τε νῆες αὐτοῖς οὐχ ἥκον ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου, ἀλλὰ ἐνεχρόνιζον, καὶ ὁ σῖτος ἐπελελοίπει, ἀναγκάζονται ξυμβαίνειν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διὰ τάδε. ὁ Σάλαιθος καὶ αὐτὸς οὐ προσδεχόμενος ἔτι τὰς ναῦς ὅπλίζει τὸν δῆμον πρότερον ψιλὸν ὄντα ὡς ἐπεξιῶν τοῖς Ἀθηναίοις· οἱ δέ, ἐπειδὴ ἔλαβον ὅπλα, οὔτε ἥκροῶντο ἔτι τῶν ἀρχόντων, κατὰ ξυλλόγους τε γιγνόμενοι ἢ τὸν σῖτον ἐκέλευον τοὺς δυνατοὺς φέρειν ἐς τὸ φανερὸν καὶ διανέμειν

ἀπασιν, ἡ αὐτοὶ ξυγχωρήσαντες πρὸς Ἀθηναίους ἔφασαν παραδώσειν τὴν πόλιν.

28. Γνόντες δὲ οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν οὕτ' ἀποκωλύειν δυνατοὶ ὄντες, εἴ τ' ἀπομονωθήσονται τῆς ξυμβάσεως, κινδυνεύσοντες, ποιοῦνται κοινῇ δμολογίᾳ πρὸς τε Πάχητα καὶ τὸ στρατόπεδον, ὥστε Ἀθηναίοις μὲν ἔξειναι βουλεῦσαι περὶ Μυτιληναίων, διοῖον ἂν τι βούλωνται, καὶ τὴν στρατιὰν ἐς τὴν πόλιν δέχεσθαι αὐτούς, πρεσβείαν δὲ ἀποστέλλειν ἐς τὰς Ἀθήνας Μυτιληναίους περὶ ἑαυτῶν· ἐν ὅσῳ δ' ἂν πάλιν ἔλθωσι, Πάχητα μήτε δῆσαι Μυτιληναίων μηδένα μήτε ἀνδραποδίσαι μήτε ἀποκτεῖναι. ἡ μὲν ξύμβασις αὗτη ἐγένετο· οἱ δὲ πράξαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους μάλιστα τῶν Μυτιληναίων περιδεεῖς ὄντες, ὡς ἡ στρατιὰ ἐσῆλθεν, οὐκ ἤγεσχοντο, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ὅμως καθίζουσι· Πάχης δ' ἀναστήσας αὐτοὺς ὥστε μὴ ἀδικῆσαι, κατατίθεται ἐς Τένεδον, μέχρι οὗ τοῖς Ἀθηναίοις τι δόξῃ. πέμψας δὲ καὶ εἰς τὴν Ἀντισσαν τριήρεις προσεκτήσατο καὶ τᾶλλα τὰ περὶ τὸ στρατόπεδον καθίστατο, ἡ αὐτῷ ἐδόκει.

29. Οἱ δ' ἐν ταῖς τεσσαράκοντα ναυσὶ Πελοποννήσιοι, οὓς ἔδει ἐν τάχει παραγενέσθαι, πλέοντες περὶ τε αὐτὴν τὴν Πελοπόννησον ἐνδιέτριψαν καὶ κατὰ τὸν ἄλλον πλοῦν σχολαῖοι κομισθέντες τοὺς μὲν ἐκ τῆς πόλεως Ἀθηναίους λανθάνουσι, πρὶν δὴ τῇ Δήλῳ ἔσχον, προσμείξαντες δ' ἀπ' αὐτῆς τῇ Ἰκάρῳ καὶ Μυκόνῳ πυνθάνονται πρῶτον ὅτι ἡ Μυτιλήνη ἐάλωκε· βουλόμενοι δὲ τὸ σαφὲς εἰδέναι κατέπλευσαν ἐς Ἐμβατον τῆς Ἐρυθραίας· ἡμέραι δὲ μάλιστα ἦσαν τῇ Μυτιλήνῃ ἐάλωκυίᾳ ἐπτά, ὅτε ἐς τὸ Ἐμβατον κατέπλευσαν. πυθόμενοι δὲ τὸ σαφὲς ἐβουλεύοντο ἐκ τῶν παρόντων· καὶ ἔλεξεν αὐτοῖς ὁ Τευτίαπλος ἀνὴρ Ἡλεῖος τάδε.

30. «Αλκίδα καὶ Πελοποννησίων ὅσιοι πάρεσμεν ἄρχοντες τῆς στρατιᾶς, ἐμοὶ δοκεῖ πλεῖν ἡμᾶς ἐπὶ Μυτιλήνην πρὸν ἐκπύστους γενέσθαι, ὥσπερ ἔχομεν· κατὰ γὰρ τὸ εἰκός ἀνδρῶν νεωστὶ πόλιν ἔχόντων πολὺ τὸ ἀφύλακτον εὐρήσομεν, κατὰ μὲν θάλασσαν καὶ πάνυ, ἥ ἐκεῖνοί τε ἀνέλπιστοι ἐπιγενέσθαι· ἂν τινα σφίσι πολέμιον καὶ ἡμῶν ἡ ἀλκὴ τυγχάνει μάλιστα οὖσα· εἰκός δὲ καὶ τὸ πεζὸν αὐτῶν κατ’ οἰκίας ἀμελέστερον ὡς κεκρατηκότων διεσπάρθαι. εἰ οὖν προσπέσοιμεν ἄφων τε καὶ νυκτός, ἐλπίζω μετὰ τῶν ἔνδον, εἴ τις ἄρα ἡμῖν ἔστιν ὑπόλοιπος εὔνους, καταληφθῆναι ἀν τὰ πράγματα. καὶ μὴ ἀποκνήσωμεν τὸν κίνδυνον, νομίσαντες οὐκ ἄλλο τι εἶναι τὸ κακιὸν τοῦ πολέμου ἢ τὸ τοιοῦτον, δεὶ τις στρατηγὸς ἔν τε αὐτῷ φυλάσσοιτο καὶ τοῖς πολεμίοις ἐνορῶν ἐπιχειροίη, πλεῖστ’ ἀν δρθοῖτο ».

31. 'Ο μὲν τοσαῦτα εἰπὼν οὐκ ἐπειθεὶ τὸν Ἀλκίδαν. ἀλλοι δέ τινες τῶν ἀπ' Ἰωνίας φυγάδων καὶ οἱ Λέσβιοι οἱ ξυμπλέοντες πορήγουν, ἐπειδὴ τοῦτον τὸν κίνδυνον φοβεῖται, τῶν ἐν Ἰωνίᾳ πόλεων καταλαβεῖν τινα ἥ Κύμην τὴν Αἰολίδα, ὅπως ἐκ πόλεως ὁρμώμενοι τὴν Ἰωνίαν ἀποστήσωσιν — ἐλδα δ' εἶναι, οὐδενὶ γὰρ ἀκουσίως ἀφῆθαι —, καὶ τὴν πρόσοδον ταῦτην μεγίστην οὖσαν Ἀθηναίων ἵν' ὑφέλωσι καὶ ἀμα, ἦν ἐφορμῶσι σφίσιν, αὐτοῖς δαπάνη γίγνηται· πείσειν τε οἴεσθαι καὶ Πισσούθην ὥστε ξυμπολεμεῖν. δεὶ οὐδὲ ταῦτα ἐνεδέχετο, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον τῆς γνώμης εἶχεν, ἐπειδὴ τῆς Μυτιλήνης ὑστερήκει, ὅτι τάχιστα τῇ Πελοποννήσῳ πάλιν προσμεῖξαι.

32. "Ἄρας δὲ ἐκ τοῦ Ἐμβάτου παρέπλει, καὶ προσσχὼν Μυοννήσῳ τῇ Τήιων τοὺς αἰχμαλώτους, οὓς κατὰ πλοῦν εἰλήφει, ἀπέσφαξε τοὺς πολλούς. καὶ ἐς τὴν Ἔφεσον καθορ-

μισαμένου αὐτοῦ Σαμίων τῶν ἔξ 'Αναιών ἀφικόμενοι πρέσβεις ἔλεγον οὐ καλῶς τὴν Ἐλλάδα ἐλευθεροῦν αὐτόν, εἰ ἄνδρας διέφθειρεν οὔτε χεῖρας ἀνταιρομένους οὔτε πολεμίους, 'Αθηναίων δὲ ὑπὸ ἀνάγκης ξυμμάχους· εἴ τε μὴ παύσεται, δλίγους μὲν αὐτὸν τῶν ἔχθρῶν εἰς φιλίαν προσάξεσθαι, πολὺ δὲ πλείους τῶν φίλων πολεμίους ἔξειν. καὶ δὲ μὲν ἐπείσθη τε καὶ Χίων ἄνδρας, δσους εἶχεν ἔτι, ἀφῆκε καὶ τῶν ἄλλων τινάς· δρῶντες γὰρ τὰς ναῦς οἱ ἄνθρωποι οὐκ ἔφευγον, ἀλλὰ προσεχώρουν μᾶλλον ὡς 'Αττικαῖς καὶ ἐλπίδα οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην εἶχον μὴ ποτε 'Αθηναίων τῆς θαλάσσης κρατούντων ναῦς Πελοποννησίων ἔξ 'Ιωνίαν παραβαλεῖν.

33. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἐφέσου ὁ Ἄλκιδας ἔπλει κατὰ τάχος καὶ φυγὴν ἐποιεῖτο· ὥφθη γὰρ ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας καὶ Παράλου ἔτι περὶ Κλάρον δρμῶν — αἱ δ' ἀπ' 'Αθηνῶν ἔτυχον πλέουσαι—, καὶ δεδιώς τὴν δίωξιν ἔπλει διὰ τοῦ πελάγους ὡς γῇ ἐκούσιος οὐ σχήσων ἄλλῃ ἢ Πελοποννήσῳ. τῷ δὲ Πάχητι καὶ τοῖς 'Αθηναίοις ἥλθε μὲν καὶ ἀπὸ τῆς Ἐρυθραίας ἀγγελία, ἀφικνεῖται δὲ καὶ πανταχόθεν· ἀτειχίστου γὰρ οὕσης τῆς Ιωνίας μέγα τὸ δέος ἐγένετο μὴ παραπλέοντες οἱ Πελοποννήσιοι, εἰ καὶ ὡς μὴ διενοοῦντο μένειν, πορθῶσιν ἀμα προσπίπτοντες τὰς πόλεις· αὐτάγγελοι δ' αὐτὸν ἴδοῦσαι ἐν τῇ Κλάρῳ ἢ τε Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία ἔφρασαν. ὁ δὲ ὑπὸ σπουδῆς ἐποιεῖτο τὴν δίωξιν· καὶ μέχρι μὲν Πάτμου τῆς νήσου ἐπεδίωξεν, ὡς δ' οὐκέτι ἐν καταλήψει ἐφαίνετο, ἐπανεχώρει. κέρδος δὲ ἐνόμισεν, ἐπειδὴ οὐ μετεώροις περιέτυχεν, ὅτι οὐδαμοῦ ἐγκαταληφθεῖσαι ἡναγκάσθησαν στρατόπεδόν τε ποιεῖσθαι καὶ φυλακὴν σφίσι καὶ ἐφόρμησιν παρασχεῖν.

(Γ, 35 - 58)

35. Ὁ δὲ Πάχης ἀφικόμενος ἐς τὴν Μυτιλήνην τὴν τε Πύρραν καὶ Ἐρεσον παρεστήσατο, καὶ Σάλαιθον λαβὸν ἐν τῇ πόλει τὸν Λακεδαιμόνιον κεκρυμμένον ἀποπέμπει ἐς τὰς Ἀθήνας καὶ τοὺς ἐκ τῆς Τενέδου Μυτιληναίων ἄνδρας ἄμα, οὓς κατέθετο, καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτῷ αἰτίος ἐδόκει εἶναι τῆς ἀποστάσεως ἀποπέμπει δὲ καὶ τῆς στρατιᾶς τὸ πλέον. τοῖς δὲ λοιποῖς ὑπομένων καθίστατο τὰ περὶ τὴν Μυτιλήνην καὶ τὴν ἄλλην Λέσβον, ἢ αὐτῷ ἐδόκει.

36. Ἀφικομένων δὲ τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Σαλαίθου οἱ Ἀθηναῖοι τὸν μὲν Σάλαιθον εὔθὺς ἀπέκτειναν, ἔστιν δὲ παρεχόμενον τὰ τ' ἄλλα καὶ ἀπὸ Πλαταιῶν — ἔτι γάρ ἐπολιορκοῦντο — ἀπάξειν Πελοποννησίους· περὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν γνώμας ἐποιοῦντο, καὶ ὑπὸ δργῆς ἐδοξεῖν αὐτοῖς οὐ τοὺς παρόντας μόνον ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπαντας Μυτιληναίους, ὅσοι ἥβῶσι, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἀνδραποδίσαι, ἐπικαλοῦντες τὴν τε ἄλλην ἀπόστασιν, ὅτι οὐκ ἀρχόμενοι, ὡσπερ οἱ ἄλλοι, ἐποιήσαντο, καὶ προσξυνεβάλετο οὐκ ἐλάχιστον τῆς δρμῆς αἱ Πελοποννησίων νῆες ἐς Ἰωνίαν ἐκείνοις βοηθοὶ τολμήσασαι παρακινδυνεῦσαι· οὐ γάρ ἀπὸ βραχείας διανοίας ἐδόκουν τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι. πέμπουσιν οὖν τριήρη ὡς Πάχητα ἄγγελον τῶν δεδογμένων, κατὰ τάχος κελεύοντες διαχρήσασθαι Μυτιληναίους· καὶ τῇ ὑστεραίᾳ μετάνοιά τις εὐθὺς ἦν αὐτοῖς καὶ ἀναλογισμὸς ὡμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνῶσθαι, πόλιν ὅλην διαφθεῖραι μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους. ὡς δ' ἤσθοντο τοῦτο τῶν Μυτιληναίων οἱ παρόντες πρέσβεις καὶ οἱ αὐτοῖς τῶν Ἀθηναίων ξυμπράσσοντες, παρεσκεύασαν τοὺς ἐν τέλει ὥστε αὕθις γνώμας προθεῖναι· καὶ ἔπεισαν ῥᾶον,

διότι καὶ ἐκείνοις ἔνδηλον ἦν βουλόμενον τὸ πλέον τῶν πολιτῶν αὕθις τινα σφίσιν ἀποδοῦναι βουλεύσασθαι. καταστάσης δ' εὐθὺς ἐκκλησίας ἄλλαι τε γνῶμαι ἀφ' ἐκάστων ἐλέγοντο καὶ Κλέων ὁ Κλεαινέτου, ὅσπερ καὶ τὴν προτέραν ἐνενικήκει ὥστε ἀποκτεῖναι, ὃν καὶ ἐς τὰ ἄλλα βιαιότατος τῶν πολιτῶν τῷ τε δῆμῳ παρὰ πολὺ ἐν τῷ τότε πιθανώτατος, παρελθὼν αὕθις ἔλεγε τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΚΛΕΩΝΟΣ (Γ, 37 - 40)

37. « Πολλάκις μὲν ἡδη ἔγωγε καὶ ἄλλοτε ἔγνων δημοκρατίαν ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἑτέρων ἀρχειν, μάλιστα δ' ἐν τῇ νῦν ὑμετέρᾳ περὶ Μυτιληναίων μεταμελείᾳ. διὰ γάρ το καθ' ἡμέραν ἀδεές καὶ ἀνεπιβούλευτον πρὸς ἄλλήλους καὶ ἐς τοὺς ξυμμάχους τὸ αὐτὸ ἔχετε, καὶ ὅ τι ἂν ἡ λόγῳ πεισθέντες ὑπ' αὐτῶν ἀμάρτητε ἢ οἴκτῳ ἐνδῶτε, οὐκ ἐπικινδύνως ἡγεῖσθε ἐς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἐς τὴν τῶν ξυμμάχων χάριν μαλακίζεσθαι, οὐ σκοποῦντες ὅτι τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχὴν καὶ πρὸς ἐπιβουλεύοντας αὐτοὺς καὶ ἀκοντας ἀρχομένους, οἱ οὐκ ἔξ ὃν ἀν χαρίζησθε βλαπτόμενοι αὐτοὶ ἀκροῶνται ὑμῶν, ἀλλ' ἔξ ὃν ἀν ἰσχύν μᾶλλον ἢ τῇ ἐκείνων εὔνοίᾳ περιγένησθε. πάντων δὲ δεινότατον, εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν καθεστήξει, ὃν ἀν δόξῃ πέρι, μηδὲ γνωσόμεθα ὅτι χείροσι νόμοις ἀκινήτοις χρωμένη πόλις κρείσσων ἐστὶν ἢ καλῶς ἔχουσιν ἀκύροις, ἀμαθία τε μετὰ σωφροσύνης ὀφελιμώτερον ἢ δεξιότης μετὰ ἀκολασίας, οἱ τε φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ξυνετωτέρους ὡς ἐπὶ τὸ πλέον ἀμεινον οἰκοῦσι τὰς πόλεις. οἱ μὲν γάρ τῶν τε νόμων σοφώτεροι βούλονται φαίνεσθαι τῶν τε αἰεὶ λεγομένων ἐς τὸ κοινὸν περιγίγνεσθαι, ὡς ἐν ἄλλοις μείζοσιν οὐκ ἀν δηλώσαντες τὴν γνώμην, καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου τὰ πολλὰ σφάλλουσι τὰς

πόλεις· οἱ δὲ ἀπιστοῦντες τῇ ἐξ ἑαυτῶν ξυνέσει ἀμαθέστεροι· μὲν τῶν νόμων ἀξιοῦσιν εἶναι, ἀδυνατώτεροι δὲ τὸν τοῦ καλῶς εἰπόντος μέμψασθαι λόγον, κριταὶ δὲ ὅντες ἀπὸ τοῦ ἵσου μᾶλλον ἡ ἀγωνισταὶ δρθοῦνται τὰ πλείω. ὃς οὖν χρὴ καὶ ἡμᾶς ποιοῦντας μὴ δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι ἐπαιρούμενούς παρὰ δόξαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει παραινεῖν».

38. «Ἐγὼ μὲν οὖν ὁ αὐτὸς εἴμι τῇ γνώμῃ καὶ θαυμάζω μὲν τῶν προθέντων αὗθις περὶ Μυτιληναίων λέγειν καὶ χρόνου διατριβὴν ἐμποιησάντων, ὃ ἔστι πρὸς τῶν ἡδικηότων μᾶλλον — ὁ γὰρ παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρᾳ τῇ δργῇ ἐπεξέρχεται, ἀμύνεσθαι δὲ τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτῳ κείμενον ἀντίπαλον ὃν μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀν λαμβάνοι, θαυμάζω δὲ καὶ ὅστις ἔσται ὁ ἀντερῶν καὶ ἀξιώσων ἀποφαίνειν τὰς μὲν Μυτιληναίων ἀδικίας ἡμῖν ὠφελίμους οὔσας, τὰς δὲ ἡμετέρας ξυμφορὰς τοῖς ξυμμάχοις βλάβας καθισταμένας. καὶ δῆλον ὅτι ἡ τῷ λέγειν πιστεύσας τὸ πάνυ δοκοῦν ἀνταποφῆναι ὡς οὐκ ἔγνωσται ἀγώνισαιτ' ἄν, ἡ κέρδει ἐπαιρόμενος τὸ εὐπρεπὲς τοῦ λόγου ἐκπονήσας παράγειν πειράσεται. ἡ δὲ πόλις ἐκ τῶν τοιῶνδε ἀγώνων τὰ μὲν ἀθλα ἑτέροις δίδωσιν, αὐτὴ δὲ τοὺς κινδύνους ἀναφέρει. αἵτιοι δὲ ὑμεῖς κακῶς ἀγωνοθετοῦντες, οἵτινες εἰώθατε θεαταὶ μὲν τῶν λόγων γίγνεσθαι, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων, τὰ μὲν μέλλοντα ἔργα ἀπὸ τῶν εὗεἰπόντων σκοποῦντες ὡς δυνατὰ γίγνεσθαι, τὰ δὲ πεπραγμένα ἥδη, οὐ τὸ δρασθὲν πιστότερον ὅψει λαβόντες ἡ τὸ ἀκουσθέν, ἀπὸ τῶν λόγων καλῶς ἐπιτιμησάντων· καὶ μετὰ κοινότητος μὲν λόγου ἀπατᾶσθαι ἀριστοί, μετὰ δεδοκιμασμένου δὲ μὴ ξυνέπεσθαι ἐθέλειν, δοῦλοι ὅντες τῶν αἱέι ἀτόπων, ὑπερόπται δὲ τῶν εἰωθότων, καὶ μάλιστα μὲν αὐτὸς εἰπεῖν ἐκαστος βουλόμενος δύνασθαι, εἰ δὲ μή, ἀνταγωνιζόμενοι τοῖς τοιαῦτα λέγουσι μὴ ὑστεροὶ ἀκολουθῆσαι δοκεῖν τῇ γνώμῃ,

δέξεως δέ τι λέγοντος προεπαινέσαι καὶ προκισθέσθαι τε πρόθυμοι τὰ λεγόμενα καὶ προνοῆσαι βραδεῖς τὰ ἔξ αὐτῶν ἀποβησόμενα, ζητοῦντές τε ἄλλο τι, ὡς εἰπεῖν, ἢ ἐν οἷς ζῶμεν, φρονοῦντες δὲ οὐδὲ περὶ τῶν παρόντων ἴκανῶς· ἀπλῶς τε ἀκοῆς ἥδονῇ ἥσσωμενοι· καὶ σοφιστῶν θεαταῖς ἐοικότες καθημένοις μᾶλλον ἢ περὶ πόλεως βουλευομένοις».

39. «Ὥν ἐγὼ πειρώμενος ἀποτρέπειν ὑμᾶς ἀποφαίνω Μυτιληναίους μάλιστα δὴ μίαν πόλιν ἡδικηκότας ὑμᾶς. ἐγὼ γάρ, οἵτινες μὲν μὴ δυνατοὶ φέρειν τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν ἢ οἵτινες ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναγκασθέντες ἀπέστησαν, ξυγγνώμην ἔχω· νῆσον δὲ οἵτινες ἔχοντες μετὰ τειχῶν καὶ κατὰ θάλασσαν μόνον φοβούμενοι τοὺς ἡμετέρους πολεμίους, ἐνῷ καὶ αὐτοὶ τριήρων παρασκευῇ οὐκ ἀφρακτοὶ ἦσαν πρὸς αὐτούς, αὐτόνομοί τε οἴκοῦντες καὶ τιμώμενοι ἐξ τὰ πρῶτα ὑπὸ ἡμῶν τοιαῦτα εἰργάσαντο, τί ἄλλο οὕτοι ἢ ἐπεβούλευσάν τε καὶ ἐπανέστησαν μᾶλλον ἢ ἀπέστησαν—ἀπόστασις μέν γε τῶν βίαιόν τι πασχόντων ἐστὶν—ἐζήτησάν τε μετὰ τῶν πολεμιώτατων ὑμᾶς στάντες διαφθεῖραι; καίτοι δεινότερόν ἐστιν ἢ εἰ καθ' αὐτοὺς δύναμιν κτώμενοι ἀντεπολέμησαν. παράδειγμα δὲ αὐτοῖς οὔτε αἱ τῶν πέλας ξυμφοραὶ ἐγένοντο, δσοι ἀποστάντες ἥδη ἡμῶν ἔχειρώθησαν, οὔτε ἢ παροῦσα εὐδαιμονία παρέσχεν ὅκνον μὴ ἐλθεῖν ἐξ τὰ δεινά· γενόμενοι δὲ πρὸς τὸ μέλλον θρασεῖς καὶ ἐλπίσαντες μακρότερα μὲν τῆς δυνάμεως, ἐλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως, πόλεμον ἤραντο, ἵσχυν ἀξιώσαντες τοῦ δικαίου προθεῖναι· ἐνῷ γάρ φήθησαν περιέσεσθαι, ἐπέθεντο ἡμῖν οὐκ ἀδικούμενοι. εἴωθε δὲ τῶν πόλεων, αἷς ἀν μάλιστα ἀπροσδόκητος καὶ δι' ἐλαχίστου εύπραξία ἐλθη, ἐξ ὕβριν τρέπειν· τὰ δὲ πολλὰ κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εύτυχοῦντα ἀσφαλέστερα ἢ παρὰ δόξαν· καὶ κακοπραγίαν, ὡς εἰπεῖν, ῥᾶσιν ἀπωθοῦνται ἢ εὐδαιμονίαν διασφέζονται. χρῆν δὲ Μυτιληναίους καὶ πάλαι

μηδὲν διαφερόντως τῶν ἄλλων ὑφ' ἡμῶν τετιμῆσθαι, καὶ οὐκ ἂν ἐς τόδε ἔξύβρισαν· πέφυκε γάρ καὶ ἄλλως ἀνθρωπος τὸ μὲν θεραπεῦον ὑπερφρονεῖν, τὸ δὲ μὴ ὑπεῖκον θαυμάζειν. κολα-
σθέντων δὲ καὶ νῦν ἀξίως τῆς ἀδικίας, καὶ μὴ τοῖς μὲν ὀλίγοις
ἡ αἰτία προστεθῇ, τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσητε. πάντες γάρ ὑμῖν
γε ὅμοιώς ἐπέθεντο, οἵς γ' ἔξην ὡς ἡμᾶς τραπομένοις, νῦν πά-
λιν ἐν τῇ πόλει εἶναι· ἀλλὰ τὸν μετὰ τῶν ὀλίγων κίνδυνον ἡ-
γησάμενοι βεβαιότερον ξυναπέστησαν. τῶν τε ξυμμάχων σκέ-
ψασθε, εἰ τοῖς τε ἀναγκασθεῖσιν ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ τοῖς
ἐκοῦσιν ἀποστᾶσι τὰς αὐτὰς ζημίας προσθήσετε, τίνα οἴεσθε
ὅντινα οὐ βραχείᾳ προφάσει ἀποστήσεσθαι, ὅταν ἡ κατορθώ-
σαντι ἀλευθέρωσις ἡ ἡ σφαλέντι μηδὲν παθεῖν ἀνήκεστον;
ἡμῖν δὲ πρὸς ἐκάστην πόλιν ἀποκεινδυνεύσεται τά τε χρή-
ματα καὶ αἱ ψυχαί. καὶ τυχόντες μὲν πόλιν ἐφθαρμένην παρα-
λαβόντες τῆς ἐπετείας προσόδου, δι' ἣν ἴσχυομεν, τὸ λοιπὸν
στερήσεσθε, σφαλέντες δὲ πολεμίους πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν
ἔξουμεν, καὶ διὸ χρόνον τοῖς νῦν καθεστηκόσι δεῖ ἐχθροῖς ἀνθ-
ίστασθαι, τοῖς οἰκείοις ξυμμάχοις πολεμήσομεν».

40. «Οὔκουν δεῖ προθεῖναι ἐλπίδα οὕτε λόγω πιστὴν οὕτε
χρήμασιν ὧνητήν, ὡς ξυγγνώμην ἀμαρτεῖν ἀνθρωπίνως λή-
ψονται. ἀκοντες μὲν γάρ οὐκ ἔβλαψαν, εἰδότες δὲ ἐπεβούλευ-
σαν· ξύγγνωμον δ' ἔστι τὸ ἀκούσιον. ἐγώ μὲν οὖν καὶ τότε
πρῶτον καὶ νῦν διαμάχομαι μὴ μεταγνῶναι ὑμᾶς τὰ προδεδογ-
μένα, μηδὲ τρισὶ τοῖς ἀξυμφορωτάτοις τῇ ἀρχῇ, οἴκτω καὶ ἥδο-
νῃ λόγων καὶ ἐπιεικείᾳ, ἀμαρτάνειν· ἔλεός τε γάρ πρὸς τοὺς ὁ-
μοίους δίκαιοις κατιδίδοσθαι καὶ μὴ πρὸς τοὺς οὕτ' ἀντοικιοῦν-
τας ἔξ ανάγκης τε καθεστῶτας αἰεὶ πολεμίους· οἵ τε τέρπον-
τες λόγω ἔξουσι καὶ ἐν ἄλλοις ἐλάσσοσιν ἀγῶνα, καὶ μὴ ἐν
ῷ ἡ μὲν πόλις βραχέα ἡσθεῖσα μεγάλα ζημιώσεται, αὐτοὶ δὲ

ἐκ τοῦ εὗ εἰπεῖν τὸ παθεῖν εὗ ἀντιλήφονται· καὶ ἡ ἐπιείκεια πρὸς τοὺς μέλλοντας ἐπιτηδείους καὶ τὸ λοιπὸν ἔσεσθαι μᾶλλον δίδοται ἡ πρὸς τοὺς δόμοιώς τε καὶ οὐδὲν ἥσσον πολεμίους ὑπολειπομένους. ἐν τε ξυνελῶν λέγω· πειθόμενοι μὲν ἐμοὶ τὰ δίκαια ἐς Μυτιληναίους καὶ τὰ ξύμφορα ἅμα ποιήσετε, ἄλλως δὲ γνόντες τοῖς μὲν οὐ χαριεῖσθε, ὑμᾶς δὲ αὐτοὺς μᾶλλον δικαιώσεσθε. εἰ γάρ οὕτοι ὁρθῶς ἀπέστησαν, ὑμεῖς ἂν οὐ χρεῶν ἀρχοίτε. εἰ δὲ δὴ καὶ οὐ προσῆκον, ὅμως ἀξιοῦτε τοῦτο δρᾶν, παρὰ τὸ εἰκός τοι καὶ τούσδε ξυμφόρως δεῖ κολάζεσθαι, ἡ παύεσθαι τῆς ἀρχῆς καὶ ἐκ τοῦ ἀκινδύνου ἀνδραγαθίζεσθαι. τῇ τε αὐτῇ ζημιά ἀξιώσατε ἀμύνασθαι καὶ μὴ ἀναληγτότεροι οἱ διαφυγόντες τῶν ἐπιβουλευσάντων φανῆναι, ἐνθυμηθέντες ἢ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς ποιῆσαι κρατήσαντας ὑμῶν, ἄλλως τε καὶ προϋπάρξαντας ἀδικίας· μάλιστα δὲ οἱ μὴ ξὺν προφάσει τινὰ κακῶς ποιοῦντες ἐπεξέρχονται καὶ διόλλυνται, τὸν κίνδυνον ὑφορώμενοι τοῦ ὑπολειπομένου ἐχθροῦ. ὁ γάρ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ τι παθῶν χαλεπώτερος διαφυγὼν τοῦ ἀπὸ τῆς ἵσης ἐχθροῦ.

Μὴ οὖν προδόται γένησθε ὑμῶν αὐτῶν, γενόμενοι δ' ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ τοῦ πάσχειν καὶ ὡς πρὸ παντὸς ἂν ἐπιμήσασθε αὐτοὺς χειρώσασθαι, νῦν ἀνταπόδοτε μὴ μαλακισθέντες πρὸς τὸ παρὸν αὐτίκα μηδὲ τοῦ ἐπικρεμασθέντος ποτὲ δεινοῦ ἀμνημονοῦντες. κολάσατε δὲ ἀξιώς τούτους τε καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις παράδειγμα σαφὲς καταστήσατε, ὃς ἂν ἀφιστῆται, θανάτῳ ζημιωσόμενον. τόδε γάρ ἦν γνῶσιν, ἥσσον τῶν πολεμίων ἀμελήσαντες τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν μαχεῖσθε ξυμμάχοις».

41. Τοιαῦτα μὲν Κλέων εἶπε. μετὰ δ' αὐτὸν Διόδοτος ὁ Εὔχρατος, ὅσπερ καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ ἀντέλεγε μάλιστα μὴ ἀποκτεῖναι Μυτιληναίους, παρελθὼν καὶ τότε ἔλεγε τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΔΙΟΔΟΤΟΥ

(Γ, 42 - 48)

42. « Οὔτε τοὺς προθέντας τὴν διαγνώμην αὐθίς περὶ Μυτιληναίων αἰτιῶμαι οὔτε τοὺς μεμφομένους μὴ πολλάκις περὶ τῶν μεγίστων βουλεύεσθαι ἐπαινῶ, νομίζω δὲ δύο τὰ ἐν-αντιώτατα εὑθουλίᾳ εἶναι, τάχος τε καὶ ὄργήν, ὃν τὸ μὲν με-τὰ ἀνοίας φιλεῖ γίγνεσθαι, τὸ δὲ μετὰ ἀπαιδευσίας καὶ βρα-χύτητος γνώμης. τούς τε λόγους ὅστις διαμάχεται μὴ διδα-σκάλους τῶν πραγμάτων γίγνεσθαι, ἢ ἀξύνετός ἐστιν ἢ ἴδια, τι αὐτῷ διαφέρει· ἀξύνετος μέν, εἰ ἄλλω τινὶ ἡγεῖται περὶ τοῦ μέλλοντος δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ ἐμφανοῦς φράσαι, διαφέρει δ' αὐτῷ, εἰ βουλόμενός τι αἰσχρὸν πείσαι εῦ μὲν εἰπεῖν οὐκ ἀν ἡγεῖται περὶ τοῦ μὴ καλοῦ δύνασθαι, εῦ δὲ διαβαλὼν ἐκπλῆ-ξαι ἀν τούς τε ἀντεροῦντας καὶ τοὺς ἀκουσομένους. γχαλεπώ-τατοι δὲ καὶ οἱ ἐπὶ χρήμασι προκατηγοροῦντες ἐπίδειξίν τινα. εἰ μὲν γὰρ ἀμαθίαν κατητιῶντο, δι μὴ πείσας ἀξυνετώτερος ἀν δόξας εἶναι ἢ ἀδικώτερος ἀπεχώρει· ἀδικίας δ' ἐπιφερομένης πείσας τε ὑποπτος γίγνεται· καὶ μὴ τυχῶν μετὰ ἀξυνεσίας καὶ ἀδικος. ἢ τε πόλις οὐκ ὠφελεῖται ἐν τῷ τοιῷδε· φόβῳ γὰρ ἀποστερεῖται τῶν ξυμβούλων. καὶ πλεῖστ' ἀν ὄρθοῦτο ἀ-δυνάτους λέγειν ἔχουσα τοὺς τοιούτους τῶν πολιτῶν· ἐλά-χιστα γὰρ ἀν πεισθείη ξυναμαρτάνειν. χρὴ δὲ τὸν μὲν ἀγαθὸν πολίτην μὴ ἐκφοβοῦντα τοὺς ἀντεροῦντας, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἵσου φαίνεσθαι ἀμεινον λέγοντα, τὴν δὲ σώφρονα πόλιν τῷ τε πλεῖστα εῦ βουλεύοντι μὴ προστιθέναι τιμήν, ἀλλὰ μηδ' ἐλασ-σοῦν τῆς ὑπαρχούσης, καὶ τὸν μὴ τυχόντα γνώμης οὐχ ὅπως ζημιοῦν, ἀλλὰ μηδ' ἀτιμάζειν. οὕτω γὰρ ὁ τε κατορθῶν ἥκι-στα ἀν ἐπὶ τῷ ἔτι μειζόνων ἀξιοῦσθαι παρὰ γνώμην τι καὶ πρὸς χάριν λέγοι, ὁ τε μὴ ἐπιτυχῶν ὄρέγοιτο τῷ αὐτῷ χαρι-ζόμενός τι καὶ αὐτός, προσάγεσθαι τὸ πλῆθος ».

43. «Ων ήμεῖς τάναντία δρῶμεν, καὶ προσέτι, ἦν τις καὶ ὑποπτεύηται κέρδους μὲν ἔνεκα, τὰ βέλτιστα δὲ ὅμως λέγειν. φθονήσαντες τῆς οὐ βεβαίου δοκήσεως τῶν κερδῶν τὴν φανερὰν ὠφελίαν τῆς πόλεως ἀφαιρούμεθα. καθέστηκε δὲ τάγαθὰ ἀπὸ τοῦ εὐθέος λεγόμενα μηδὲν ἀνυποπτότερα εἶναι τῶν κακῶν, ὥστε δεῖν ὁμοίως τόν τε τὰ δεινότατα βουλόμενον πεῖσαι ἀπάτη προσάγεσθαι τὸ πλῆθος καὶ τὸν τὰ ἀμείνω λέγοντα ψευσάμενον πιστὸν γενέσθαι. μόνην τε πόλιν διὰ τὰς περινοίας εὗ ποιῆσαι ἐκ τοῦ προφανοῦς μὴ ἔξαπατήσαντα ἀδύνατον· ὁ γάρ διδοὺς φανερῶς τι ἀγαθὸν ἀνθυποπτεύεται ἀφανῶς πῃ πλέον ἔξειν. χρὴ δὲ πρὸς τὰ μέγιστα καὶ ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιοῦν τι ἡμᾶς περαιτέρω προνοοῦντας λέγειν ὑμῶν τῶν δι' ὀλίγου σκοπούντων, ἀλλως τε καὶ ὑπεύθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρότασιν. εἰ γάρ ὁ τε πείσας καὶ ὁ ἐπισπόμενος ὁμοίως ἐβλάπτοντο, σωφρονέστερον ἀν ἐκρίνετε· νῦν δὲ πρὸς ὅργὴν ἥντιν' ἀν τύχητε ἔστιν ὅτε σφαλέντες τὴν τοῦ πείσαντος μίαν γνώμην ζημιοῦτε καὶ οὐ τὰς ὑμετέρας αὔτῶν, αἱ πολλαὶ οὖσαι ξυνεξήμαρτον».

44. «Ἐγὼ δὲ παρῆλθον οὕτε ἀντερῶν περὶ Μυτιληναίων οὕτε κατηγορήσων. οὐ γάρ περὶ τῆς ἐκείνων ἀδικίας ὑμῖν ὁ ἀγών, εἰ σωφρονοῦμεν, ἀλλὰ περὶ τῆς ἡμετέρας εὑθουλίας. ἦν τε γάρ ἀποφήνω πάνυ ἀδικοῦντας αὐτούς, οὐ διὰ τοῦτο καὶ ἀποκτεῖναι κελεύσω, εἰ μὴ ξυμφέρον· ἦν τε καὶ ἔχοντάς τι ξυγγνώμης, ἐᾶν, εἰ τῇ πόλει μὴ ἀγαθὸν φαίνοιτο. νομίζω δὲ περὶ τοῦ μέλλοντος ὑμᾶς μᾶλλον βουλεύεσθαι ἢ τοῦ παρόντος. καὶ τοῦτο, ὃ μάλιστα Κλέων ἴσχυρίζεται, ἐς τὸ λοιπὸν ξυμφέρον ἔσεσθαι πρὸς τὸ ἥσσον ἀφίστασθαι θάνατον ζημίαν προθεῖσι, καὶ αὐτὸς περὶ τοῦ ἐς τὸ μέλλον καλῶς ἔχοντος ἀντισχυρίζόμενος τάναντία γιγνώσκω. καὶ οὐκ ἀξιῶ ὑμᾶς τῷ εὐπρεπεῖ τοῦ ἐκείνου λόγου τὸ χρήσιμον τοῦ ἐμοῦ ἀπώσασθαι.

δικαιότερος γάρ δύν αὐτοῦ δι λόγος πρὸς τὴν νῦν ὑμετέραν ὄργην ἐς Μυτιληναίους τάχ' ἀν ἐπισπάσαιτο· ἡμεῖς δὲ οὐ δικαζόμεθα πρὸς αὐτούς, ὅστε τῶν δικαίων δεῖν, ἀλλὰ βουλευόμεθα περὶ αὐτῶν, ὅπως χρησίμως ἔξουσιν».

45. «Ἐν οὖν ταῖς πόλεσι πολλῶν θανάτου ζημίαι πρόκεινται καὶ οὐκ ἵσων τῷδε, ἀλλ' ἐλασσόνων ἀμαρτημάτων· ὅμως δὲ τῇ ἐλπίδι ἐπαιρόμενοι κινδυνεύουσι, καὶ οὐδείς πως καταγοὺς ἔαυτοῦ μὴ περιέσεσθαι τῷ ἐπιβουλεύματι ἥλθεν ἐς τὸ δεινόν. πόλις τε ἀφισταμένη τίς πω ἡσσω τῇ δοκήσει ἔχουσα τὴν παρασκευήν, ἢ οὐκείαν ἢ ἄλλων ξυμμαχία, τούτῳ ἐπεχείρησε; πεφύκασί τε ἀπαντες καὶ ίδιας καὶ δημοσίᾳ ἀμαρτάνειν, καὶ οὐκ ἔστι νόμος, ὅστις ἀπείρξει τούτου, ἐπεὶ διεξεληλύθασί γε διὰ πασῶν τῶν ζημιῶν οἱ ἀνθρώποι προστιθέντες, εἴ πως ἡσσον ἀδικοῦντο ὑπὸ τῶν κακούργων. καὶ εἰκὸς τὸ πάλαι τῶν μεγίστων ἀδικημάτων μαλακωτέρας κεῖσθαι αὐτάς, παραβαινομένων δὲ τῷ χρόνῳ ἐς τὸν θάνατον αἱ πολλαι ἀνήκουσι· καὶ τοῦτο ὅμως παραβαίνεται. ἢ τοίνυν δεινότερόν τι τούτου δέος εὑρετέον ἔστιν ἢ τόδε γε οὐδὲν ἐπίσχει, ἀλλ' ἢ μὲν πενία ἀνάγκη τὴν τόλμαν παρέχουσα, ἢ δ' ἔξουσία ὑβρει τὴν πλεονεξίαν καὶ φρονήματι, αἱ δ' ἄλλαι ξυντυχίαι ὀργῆ τῶν ἀνθρώπων, ὡς ἐκάστη τις κατέχεται ἐπ' ἀνηκέστου τινὸς κρείσσονος, ἔξαγουσιν ἐς τοὺς κινδύνους. ἢ τε ἐλπὶς καὶ ὁ ἕρως ἐπὶ παντί, ὁ μὲν ἡγούμενος. ἢ δ' ἐφεπομένη, καὶ ὁ μὲν τὴν ἐπιβουλὴν ἐκφροντίζων, ἢ δὲ τὴν εὔποριαν τῆς τύχης ὑποτιθεῖσα πλεῖστα βλάπτουσι, καὶ ὅντα ἀφανῆ κρείσσω ἔστι τῶν ὀρωμένων δεινῶν. καὶ ἡ τύχη ἐπ' αὐτοῖς οὐδὲν ἔλασσον ξυμβάλλεται ἐς τὸ ἐπαίρειν ἀδοκήτως γάρ ἔστιν ὅτε παρισταμένη καὶ ἐκ τῶν ὑποδεεστέρων κινδυνεύειν τινὰ προάγει καὶ οὐχ ἡσσον τὰς πόλεις, ὅσῳ περὶ τῶν μεγίστων τε, ἐλευθερίας ἢ ἄλλων ἀρχῆς, καὶ μετὰ πάντων ἔ-

καστος ἀλογίστως ἐπὶ πλέον τι αὐτὸν ἐδόξασεν. ἀπλῶς τε ἀδύνατον καὶ πολλῆς εὐηθείας, δστις οἰεται, τῆς ἀνθρωπείας φύσεως ὅρμωμένης προθύμως τι πρᾶξαι, ἀποτροπὴν τινα ἔχειν ἢ νόμων ἴσχυι ἢ ἄλλῳ τῷ δεινῷ ».

46. « Οὕκουν χρὴ οὔτε τοῦ θανάτου τῇ ζημίᾳ ὡς ἐγεγγυαμένη πιστεύσαντας χεῖρον βουλεύσασθαι, οὔτε ἀνέλπιστον καταστῆσαι τοῖς ἀποστᾶσιν ὡς οὐκ ἔσται μεταγνῶναι καὶ ὅτι ἐν βραχυτάτῳ τὴν ἀμαρτίαν καταλῦσαι. σκέψασθε γὰρ ὅτι νῦν μέν, ἦν τις καὶ ἀποστᾶσα πόλις γνῷ μὴ περιεσομένη, ἔλθοι ἀν ἐς ξύμβασιν δυνατὴ οὖσα ἔτι τὴν δαπάνην ἀποδοῦναι καὶ τὸ λοιπὸν ὑποτελεῖν· ἐκείνως δέ τίνα οἰεσθε ἥντινα οὐκ ἔμεινον μὲν ἢ νῦν παρασκευάσεσθαι, πολιορκίᾳ δὲ παρατενεῖσθαι ἐς τούσχατον, εἰ τὸ αὐτὸ δύναται σχολῇ καὶ ταχὺ ξυμβῆναι; ἥμιν τε πῶς οὐ βλάβη δαπανᾶν καθημένοις διὰ τὸ ἀξύμβατον, καὶ ἦν ἔλωμεν πόλιν, ἐφθαρμένην παραλαβεῖν καὶ τῆς προσόδου τὸ λοιπὸν ἀπ' αὐτῆς στέρεσθαι; ἵσχυομεν δὲ πρὸς τοὺς πολεμίους τῷδε. ὥστε οὐ δικαστὰς ὄντας δεῖ ἥμᾶς μῆλλον τῶν ἔξαμαρτανόντων ἀκριβεῖς βλάπτεσθαι ἢ ὁρᾶν ὅπως ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον μετρίως κολάζοντες ταῖς πόλεσιν ἔξομεν ἐς χρημάτων λόγον ἴσχυούσαις χρῆσθαι, καὶ τὴν φυλακὴν μὴ ἀπὸ τῶν νόμων τῆς δεινότητος ἀξιοῦν ποιεῖσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἔργων τῆς ἐπιμελείας. οὖ νῦν τούγαντίον δρῶντες, ἦν τινα ἐλεύθερον καὶ βίᾳ ἀρχόμενον εἰκότως πρὸς αὐτονομίαν ἀποστάντα χειρωσώμεθα, χαλεπῶς οἰόμεθα χρῆναι τιμωρεῖσθαι. χρὴ δὲ τοὺς ἐλευθέρους οὐκ ἀφισταμένους σφόδρα κολάζειν, ἀλλὰ πρὶν ἀποστῆναι σφόδρα φυλάσσειν καὶ προκαταλαμβάνειν, ὅπως μηδ' ἐς ἐπίνοιαν τούτου ἰωσι, κρατήσαντάς τε ὅτι ἐπ' ἐλάχιστον τὴν αἰτίαν ἐπιφέρειν ».

47. « Ύμεῖς δὲ σκέψασθε ὅσου ἀν καὶ τοῦτο ἀμαρτά-

νοιτε Κλέωνι πειθόμενοι. νῦν μὲν γὰρ ὑμῖν ὁ δῆμος ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν εὔνους ἔστι καὶ ἡ οὐκ ἔνυναφίσταται τοῖς διλήγοις ἦ, ἐὰν βιασθῇ, ὑπάρχει τοῖς ἀποστήσασι πολέμιος εὐθύς, καὶ τῆς ἀντικαθισταμένης πόλεως τὸ πλῆθος ἔνυμμαχον ἔχοντες ἐς πόλεμον ἐπέρχεσθε. εἰ δὲ διαφθερεῖτε τὸν δῆμον τὸν Μυτιληναίων, ὃς οὕτε μετέσχε τῆς ἀποστάσεως, ἐπειδή τε ὅπλων ἐκράτησεν, ἐκῶν παρέδωκε τὴν πόλιν, πρῶτον μὲν ἀδικήσετε τοὺς εὐεργέτας κτείνοντες, ἔπειτα καταστήσετε τοῖς δυνατοῖς τῶν ἀνθρώπων ὃ βούλονται μάλιστα· ἀφιστάντες γὰρ τὰς πόλεις τὸν δῆμον εὐθύς ἔνυμμαχον ἔξουσι προδειξάντων ὑμῶν τὴν αὐτὴν ζημίαν τοῖς τε ἀδικοῦσιν ὄμοιώς κεῖσθαι καὶ τοῖς μή. δεῖ δέ, καὶ εἰ ἡδίκησαν, μὴ προσποιεῖσθαι, ὅπως, ὃ μόνον ἡμῖν ἔτι ἔνυμμαχόν ἔστι, μὴ πολέμιον γένηται. καὶ τοῦτο πολλῷ ἔνυμφοράτερον ἡγοῦμαι ἐς τὴν κάθεξιν τῆς ἀρχῆς, ἐκόντας ἡμᾶς ἀδικηθῆναι ἢ δικαίως οὓς μὴ δεῖ διαφθεῖραι· καὶ τὸ Κλέωνος τὸ αὐτὸ δίκαιον καὶ ἔνυμφορον τῆς τιμωρίας οὐχ εύρισκεται ἐν αὐτῷ δυνατὸν δὲν ἄμα γίγνεσθαι».

48. «Τιμεῖς δὲ γνόντες ἀμείνω τάδε εἶναι καὶ μήτε οὔκτῳ πλέον νείμαντες μήτ’ ἐπιεικείᾳ, οἵς οὐδὲ ἐγὼ ἐώ προσάγεσθαι, ἀπ’ αὐτῶν δὲ τῶν παραινουμένων πείθεσθε μοι Μυτιληναίων οὓς μὲν Πάχης ἀπέπεμψεν ώς ἀδικοῦντας κρῖναι καθ’ ήσυχίαν, τοὺς δ’ ἄλλους ἐῶν οὐκεῖν. τάδε γὰρ ἐς τε τὸ μέλλον ἀγαθὰ καὶ τοῖς πολεμίοις ἥδη φοβερά· ὅστις γὰρ εὖ βουλεύεται πρὸς τοὺς ἐναντίους κρείσσων ἔστιν ἢ μετ’ ἔργων ἴσχύος ἀνοίᾳ ἐπιών».

49. Τοιαῦτα δὲ Διόδοτος εἶπε. ὥρθεισῶν δὲ τῶν γνωμῶν τούτων μάλιστα ἀντιπάλων πρὸς ἀλλήλας οἱ Ἀθηναῖοι ἥλθον μὲν ἐς ἀγῶνα ὅμως τῆς δόξης καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἀγγώμαλοι, ἐκράτησε δὲ ἡ τοῦ Διοδότου. καὶ τριήρη εὐθύς

ἄλλην ἀπέστελλον κατὰ σπουδήν, ὅπως μὴ φθασάσης τῆς προτέρας εὔρωσι διεφθαρμένην τὴν πόλιν. προεῖχε δὲ ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ μάλιστα. παρασκευασάντων δὲ τῶν Μυτιληναίων πρέσβεων τῇ νῃὶ οἶνον καὶ ἄλφιτα καὶ μεγάλα ὑποσχομένων, εἰ φθάσειαν, ἐγένετο σπουδὴ τοῦ πλοῦ τοιαύτη, ὥστε ἥσθιόν τε ἀμα ἐλαύνοντες οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἄλφιτα πεφυρμένα, καὶ οἱ μὲν ὅπνον ἤροῦντο κατὰ μέρος, οἱ δὲ ἥλαυνον. κατὰ τύχην δὲ πνεύματος οὐδενὸς ἐναντιωθέντος καὶ τῆς μὲν προτέρας γεώς οὐ σπουδῇ πλεούσης ἐπὶ πρᾶγμα ἀλλόκοτον, ταύτης δὲ τοιούτῳ τρόπῳ ἐπειγομένης, ἡ μὲν ἔφθασε τοσοῦτον ὃσον Πάχητα ἀνεγνωκέναι τὸ ψήφισμα καὶ μέλλειν δράσειν τὰ δεδογμένα, ἡ δ' ὑστέρα αὐτῆς ἐπικατάγεται καὶ διεκάλυσε μὴ διαφθεῖραι. παρὰ τοσοῦτον μὲν ἡ Μυτιλήνη ἥλθε κινδύνου.

50. Τοὺς δ' ἄλλους ἄνδρας, οὓς ὁ Πάχης ἀπέπεμψεν ώς αἰτιωτάτους ὄντας τῆς ἀποστάσεως, Κλέωνος γνώμῃ διεφθειραν οἱ Ἀθηναῖοι — ἥσαν δὲ ὀλίγῳ πλείους χιλίων —, καὶ Μυτιληναίων τείχη καθεῖλον καὶ ναῦς παρέλαβον. ὕστερον δὲ φόρον μὲν οὐκ ἔταξαν Λεσβίοις, κλήρους δὲ ποιήσαντες τῆς γῆς πλὴν τῶν Μηθυμναίων τρισχιλίους, τριακοσιους μὲν τοῖς θεοῖς ἱερούς ἔξειλον, ἐπὶ δὲ τοὺς ἄλλους σφῶν αὐτῶν κληρούχους τοὺς λαχόντας ἀπέπεμψαν· οἵτις ἀργύριον Λέσβιοι ταξάμενοι τοῦ κλήρου ἐκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ δύο μνᾶς φέρειν αὐτοὶ εἰργάζοντο τὴν γῆν. παρέλαβον δὲ κατὰ τὰ ἐν τῇ ἡπείρῳ πολίσματα οἱ Ἀθηναῖοι, ὃσων Μυτιληναῖοι ἐκράτουν, καὶ ὑπήκουον ὕστερον Ἀθηναίων. τὰ μὲν κατὰ Λέσβον οὕτως ἐγένετο.

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

(B, 34 - 46)

34. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρειαῖναι Ἀθηναῖοι τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι δημοσίᾳ ταφάς ἐποιήσαντο τῶν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρώτων ἀποθανόντων τρόπῳ τοιῷδε. τὰ μὲν δοτᾶ προτίθενται τῶν ἀπογενομένων πρότριτα σκηνὴν ποιήσαντες καὶ ἐπιφέρει τῷ αὐτοῦ ἔκαστος, ἢν τι βούληται. ἐπειδὰν δὲ ἡ ἐκφορὰ ἦ, λάρνακας κυπαρισσίνας ἄγουσιν ἄμαξαι φυλῆς ἐκάστης μίαν· ἔνεστι δὲ τὰ δοτᾶ, ἃς ἔκαστος ἥν φυλῆς. μία δὲ κλίνη κενὴ φέρεται ἐστρωμένη τῶν ἀφανῶν, οἵ ἂν μὴ εὑρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν. ξυνεκφέρει δὲ διὸ βουλόμενος καὶ ἀστῶν καὶ ξένων, καὶ γυναικες πάρεισιν αἱ προσήκουσαι ἐπὶ τὸν τάφον ὅλοφυρόμεναι. τιθέασιν οὖν ἐς τὸ δημόσιον σῆμα, ὃ ἐστιν ἐπὶ τοῦ καλλίστου προαστίου τῆς πόλεως καὶ αἰεὶ ἐν αὐτῷ θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων πλήν γε τοὺς ἐν Μαραθῶνι· ἐκείνων δὲ διαπρεπῇ τὴν ἀρετὴν κρίναντες αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποίησαν. ἐπειδὰν δὲ κρύψωσι γῆ, ἀνὴρ ἡρημένος ὑπὸ τῆς πόλεως, ὃς ἂν γνώμῃ τε δοκῇ μὴ ἀξύνετος εἶναι καὶ ἀξιώσει προήκη, λέγει ἐπ' αὐτοῖς ἐπαινον τὸν πρέποντα· μετὰ δὲ τοῦτο ἀπέρχονται. ὡδε μὲν θάπτουσι· καὶ διὰ παντὸς τοῦ πολέμου, ὅποτε ξυμβαίη αὐτοῖς, ἐχρῶντο τῷ νόμῳ. ἐπὶ δ' οὖν τοῖς πρώτοις τοῖσδε Περικλῆς ὁ Ξανθίππου ἡρέθη λέγειν. καὶ ἐπειδὴ καιρὸς ἐλάμβανε, προελθὼν ἀπὸ τοῦ σήματος ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον, ὅπως ἀκούοιτο ὡς ἐπὶ πλεῖστον τοῦ ὄμιλου, ἐλεγε τοιάδε.

35. « Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε ἥδη εἰρηκότων ἐπαινοῦσι τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον τόνδε, ὡς καλὸν ἐπὶ τοῖς

ἐκ τῶν πολέμων θαπτομένοις ἀγορεύεσθαι αὐτόν. ἐμοὶ δὲ ἀρκοῦν ἂν ἐδόκει εἶναι ἀγδρῶν ἀγαθῶν ἔργῳ γενομένων ἔργῳ καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμάς, οἷα καὶ νῦν περὶ τὸν τάφον τόνδε δημοσίᾳ παρασκευασθέντα δρᾶτε, καὶ μὴ ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι εὖ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι πιστευθῆναι. χαλεπὸν γάρ τὸ μετρίως εἰπεῖν ἐν φύσις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται. ὅ τε γάρ ξυνειδώς καὶ εὔνους ἀκροατὴς τάχ' ἂν τι ἐνδεεστέρως πρὸς ἄ βούλεται τε καὶ ἐπίσταται νομίσεις δηλοῦσθαι, ὅ τε ἀπειρος ἔστιν ἄ καὶ πλεονάζεσθαι, διὰ φθόνον, εἴ τι ὑπὲρ τὴν αὐτοῦ φύσιν ἀκούοι· μέχρι γάρ τοῦδε ἀνεκτοὶ οἱ ἐπαίνοι εἰσὶ περὶ ἑτέρων λεγόμενοι, ἐφ' ὅσον ἂν καὶ αὐτὸς ἐκαστος οἴηται ἴκανὸς εἶναι δρᾶσαί τι ὥν ἤκουσε· τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι αὐτῶν φθονοῦντες ἥδη καὶ ἀπιστοῦσιν. ἐπειδὴ δὲ τοῖς πάλαι οὕτως ἐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν, χρὴ καὶ ἐμὲ ἐπόμενον τῷ νόμῳ πειρᾶσθαι ὑμῶν τῆς ἐκάστου βουλήσεως τε καὶ δόξης τυχεῖν ὡς ἐπὶ πλεῖστον».

36. «"Ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν προγόνων πρῶτον· δίκαιον γάρ αὐτοῖς καὶ πρέπον δὲ ἄμα ἐν τῷ τοιῷδε τὴν τιμὴν ταύτην τῆς μνήμης δίδοσθαι. τὴν γάρ χώραν οἱ αὐτοὶ αἰεὶ οἰκοῦντες διαδοχῇ τῶν ἐπιγιγνομένων μέχρι τοῦδε ἐλευθέραν δι' ἀρετὴν παρέδοσαν. καὶ ἐκεῖνοί τε ἄξιοι ἐπαίνου καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ πατέρες ἡμῶν· κτησάμενοι γάρ πρὸς οὓς ἐδέξαντο ὅσην ἔχομεν ἀρχὴν οὐκ ἀπόνως, ἡμῖν τοῖς νῦν προσκατέλιπον. τὰ δὲ πλείω αὐτῆς αὐτοὶ ἡμεῖς οἴδε νῦν ἔτι ὅντες μάλιστα ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ ἡλικίᾳ ἐπηγέρσαμεν, καὶ τὴν πόλιν τοῖς πᾶσι παρεσκευάσαμεν καὶ ἐς πόλεμον καὶ ἐς εἰρήνην αὐταρκεστάτην. ὃν ἐγὼ τὰ μὲν κατὰ πολέμους ἔργα, οὓς ἐκαστα ἐκτήθη, ἢ εἴ τι αὐτοὶ ἢ οἱ πατέρες ἡμῶν βάρβαρον ἢ "Ελληνα πολέμιον ἐπιόντα προθύμως ἡμυνάμεθα, μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βουλόμενος, ἐάσω. ἀπὸ δὲ οἵας τε ἐπιτηδεύσεως ἥλθομεν ἐπ'

αύτὰ καὶ μεθ' οἵας πολιτείας καὶ τρόπων ἐξ οῶν μεγάλα ἐγένετο, ταῦτα δηλώσας πρῶτον εἴμι καὶ ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον, νομίζων ἐπὶ τε τῷ παρόντι οὐκ ἀπρεπῆ λεχθῆναι αὐτὰ καὶ τὸν πάντα ὅμιλον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων ξύμφορον εἶναι ἐπακοῦσαι αὐτῶν ».

37. «Χρώμεθα γὰρ πολιτείᾳ οὐ ζηλούσῃ τοὺς τῶν πέλας νόμους, παράδειγμα δὲ μᾶλλον αὐτοὶ ὄντες τισὶν ἢ μιμούμενοι ἑτέρους, καὶ ὄνομα μὲν διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους ἀλλ' ἐς πλείονας οἰκεῖν δημοκρατία κέκληται. μέτεστι δὲ κατὰ μὲν τοὺς νόμους πρὸς τὰ ἴδια διάφορα πᾶσι τὸ ἵσον, κατὰ δὲ τὴν ἀξίωσιν, ὡς ἕκαστος ἐν τῷ εὐδοκιμεῖ, οὐκ ἀπὸ μέρους τὸ πλέον ἐς τὰ κοινά ἢ ἀπ' ἀρετῆς προτιμᾶται, οὐδὲ αὖ κατὰ πενίαν, ἔχων δέ τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξιώματος ἀφανείᾳ κεκώλυται. ἐλευθέρως δὲ τά τε πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν καὶ ἐς τὴν πρὸς ὄλλήλους τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων ὑποψίαν, οὐ δι' ὀργῆς τὸν πέλας, εἰ καθ' ἡδονήν τι δρᾶ, ἔχοντες, οὐδὲ ἀζημίους μέν, λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει ἀγθηδόνας προστιθέμενοι. ἀνεπαγγῆται δὲ τὰ ἴδια προσομιλοῦντες τὰ δημόσια διὰ δέος μάλιστα οὐ παρανομοῦμεν, τῶν τε αἱεὶ ἐν ἀρχῇ θντῶν ἀκροάσει καὶ τῶν νόμων, καὶ μάλιστα αὐτῶν ὅσοι τε ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀδικουμένων κείνται καὶ ὅσοι χργαφοὶ ὄντες αἰσχύνην διμόλογουμένην φέρουσι».

38. «Καὶ μὴν καὶ τῶν πόνων πλείστας ἀναπαύλας τῇ γνώμῃ ἐπορισάμεθα, ἀγῶσι μέν γε καὶ θυσίαις διετησίαις νομίζοντες, ἴδιαις δὲ κατασκευαῖς εὑπρεπέσιν, ὃν καθ' ἡμέραν ἢ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει. ἐπεσέρχεται δὲ διὰ τὸ μεγέθος τῆς πόλεως ἐκ πάσης γῆς τὰ πάντα, καὶ ξυμβαίνει ἥμιν μηδὲν οἰκειοτέρᾳ τῇ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι ἢ καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων».

39. «Διαφέρομεν δὲ καὶ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναντίων τοῦσδε. τήν τε γάρ πόλιν κοινὴν παρέχομεν καὶ οὐκ ἔστιν ὅτε ξενηλασίαις ἀπειργομένη τινα ἢ μαθήματος ἢ θεάματος, ὃ μὴ κρυφθὲν ἀν τις τῶν πολεμίων ἴδων ὡφεληθείη, πιστεύοντες οὐ ταῖς παρασκευαῖς τὸ πλέον καὶ ἀπάταις ἢ τῷ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐς τὰ ἔργα εὐψύχῳ καὶ ἐν ταῖς παιδείαις οἱ μὲν ἐπιπόνῳ ἀσκήσει εὐθὺς νέοι ὄντες τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται, ἡμεῖς δὲ ἀνειμένως διαιτώμενοι οὐδὲν ἥσσον ἐπὶ τοὺς κινδύνους ἵσοπαλεῖς χωροῦμεν. τεκμήριον δέ· οὔτε γάρ Λακεδαιμόνιοι καθ' ἑαυτούς, μεθ' ἀπάντων δὲ ἐς τὴν· γῆν ἡμῶν στρατεύουσι, τήν τε τῶν πέλας αὐτοὶ ἐπελθόντες οὐ χαλεπῶς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ τοὺς περὶ τῶν οἰκείων ἀμυνομένους μαχόμενοι τὰ πλείω χρατοῦμεν· ἀθρόᾳ τε τῇ δυνάμει ἡμῶν οὐδείς πω πολέμιος ἐνέτυχε διὰ τὴν τοῦ ναυτικοῦ τε ἄμα ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐπίπεμψιν· ἦν δέ που μορίω τινὶ προσμείξωσι, χρατήσαντές τέ τινας ἡμῶν πάντας αὐχοῦσιν ἀπεῶσθαι καὶ νικηθέντες ὑφ' ἀπάντων ἥσσησθαι. καίτοι εἰ ῥαθυμίᾳ μᾶλλον ἢ πόνων μελέτη καὶ μὴ μετὰ νόμων τὸ πλέον ἢ τρόπων ἀνδρείας ἐθέλομεν κινδυνεύειν, περιγίγνεται ἡμῖν τοῖς τε μέλλουσιν ἀλγενοῖς μὴ προκάμνειν, καὶ ἐς αὐτὰ ἐλθοῦσι μὴ ἀτολμοτέρους τῶν αἰεὶ μοχθούντων φαίνεσθαι, καὶ ἐν τε τούτοις τὴν πόλιν ἀξίαν εἶναι θαυμάζεσθαι καὶ ἔτι ἐν ἄλλοις».

40. «Φιλοκαλοῦμέν τε γάρ μετ' εύτελείας καὶ φιλοσοφοῦμεν ἄνευ μαλακίας· πλούτῳ τε ἔργου μᾶλλον καιρῷ ἢ λόγου κόμπῳ χρώμεθα, καὶ τὸ πένεσθαι οὐχ διμολογεῖν τινα αἰσχρόν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ αἰσχιον. ἐνι τε τοῖς αὐτοῖς οἰκείων ἄμα καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια καὶ ἐτέροις ἔτερα πρὸς ἔργα τετραμμένοις τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς γνῶναι· μόνοι γάρ τόν τε μηδὲν τῶνδε μετέχοντα οὐκ ἀπράγμονα, ἀλλ'

ἀχρεῖον νομιζομέν, καὶ οἱ αὐτοὶ ἡτοι κρίνομέν γε ἡ ἐνθυμού-
μεθα δρθῶς τὰ πράγματα, οὐ τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις βλά-
βην ἥγούμενοι, ἀλλὰ μὴ προδιδαχθῆναι μᾶλλον λόγῳ πρό-
τερον ἡ ἐπὶ ἂ δεῖ ἔργῳ ἐλθεῖν. διαφερόντως γάρ δὴ καὶ τό-
δε ἔχομεν ὅστε τολμᾶν τε οἱ αὐτοὶ μάλιστα καὶ περὶ ᾧ
ἐπιχειρήσομεν ἐκλογίζεσθαι· ὃ τοῖς ἄλλοις ἀμαθίᾳ μὲν θράσος,
λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει. κράτιστοι δ' ἀν τὴν ψυχὴν δικαίως
κριθεῖεν οἱ τά τε δεινὰ καὶ ἡδέα σαφέστατα γιγνώσκοντες καὶ
διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων. καὶ τὰ ἐς ἀρετὴν
ἐνγρητιώμεθα τοῖς πολλοῖς· οὐ γάρ πάσχοντες εῦ, ἀλλὰ δρῶντες
κτώμεθα τοὺς φίλους. βεβαιότερος δὲ ὁ δράσας τὴν χάριν ὅστε
ὄφειλομένην δι' εὔνοίας ὡς δέδωκε σώζειν· ὁ δὲ ἀντοφείλων
ἀμβλύτερος, εἰδὼς οὐκ ἐς χάριν, ἀλλ' ἐς ὄφειλημα τὴν ἀρετὴν
ἀποδώσων. καὶ μόνοι οὐ τοῦ ξυμφέροντος μᾶλλον λογισμῷ ἡ
τῆς ἐλευθερίας τῷ πιστῷ ἀδεῶς τινα ὠφελοῦμεν».

41. «Ἐυνελών τε λέγω τὴν τε πᾶσαν πόλιν τῆς Ἑλλάδος
παίδευσιν εἶναι καὶ καθ' ἕκαστον δοκεῖν ἃν μοι τὸν αὐτὸν
ἄνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλεῖστ' ἀν εἴδη καὶ μετὰ χαρίτων μά-
λιστ' ἀν εὐτραπέλως τὸ σῶμα αὔταρκες παρέχεσθαι. καὶ ὡς
οὐ λόγων ἐν τῷ παρόντι κόρμπος τάδε μᾶλλον ἡ ἔργων ἐ-
στὶν ἀλήθεια, αὐτὴ ἡ δύναμις τῆς πόλεως, ἣν ἀπὸ τῶνδε
τῶν τρόπων ἐκτησάμεθα, σημαίνει. μόνη γάρ τῶν νῦν ἀκοῆς
κρείσσων ἐς πεῖραν ἔρχεται, καὶ μόνη οὔτε τῷ πολεμίῳ ἐπ-
ελθόντι ἀγανάκτησιν ἔχει ὑφ' οἶων κακοπαθεῖ, οὔτε τῷ ὑ-
πηκόῳ κατάμεμψιν ὡς οὐχ ὑπὸ ἀξίων ἔρχεται. μετὰ μεγά-
λων δὲ σημείων καὶ οὐ δή τοι ἀμάρτυρόν γε τὴν δύναμιν
παρασχόμενοι τοῖς τε νῦν καὶ τοῖς ἔπειτα θαυμασθησόμεθα,
οὐδὲν προσδεόμενοι οὔτε 'Ομήρου ἐπαινέτου οὔτε ὅστις ἔ-
πεσι μὲν τὸ αὐτίκα τέρψει, τῶν δ' ἔργων τὴν ὑπόνοιαν ἡ ἀ-
λήθεια βλάψει, ἀλλὰ πᾶσαν μὲν θάλασσαν καὶ γῆν ἐσβατὸν

τῇ ἡμετέρᾳ τόλμῃ καταναγκάσαντες γενέσθαι, πανταχοῦ δὲ μνημεῖα κακῶν τε κάγαθῶν ἀδία ξυγκατοικίσαντες. περὶ τοι-
αύτης οὖν πόλεως οὗδε τε γενναίως δικαιοῦντες μὴ ἀφαιρε-
θῆναι αὐτὴν μαχόμενοι ἐτελεύτησαν, καὶ τῶν λειπομένων πάν-
τα τινὰ εἰκὸς ἔθέλειν ὑπὲρ αὐτῆς κάμνειν ».

42. «Δι' ὁ δὴ καὶ ἐμήκυνα τὰ περὶ τῆς πόλεως, διδα-
σκαλίον τε ποιούμενος μὴ περὶ ἵσου ἡμῖν εῖναι τὸν ἄγῶνα
καὶ οἵς τῶνδε μηδὲν ὑπάρχει δμοίως, καὶ τὴν εὐλογίαν ἀμα
ἐφ' οἵς νῦν λέγω φανερὰν σημείοις καθιστάς. καὶ εἴρηται αὐ-
τῆς τὰ μέγιστα· ἀ γάρ τὴν πόλιν ὕμνησα, αἱ τῶνδες καὶ τῶν
τοιῶνδε ἀρεταὶ ἐκόσμησαν, καὶ οὐκ ἄν πολλοῖς τῶν Ἑλλή-
νων ἴσόρροπος ὥσπερ τῶνδε ὁ λόγος τῶν ἔργων φανείη. δο-
κεῖ δέ μοι δηλοῦν ἀνδρὸς ἀρετὴν πρώτη τε μηνύουσα καὶ τε-
λευταία βεβαιοῦσα ἢ νῦν τῶνδε καταστροφή. καὶ γάρ τοῖς
τᾶλλα χείροις δίκαιον τὴν ἐξ τοὺς πολέμους ὑπὲρ τῆς πα-
τρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι· ἀγαθῷ γάρ κακὸν ἀφανί-
σαντες κοινῶς μᾶλλον ὠφέλησαν ἢ ἐκ τῶν ἴδιων ἔβλαψαν.
τῶνδε δὲ οὔτε πλούτου τις τὴν ἔτι ἀπόλαυσιν προτιμήσας ἐ-
μαλακίσθη, οὔτε πενίας ἐλπίδι, ὡς κανὸν ἔτι διαφυγῶν πλου-
τήσειν, ἀναβολὴν τοῦ δεινοῦ ἐποιήσατο· τὴν δὲ τῶν ἐναν-
τίων τιμωρίαν ποθεινοτέραν αὐτῶν λαβόντες καὶ κινδύνων ἀ-
μα τόνδε κάλλιστον νομίσαντες ἔβουλήθησαν μετ' αὐτοῦ τοὺς
μὲν τιμωρεῖσθαι, τῶν δὲ ἐφίεσθαι, ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφανὲς τοῦ
κατορθώσειν ἐπιτρέψαντες, ἔργῳ δὲ περὶ τοῦ ἥδη ὁρωμένου
σφίσιν αὐτοῖς ὀξιοῦντες πεποιθέναι· καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμύ-
νεσθαι καὶ παθεῖν κάλλιον ἡγησάμενοι ἢ τὸ ἐνδόντες σώζε-
σθαι, τὸ μὲν αἰσχρὸν τοῦ λόγου ἔφυγον, τὸ δ' ἔργον τῷ σώ-
ματι ὑπέμειναν, καὶ δι' ἐλαχίστου καιροῦ τύχης ἀμα ἀκμῇ
τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους ἀπηλλάγησαν ».

43. «Καὶ οἵδε μὲν προσηκόντως τῇ πόλει τοιοίδε ἐγένοντο· τοὺς δὲ λοιποὺς χρὴ ἀσφαλεστέραν μὲν εὔχεσθαι, ἀτολμοτέραν δὲ μηδὲν ἀξιοῦν τὴν ἐς τοὺς πολεμίους διάνοιαν ἔχειν, σκοποῦντας μὴ λόγῳ μόνῳ τὴν ὀφελίαν, ἢν ἀν τις πρὸς οὐδὲν χεῖρον αὐτοὺς ὑμᾶς εἰδότας μηκύνοι, λέγων ὅσα ἐν τῷ τοὺς πολεμίους ἀμύνεσθαι ἀγαθὰ ἔνεστιν, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν τῆς πόλεως δύναμιν καθ' ἡμέραν ἔργῳ θεωμένους καὶ ἐραστὰς γιγνομένους αὐτῆς, καὶ ὅταν ὑμῖν μεγάλη δόξῃ εἴναι, ἐνθυμουμένους ὅτι τολμῶντες καὶ γιγνώσκοντες τὰ δέοντα καὶ ἐν τοῖς ἔργοις αἰσχυνόμενοι ἄνδρες αὐτὰ ἐκτήσαντο, καὶ ὅποτε καὶ πείρᾳ του σφαλεῖν, οὐκ οὖν καὶ τὴν πόλιν γε τῆς σφετέρας ἀρετῆς ἀξιοῦντες στερίσκειν, κάλλιστον δὲ ἔρανον αὐτῇ προιέμενοι. κοινῇ γὰρ τὰ σώματα διδόντες ἵδιᾳ τὸν ἀγήρων ἔπαινον ἐλάμβανον καὶ τὸν τάφον ἐπισημότατον, οὐκ ἐνῷ κεῖνται μᾶλλον, ἀλλ' ἐνῷ ἡ δόξα αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυχόντι αἰεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου καιρῷ ἀείμνηστος καταλείπεται. ἄνδρῶν γὰρ ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος, καὶ οὐ στηλῶν μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ σημαίνει ἐπιγραφή, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ ἔγραφος μνήμῃ παρ' ἐκάστῳ τῆς γνώμης μᾶλλον ἡ τοῦ ἔργου ἐνδιαιτᾶται. οὓς νῦν ὑμεῖς ζηλώσαντες καὶ τὸ εὔδαιμον τὸ ἐλεύθερον, τὸ δ' ἐλεύθερον τὸ εὑψυχον κρίναντες, μὴ πειροφάσθε τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους. οὐ γὰρ οἱ κακοπραγοῦντες δικαιότερον ἀφειδοῖεν ἀν τοῦ βίου, οἵς ἐλπίς οὐκ ἔστιν ἀγαθοῦ, ἀλλ' οἵς ἡ ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν ἔτι κινδυνεύεται καὶ ἐν οἵς μάλιστα μεγάλα τὰ διάφεροντα, ἢν τι πταίσωσιν. ἀλγεινοτέρᾳ γὰρ ἀνδρὶ γε φρόνημα ἔχοντι ἡ μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι κάκωσις ἡ ὁ μετὰ ῥώμης καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἄμα γιγνόμενος ἀναίσθητος θάνατος».

44. «Δι' ὅπερ καὶ τοὺς τῶνδε νῦν τοκέας, ὅσοι πάρεστε, οὐκ ὀλοφύρομαι μᾶλλον ἡ παραμυθήσομαι. ἐν πολυτρόποις

γάρ ξυμφοραῖς ἐπίστανται τραφέντες, τὸ δ' εὔτυχές, οἵ ἀντῆς εὐπρεπεστάτης λάχωσιν, ὥσπερ οἴδε μὲν νῦν, τελευτῆς, ὑμεῖς δὲ λύπης, καὶ οἵς ἐνευδαιμονῆσαί τε ὁ βίος ὅμοιώς καὶ ἐντελευτῆσαι ξυνεμετρήθη. χαλεπὸν μὲν οὖν οἶδα πείθειν ὅν, ὃν καὶ πολλάκις ἔξετε ὑπομνήματα ἐν ἄλλων εὔτυχίαις, αἷς ποτε καὶ αὐτοὶ ἡγάλλεσθε· καὶ λύπη οὐχ ὅν τις μὴ πειρασάμενος ἀγαθῶν στερίσκηται, ἀλλ' οὕτω ἀν ἐθάς γενόμενος ἀφαιρεθῇ. καρτερεῖν δὲ χρὴ καὶ ἄλλων παιδῶν ἐλπίδι, οἵς ἔτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι· ίδίᾳ τε γάρ τῶν οὐκ ὄντων λήθη οἱ ἐπιγιγνόμενοί τισιν ἔσονται, καὶ τῇ πόλει διχόθεν, ἐκ τε τοῦ μὴ ἔρημοῦσθαι καὶ ἀσφαλείᾳ, ξυνοίσει· οὐ γάρ οἰόν τε ἵσον τι ἡ δίκαιον βουλεύεσθαι, οἵ ἀν μὴ καὶ παιδας ἐκ τοῦ ὅμοίου παραβαλλόμενοι κινδυνεύωσιν. ὅσοι δ' αὖ παρηβήκατε, τόν τε πλέονα κέρδος, ὃν ηύτυχεῖτε, βίον ἡγεῖσθε καὶ τόνδε βραχὺν ἔσεσθαι καὶ τῇ τῶνδε εὔκλείᾳ κουφίζεσθε. τὸ γὰρ φιλότιμον ἀγήρων μόνον, καὶ οὐκ ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν, ὥσπερ τινὲς φασι, μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμῆσθαι».

45. «Παισὶ δ' αὖ ὅσοι τῶνδε πάρεστε ἡ ἀδελφοῖς ὅρῶ μέγαν τὸν ἀγῶνα — τὸν γάρ οὐκ ὄντα ἀπας εἴωθεν ἐπαινεῖν —, καὶ μόλις ἀν καθ' ὑπερβολὴν ἀρετῆς οὐχ ὅμοιοι ἀλλ' ὀλίγῳ χείρους κριθεῖτε. φθόνος γάρ τοῖς ζῶσι πρὸς τὸ ἀντίπαλον, τὸ δὲ μὴ ἐμποδὼν ἀνανταγωνίστω εύνοίᾳ τετίμηται. εἰ δέ με δεῖ καὶ γυναικείας τι ἀρετῆς, ὅσαι νῦν ἐν χηρείᾳ ἔσονται, μηνισθῆναι, βραχείᾳ παραινέσει ἀπαν σημανῶ. τῆς τε γάρ ὑπαρχούσης φύσεως μὴ χείροι γενέσθαι ὑμῖν μεγάλη ἡ δόξα καὶ ἡς ἀν ἐπ' ἐλάχιστον ἀρετῆς πέρι ἡ ψόγου ἐν τοῖς ἀρσεσι κλέος ἦ».

46. «Εἴρηται καὶ ἐμοὶ λόγῳ κατὰ τὸν νόμον ὅσα εἶχον

πρόσφορα, καὶ ἔργῳ οἱ θαπτόμενοι τὰ μὲν ἥδη κεκόσμηνται,
 τὰ δὲ αὐτῶν τοὺς παῖδας τὸ ἀπὸ τοῦδε δημοσίᾳ ἡ πόλις μέ-
 χρι ἥβης θρέψει, ὡφέλιμον στέφανον τοῖσδέ τε καὶ τοῖς λει-
 πουμένοις τῶν τοιῶνδε ἀγώνων προτιθεῖσα· ἄθλα γάρ οἵς κει-
 ται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖς δὲ καὶ ἀνδρες ἄριστοι πολιτεύουσι.
 νῦν δὲ ἀπολοφυράμενοι ὅν προσήκει ἐκάστῳ ἄπιτε ».

ΜΕΡΟΣ Β'

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

I. ΠΛΑΤΑΪΚΑ

Εισβολὴ τῶν Θηβαίων εἰς τὰς Πλαταιάς.

(B, 1 - 16)

1. ἐνθέδε = ἀπὸ ταύτης τῆς πολεμικῆς πράξεως, δηλ. τῆς εἰσβολῆς τῶν Θηβαίων εἰς τὰς Πλαταιάς κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 431 π.Χ. ἐκατέροις· ἀντὶ ἑκατέρων, ἐν φ. εἰς τὸ ἐνθέδε = ἀπὸ τῆς ὥποιας. οὔτε ἐπεμείγνυντο ἔτι ἀκηρυκτὶ παρ' ἀλλήλους = οὔτε ἤρχοντο πλέον εἰς ἐπικοινωνίαν πρὸς ἀλλήλους ἄνευ κηρύκων. καταστάντες τε· δηλ. εἰς τὸν πόλεμον = καὶ ἀφοῦ ἔκαμπαν ἀρχὴν τοῦ πολέμου. ἔξης = κατὰ σειράν. κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα· τὸ θέρος κατὰ Θουκυδίδην ἦτο ὀκτάμηνον διάστημα, ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μέχρι τοῦ Ὁκτωβρίου, ὁ δὲ χειμὼν τετράμηνον, ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου. Ἡ διαίρεσις αὗτη στηρίζεται εἰς τὴν φύσιν τῶν ἴστορουμένων γεγονότων· διότι τὸ μὲν θέρος, δηλ. τὸ ἔαρ, θέρος καὶ φθινόπωρον, ἐγίνοντο αἱ κυρίως πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις, τὸν δὲ χειμῶνα αἱ πολεμικαὶ παρασκευαί.

2. ἐνέμειναν = διετηρήθησαν ἐν ἴσχυi. αἱ τριακοντούτεις σπονδαί· ἡ ἐν ἔτει 445 π.Χ. συναφθεῖσα εἰρήνη μεταξὺ Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων, ἡ ὥποια ἐγένετο μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Περικλέους ὑποταγὴν τῆς ἀποστάσης Εὐβοίας. πέμπτω καὶ δεκάτῳ ἐτεῖ· τῷ 431 π.Χ. μετὰ τὴν ἐν Ποτειδαίᾳ μάχην. ἐπὶ Χρυσίδος ἐν "Ἀργει ἱερωμένης (= ἱερείας οὖσης)· ἡ Χρυσίς ἦτο ἱέρεια τῆς "Ηρας ἐν "Ἀργει" ἥριθμουν δὲ οἱ "Ἀργεῖοι τοὺς χρόνους ἀπὸ τῶν ἱερειῶν. Ἐπειδὴ ἐπὶ Θουκυδίδου δὲν ὑπῆρχε χρονολογικὴ ἀφετηρία, ὅρίζει οὕτος τὴν ἔναρξιν τοῦ. Πελ. πολέμου ἀναφέρων τὰς χρονολογίας τριῶν ἐπιφανεστέρων πόλεων, τοῦ "Ἀργους, τῆς Σπάρτης καὶ τῶν Ἀθηνῶν. ἄρχοντος = ὅτε ἔμελλε νὰ εἶναι ἄρχων (ἐπώνυμος). βοιωταρχοῦντες· τὸ πολίτευμα τῶν Βοιωτῶν ἦτο ὀλιγαρχικόν, τὴν ἀνωτάτην δὲ ἔξουσίαν ἔσκουν 11 βοιωτάρχαι κατ' ἔτος ἐκλεγόμενοι, ὃν οἱ δύο ἐκ Θηβῶν. ἐπηγάγοντο.

δηλ. αὐτοὺς = προσεκάλεσαν αὐτούς. ιδίας ἔνεκα δυνάμεως = ἵνα αὐτοὶ ἐνισχυθῶσι πολιτικῶς. τοὺς σφίσιν ὑπεναντίους = τοὺς πολιτικούς των ἀντιπάλους. προσποιῶ τί τινι = προσθέτω τί τινι. δυνατωτάτου = ἔχοντος μεγίστην πολιτικὴν ἴσχυν. διάφορος = ἐχθρά μήπω φανεροῦ καθεστῶτος = ἐνῷ ἀκόμη δὲν εἶχεν ἀρχίσει φανερά. ή καὶ ῥᾶσον = διὰ τοῦτο καὶ εὐκολώτερον. φυλακῆς οὐ προκαθεστηκούσας = ἐπειδὴ δὲν ἦτο τοποθετημένη πρὸ τῆς πόλεως (ἡ πρότερον) φρουρά. τίθεμαι τὰ δπλα = παρατάσσομαι. ἔργου ἔχεσθαι = νὰ ἐπιλαμβάνωνται τοῦ ἔργου (δηλ. τῆς συλλήψεως καὶ τοῦ φόνου τῶν δημοκρατικῶν). γνώμην ἐποιοῦντο = ἐδόκει αὐτοῖς. ἐπιτηδείοις = φιλικοῦς. ἐς ξύμβασιν καὶ φιλίαν ἀγαγεῖν τὴν πόλιν = νὰ προσκαλέσουν εἰς συμβιβασμὸν καὶ φιλικὴν συνενόήσιν τοὺς πολίτας. καὶ ἀνεῖπεν = καὶ ὅντως (= καὶ) ἐκήρυξε. κατὰ τὰ πάτρια = κατὰ τὰς συνθήκας τῶν προγόνων (καθ' ἃς ἡ Πλάταια ἀνῆκεν εἰς τὴν βοιωτικὴν συμμαχίαν).

3. ἔξαπιναίως = αἱφνιδιαστικῶς. πρὸς ξύμβασιν ἔχώρησαν = ἤλθον εἰς συμβιβασμόν. τοὺς λόγους· δηλ. τὰς γενομένας διὰ τοῦ κήρυκος προτάσσεις. ἄλλως τε καὶ = καὶ δι' ἄλλους λόγους καὶ διότι. ἐς οὐδένα οὐδὲν ἐνεωτέριζον = δὲν ἐπείραξαν κανένα. πράσσοντες δέ πως ταῦτα = ἐνῷ δέ, τρόπον τινά, διεπραγματεύοντο ταῦτα. τῷ πλήθει οὐ βουλομένῳ ἦν = τὸ πλῆθος οὐκ ἐβούλετο. ἐπιχειρητέα εἶναι = ἐπιχειρητέον εἶναι. ἔξαρτύω = παρασκευάζω. ἦ = ὅπως. ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν = ὅσον ἐπέτρεπον αἱ περιστάσεις. φυλάξαντες ἔτι νύκτα = ἀφοῦ ἐφύλαξαν (ἐπερίμενον), ὥστε νὰ εἶναι ἀκόμη νῦξ. περίσθρον = ὅρθρος βαθύς. δηπως μὴ κατὰ φῶς θαρσαλεωτέροις οὖσι (τοῖς Θηβ.) προσφέροιντο (οἱ Πλατ.) καὶ σφίσιν ἔκ τοῦ ἵσου γίγνωνται = ἵνα μὴ ἐπιτίθενται κατ' αὐτῶν (τῶν Θηβ.), ὅτε θὰ ἔχουν περισσότερον θάρρος διὰ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας καὶ (ἵνα μὴ οἱ Θηβ.) εὑρίσκωνται εἰς τὴν αὐτὴν (πλεονεκτικὴν) θέσιν μὲ αὐτούς. ἀλλά... φοβερώτεροι (οἱ Θηβ.) = ἔχοντες περισσότερον φόβον. ησ-σους ὡσι τῆς σφετέρας ἐμπειρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν = (νὰ) εἶναι κατώτεροι αὐτῶν, ποὺ εἶχον γνῶσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς πόλεως, (ὁδῶν καὶ παρόδων). κατὰ τάχος = ταχέως.

4. ξυνεστρέφοντό τε ἐν σφίσιν αὐτοῖς = συνεπυκνοῦντο. ἦ

προσπίπτοιεν = ὅπου κάθε φορὰν ἐπετίθεντο. (οἱ Πλ.) **όλολυγῇ χρῶμαι** = ἐκβάλλω θρηνώδη φωνήν. **ὑετὸς** = βροχή. **ἐν σκότῳ καὶ πηλῷ** = μέσα εἰς τὸ σκότος καὶ τὴν λάσπην. **ἥ** = δι' ὡν. **μηνός**. **ἡ νῦξ ἥτο ἀσέληνος**, ἐπειδὴ ἥτο τὸ τέλος τοῦ (σεληνιακοῦ) μηνός. **τοῦ μὴ ἐκφεύγειν** = ὡστε νὰ μὴ διαφεύγῃ κανεὶς. **στυράκιον**. τὸ κάτω μέρος τοῦ ἄκοντίου. **βάλανος**. **σιδηρᾶ ράβδος**, ἡ ὅποια, εἰσαγομένη εἰς τὴν ὁπῆν τοῦ μοχλοῦ καὶ τῆς πύλης, δὲν ἀφηνε τὸν μοχλὸν νὰ κινῆται. **ταύτη** = διὰ τούτου τοῦ μέρους. **αἰσθησις ταχεῖα ἐπεγένετο** (τοῖς Πλ.) = ταχέως ἀντελήθησαν τοῦτο οἱ Πλαταιεῖς. **ἄλλῃ** = εἰς ἄλλο μέρος. **σποράδες** = σποραδικῶς. **ἀντικρυς** = εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος. **ἀπειλημμένους** = ἀποκελεισμένους. **ῶσπερ ἔχουσι** = ἂνευ ἀναβολῆς. **περιῆσαν** = ἔζων. **οὕτως ἐπεπράγεσαν**. = αὐτὸ τὸ τέλος εἶχον.

5. εἴ τι ἀρα μὴ **προχωροίη** = ἀν τυχὸν δὲν ἐπήγαινε καλὰ ἡ ἐπιχείρησις. **γενούμενον** = ἐπελθόν. **ἔρρυη μέγας** = ἐπλημμύρισεν, ὡστε ἔγινε μέγας. **ἔχομαι ζῶν** = αἰχμαλωτίζομαι. **κατασκευὴ** = ἀπασα ἡ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐγκατάστασις, ἐργαλεῖα κλπ. **οἷα...** **γενομένου** = ἐπειδὴ πράγματι τὸ κακὸν ἐπῆλθεν ἀπροσδοκήτως ἐν καιρῷ εἰρήνης. **ὑποτοπέω** = ὑποπτεύω. **ὅσιος** = ὁ συμφώνως πρὸς τὸν θεῖον νόμον. **τὰ ἔξω... μὴ ἀδικεῖν.** = μὴ βλάπτειν τὰ ἔξω, δηλ. τοὺς ἀνθρώπους, ἀγρούς, κατασκευήν.

9. **ἐπομόσαι φασὶ** = λέγουν ὅτι ἐπεβεβαίωσαν δι' ὄρκου τοὺς λόγους των. **οὐ φασιν** = ἀρνοῦνται. **ἥν τι ξυμβαίνωσι** = ἀν καταλήξουν εἰς συμφωνίαν τινά. **πρὸς δὲν ἐπραξαν οἱ προδιδόντες** = μετὰ τοῦ ὅποιου διεξήγαγον τὰς διαπραγματεύσεις οἱ προδόται. **ὑπόσπονδος** = ὁ ἔξησφαλισμένος διὰ σπονδῶν. **καθίσταντο πρὸς τὰ παρόντα** = ἔκανόντες σύμφωνα πρὸς τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν. **μηδὲν νεώτερον ποιεῖν** = μηδὲν νεωτερίζειν = νὰ μὴ κάμνουν κανὲν κακόν. **ἐπιστέλλω** = παραγγέλω. **τοὺς ἀχρειοτάτους** = τοὺς καθ' ὄλοκληρίαν ἀχρήστους (ἀμάχους, δηλ. γέροντας, ἀσθενεῖς, ἀναπήρους).

Πλαταιῶν πολιορκία.

(B, 71 - 78)

71. **τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους**· κατ' Ἰούνιον τοῦ τρίτου ἔτους τοῦ πολέμου, ἦτοι τῷ 429 π.Χ. **οὐκ ἐσέβαλον**· φοβούμενοι τὴν νό-

σον, ἡ ὅποια ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἔτους ἐθέριζε τοὺς ἐντὸς τῶν τειχῶν Ἀθηναίους. καθίσας τὸν στρατὸν = στρατοπεδεύσας. ὃν ἔστε = ἐκ τῶν ὅποιων κατάγεσθε. ξυνάρασθαι τὸν κίνδυνον τῆς μάχης = νὰ ἀναλάβουν μετ' αὐτοῦ, νὰ συμμερισθῶσι, τὸν κίνδυνον τῆς μάχης. Διὰ τούτων ὑπαινίσσεται τοὺς Θηβαίους, οἱ ὅποῖοι μηδίζοντες τότε δὲν ἥθελησαν νὰ συμμετάσχουν τῶν κατὰ τῶν Περσῶν ἀγώνων. ἀπεδίδου = ἔδιδε τὸ προνόμιον (νὰ εἰναι κύριοι τῆς χώρας των) ἡ ὡς τιμητικὴν ὄφειλήν. ἀμύνω τινὶ = βοηθῶ τινα. τοὺς δρκίους γενομένους = τοὺς ὅποιους ἐπεκαλέσθησαν τότε εἰς τοὺς δρκους. ἥμετέρους ἐγχωρίους οἱ ἐγχώριοι θεοὶ προστατεύσαντες τοὺς ὑπὲρ τῆς χώρας πολεμήσαντας ἔγιναν θεοὶ καὶ τῶν περὶ τὸν Παυσανίαν Λακεδαιμονίων, τῶν πατέρων δηλ. τῶν νῦν ἐπιδρομέων. δικαιόω = κρίνω δίκαιον.

72. ὑπολαβὼν = λαβὼν τὸν λόγον. ξυνελευθεροῦτε· προστ. = προσπαθεῖτε νὰ τοὺς ἐλευθερώσετε σὺν ἡμῖν. αὐτῶν· δηλ. τῶν ξυνομοσάντων καὶ ὑπ' Ἀθηναίοις νῦν δντων. ἥσ = ταύτης δέ, δηλ. τῆς πρὸς ἀπελευθέρωσιν προσπαθείας. μάλιστα = πρὸ πάντων. εἰ δὲ μή· δηλ. βούλεσθε μετασχεῖν· προκαλοῦμαί τι = προτείνω τι. τὰ ὑμέτερα αὐτῶν = τὰ κτήματά σας. μηδὲ μεθ' ἐτέρων = μετὰ μηδετέρων. ἐπὶ πολέμῳ = πρὸς πολεμικοὺς σκοπούς. οὐκ ἐπιτρέπωσι· δηλ. νὰ τηρήσουν οὐδετερότητα. ὡς ἔνορκοι δντες = ἐπὶ τῇ ίδεᾳ ὅτι περιλαμβάνονται εἰς τὰς ἐνόρκους συμφωνίας. κατὰ τὸ δέχεσθαι = ὡς πρὸς τὸ δέχεσθαι. γῆς δρους ἀποδείξατε = καθορίσατε τὰ σύνορα τῆς χώρας σας. ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν = ἀριθμηθῆναι. μεταχωρήσατε = ἀπέλθετε. φοράν φέροντες = πληρώνοντες ποσόν τι (ἀπέναντι τῶν πρόσδοδων, τὰς ὅποιας θὰ στερηθῆτε).

73. ἐν αἷς εἰκὸς ἦν κομισθῆναι = κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὅποιων ἦτο δυνατὸν νὰ μεταβοῦν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ νὰ ἐπιστρέψουν (οἱ Πλαταιεῖς πρέσβεις). τέμνω τὴν γῆν = καταστρέφω τὴν χώραν (κυρίως διὰ τῆς καταστροφῆς τῶν ἀγρῶν καὶ δενδροτομιῶν). ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ = πρότερον. φασί... ἐν οὐδενὶ προέσθαι ὑμᾶς = λέγουν ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιστάσει σᾶς ἐγκατέλειψαν. περιορῶ = ἀδιαφορῶ. ἐπισκήπτω = παραγγέλλω. μηδὲν νεωτερίζειν = νὰ μὴν κάμνετε καμμίαν μεταβολήν.

74. βουλεύομαι = ἀποφασίζω. ἐντεῦθεν δὴ = τότε.. ἀνέχεσθαι· δρῶντας... πάσχοντας. ἐς ἐπιμαρτυρίαν καθίσταμαι = ἐπικαλοῦμαι ὡς μάρτυρας. ξυνίστορες = μάρτυρες. τὴν ἀρχήν· ἐπιρ. = κατ' ἀρχάς. ἐκλιπόντων τὸ ξυνώμοτον = παραβάντων τὴν μεθ' ὅρκου γενομένην συμφωνίαν. παρέσχετε εὔμενῇ ἐναγωνίσασθαι= παρέχετε εὔμενῃ κατὰ τὸν ἐν αὐτῇ ἀγῶνα. εἰκότα = λογικά. ξυγνώμονές ἔστε... νομίμως = συγκατανεύετε, δπως, ὅσοι μὲν κάμνουν πρῶτοι ἀρχήν νὰ ἀδικοῦν, τιμωροῦνται διὰ τὴν ἀδικίαν, ὅσοι δὲ νομίμως ἐπιδιώκουν τὴν τιμωρίαν, τὴν ἐπιβάλλουν.

75. ἐπιθειάζω = ἐπικαλοῦμαι τοὺς θεοὺς ὡς μάρτυρας. καθίστη ἐς πόλεμον = παρεσκεύαζε πρὸς πόλεμον. περισταυρόω = περιφράσσω διὰ πασσάλων. ἔχουν (τοῦ χόω - χώνυμι) = ἐσώρευον χῶμα. παρωκοδόμουν ἐκατέρωθεν = ὠκοδόμουν παραλλήλως ἐκατέρωθεν τοῦ ἐπισωρευομένου χώματος. φορμηδὸν = σταυρωτά. ἐπὶ πολὺ = εἰς μεγάλην ἔκτασιν. φορέω = ἐπισωρεύω. ἀνύτειν = νὰ συντελῇ εἰς τὴν ἀνύψωσιν. διηρημένοι κατ' ἀναπαύλας... αἱρεῖσθαι = διηρημένοι εἰς τμῆματα οὕτως, ὥστε ἄλλοι μὲν νὰ μεταφέρουν ύλικά, ἄλλοι δὲ νὰ τρώγουν καὶ νὰ κοιμῶνται· ἢ... ὥστε, ὅταν τὸ ἐν ἐργάζεται, τὸ ἄλλο νὰ ἔχῃ ἀνάπτασιν (νὰ ξεκουράζεται). ξεναγοί· Λακεδαιμόνιοι ἀποστελλόμενοι ὡς ἀρχηγοὶ τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια εἶχον καὶ ίδίους ἀρχηγούς. τεῖχος = προτείχισμα, ἢ προσεχοῦτο = ἔκει ὅπου συνεσωρεύετο τὸ χῶμα. ξύνδεσμος = μέσον συνδέσεως. δέρρεις· (ἡ δέρρις) = ἀκατέργαστα δέρματα. διφθέραι = κατειργασμένα δέρματα. οἰστὸς = βέλος. οὐ σχολαίτερον = μὲ τὴν αὐτὴν ταχύτητα. ἀντανήσει αὐτῷ = ἐκ παραλλήλου πρὸς αὐτὸν ὑψοῦτο. διελόντες... γῆν = ἀφοῦ ἔχάλασαν μέρος τοῦ τείχους, ἐκεῖ ὅπου ἐγίνετο ἡ πρόσχωσις, ἔφερον μέσα (εἰς τὴν πόλιν) τὸ χῶμα.

76. ταρσοί καλάμου = κοφίνια καλαμένια. ἐν ταρσοῖς... διηρημένον = γεμίζοντες μὲ πηλὸν καλάθια ἔρριπτον αὐτὰ μέσα εἰς τὸ σχηματιζόμενον ἄνοιγμα (χάσμα) ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ χώματος (ὑπὸ τῶν Πλ.). διασχεόμενον ὑποκ. τὸ διηρημένον = διασκορπιζόμενον. ἡ γῆ = ὁ ἄλλος σωρὸς τοῦ χώματος. φοροῦμαι = μεταφέρομαι. ταύτη (οὕτω) ἀποκληρόμενοι· δηλ τοῦ ἐσφορεῦν τὴν γῆν. τοῦτο... ἐπέσχον = ἔθεσαν τέρμα εἰς τὴν προσπάθειάν (των) αὐτήν. ξυντεκμη-

ράμενοι = ύπολογίσαντες ἀκριβῶς τὸ μέρος, ἀνωθεν τοῦ δποίου ἐγίνετο
 ἡ ἐπιχωμάτωσις. **ὑφεῖλκον** = εἶλκον κάτωθεν κρυφίως. **ώστε** ἐπι-
 βάλλοντας... τοῦ χώματος = ὥστε, ἐνῷ ἔρριπτον ἀπ' ἐπάνω χῶμα,
 ὅλιγώτερον τοῦ δέοντος κατώρθωνον, ἐπειδὴ κρυφίως τὸ χῶμα ἀπε-
 σύρετο κάτωθεν. **ἰζάνω** = κατακαθίζω. **προσεπεξηῦρον** = πρὸς τοῖς
 ἄλλοις ἐπενόησαν κατὰ τῶν ἀντιπάλων. **τὸ κατὰ τὸ χῶμα** = τὸ ἀντι-
 στοιχοῦ εἰς τὴν γινομένην ἐπίχωσιν. **ἀπὸ τοῦ βραχέος**· δηλ. ἀπὸ τοῦ
 σημείου τοῦ τείχους, τὸ δόποιον δὲν εἶχεν ύψωθῆ. **ἐκ τοῦ ἐντὸς** = ἀπὸ τὸ
 μέσα μέρος. **μηνοειδής** = δρεπανοειδής. **ἐξ τὴν πόλιν** = μὲ τὸ κυρ-
 τὸν αὐτοῦ βλέπον πρὸς τὴν πόλιν. **ὅπως... ἀντέχοι** = ἵνα χρησι-
 μεύῃ ὡς ἀντιτείχισμα. **ἐν ἀμφιβόλῳ... γίγνεσθαι** = προσβάλλεσθαι
 πανταχόθεν. **ἐπὶ μέγα κατέσεισε** = ἐκλόνησε εἰς μεγάλην ἔκτασιν (ἢ
 μεγάλως). **μηχανάς**· ἡ κυριωτέρα πολιορκητικὴ μηχανὴ παρὰ τοῖς
 ἀρχαίοις ήτο ὁ κριός. **ἀνακλάω** = σύρω πρὸς τὰ ἄνω. **κεραία**· ἡ προέ-
 χουσα δοκὸς γεράνου. **ἀπὸ τῆς τομῆς ἐκατέρωθεν** = ἀπὸ τῶν δύο
 ἄκρων (τῶν δοκῶν), **ἐπικεκλιμένων καὶ ὑπερτεινουσῶν** = ἐχουσῶν
 ἐπικλινῆ θέσιν, κεκαμμένων καὶ προεξεγουσῶν (ὅπως αἱ κεραίαι τῶν
 ἀτμοπλοίων, ἐκ τῶν δποίων ἔξαρτῶνται αἱ λέμβοι). **ἀνελκύσαντες**
ἐγκαρσίας = ἀνελκύσαντες, ὥστε νὰ εἰναι πλάγιαι. **ρύμη** = μεθ' ὅρμης
ἀποκαυλίζω = ἀποκόπτω τὸν καυλόν. **ἐνταῦθα** δὲ τὸ πρόεχον ἄκρον
 τῆς μηχανῆς (τοῦ κριοῦ) **ἔμβολη** = ἡ κεφαλὴ τοῦ κριοῦ.

77. **τῷ χώματι τὸ ἀντιτείχισμα ἐγίγνετο** = πρὸς ἐξουδετέρωσιν
 τῆς ἐπιχωματώσεως κατεσκευάζετο τὸ μηνοειδὲς τεῖχος. **ἀπὸ τῶν**
παρόντων δεινῶν = μὲ τὰ διατιθέμενα φοβερὰ καὶ κοπιώδη μέσα.
πᾶσαν ἴδειν **ἐπενόουν** = τὸ πᾶν, κάθε μέσον, ἐσφίζοντο. **σφίσιν** =
 ὑπ' αὐτῶν, **ὕλης φακέλους** = δεμάτια ξύλων. **παρέβαλλον** = ἔρριπτον
 ἄλλα ἐπ' ἄλλων (= παρά). **ἐπιπαρανέω** = ἐπισωρεύω πρὸς τούτοις.
ἐπιπαρένησαν... **ἐπισχεῖν** = ἐπειτα, ἐκτὸς τούτων, ἐπεσώρευσαν εἰς
 ὅσον περισσότερον μέρος καὶ ἐκ τῆς ἄλλης πόλεως ἥδυναντο νὰ φθά-
 σουν ἐκ τοῦ ὕψους ἐκείνου τῆς προσχώσεως (ἐνν. ἐξακοντίζοντες).
ἥδη γάρ... **ἀνῆκε** = διότι μέχρι τότε ξύλα ξηρὰ (χλάδοι, φύλλα) τρι-
 φθέντα ὑπὸ τῶν ἀνέμων μεταξύ των μόνα των ἀνέδωκαν πῦρ καὶ φλό-
 γα. **ἐντὸς πολλοῦ χωρίου** τῆς πόλεως οὐκ ἦν πελάσαι = ἐντὸς με-
 γάλης ἐκτάσεως τῆς πόλεως (ἀπὸ τὸ μέρος τῆς πυρκαϊᾶς) δὲν ήτο
 δυνατὸν νὰ πλησιάσῃ κανείς. **ἐπίφορος** ὁ ἐπὶ τι φέρων, εὔνοϊκός.

78. διαμαρτάνω τινδς = ἀστοχῶ εἰς τι. διελόμενοι κατὰ πόλεις τὸ χωρίον = διαιρέσαντες τὴν ὅλην ἔκτασιν (περιοχὴν) εἰς τμήματα. πλινθεύομαι = κατασκευάζω πλίνθους. περὶ ἀρκτούρου ἐπιτολάς = κατὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἀρκτούρου εἶναι δὲ ὁ ἀρκτοῦρος ἀστὴρ μέγιστος ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Βοώτου ἐμφανιζόμενος ἐσπερινὸς μὲν κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔαρος, πρωινὸς δὲ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ φινοπώρου. Ἐνταῦθα νοεῖται ἡ κατὰ Σεπτέμβριον γινομένη ἐπιτολή. κατεσκευάσθη = διωργανώθη.

Πλαταιέων ἔξοδος.

(Γ, 20 - 24)

20. χειμῶνος· δηλ. τοῦ 428 π.Χ. τῷ σίτῳ ἐπιλείποντι = ἐκ τῆς ἑλλείψεως τοῦ σίτου. τιμωρία = βοήθεια. ἐπιβουλεύουσιν ἔξελθεῖν = ἀποφασίζουν νὰ ἔξελθουν. ἦν δύνωνται βιάσασθαι = ἂν δύνανται νὰ τὸ ἐπιτύχουν διὰ τῆς βίας. πεῖρα = ἀπόπειρα, ἐπιχείρησις. ἀποκνέω τὸν κινδυνὸν = ἐκ φόβου ἀπέχω τοῦ κινδύνου. πως = κάπως. ξυνεμετρήσαντο ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων = εὔρον τὸ ὅλον μέτρον (τῶν κλιμάκων) διὰ (καταμετρήσεως) τῶν σειρῶν τῶν πλίνθων. ἔξαληλιμμένον = καλῶς (= ἐκ) ἀσβεστωμένον. λογισμὸς = ὑπολογισμὸς (τῶν στρώσεων). οὐ πολὺ ἀπέχοντος = διότι καὶ ἡ ἀπόστασις (ἀπὸ τοῦ τείχους) δὲν ἦτο μεγάλη, ἔβούλοντο· δηλ. ἀναβαίνειν.

21. πρός τε Πλαταιῶν... ἐπίοι = καὶ πρὸς τὸ μέρος τῶν Πλαταιῶν καὶ ἂν ἵσως κανεὶς ἔξωθεν ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ἐπήρχετο. διέχω = ἀπέχω. πόδας· ὁ ποὺς ἴσουται πρὸς 0,30 τοῦ μέτρου περίπου. μάλιστα = περίπου. διὰ δέκα ἐπάλξεων = εἰς κάθε δέκα ἐπάλξεις αἱ ἐπάλξεις ἥσαν προμαχῶνες ἐπὶ τῶν τειχῶν, ἐκ τῶν ὅποιων οἱ ἀμυνόμενοι προσέβαλλον τοὺς ἐπερχομένους. διήκω = φθάνω. παρὰ πύργον = ἔξωθεν (πλησίον) τοῦ πύργου. ἀλλὰ δι' αὐτῶν μέσων διῆσαν = ἀλλὰ διὰ μέσου αὐτῶν διήρχοντο (όσακις δηλ. στρατιώτης ζήθελε νὰ μεταβῇ ἀπὸ ἐπάλξεώς τινος εἰς ἄλλην κειμένην πέραν τοῦ πύργου). νοτερὸς = βροχερός. ὄντων δι' δλίγου = εὑρισκομένων εἰς μικρὰ ἀπ' ἀλλήλων διαστήματα. στεγανὸς = ἐστεγασμένος.

22. παρεσκεύαστο· ἀπροσ. = παρασκευὴ ἐγεγόνει. τηρήσαν-

τες = περιμείναντες. χειμέριος = χειμερινός. περιέχω τινά = περιβάλλω τινά. ἀνά τὸ σκοτεινὸν = μέσα εἰς τὸ σκότος. φόφω δέ... τοῦ ἀνέμου = ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄνεμος ἔκαμνε πάταγον καλύπτοντα τὸν ἐκ τῆς προσεγγίσεως αὐτῶν χρότον. διέχοντες = ἀφήνοντες μεγάλα διαστήματα μεταξύ των. εὔσταλεῖς τῇ διπλίσει = ἐλαφρῶς ὠπλισμένοι. τὸν ἀριστερόν... ὑποδεδεμένοι. ὅταν κανεὶς ἔχῃ γυμνὸν ὑποδήματος τὸν ἔνα πόδα, πατεῖ στερεώτερα εἰς λασπώδες ἔδαφος. ἀσφαλείας ἔνεκα τῆς πρὸς τὸν πηλὸν = διὰ νὰ βαδίζουν ἀσφαλεῖς εἰς λασπώδη τόπον. μεταπύργιον = τὸ μεταξύ τῶν δύο πύργων διάστημα. προσέθεσαν = ἐτοπιθέτησαν. δόποτε εἴεν... = ὅταν θὰ ἐπληρίσαιον. καταβάλλω = ῥίπτω κάτω. ἀντιλαμβανόμενος ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων = ἐνῷ προσεπάθει νὰ πιασθῇ... ἐκ τούμπαλιν = ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους. δπως ἡκίστα τὸν νοῦν ἔχοιεν = διὰ νὰ μὴ προσέχουν καθόλου. κατὰ χώραν = εἰς τὴν θέσιν των. φρυκτοὶ πολέμοι = σήματα διὰ πυρῶν δηλοῦντα ἐμφάνισιν πολεμίων. παρανῖσχον (παρ-ἀν-ίσχω) φρυκτοὺς = παραλλήλως πρὸς αὐτοὺς ὑψωναν φρυκτούς. φρυκτωρία = ἡ διὰ πυρῶν μακρόθεν συνεννόγσις. καὶ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀντιλάβοιντο = καὶ πατήσουν εἰς ἀσφαλὲς ἔδαφος.

23. ἐν τούτῳ δηλ. τῷ χρόνῳ. τὰς διόδους τῶν πύργων = τὰς πρὸς τοὺς πύργους φερούσας ὁδούς. οἱ μέν δηλ. οἱ ἀναβάντες ἐπὶ τῶν πύργων καὶ ἐν ταῖς διόδοις. οἱ δέ δηλ. οἱ λοιποὶ Πλαταιεῖς. ἀπώσαντες = καταρρίψαντες (ἴνα μὴ δυσχεραίνεται ἡ ἀνάβασις). ὁ διακομιζόμενος αἰεὶ = ὁ ἐκάστοτε ὑπερβαίνων τὸ τεῖχος καὶ τὴν τάφρον. αὐτοῖς ἐπεφέροντο = ἐπήρχοντο κατ' αὐτῶν. ἐς τὰ γυμνά· εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ σώματος τὰ μὴ κεκαλυμμένα ὑπὸ τῆς ἀσπίδος, δηλ. τὰ δεξιά. φθάνουσι... διαβάντες = ἐπρόθιμασαν καὶ διέβησαν. κρύσταλλος... ὥστε ἀπελθεῖν = κρύσταλλος ὅχι στερεός, ὥστε νὰ πατήσῃ τις ἐπάνω καὶ νὰ περάσῃ. ἀλλ' οἷος ἀπηλιώτου ἡ βορέου ὑδατώδης μᾶλλον = ἀλλὰ τοιοῦτος (κρύσταλλος), ὅποιος συμβαίνει νὰ εἴναι, ὅταν πνέῃ ἀπηλιώτης ἡ βορρᾶς ὑδατώδης μᾶλλον (ἡ βέβαιος = στερεός). νὺξ ὑπονιφρομένη = νύξ, καθ' ἣν χιονίζει σιγά σιγά (ἀλλ' ἀδιακόπως). διάφευξις = φυγή.

24. Ἀνδροκράτης· ἥρως τιμώμενος ἐν Πλαταιαῖς, τοῦ ὅποίου τὸ μνημεῖον ἦτο ἔξω τῶν τειχῶν. νομίζοντες... τραπέσθαι = νομί-

ζοντες, οτι δὲν ξηρον δυνατὸν νὰ ὑποπτεύσουν (οἱ Πελ.) ποσῶς, οτι (οἱ Πλατ.) ἐτράπησαν (ἐπῆραν) ταύτην τὴν ὄδόν. τὴν ἐπ' Ἀθηνῶν φέρουσαν διώκοντας = ἀκολουθοῦντας ἐν τῇ διώξει τὴν πρὸς τὰς Ἀθήνας ἄγουσαν. λαβόμενοι τῶν δρῶν = ἀφοῦ ἐπῆραν τὰ βουνά· ἀπετράποντο = ἐγύρισαν ὅπισω. κατὰ χώραν ἐγένοντο = ἐπανῆλθον εἰς τὰς θέσεις των. ὡς οὐδεὶς περίεστι = οτι δὲν ἐσώθη κανεὶς. ἐσπένδοντο ἀναίρεσιν τοῖς νεκροῖς = ἐζήτουν νὰ κάμουν σπονδάς, διὰ νὰ σηκώσουν καὶ θάψουν τοὺς νεκρούς.

Πλαταιέων παράδοσις

(Γ, 52)

52. εἰρημένον ξν= εἰχε δοθῆ ἐντολή. εἰ... ξυγχωροῖεν = ἐὰν ἐγίνετο ἀμοιβαία παραχώρησις. ἀποδίδομαι = δίδω ὅπισω. μὴ ἀναδοτος εἴη = μὴ δοθῇ ὅπισω. παρὰ δίκην = παρὰ τὸ δίκαιον. ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ = ἐν ἐσχάτῃ ἀδυναμίᾳ, τελείως ἔξηντλημένοι. ἐπικαλοῦμαι = προσκαλῶ. ἀγαθὸν + εἰργασμένοι εἰσί· οἱ Λακεδαιμόνιοι διὰ τῆς ἐρωτήσεως ἔθεσαν πρὸ διλήμματος τοὺς Πλαταιεῖς, διότι, ἀν ἀπαντήσουν οὗτοι οτι τοὺς εὐηργέτησαν, θὰ τοὺς ἀντιταχθῇ οτι ψεύδονται, ἐφ' ὅσον ἐπολέμουν πρὸς τοὺς Λακεδ. ἀν δὲ εἴπουν οὐχι, τότε θὰ καταδικασθοῦν κατὰ τὴν ὁμολογίαν των. προτάξαντες σφῶν αὐτῶν = ἀφοῦ ὥρισαν τοὺς συνηγόρους των.

Δημηγορία Πλαταιέων

(Γ, 53 - 59)

53. οὐ τοιάνδε... δίκην ὑφέξειν = οτι δὲν θὰ ὑποστῶμεν τοιαύτην δίκην (οἷαν δηλ. ὑπέχομεν διὰ τοῦ ἐρωτήματος πρβλ. Γ, 42,4). οἰόμενοι... ἥγούμενοι· αἱ μετοχαὶ αὗται περιέχουν τοὺς λόγους, διατὶ πιστεύσαντες.. τὴν παράδοσιν ἐπιμησάμεθα. δεξάμενοι = εἰ δεξαίμεθα, ἀπόδοσις δὲ τό : τὸ ἵσον μάλιστ' ἀν φέρεσθαι = θὰ ἡμπαρούσαμεν πρὸ πάντων νὰ εὔρωμεν τὸ δίκαιον μας. ὥσπερ καὶ ἐσμέν· δηλ. οὐκ ἐν ἄλλοις δικασταῖς. ἐν δικασταῖς γενέσθαι = νὰ παρουσιασθῶμεν ἐνώπιον δικαστῶν. ἀμφοτέρων δηλ. νομιμωτέρας δίκης καὶ δικαίων δικαστῶν τὸν ἀγῶνα περὶ τῶν δεινοτάτων εἰναῖ = οτι ὁ ἀγών εἰναι περὶ ζωῆς η θανάτου. κοινὸς = δίκαιος, ἀμερόληπτος. τεκμαιρόμενοι... οὐ προγεγενημένης = συμπεραίνοντες

έκ τοῦ ὅτι δὲν διετυπώθη πρότερον κατηγορία. λόγον ἥτησάμεθα· δηλ. τὴν ἀδειαν νὰ διαιλήσωμεν (πρβλ. Γ, 52), τὸ τε ἐπερώτημα βραχὺ (= σύντομον) ὃν· αἰτ. ἀπόλυτος ἀναφ. εἰς τὸ τεκμαρόμενοι. φ (δηλ. ἐπερωτήματι) ἀποκρίνασθαι... γίγνεται= πρὸς τὸ ὅποιον ἐπερώτημα ἡ ἀλγθῆς ἀπόκρισις ἀποβαίνει διεθρία (εἰς τὸν ἀποκρινόμενον). τὰ δὲ φευδῇ· δηλ. ἀποκρίνασθαι. ἔλεγχον ἔχει= ἀποδεικνύεται (φευδῆς). πανταχόθεν ἀποροι καθεστῶτες = ἐπειδὴ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εὐρισκόμεθα εἰς ἀμηχανίαν. δ μὴ ῥηθεὶς λόγος= τὸ μὴ ῥηθῆναι λόγον = ἡ σιωπή. τοῖς ὡδ' ἔχουσιν αἰτίαν ἀν παράσχοι = δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν πρὸς κατηγορίαν (= αἰτίαν) τῶν εὐρισκομένων εἰς τοιαύτην κατάστασιν (εἰς τὴν θέσιν μας). πρὸς τοῖς ἄλλοις = ἐκτὸς τῶν ἄλλων δυσχερειῶν. ἡ πειθώ = τὸ πεῖσαι ὑμᾶς = ἡ δύναμις τοῦ πείθειν. ἀγνῶτες δύντες ἀλλήλων (ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς) = ἐὰν ἡμεθα ἀγνωστοι μεταξὺ μας. ἐπεσενεγκάμενοι μαρτύρια = ἐπεσενεγκόντες ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν = προσάγοντες εἰς τὸ δικαστήριον σας (= εἰς) πρὸς ὑπεράσπισιν μας (= ἐπὶ) ἀποδείξεις. ἄπειροι ἥτε= δὲν γνωρίζετε. καὶ δέδιμεν οὐχὶ μὴ... = δέδιμεν μὴ προκαταγόντες ἡμῶν τὰς ἀρετὰς ἡσσους εἶναι τῶν ὑμετέρων = καὶ φοβούμεθα οὐχὶ μήπως ἔκ τῶν προτέρων καταδικάσαντες τὰς ὑπηρεσίας ἡμῶν ὡς κατωτέρας τῶν ἴδιων σας. Ἐννοοῦνται αἱ ὑπηρεσίαι, ἀς οἱ Πλαταιεῖς παρέσχον ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ. ἔγκλημα αὐτὸ ποιῆτε· δηλ. τὸ ἡσσους εἶναι = θεωρῆτε αὐτὸ ὡς κατηγορίαν ἡμῶν. ἄλλοις (δηλ. τοῖς Θηβαίοις) χάριν φέροντες = χαριζόμενοι = πρὸς εὐχαρίστησιν ἄλλων. ἐπὶ διεγνωσμένην κρίσιν καθιστώμεθα = (μήπως) εἰσαγώμεθα εἰς κρίσιν προαποφασισμένην, εύρισκόμεθα πρὸ εἰλημμένης ἀποφάσεως.

54. παρεχόμενοι ἀ... διάφορα= ἀναφέροντες τὰς δικαιολογίας (λόγους), τὰς ὅποιας ἔχομεν ὡς πρὸς τὰς διαφορὰς ἡμῶν μὲ τοὺς Θηβαίους. εὖ Σεδραμένα = αἱ εὔργεσίαι. γάρ = δηλαδή. πρὸς τὸ ἐρώτημα· ἡ πρὸς σημ. ἀναφοράν. φραμὲν γάρ... εἰ ὡς πολεμίους ἐρωτᾶτε, οὐκ ἀδικεῖσθαι ὑμᾶς μὴ εὖ παθόντας= ἀποκρινόμεθα ὅτι, ἐὰν μὲν ἐρωτᾶτε ἡμᾶς ὡς ἔχθρούς σας, δὲν ἔχετε ὑμεῖς ἀδικηθῆ, ἐὰν δὲν εὐηργετήθητε ἀπὸ ἡμᾶς. αὐτοὺς = ὑμᾶς αὐτούς. τὰ δὲ ἐν εἰρήνῃ· εἰς τὸ ἀγαθὸ = δόσον ἀφορῷ δὲ εἰς τὴν διαγωγὴν ἡμῶν ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀγαθοὶ γεγενήμεθα = ἔχομεν δειχθῆ γενναῖοι, ἔντιμοι, ἀμεμ-

πτοι. νῦν (= ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ)· κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ τότε (= ἐν τοῖς Μηδικοῖς). ξυνεπιθέμενοι = μεθ' ὑμῶν ἐπιθέμενοι. ἐς ἔλευθερίαν = ἵνα διατηρήσωμεν τὴν ἔλευθερίαν. μόνοι Βοιωτῶν· δὲν πρέπει νὰ ληφθῇ κατὰ γράμμα, διότι πλὴν αὐτῶν καὶ οἱ Θεσπιεῖς κατὰ τὸν Ἡρόδοτον καὶ οἱ Ἀλιάρτιοι κατὰ τὸν Παυσανίαν ἔλαβον μέρος πλὴν αὐτῶν. μάχη = κατὰ τὴν μάχην. Παυσανίᾳ· ὁ Π. ἦτο ἀρχιστράτηγος τῶν Ἑλλήνων ἐν Πλαταιαῖς. παρὰ δύναμιν = ὑπὲρ δύναμιν δτε περ δὴ = καθ' ἣν μάλιστα στιγμὴν. περιέστη τὴν Σπάρτην = ἔστη περὶ τὴν Σπάρτην = κατέλαβε τὴν Σπ. ἐς Ἰθώμην Εἰλώτων ἀποστάντων· βραχυλογ. = ἀποστάντων καὶ ἀποχωρησάντων, σεισμόν· τὸν γενόμενον τῷ 464 π.Χ. Ὡς γνωστόν, οἱ Σπαρτιᾶται τόσον πολὺ ἐφοβήθησαν ἐξ τῆς ἀποστασίας τῶν Εἰλώτων, ὥστε ἔστειλαν εἰς τὰς Ἀθήνας τὴν Περικλείδαν ζητοῦντες βοήθειαν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἔστειλαν τὸν Κίμωνα. οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν = δὲν εἶναι δίκαιον νὰ λησμονῆτε.

55. τοιοῦτοι ἡξιώσαμεν εἶναι = ἐθεωρήσαμεν πρέπον. νὰ εἴμεθα τοιοῦτοι. ἐβιάσαντο = μετεχειρίσθησαν βίαν καθ' ἡμῶν. Τὸ ἀναφερόμενον ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ ῥήτορος εἶναι ἀληθές, ὡς ἀναφέρει ὁ Ἡρόδ. VII, 108. Πιεζόμενοι δηλ. τότε οἱ Πλαταιεῖς ὑπὸ τῶν Θηβαίων ἔζητησαν τὴν βοήθειαν τῶν Λακεδαιμ., ἀλλ' οὗτοι παρέπεμψαν αὐτοὺς εἰς τὸν Ἀθην. ὡς κατοικοῦντας πλησίον. ἐκπρεπέστερον = ἔξω τοῦ πρέποντος, ἀσύνθετος πάθημα. ἔμελλήσατε· δηλ. πείσεσθαι. εἰ = δτι. οὐκ ἡδικοῦμεν = δὲν ἡμεθα ἔνοχοι ἀδικίας. ἀπωκνεῖτε = ἔδιστά-ζετε. καλὸν = ἔντιμον. ἄλλως τε καὶ = καὶ πάντων. πολιτείας (= ἰσοπολιτείας) μετέλαβε· ἐνταῦθα λέγει ὁ Θουκυδίδης ὅτι οἱ Ἀθην. εἶχον δώσει προηγουμένως εἰς τοὺς Πλαταιεῖς ἰσοπολιτείαν, ἥτις συνίστατο εἰς τὸ δτι πᾶς πολίτης, ἐκ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην πόλιν μετοικῶν, ἐγίνετο μόνιμος πολίτης ταύτης, εἰς ἣν μετώκει. παραγγελλόμενα· δηλ. ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. δὲ δὲ ἐκάτεροι... τῆς συμμάχοις = δσα δὲ ἐκάτεροι (ὑμεῖς καὶ οἱ Ἀθην.) ὡς ἡγεμόνες τῶν συμμάχων παραγγέλλετε εἰς αὐτούς. οἱ ἐπόμενοι· δηλ. ἐκκτέροις. ἐπὶ τὰ μὴ ὅρθως ἔχοντα = ἐπὶ τὰ ἄδικα.

56. τὸ τελευταῖον· ἐνν. ὁ ἡδίκησαν = τὴν τελευταίαν ἀδικίαν ἐν σπονδαῖς· ἐνν. τὰς τριακοντούτεις σπονδάς. ιερομηνίᾳ (ιερὰ-

μήνη = σελήνη) έορτάσιμος ήμέρα. Είχον δὲ οἱ Πλαταιεῖς ιερομηνίαν, διότι οἱ Θηβ. τοὺς ἐπετέθησαν κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνός. δρθῶς ἔτι-
μωρησάμεθα· ἐν τούτοις οἱ Πλ. είχον κάμει συμφωνίαν πρὸς τοὺς
εἰσελθόντας Θηβαίους (πρβλ. Γ, 66,2 καὶ Β, 2, 1). κατὰ τὸν πᾶσι
νόμον καθεστῶτα = κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν γενικῶς σύνηθειαν.
δσιον = δίκαιον. εἰ γάρ... λήψεσθε = διότι, ἐὰν κρίνετε τὸ δίκαιον
ἀποβλέποντες εἰς τὸ προσωρινὸν συμφέρον ὑμῶν καὶ τὴν ἔχθραν ἔκει-
νων (τῶν Θηβ.) φανεῖσθε = δείξετε ὑμᾶς αὐτούς. τότε· δηλ. ἐν
τοῖς Μηδικοῖς. εἰ ἄρα ήμάρτηται τι = ἀν ἴσως ἔχῃ γίνει σφάλμα.
ἀντιθεῖναι = ἀντιπαραβαλεῖν. μείζω πρὸς ἐλάσσω = μεγαλυτέρων
(τὴν προθυμίαν) ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ μικρότερον σφάλμα. ἐπη-
νοῦντό τε μᾶλλον... πράσσοντες = οἱ μὴ ἐπιδιώκοντες (ὡς οἱ Θηβ.)
ὑπὲρ ἔσωτῶν ἀνευ κινδύνων τὰ συμφέροντά των σχετικῶς μὲ τὴν ἔ-
φοδον τῶν βαρβάρων (πρὸ τοῦ ἐπερχομένου ἔχθροῦ). τολμᾶν τὰ
βέλτιστα = μετὰ τόλμης πράττειν τὰ βέλτιστα (ὡς ἔπραξαν οἱ Ἀ-
θηναῖοι ἐρημώσαντες τὴν πόλιν των). Παρατηρητέα ἡ ἀντιστοιχία :
ἐθέλοντες τολμᾶν — πράσσοντες, μετὰ κινδύνων — ἀσφαλείᾳ, βέλτι-
στα — ἔνυμφορα ών = ἐκ τούτων (τῶν μετὰ κινδύνων περὶ τῶν βελ-
τίστων ἀγωνισταμένων). Διότι οἱ Πλ. κατὰ τὰ Μηδικὰ προτιμήσαν-
τες τὰ βέλτιστα κατέλιπον τὴν πόλιν των νὰ τὴν πυρπόλήσουν οἱ Πέρ-
σαι. (πρβλ. Γ, 57, 3). ἐς τὰ πρῶτα = τὰ μέγιστα. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς·
εἰς τὸ διαφθαρῶμεν = διὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργείας (διότι δηλ.
ἐπροτιμήσαμεν τὸ δρθὸν τοῦ συμφέροντος). δικαίως = κατὰ τὸ δι-
καιον. κερδαλέως = κατὰ τὸ συμφέρον μας. καίτοι χρή... καθι-
στῆναι = ἀλλ' ὅμως κρίνοντες περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων πρέπει
νὰ φαίνεσθε, ὅτι ἔχετε σταθερὰν γνώμην καὶ νὰ μὴ νομίσετε, ὅτι (τὸ
πραγματικὸν) συμφέρον ὑμῶν εἰναι ἄλλο τι παρά, ὅταν καὶ τὸ προσ-
ωρινὸν συμφέρον ὑμῶν δύθμιζεται ὡφελίμως, ἐνῷ τηρεῖτε πάντοτε
πιστῶς πρὸς τοὺς ἀνδρείους συμμάχους τὴν εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν
ἀνδρείαν των· ἥτοι διὰ συμβιβασμὸς τῆς ἐκάστοτε ὡφελείας ὑμῶν μὲ
τὴν σταθερὰν εὐγνωμοσύνην τῶν γενναίων συμμάχων, (τοῦτο εἰναι τὸ
πραγματικὸν συμφέρον). Οἱ λόγοι οὗτοι ἀποτελοῦν εἶδος μομφῆς κατὰ
τῶν Λακ., οἱ ὅποιοι μετέβαλον γνώμην.

57. προσ (= προσέτι) σκοποῦμαι = σκέπτομαι. ἀνδραγαθία =
γενναιοφροσύνη· ἐνταῦθα = χρηστότης, τιμιότης. εἰ γνώσεσθε μὴ τὰ

εἰκότα = ἐὰν θὰ ἀποφασίσετε ὅχι δίκαια. γάρ· αἰτιολογεῖ τὰ ἐπόμενα « ὁρᾶτε ὅπως ». **οὐκ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην** = δὲν θὰ ἀποφασίσετε ἐν κρυπτῷ. **ἐπαινούμενοι...** μεμπτῶν = διότι καὶ οἱ κρίνοντες ἐπαινοῦνται καὶ οἱ κρινόμενοι δὲν εἶναι ἀξιόπεμπτοι· ἥτοι θὰ δικάσετε ἡμᾶς, οἱ δόποι κατέχομεν ὑψηλὴν θέσιν εἰς τὸν ἑλλήν. κόσμον διὰ τὰς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ὑπηρεσίας ἡμῶν. **οὐκ ἀποδέξωνται** = μέμψονται = δὲν θὰ ἐπικροτήσουν. **αὐτοὺς** = ὑμᾶς αὐτοὺς (τοὺς Λακ.) **ἀμείνους**· δηλ. ἡμῶν τῶν Πλαταιέων. Τοῦτο ἐλέχθη μετά τυνος κολακείας. **ἐπιγνῶναι** = γνῶναι καθ' ἡμῶν (= ἐπί). **οὐδέ**· δηλ. ἀποδέξωνται. **ἱεροῖς κοινοῖς**· ἐννοοῦνται οἱ ναοὶ τῆς Ἑλλάδος ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Δελφοῖς, ἔνθα συνήθως ἀνέθετον οἱ νικηταὶ ἀπὸ τοὺς ἡττηθέντας ἀναθήματα. **τρίποδα**· τὸν ἀφιερωθέντα εἰς τοὺς Δελφούς μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην ὑπὸ τοῦ Παυσανίου. **πανοικεσίᾳ** = οἰκογενειακῶς. **ἔς τοῦτο** **ξυμφορᾶς** προκεχωρήκαμεν = εἰς τοιοῦτον σημεῖον δυστυχίας ἔχομεν φθάσει. **οἵτινες** = ὡστε ἡμεῖς... **ἀπωλλύμεθα**· ἐννοεῖ τὸν ἐμπρησμὸν τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ Ξέρξου μετὰ τὴν ἐν Θερμοπύλαις μάχην (Ἡροδ. IX, 50). ἐν ὑμῖν... **ἡσσώμεθα** = ἐνώπιον ὑμῶν (ως δικαστῶν) εἴμεθα κατώτεροι. **ἀγῶν** = κίνδυνος. **τότε**· δηλ. πρὶν ἀποφασίσουν νὰ παραδώσουν τὴν πόλιν εἰς τοὺς Λακεδαιμ. (πρβλ. Γ, 52, 3 καὶ 56, 3). **θανάτου κρίνεσθαι** = δικάζεσθαι περὶ ζωῆς καὶ θανάτου. **περιεώσμεθα...** **ἀτιμώρητοι** = μετὰ πολλὰς προσβολὰς τῆς τύχης (= περὶ) κατηντήσαμεν τέλος ἐξ ὄλων τῶν Ἑλλήνων ἡμεῖς οἱ Πλ. ἕρημοι καὶ ἀβοήθητοι (ἀπροστάτευτοι). **τότε**· δηλ. ἐν τοῖ Μηδικοῖς. **βέβαιοι** = σταθεροί.

58. **καίτοι...** **ἀξιοῦμεν** = καὶ ὅμως (ἂν καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐπὶ τὴν ὑμετέραν προστασίαν εἶναι ἀσθενῆς) ἵκετεύομεν. **ξυμμαχικῶν γενομένων** = οἵτινες ἔγιναν ἔφοροι (προστάται) τῆς ἡμετέρας συμμαχίας· δηλ. κατὰ τὰ Μηδικά, ὅτε ὁ Παυσανίας ἐπικαλεσθεὶς εἰς βοήθειαν τοὺς ἔχοντας τὴν Πλαταικὴν γῆν θεοὺς ἐνίκησε τοὺς Μήδους. **καὶ ἀρετῆς τῆς ἔς τοὺς** **Ἐλληνας** = καὶ τῆς ἀνδρείας, τὴν δόποιαν ἐδείξαμεν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. **τὴν δωρεάν...** **πρέπει** = (ἵκετεύομεν) νὰ ἀπαιτήσῃτε πρὸς ἀνταμοιβὴν ἡμῶν (ἀντὶ τῆς ἀρετῆς ἡμῶν) παρ' αὐτῶν (τῶν Θηβ.) νὰ μὴ φονεύετε ἐκείνους, τοὺς ὄποιους δὲν ἀρμόζει εἰς ὑμᾶς (νὰ φονεύετε). **σώφρονά τε ἀντὶ αἰσχρᾶς κομίσασθαι** (= κομίσαι ὑμῖν αὐτοῖς) **χάριν** = καὶ νὰ λάβετε παρ' ἡμῶν ἔντιμον

εύγνωμοσύνην ἀντί τῆς αἰσχρᾶς (ἀτίμου) τῆς παρὰ τῶν Θηβαίων. κακία = δυσφημία, κακὸν δόνομα. ἀντιλαβεῖν = ἀντὶ τῆς ἡδονῆς λαβεῖν. δύσκλεια = κακὸν δόνομα. οὐκ ἔχθροὺς ἡμᾶς τιμωρήσεσθε = ἡμεῖς, οὓς τιμωρήσεσθε, οὐκ ἔσμεν ἔχθροί τῶν σωμάτων ἀδειαν ποιεῖν = παρέχειν ἡμῖν ἀσφάλειαν. πρόνοοιοῦντες = ἂν, πρὶν ἀποφασίσετε, λάβετε ὑπ' ὅψιν. χεῖρας προϊσχομένους (τοῦ προΐσχω = παρέχω) = τὰς ἔαυτῶν χεῖρας προβάλλοντας, ἵκετεύοντας. δύναμος τοῖς "Ελλησι" = ἡ συνήθεια ἡ καθιερωμένη μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων. διὰ παντὸς = καθ' ὅλον τὸν πρότερον χρόνον. θήκη = τάφος. ἐσθήμασι· ἐνδύμαστα προσεφέροντο εἰς τοὺς νεκρούς, ἀκόμη δὲ καὶ ὅτι ἄλλο ἵτο προσφιλές εἰς αὐτοὺς ζῶντας. ὥραια = ὥριμοι καρποί, τῆς ἐποχῆς. ἀπαρχαί· ἡσαν ἡ προσφορὰ καὶ θυσία τῶν πρώτων καρπῶν. ἐπιφέρω = προσφέρω. ὅμαιχμος = συμπολεμιστής. δρθῶς = δικαίωστοιούτους δηλ. φιλίους. τί ἄλλο δηλ. ποιήσετε. αὐθένταις = τοῖς φονεῦσι. Οὕτω λέγονται οἱ Θηβαῖοι ὡς φονεῖς τῶν πατέρων αὐτῶν, διότι εἶχον ταχθῆ μετὰ τῶν Περσῶν καὶ συνεπολέμουν μετ' αὐτῶν. ἀτίμους γερῶν = ἐστερημένους τιμῶν. Οἱ Θηβαῖοι, ἐγκαθιστάμενοι ἐν Πλαταιαῖς ὡς φονεῖς τῶν πατέρων, δὲν δύνανται νὰ λατρεύουν αὐτούς. ὣν νῦν ἰσχουσιν = ἡ νῦν ἰσχουσιν (ἔχουσιν). ἐρημοῦτε· εἰς θέσιν μέλλοντος — ἐρημώσετε. εἰσαμένων = ἀρ. τοῦ Ἱζω. Εἰναι καθιερωμένος δρος ἐπὶ τῶν ἰδρυτῶν καὶ ναῶν· ἐφρόντισεν δὲ ὁ Θουκ. νὰ ἐπεξηγήσῃ τὴν λέξιν διὰ τῶν κτισάντων, διότι ἐπὶ τῶν χρόνων του ἵτο ἀργαϊκή.

59. οὐ πρὸς τῆς δόξης τάδε = δὲν συμβιβάζονται πρὸς τὴν φήμην σας αὐτά. φείσασθαι (ληπτέον ἀπολύτως) δέ... λαβόντας = νὰ μᾶς λυπηθῆτε διὰ νὰ καμφθῆτε κρίνοντες τὸ πρᾶγμα μὲ λελογισμένην συμπάθειαν (δηλ. προερχομένην ἐκ τῆς συνειδήσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας). ὡς ἀστάθμητον... ξυμπέσοι = πόσον ὀλίγον δύναται κανεὶς νὰ ὑπολογίσῃ κατὰ τίνος ποτὲ καὶ χωρὶς νὰ πταίη (καὶ ἀν δὲν τὸ δεῖται) θὰ ἐπιπέσῃ ἡ συμφορὰ (ἢ πόσον ἀπροσδιόριστον εἶναι ποῖον θὰ εὕρη, ὁ όποῖς δυνατὸν νὰ μὴ τὸ ἤξιζε, καὶ πότε θὰ τὸν εὕρῃ ἡ συμφορά). ἡμεῖς τε... ἀντιτίθεται πρὸς τὸ δόξης· ὡς δηλ. κινδυνεύει ἡ δόξα ὑμῶν, οὔτως ὑπολείπεται ὑμῖν μόνον ἡ ἴκεσία. ὡς ἡ χρεία προάγει = καθὼς ἡ ἀνάγκη ἀπαιτεῖ. ἐπιβοώμενοι θεοὺς τοὺς διοιθωμάσιους = ἐπικαλούμενοι τοὺς εἰς τοὺς

αύτοὺς βωμούς τιμωμένους θεούς· δηλ. ἐν Ὀλυμπίᾳ. Δελφοῖς. πεῖσαι τάδε· ἐκ τοῦ ἐπιβοώμενοι· δηλ. φείσασθαι καὶ ἐπικλασθῆναι· προσφερόμενοι = προβάλλοντες πρὸς ὑπεράσπισιν ἡμῶν. ἵκεται γιγνόμεθα ὑμῶν τῶν πατρών τάφων· τὸ ὑμῖν ἐκ τοῦ τάφων, τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ ἵκεται = σᾶς καθικετεύομεν καταφεύγοντες εἰς τὴν προστασίαν τῶν τάφων, ἔνθα κεῖνται οἱ πατέρες ὑμῶν. ἐπικαλούμεθα... Θηβαίοις = ἐπικαλούμεθα τοὺς ἀποθανόντας νὰ μὴ περιέλθωμεν εἰς τὴν ἔξουσίαν τῶν Θηβαίων. μετ' αὐτῶν· δηλ. τῶν κεκμηκότων. Ὅδε ἔχουσι = εἰς εὑρισκούμενους εἰς τοιαύτην θέσιν. μετ' αὐτοῦ· δηλ. τοῦ τελευτῶν· πρό γε τούτου δηλ. τοῦ παραδοθῆναι. τῷ αἰσχίστῳ· διότι ὁ λιμὸς ἐπιφέρει ἄδοξον θάνατον, καθ' ὃσον ἀποθνήσκει τις χωρὶς νὰ πράξῃ τι γενναῖον. ἐς τὰ αὐτὰ καταστήσαντας = εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν (εἰς ἣν δηλ. ἥμεθα πρὸ τῆς παραδόσεως) ἀφοῦ ἐπαναφέρετε. τὸν ἔνυτυχόντα... ἐλέσθαι = ἔξορκίζομεν νὰ μὴ παραδοθῶμεν ἐκ τῶν ὑμετέρων χειρῶν, εἰς ᾧς παρεδώσαμεν ἡμᾶς αὐτοὺς μετὰ προηγουμένην διαβεβαίωσιν πίστεως (= ὑμῖν πιστεύσαντες).

60. πρὸς τὸν λόγον = ἀπέναντι τῆς πειστικότητος τοῦ λόγου. προσελθόντες· δηλ. ἐνώπιον τῶν πέντε δικαστῶν. ἐνδῶσι τι = δείξουν κάποιαν ὑποχώρησιν. ἔκείνοις· δηλ. τοῖς Πλαταιεῦσι· παρὰ γνώμην = παρ' ἐλπίδα. τῆς ἀποκρίσεως = παρ' ὃσον ἀπήγτει ἡ ἀπόκρισις.

Δημηγορία Θηβαίων

(3, 61 - 67)

61. τοὺς μὲν λόγους = τούτους τοὺς μακριτέρους λόγους. οὗτοι· δηλ. οἱ Πλαταιεῖς. ἐπὶ ἡμᾶς τραπόμενοι = στρέψοντες καθ' ὑμῶν τὸν λόγον. καὶ μὴ περὶ αὐτῶν ἔξω τῶν προκειμένων καὶ ἅμα οὐδὲ (περὶ αὐτῶν) ἥτιαμένων (ὑπό τινος) πολλὴν τὴν ἀπολογίαν ἐποιήσαντο καὶ ἔπαινον (πραγμάτων), ὃν οὐδεὶς ἐμέμφαντο = καὶ δὲν ἔκαμπον ἔξω τῆς ὑποθέσεως μακρὰν τὴν περὶ αὐτῶν ἀπολογίαν καὶ μάλιστα χωρὶς κανεὶς νὰ τοὺς κατηγορήσῃ καὶ ἔπαινον διὰ πράγματα, διὰ τὰ ὅποια κανεὶς δὲν τοὺς ἔψεξε. πρὸς μὲν τά· δηλ. πρὸς τὰς καθ' ὑμῶν κατηγορίας· τῶν δέ· δηλ. τῆς περὶ ἔκατῶν ἀπολογίας καὶ τοῦ ἐπαίνου. ἡ ἡμετέρα κακία = ἡ κακία, ἣν νομίζουσιν, ὅτι ἡμεῖς ἔχομεν. Τοῦτο ἐλέγθη μετά τινος εἰρωνείας. δόξα = φήμη. διάφορος = ἔχθρος. ξυμμείκτους... ἔσχομεν = ἐκδιώξαντες ἀν-

θρώπους μιγάδας· ήσαν δὲ οὗτοι Θρᾷκες, Πελασγοί, "Ταντες. οὐκ
ἡξίουν οὗτοι=δὲν κατεδέχοντο οὗτοι. προσηναγκάζοντο· ἐνν. ἐμμέ-
νειν τοῖς πατρίοις ἔθεσι· κυρίως πρὸς τὸ μὴ παραβαίνειν τὰ πάτρια.

62. τῇ αὐτῇ ίδέᾳ· εἰς τὸ ἀττικίσαι = μὲ τὴν αὐτὴν πρόθεσιν. ἐν
οἷς εἴδει· δῆλ. πολιτείας = (ἐν δοιώ¹) δόποιον πολίτευμα ἔχοντες.
καὶ διλιγαρχίαν ισόνομον = καθ' ἥν ὅλοι οἱ εὐγενεῖς εἶναι δόμοτιμοι.
ὅπερ ἔστι νόμοις καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον = τὸ δό-
ποιον εἶναι ὅλως ἀντίθετον πρὸς τοὺς νόμους καὶ πρὸς τὸ ίδεωδες
καλῶς συντεταγμένης πολιτείας. Ιδίας δυνάμεις... σχήσειν = ἐλπί-
σαντες ὅτι θὰ καταστοῦν ισχυρότεροι. τὰ τοῦ Μήδου = οἱ Μῆδοι.
κατέχοντες ισχύι = κρατοῦντες διὰ τῆς βίας. ἐπηγάγοντο αὐτὸν
= προσεκάλεσαν τοὺς Μήδους πρὸς τὸ συμφέρον των. αὐτοκράτωρ
= κυρία ἑαυτῆς. μὴ μετὰ νόμων = εὐρισκομένη εἰς ἔκνομον κατάστα-
σιν. τοὺς νόμους ἔλαβε = ἀνέκτησεν (ἢ πόλις) τὸ νόμιμόν της πολί-
τευμα. καὶ κατὰ στάσιν ἔχόντων αὐτῆς τὰ πολλὰ = καὶ ἐνῷ κα-
τεῖχον ἔνεκα τῶν ἐμφυλίων ἐρίδων τὸ περισσότερον μέρος αὐτῆς. ἐν
Κορωνείᾳ πρὸς δυσμάς τῆς Κωπαΐδος. Ἐνταῦθα ἡττήθησαν οἱ Ἀθη-
ναῖοι τῷ 446 π.Χ. ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν, Εὐβοέων κλπ.

63. ἀξιώτεροι δῆλ. ἡμῶν. ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμωρίᾳ = διὰ νὰ
ἡμπορῆτε νὰ μᾶς ἀποκρύψετε. οὐκοῦν χρῆν... πρὸς ἡμᾶς = λοιπὸν
ἔπρεπε νὰ προσκαλῇτε αὐτοὺς ὑμεῖς μόνον ἐναντίον μας. ὑπάρχον
γε ὑμῖν· ἐνν. μὴ ξυνεπιέναι = ἀν καὶ ἦτο εἰς τὸ χέρι σας. εἰ τι προσ-
ήγεσθε = ἀν τυχὸν ἡναγκάζεσθε. ἐπὶ τῷ Μήδῳ = κατὰ τοῦ Μήδου.
προβάλλεσθε = πρὸς προστασίαν σας προβάλλετε. παρέχειν· ἐνν.
ὑμῖν = ἐπιτρέπειν. τοὺς μὲν δῆλ. Ἀθηναίους. τοὺς δέ· δῆλ. Λακε-
δαιμονίους. οὐκ ἵσην χάριν ἀνταπέδοτε = δὲν ἀνταπεδώκατε ἵσην
εὐεργεσίαν (ἀλλὰ μείζονα). ἐκεῖνοι δῆλ. σᾶς ἐβοήθησαν ἀδικούμενούς,
ώς λέγετε, σεῖς δὲ τοὺς ἐβοήθησατε ἀδικοῦντας. καίτοι τὰς δμοίας...
ἀποδιδομένας = καὶ δμως τὸ νὰ μὴ ἀποδίδῃ τις τὰς δμοίας ὑποχρεώ-
σεις εἶναι μᾶλλον ἐπονείδιστον παρὰ (τὸ νὰ μὴ ἀποδίδῃ) τὰς δικαιώς δ-
φειλομένας, πρὸς ἀδικίαν δμως (πρὸς τὸ ἐτέρους ἀδικῆσαι) ἀποδιδομένας.

64. τε = καὶ οὕτω. μόνοι· ἐνν. Βοιωτῶν. τοῖς μέν· δῆλ. Ἀθη-
ναῖοις· τοῖς δέ· δῆλ. Θηβαίοις (ἥμιν) ἀξιοῦτε ἀφ' ὧν (ἀπὸ τού-
των ἀ) ἐγένεσθε ἀγαθοί... ὡφελεῖσθαι = ἔχετε τὴν ἀξιώσιν νὰ ὠφε-

λῆσθε διὰ πράξεις, τὰς ὅποιας, ἐκάματε, διὰ νὰ ὠφελήσετε καὶ εὐχαριστήσετε ἄλλους. ἀλλ' οὐκ εἰκός· ἐνν., ἐστιν ὡφελεῖσθαι. ξυναγωνίζεσθε· προστ.=διαμένετε συναγωνισταὶ καὶ σύμμαχοι. τὴν τότε ξυνωμοσίαν· τὴν γενομένην κατὰ τὸν γνωστὸν χρόνον ἔνορκον συμμαχίαν. Πότε ἐγένετο αὕτη; ξυγκατεδουλοῦσθε=σὺν τοῖς Ἀθηναίσις κατεδουλοῦσθε. Οἱ Ἀθηναῖοι βοηθούμενοι ὑπὸ τῶν συμμάχων των Πλαταιέων κατέλαβον τὴν Αἴγιναν. διεκωλύετε· δηλ. ἔτερους καταδουλοῦσθαι αὐτούς, ἔχοντές τε τοὺς νόμους=αὐτόνομοι τε ὄντες=μὴ ὑπακούοντες εἰς δυνάστας (ὅπως ἡμεῖς πρβλ. Γ, 62). τὴν τελευταῖαν πρόσκλησιν ἡμῶν ἔς ἡσυχίαν=δτε ἡμεῖς προσεκαλέσαμεν ὑμᾶς εἰς εἰρηνικὴν οὐδετερότητα (πρβλ. Β, 72, 1). κακῷ=δουλώσει (τῶν Ἐλλήνων). ἀνδραγαθίαν προύθεσθε=ἔδειξατε γενναιότητα. οὐ προσήκοντα νῦν ἐπεδείξατε=ἀπεδείξατε τώρα ὅτι δὲν ἀνῆκον (δὲν ἤσαν ἔδια) εἰς ὑμᾶς. ἀ δὲ ἡ φύσις ... ἔς τὸ ἀληθές=ὅσα δὲ ἡ φύσις ὑμῶν πάντοτε ἐπεθύμει, ἔξελεγχθέντα ἀπεδείχθησαν ἀληθῆ, ἥλθον εἰς τὸ φανερόν. τοιαῦτα ἀποφαίνομεν=τοιαύτας ἀποδείξεις προσάγομεν.

65. ἀ δὲ τελευταῖα = ὡς πρὸς τὰ τελευταῖα δὲ ἀδικήματα. ἡ-μεῖς αὐτοὶ = μόνοι, ἀπρόσκλητοι. τῆς ἔξω συμμαχίας· δηλ. πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. οἱ γὰρ ἄγοντες... τῶν ἐπομένων· παρῳδεῖ τὰ ἐν κεφ. 55, 4 λεγθέντα ὑπὸ την Πλαταιέων: « οὐχ οἱ ἐπόμενοι αἵτιοι ἀλλ' οἱ ἄγοντες ». πλείω παραβαλλόμενοι = διακυβεύοντες περισσότερα συμφέροντα (ὡς πρῶτοι χρήμασι καὶ γένει). τοὺς ὑμῶν χειρουροῦσ... γενέσθαι = οἱ ἐξ ὑμῶν χειρότεροι νὰ μὴ γίνουν ἀκόμη χειρότεροι. τούς τε ἀμείνους... ἔχειν = καὶ οἱ καλύτεροι νὰ τιμῶνται ἀναλόγως τῆς ἀξίας των. σωφρονισταί ὄντες τῆς γνώμης = περιστέλλοντες τὴν ὄρμὴν τῆς ψυχῆς ὑμῶν. τῶν σωμάτων ἀλλοτριοῦντες = τῶν πολιτῶν στεροῦντες. ἔς τὴν ξυγγένειαν οἰκειοῦντες = συμφιλιώνοντες ὑμᾶς πρὸς τοὺς ὁμοφύλους σας (τοὺς Βοιωτούς).

66. πολιτεύω = εἶμαι πολίτης. χωρήσαντες ἐνν. πρὸς ἡμᾶς. εἰ ἄρα καὶ ἔδοκοῦμεν... πρᾶξαι = καὶ ἀν τυχὸν ἐφαινόμεθα ὅτι ἐπράξαμέν τι ὅπωσοῦν ἀπρεπὲς (ἀδικον). οὐ μετὰ τοῦ πλήθους ἔσελθόντες = εἰσελθόντες ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ λαοῦ. ἐν χερσὶν = ἐν τῇ συμπλοκῇ. κατὰ νόμον τινὰ = συμφώνως πρός τινα νόμον (συνήθειαν). χείρας προΐσχομαι = ἐκτείνω χείρας ἵκετιδας,

ίκετεύω. παρανόμως = παρὰ τὴν συνήθειαν (τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι δὲν ἔφρονευον τοὺς ίκέτας, πρ.βλ. 67, 6). πῶς οὐ δεινά εἴργασθε = πῶς δὲν διεπράξατε ἀπάνθρωπον πρᾶξιν. τρεῖς ἀδικίας = δῆλο. ὅντα. ἐν δλίγῳ = ἐν βραχεῖ χρόνῳ. λυθεῖσα δμολογία = ἡ παράβασις τῆς συνθήκης. ἡ φευσθεῖσα ὑπόσχεσις = ἡ ἀθέτησις τῆς ύποσχέσεως. ἀντιδοῦναι δίκην = ἀντὶ τούτων δοῦναι δίκην = κολασθῆναι. οὐκ· ἐνν. τοῦτο γενήσεται (μὴ ἀντιδοῦναι δίκην). ἦν τὰ δρθὰ γιγνώσκωσι = ἀν κρίνωσι δικαίως (οἱ Λακεδ.).

67. ἐπεξήλθομεν = ἐξεθέσαμεν λεπτομερῶς. ἵνα ὑμεῖς μέν... καταγγωσόμενοι, ἡμεῖς δὲ... τετιμωρημένοι = ἵνα ὑμεῖς μὲν γνωρίζετε ὅτι δικαίως θὰ καταδικάσετε αὐτούς, ἡμεῖς δὲ ὅτι δικαιοτέραν ἐκδίκησιν ἔχομεν λάβει δι' ὑμῶν. Οἱ Θηβαῖοι ἔνεκα τῆς ζωηρᾶς των ἐπιθυμίας φαντάζονται ὡς τετελεσμένην τὴν τιμωρίαν. εἰ τις ἄρα καὶ ἔγένετο = ἀν τυχόν τις καὶ ἔγινε (εἶναι ἡ πραγματική). ἐπικλασθῆτε· πρβλ. 59, 1. ζημίας· ἐνν., αἰτίους εἶναι. οὐκ ἐκ προσηκόντων = ὅχι ὡς ἀριθέει εἰς αὐτούς (διὰ τὰς προτέρας ἀρετάς). δλοφυρμῷ· δῆλο. αὐτῶν. οἴκτῳ· δῆλο. ὑμῶν αὐτῶν. ἐπιβοώμενοι πρβλ. 58,3. σφετέραν ἔρημίαν = τὴν ιδίαν αὐτῶν ἀπομόνωσιν. τὴν ὑπὸ τούτων ἡλικίαν ἡμῶν διεφθαρμένην = τοὺς νέους ἡμῶν (τὸ ἄνθος τῶν πολιτῶν μας), οἱ ὅποιοι ἔφονεύθησαν ὑπὸ τούτων. ἄγοντες = πειρώμενοι ἄγειν. ἐν Κορωνείᾳ· πρβλ. 62,3. Ἐνταῦθα οἱ Θηβαῖοι ἐνίκησαν τοὺς Ἀθηναίους, οἵτινες ἡναγκάσθησαν νὰ ἀφήσωσιν ἐλευθέρους τοὺς Βοιωτούς. τὰ ἐνάντια = τούναντίον. ἐπίχαρτοι εἶναι = (εἶναι ἀξιοί), ὅστε νὰ χαίρῃ κανεὶς διὰ τὰ κακά, τὰ ὅποια πάσχουν. δι' ἔαυτοὺς = ἐξ αἰτίας των. πλέον ἥ = μᾶλλον ἥ, μίσει ἥ δίκη = (ὡθούμενοι) ἀπὸ τὸ μῖσος ἥ ἀπὸ τὸ δίκαιον. καὶ οὐκ ἀνταποδόντες νῦν τὴν ἴσην τιμωρίαν = καὶ διότι δὲν τιμωροῦνται καὶ τώρα μὲ ἀνάλογον πρὸς τὸ ἀδίκημά των τιμωρίαν ἀμύνατε τῷ νόμῳ = προστατεύσατε τὸν νόμον. ὃν = δι' ὅσα. καὶ μὴ τοῖς τῶνδε λόγοις περιωσθῶμεν ἐν ὑμῖν = καὶ μὴ διὰ τῶν λόγων τούτων ἀπωσθῶμεν προσβεβλημένοι ἐνώπιον ὑμῶν. Διὰ τούτων παραδεῖ τοὺς λόγους τῶν Πλατ. ἐν .57, 4. οὐ λόγων τοὺς ἀγῶνας προθήσοντες ἀλλ' ἔργων = ὅτι δὲν θὰ δικάσσετε λόγους ἀλλ' ἔργα. Τοῦτο λέγεται ἀναφορικῶς πρὸς τοὺς ῥητορικοὺς ἀγῶνας, εἰς τοὺς ὅποιους ἡσχολοῦντο τότε οἱ Ἀθηναῖοι. βραχεῖα· ἐνν. οὖσα. ἀμαρτανομένων δὲ (τῶν ἔργων)... γίγνονται

= ὅταν δὲ τὰ ἔργα περιέχωσιν ἀμαρτήματα, λόγοι μὲν ὡραίας λέξεις καλλωπισθέντες γίνονται προκαλύμματα αὐτῶν, ἢν κεφαλαιώσαντες διαγνώμας ποιήσῃσθε= ἀν διατυπώσαντες περιληπτικάς ἀποφάσεις διακοινώσητε αὐτάς. Τοῦτο λέγεται ἀναφορικῶς πρὸς τὸ βραχὺ ἐπερώτημα τῶν Λακ. δικαστῶν 52, 4 «εἰ τι Λακ. ἀγοθὸν εἴργασθε». πρὸς τοὺς ξύμπαντας δηλ. ὅχι μόνον πρὸς ἐνόχους. ἥσσον τις ἐπ' ἄδικοις ἔργοις λόγους καλούς ζητήσει= ὁ καθένας ὀλιγώτερον θὰ καταφεύγῃ εἰς ὡραίους λόγους διὰ νὰ καλύπτῃ ἀδίκους πράξεις.

Πλαταιέων καταδίκη

(Γ, 68)

68. νομίζοντες... ὄρθῶς ἔξειν= φρονοῦντες (καὶ μετὰ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τῶν Πλαταιέων) ὅτι ὄρθὸν εἶναι νὰ ἐπιμείνουν εἰς τὸ ἐρώτημα. προείχοντο= προέτειναν. κοινούς· δηλ. εἰς τοὺς Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους, ἐπομένως οὐδετέρους. κατ' ἔκείνας· δηλ. τὰς σπονδὰς τοῦ Παυσανίου. τῇ ἑαυτῶν δικαίᾳ βουλήσει= διὰ τὴν δικαίαν ἀπαίτησιν αὐτῶν (τῶν Λακ.) ἔκσπονδοι= ἀπηλλαγμένοι τῶν δεσμῶν τῆς συνθήκης. Ἡσαν δὲ ἀπηλλαγμένοι οἱ Λακ., διότι οἱ Πλατ. ἀπέρριψαν τὰς ὑπὸ τοῦ Ἀρχιδάμου γενομένας εἰς αὐτοὺς προτάσεις περὶ οὐδετέροτητος (πρβλ. B, 72: «καὶ ἔστε μηδὲ μεθ' ἑτέρων»). Ἐνα ἔκαστον παραγαγόντες= ὁδηγοῦντες ἐνώπιον τῶν δικαστῶν ἔνα ἔνα χωριστά. ὅπότε μή φαίεν= ἐὰν δὲν ἔδιδον καταφατικὴν ἀπάντησιν. ἔξαιρετον ἐποιήσαντο= ἔξηρεσαν. κατὰ στάσιν ἐκπεπτωκόσι= ἔξορίστοις ἔνεκα πολιτικῆς στάσεως, τὰ σφέτερα φρονοῦντες= λακωνίζοντες. καθελόντες ἐς ἔδαφος= κατεδαφίσαντες. ἐκ τῶν θεμελίων= ἐκ τοῦ ὑλικοῦ τῶν θεμελίων διότι τὰ ἴδιωτικὰ οἰκήματα ἥσαν κατεσκευασμένα ἐκ πλίνθων πλὴν τῶν θεμελίων, τὸ δὲ καταγώγιον ἀπαν ἦτο ἐκ λίθων. καταγώγιον· οἰκημα διὰ τοὺς ξένους, οἱ δροῖοι ἐπεσκέπτοντο τὸν ναὸν τῆς Ἡρας. θυρώματα= κουφώματα. τοῖς ἄλλοις = μὲ τὰ ἄλλα ὑλικά. δημοσιώσαντες= κηρύξαντες δημοσίαν. ἀπεμίσθωσαν= ἔδωκαν ἐπὶ ἐνοικίῳ. ἀποτετραμμένοι ἔγένοντο= ἀπετράποντο, ἐφάνησαν δυσμενεῖς. σχεδόν δέ τι... ἔνεκα= καὶ σχεδὸν καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν οἱ Λακ. ἐφάνησαν τόσον δυσμενεῖς πρὸς τοὺς Πλαταιεῖς ἔνεκα τῶν Θηβαίων.

II. ΛΕΣΒΙΑΚΑ

Μυτιληναίων ἀποστασία

(3, 1 - 18)

1. Θέρους ἐνν. τὸ θέρος τοῦ 428, τετάρτου ἔτους τοῦ πολέμου. ἀμα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι = ὅτε ὁ σῖτος ἡτο ὥριμος πρὸς θερισμόν, ἡτοι περὶ τὸ τέλος τοῦ σημερινοῦ Ματου. Διατὶ ἔκαμνον τὸν Μάιον τὰς εἰσβολάς; ἐγκαθεζόμενοι = ἐν αὐτῇ (μονίμως) στρατοπεδεύσαντες. εἰώθεσαν ἐνν. γίγνεσθαι. δηπη παρείκοι = ὅπου τοὺς ἤρχετο βολικά. προεξιόντες τῶν ὅπλων = ἐξερχόμενοι τοῦ στρατοπέδου καὶ προχωροῦντες ἀπ' αὐτοῦ. οὗ εἶχον τὰ σιτία = ἐφ' ὅσον χρόνον εἶχον τροφάς. διελύθησαν κατὰ πόλεις = διαλυθέντες ἦλθον ἔκαστοι εἰς τὰς πόλεις των.

2. Μήθυμνα πόλις τῆς Λέσβου ἀφωσιωμένη εἰς τοὺς Ἀθηναίους. τῶν λιμένων τὴν χῶσιν... ἔδει ἀφικέσθαι = ἐπερίμεναν νὰ τελειώσῃ τὸ κλείσιμον τῶν στομίων τῶν λιμένων καὶ νὰ φθάσουν ὅσα ἔχρειάζοντο ἐκ τοῦ Πόντου. διάφορος = ἔχθρος. πρόξενοι. οὕτω ἔκαλοῦντο οἱ ἀναλαμβάνοντες τὰς ὑποθέσεις ξένης πόλεως, τῆς ὅποιας οἱ πολῖται, ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἴδικήν των χώραν, ἀπέλαυνον τῆς προστασίας καὶ τῆς συνδρομῆς των πρὸς διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεών των· κατὶ ἀνάλογον πρὸς τοὺς σημερινάς πρεσβευτάς. ξυνοικίζουσι τὴν Λέσβον ἐς τὴν Μυτιλήνην βίᾳ = ἐξαναγκάζουν τοὺς Λεσβ. (τοὺς ἐν τοῖς ἄγροῖς καὶ τοῖς χωρίοις) νὰ κατοικήσουν εἰς τὴν Μυτιλήνη. καὶ τὴν παρασκευήν... ἐπείγονται = ἐπισπεύδουν τὴν προετοιμασίαν των. ξυγγενῶν. ἥσαν ὅλοι Αἰολεῖς. ἥδη = ἐν τάχει, εὐθύς.

3. ἄρτι καθισταμένου = ὁ ὅποιος μόλις εἶχεν ἀρχίσει. μέγα ἔργον = ἐπικίνδυνον πρᾶγμα. Λέσβον προσπολεμώσασθαι = νὰ καταστήσουν τὴν Λέσβον πολεμίαν πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι πολεμίοις. ἀκέ-

ραιος = ἀβλαβής, μεῖζον μέρος... **εἶναι** = ἀποδίδοντες μεγαλυτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἔκατῶν ἐπιθυμίαν νὰ μὴ εἶναι ἀληθῆ (ἢ εἰς τὰς καταγγελίας). **τὴν ξυνοίκησιν διαλύειν** = νὰ θέσουν τέρμα εἰς τὴν συνοίκησιν (νὰ ἀποστέλουν εἰς τὰ ἴδια τοὺς μετακομισθέντας εἰς τὸν πόλιν). **Μαλάεις**· ἐπιθ. τοῦ Ἀπόλλωνος (ἴσως ἐκ τοῦ μᾶλον = μῆλον = πρόβατον), διότι ἦτο ἀγροτικὸς θεός. **ἄφνω** = αἰφνιδίως. **ἢν μὲν** ξυμβῇ **ἢ πεῖρα**· ἐνν. εὗ ἔχει = ἀν μὲν ἐπιτύχῃ ἢ ἀπόπειρα, ἔχει καλῶς. **κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν** = συμφώνως πρὸς τὰς ἐκ τῆς συμμαχίας ὑποχρεώσεις. **ἔς φυλακὴν ἐποιήσαντο** = ἔθεσαν ὑπὸ ἐπιτήρησιν. **Γεραιστός**· ἀκρωτήριον, λιμὴν καὶ πόλις τῆς Εὐβοίας. **δλκάδος ἀναγομένης ἐπιτυχῶν** = εὑρὼν φορτηγὸν πλοῖον ἐτοιμον πρὸς ἀναχώρησιν. **πλῶ χρησάμενος** = πλεύσας μὲ εύνοικὸν ἄνεμον. **τά τε ἄλλα** τῶν τειχῶν... **ἔφύλασσον** = ὅλα τὰ ἄλλα τὰ σχετικὰ μὲ τὰ τείχη καὶ τοὺς λιμένας ἔφύλασσον, ἀφοῦ τὰ ἡμιτελῆ ἔφραξαν.

4. **τὰ ἐπεσταλμένα** = τὰ προσταχθέντα. **λόγους ἥδη προσέφερον** = τώρα πλέον (ἐν τῇ ἀνάγκῃ) ἐπρότειναν διαπραγματεύσεις. **παραυτίκα** = πρὸς τὸ παρόν. **δμολογία τινὶ ἐπιεικεῖ ἀποπέμψασθαι** = νὰ ἀπομακρύνουν ἀφ' ἔκατῶν μὲ ἐπιεικεῖς τινας ὅρους. **ἀνακωχῇ** ὅπως καὶ σήμερον. **οἱ διαβάλλοντες** = οἱ καταδόται. **ώς σφῶν οὐδὲν νεωτεριούντων** = διότι δῆθεν αὐτοὶ δὲν θὰ διαταράξουν τὰς συμμαχικὰς σχέσεις. **οὐ γάρ ἐπίστευον...** **προχωρήσειν** = διότι δὲν ἤλπιζον, ὅτι θὰ ἐπιτύχουν αὐτά, ποὺ ἐπερίμεναν ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους. **ταλαιπώρως** = μὲ κόπον. **διὰ τοῦ πελάγους**, δηλ. μὴ προσορμίζομενοι εἰς νήσους, πρᾶγμα τὸ ὅποῖον παρεῖχεν ἀσφάλειαν καὶ εὔκολίαν εἰς τὰ πλοῖα. **αὐτοῖς ἔπρασσον** = διεπραγματεύοντο μετ' αὐτῶν.

5. **"Ιμβριοι καὶ Λήμνιοι"** διότι οὗτοι, κληροῦχοι τῶν Ἀθηναίων ὅντες, ἥσαν πιστοὶ εἰς αὐτούς. **δλίγοι τινές**· ίσως οἱ Τενέδιοι, διότι ὑπώπτευον τοὺς Μυτιληναίους. **ἔπι τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον**· δηλ. τὸ ἐν Μαλέᾳ. **οὕτε ἐπηυλίσαντο** = οὕτε διενυκτέρευσαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. **ἐκ Πελοποννήσου...** **κινδυνεύειν** = διότι ἥθελον νὰ διεξάγουν τὸν ἀγῶνα μαζὶ μὲ τὴν Πελοποννησιακὴν βοήθειαν καὶ μὲ ἄλλην δύναμιν, ἐὰν ἀπὸ κανὲν μέρος προσήρχετο. **φθάσαι τὸν ἐπίπλουν** = νὰ φθάσουν πρὸ τῶν ἐπερχομένων πλοίων.

6. **ἐπιρρωσθέντες** = λαβόντες θάρρος. **οὐδὲν ισχυρὸν** = οὐδε-

μίαν σοβαράν ἀντίστασιν. περιορμισάμενοι = ἀποκλείσαντες διὰ πλοίων. τοὺς ἐφόρμους ἐποιοῦντο = ἐφώρμουν, ἥτοι ἔχοντες τὰ πλοῖα ἡγκυροβολημένα πλησίον τῶν λιμένων ἀπέκλειον αὐτούς· τῆς θαλάσσης... εἰργον τοὺς Μυτιληναίους = ἀπέκλειον τῆς θαλάσσης τοὺς Μυτ. ὅστε νὰ μὴ χρησιμοποιοῦν αὐτήν. ναύσταθμον πλοίων πλεονασμὸς = ναύσταθμος. ἄγορὰ = τόπος ἄγορᾶς. τὰ περὶ Μυτ... οὕτως ἐπολεμεῖτο = ὁ περὶ τὴν Μυτ. πόλεμος τοιουτοτρόπως διεξήγετο.

8. ἐπὶ τῆς πρώτης νεώς· ἵδε Γ, 4. 'Ολυμπίας παρεῖναι· ἐκεῖ ἐπ' εὔκαιριά τῶν 'Ολυμπιακῶν ἀγώνων θὰ παρευρίσκοντο ὅλοι οἱ σύμμαχοι τῶν Λακεδαιμ. καὶ θὰ συνεζήτουν μετ' αὐτῶν οἱ Σπαρτιᾶται. Δωριεὺς 'Ρόδιος· υἱὸς τοῦ περιφήμου 'Ολυμπιονίκου Διαγόρου. ἦν δὲ 'Ολυμπιάς. ἥτο ἡ 88η 'Ολυμπιάς, ἥτοι 428 π.Χ. κατέστησεν ἐς λόγους = συνῆθον εἰς σύσκεψιν.

15. τοῖς δύο μέρεσι· τὸ ἄλλο τρίτον ἔμενεν, ἵνα φυλάττῃ ἐκάστην πόλιν. δλκούς· δργανα, διὰ τῶν ὅποίων τὰ πλοῖα εἴλκοντο ἐπὶ τῆς ἤηρᾶς. Ἡ ὑπερνέωλκησις πλοίων διὰ τῶν ἴσθμῶν ἥτο συνήθης παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. ὑπεροίσσοντες· δῆλ. τὰς ναῦς = ἵνα μεταφέρουν τὰ πλοῖα (ἀπὸ τοῦ Κορινθιακοῦ εἰς τὸν Σαρωνικόν). ἐν καρποῦ ἔυγκομιδῇ ἥσαν = ἥσχολοῦντο μὲ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν. ἀρρωστίᾳ τοῦ στρατεύειν = ἐν ἀπροθυμίᾳ εἰς τὴν ἐκστρατείαν.

16. αὐτούς· τοὺς Λακ. διὰ κατάγνωσιν ἀσθενείας σφῶν = διότι ἐθεώρουν αὐτούς ἀσθενεῖς, ἀνισχύρους. ἀναγαγόντες = ἀναγαγόμενοι = ἀποπλεύσαντες. ἡ δοκοίη αὐτοῖς = εἰς ὅποιον μέρος ἐνόμιζον αὐτοὶ κατάληγον. πολὺν τὸν παράλογον = ἐντελῶς ἀπροσδόκητα. Διότι οἱ 'Αθην. παρὰ τὰς πληροφορίας τῶν Μυτιλ. ἐν 13, 4 ἐνίσχυσαν τοὺς στόλους των εἰς τὰ διάφορα μέρη. ἄπορα νομίζοντες = νομίζοντες ἀκατόρθωτα. περιοικίδα· = τὴν χώραν τῶν περιοίκων ἐν τῇ Λακωνίᾳ καὶ Μεσσηνίᾳ. ἐπ' οἴκου = οἰκαδε. ὁ τι πέμψουσι = ἵνα τοῦτο πέμψωσι.

18. ὡς προδιδομένην = νομίζοντες ὅτι διεξήγοντο συνενοήσεις ἐν τῇ πόλει (Μηθύμνῃ) περὶ παραδόσεως αὐτῆς. ἐπίκουροι· δῆλ. οἱ μισθοφόροι (πρβλ. Γ, 2, 2). οὐ προυχώρει, ἡ προσεδέχοντο = δὲν ἐπήγαναν καλὰ τὰ πράγματα, ὅπως ἐπερίμενον. 'Αντισσα, Πύρρα,

"Ερεσος· ιδὲ χάρτην τῆς Λέσβου εἰς τὸ τέλος. καταστησάμενοι βεβαιότερα = καταστήσαντες πρὸς τὸ συμφέρον των ἀσφαλέστερα. κρατύναντες = ἐνισχύσαντες. ἐκβοήθεια = ἔξοδος ἐναντίον (τῶν ἐχθρῶν). πληγέντες = κατὰ κράτος ἡττηθέντες. οἱ δὲ αὐτερέται πλεύσαντες = οἱ ἴδιοι (δηλ. οἱ ὀπλῖται) πλεύσαντες καὶ ὡς κωπηλάται. ἔστιν οὖ = εἰς τινα μέρη. καρτερὰ = ὄχυρὰ σημεῖα.

Λακεδαιμονίων βοήθεια πρὸς Μυτιληναίους.

Μυτιληναίων παράδοσις.

(Γ, 25 - 33)

25. κατὰ χαράδραν = διὰ χαράδρας. ἢ ὑπερβατὸν ἦν = ὅπου ἥτο δυνατὸν νὰ ὑπερβαθῇ (πατηθῇ) τὸ τεῖχος. προέδροις = τοῖς ἄρχουσι τῶν Μυτιληναίων. ἡσσον εἶχον τὴν γνώμην ὥστε ξυμβαίνειν = ἡσαν ὀλιγώτερον διατεθειμένοι νὰ συνθηκολογῶσι πρὸς τοὺς Αθηναίους.

26. ἄρχοντα προστάξαντες = διορίσαντες ἄρχοντα. ἀμφοτέρωθεν θορυβούμενοι = περιπίπτοντες εἰς σύγχυσιν λόγῳ τῆς συνδυασμένης ἐπιθέσεως. ὅπως ἡσσον ἐπιβοήθησασι = ἵνα μὲ μικροτέραν ἰσχύν (δύναμιν) σπεύδουν πρὸς καταδίωξιν (τῶν 40 πλοίων). Κλεομένης· νίδις τοῦ Παυσανίου τοῦ νικητοῦ τῶν Περσῶν ἐν Ηλαταιαῖς. ὑπὲρ Παυσανίου = ὡς ἐπίτροπος τοῦ (βασιλέως) Παυσανίου. Οὗτος ὡς νέος ἐπετροπεύετο ὑπὸ τοῦ θείου του Κλεομένους. δῆ = ὡς γνωστόν. μετὰ τὴν δευτέραν· καθ' ἦν μόνον ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἔμειναν ἐν τῇ Ἀττικῇ λόγῳ τῆς ἐνσκηψάσης νόσου. ἐπιμένοντες = ἀναμένοντες. ἔργον = κατόρθωμα. ὡς ἥδη πεπεραιωμένων = μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι εἶχον πλέον φθάσει, ἐπεξῆλθον τὰ πολλὰ τέμνοντες = διέτρεξαν λεηλατοῦντες τὸ περισσότερον μέρος τῆς χώρας. οὐδὲν ἀπέβαινε = τίποτε δὲν ἐπραγματοποιεῖτο (ὡς πρὸς τὰς ἐκ Λέσβου εἰδήσεις). δ σῖτος = τὰ τρόφιμα.

27. ἐνεχρόνιζον = ἐβράδυνον. καὶ αὐτός· δηλ. ὡς καὶ οἱ Μυτιληναῖοι δὲν ἐπερίμεναν τὰς ναῦς πλέον. δπλίζει. ἐνν. δίδει τὸν βαρὺν ὄπλισμόν, δν ἔφερον μόνον οἱ ἀριστοκρατικοί, ἐνῷ αἱ κατώτεραι τάξεις ὑπηρέτουν ὡς φιλοί. Φιλὸν δντα = ἐλαφρῶς ὠπλισμένον. κατὰ ξυλλόγους γιγνόμενοι = συναθροιζόμενοι καθ' ὅμαδας. δυνατοὺς = ὀλιγαρχικούς. ξυγχωρήσαντες = ξυμβάντες = συνθηκολογήσαντες.

28. οἱ ἐν τοῖς πράγμασι = οἱ ιθύνοντες, οἱ δλιγαρχικοί. εἰ ἀπομονωθήσονται τῆς ἔξυμβάσεως = ἀν ἀποκλεισθοῦν ἀπὸ τὴν συνθήκην (δηλ. ἐὰν γίνη αὕτη ὑπὸ μόνου τοῦ δήμου ἄνευ τῶν δυνατῶν). κοινῇ = ἀπὸ κοινοῦ δηλ. μετὰ τῶν δημοκρατικῶν. στρατόπεδον = στρατός. ὥστε = ἐπὶ τῷ ὅρῳ. αὐτούς· δηλ. τοὺς Μυτιληναίους. ἐν δισώ δ' ἀν ἔλθωσι πάλιν = μέχρι δὲ τῆς ἐπανόδου. αὕτη ἐγένετο = ἦτο αὐτή. οἱ πράξαντες = οἱ διαπραγματευθέντες. μάλιστα· εἰς τὸ πράξαντες. οὐκ ἡνέσχοντο = δὲν ἔμειναν ἡσυχοι. ὅμως· δηλ. ἀν καὶ ἡσαν ἀσφαλεῖς κατὰ τὴν σύμβασιν. καθίζουσι ἀμτβ. = καταφεύγουν ώς ἵκεται. ἀναστήσας... ὥστε μὴ ἀδικῆσαι = (πείσας) αὐτοὺς νὰ σηκωθοῦν ἀπὸ τοὺς βωμοὺς μὲ τὴν ὑπόσχεσιν (ὅρον) ὅτι δὲν θὰ τοὺς βλάψῃ. 'Ανόσιον ἐθεωρεῖτο ἡ ἀπομάκρυνσις ἵκετου ἀπὸ τοὺς βωμούς. κατατίθεται = θέτει πρὸς ἀσφαλειαν. τοῖς Ἀθηναίοις δόξῃ τι = λάβουν ἀπόφασίν τινα οἱ Ἀθηναῖοι. καθίστατο = ἐτακτοποίει.

29. σχολαῖοι = βραδέως. τοὺς ἐκ τῆς πόλεως Ἀθηναίους· ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἐν Λέσβῳ προσκαθημένους. πρὶν δὴ τῇ Δήλῳ ἔσχον = ἔως οὗ τέλος προσωριμίσθησαν εἰς τὴν Δῆλον. Ἐρυθραί· χερσόνησος τῆς Ἰωνίας ἀπέναντι τῆς Χίου. μάλιστα = ἀκριβῶς. τῇ Μυτιλήνῃ ἔαλωκυίᾳ = ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Μυτιλήνης, ἐκ τῶν παρόντων = ἐπὶ τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως.

30. πρὶν ἐκπύστους γενέσθαι = πρὶν μᾶς πάρουν εἴδησιν. ὥσπερ ἔχομεν = ἀμέσως. ἀνδρῶν νεωστί... εὑρήσομεν = θὰ εὑρωμεν μεγάλην ἔλλειψιν προφυλακτικῶν μέτρων ἀπὸ ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι πρὸ διλίγου ἔχουν καταλάβει πάλιν. κατὰ μὲν θάλασσαν καὶ πάνυ = καὶ πολὺ μᾶλλον κατὰ θάλασσαν. ή = ὅπου. ἀνέλπιστοι ἐπιγενέσθαι... ἀν πολέμιον = ἐλπίζουν ὅτι δὲν ἡμπορεῦ νὰ ἐπιτεθῇ ἐναντίον των ἔχθρός τις. καὶ ἡμῶν ἡ ἀλκὴ οὖσα = καὶ ἡμεῖς (κατὰ θάλασσαν) κυρίως συμβαίνει νὰ εἰμεθα ἴσχυροι. προσπίπτω = ἐπιτίθεμαι. τῶν ἔνδον· δηλ. τῶν δλιγαρχικῶν. καταληφθῆναι ἀν τὰ πράγματα = ὅτι δυνάμεθα νὰ γίνωμεν κύριοι τῆς καταστάσεως. μὴ ἀποκνήσωμεν τὸν κίνδυνον = ἂς μὴ διστάσωμεν νὰ ὀνταλάβωμεν τὸν κίνδυνον. τὸ καινὸν τοῦ πολέμου = τὰ ἀπρόοπτα τοῦ πολέμου. δ (κοινὸν) εἰ τις... δρθοῖτο = ἀπὸ τὸ ὄποιον (δηλ. τὸ δῖφνω καὶ νυκτὸς ἀπροσδοκήτους προσπεσεῖν) ἔάν τις στρατηγὸς ἥθελε προφυλάσσεται, δσάκις τὸ παρατηρεῖ εἰς τὸν ἔαυτόν του (= τὸ) θεωρεῖ

ἐνδεχόμενον διὰ τὸν ἔκυρτὸν του) καὶ ἐπιτίθεται κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ὁσάκις παρατηρεῖ, ὅτι συμβαίνει (τὸ τοιοῦτο, δηλ. τὸ προσπεσεῖν αὐτοῖς ἀφνω) εἰς τοὺς ἐχθρούς, πάρα πολλὰ δύναται νὰ ἐπιτύχῃ (νὰ κατορθώσῃ).

31. οὐδενὶ ἀκουσίως ἀφῆθαι = ὅτι ἔχομεν ἔλθει ἀρεστοὶ εἰς ὅλους. τὴν πρόσοδον ταύτην· τὸν συμμαχικὸν φόρον τὸν ἀπὸ τῶν Ἰωνικῶν καὶ αἰολικῶν πόλεων προερχόμενον. 'Ο φόρος οὗτος ἐπὶ Ἀριστείδου ἀνήρχετο εἰς 460 τάλαντα καὶ βραδύτερον εἰς 600 καὶ πλέον. ἵνα, ἦν ἐφοριμῶσι... γίγνηται = ἵνα, ἐὰν (οἱ Ἀθηναῖοι) ἀναγκάζωνται νὰ ἀποκλείσωσιν αὐτοὺς (τοὺς Πελοποννησίους), δαπανῶσι χρήματα (οἱ Ἀθην.). **Πισσούθνην· σατράπην τῆς Λυδίας.** ἐνεδέχετο = ἀπεδέχετο, τὸ πλεῖστον τῆς γνώμης εἶχεν = ἀπέκλινε μᾶλλον πρὸς τὴν γνώμην. **τῆς Μυτιλήνης ὑστερήκει** = εἶχεν ἔλθει ὕστερον ἀπὸ τὴν ἄλωσιν τῆς Μυτιλήνης. **προσμείγνυμι** = προσεγγίζω.

32. ἄρας (τὰς ναῦς) = ἀποπλέυσας. **παρέπλει· δηλ.** παρὰ τὴν ἀκτὴν τῆς Ἰωνίας. **προσσχῶν** (προσίσχω) = προσεγγίσας. **Τηίων· κατοίκων** τῆς ἐπὶ τῆς Ἐρυθραίας Ἰωνικῆς πόλεως. **Τέω.** **Σαμίων τῶν ἔξ 'Αναίων.** Σάμιοι ὀλιγαρχικοί, οἱ ὄποιοι ἐκβληθέντες τῆς πόλεως ἔδρυσαν πλησίον τῆς Σάμου πόλιν, τὰ "Αναια. **εἰ = ὅτι** = διότι. **οὔτε** χείρας ἀνταιρομένους = οἱ ὄποιοι δὲν ἐσήκωσαν χέρι (ἐναντίον του). **ἔς φιλίαν προσάξεσθαι** = ὅτι θὰ κάμη φίλους. **ἔλπίδα οὐδὲ τὴν ἔλαχίστην...** **παραβαλεῖν** = δὲν ἥλπιζόν ποτε, ὅτι οἱ Πελοποννήσιοι θὰ διεπεραιοῦντο εἰς τὴν Ἰωνίαν, ἐνῷ οἱ Ἀθηναῖοι ἤσαν κύριοι τῆς θαλάσσης.

33. Σαλαμινία καὶ Πάραλος. δύο πλοῖα τῶν Ἀθηναίων ταχέα χρησιμεύοντα εἰς διαφόρους σπουδαίας δημοσίας ὑπηρεσίας. **Κλάρος· πόλις τῆς Ἰωνίας** πλησίον τῆς Κολοφῶνος. **δρυμῶν** (δρμέω) = ἀραγμένος. **ώς γῇ ἐκούσιος οὐ σχήσων ἄλλῃ** = μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ προσεγγίσῃ ἐκουσίως εἰς ἄλλην γῆν. **εἰ καὶ ως διενοοῦντο μένειν** = μολονότι καὶ ὑπ' αὐτὰς ἀκόμη τὰς συνθήκας (μολονότι δηλ. ἡ ἀτείχιστος Ἰωνία ἤδύνατο νὰ προκαλέσῃ αὐτοὺς εἰς τοῦτο) δὲν εἶχον κατὰ νοῦν νὰ μένουν. **ώς· ἐπίρρ. τροπικὸν** = οὕτως. **αὐτάγγελοι** = αὐτόπται ἀνήγγειλαν. **ώς οὐκέτι ἐν καταλήψει ἐφαίνετο ἐπανεχώρει** = ἐπειδὴ ὁ (ὑπὸ τὸν Ἀλκίδαν) στόλος δὲν ἐφαίνετο πλέον εἰς

ἀπόστασιν, ἐντὸς τῆς ὅποίας ἥδυνατο νὰ τὸν προφθάσῃ, ἐπέστρεφεν ὁπίσω (ὁ Πάχης). οὐ μετεώροις περιέτυχε (ταῖς ναυσὶ τοῦ Ἀλκίδου) = δὲν συνήντησεν εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος. ἔφόρμησις = ὁ διὰ πλοίων ἀποκλεισμός. κέρδος ἐνόμισε... ἔφόρμησιν παρασχεῖν = κέρδος ἐνόμισεν, ὅτι εἰς οὐδὲν μέρος ἀποκλεισθεῖσαι (αἱ νῆσες τοῦ Ἀλκίδου) δὲν εύρεθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ στρατοπεδεύσουν (προσορμισθοῦν) καὶ νὰ δώσουν ἀφορμὴν εἰς αὐτοὺς (τοὺς Ἀθην.) νὰ τὰς φυλάττουν καὶ νὰ τὰς πολιορκοῦν.

*Αθηναίων ἀποφάσεις περὶ Μυτιληναίων.

(Γ, 35 - 50)

35. παρίσταμαι τι = ἵστημι τι παρ' ἐμαυτῷ = ὑποτάσσω. σῆς κατέθετο. ἵδε Γ, 28. καθίστατο τὰ περὶ Μυτιλήνην = ἐτάκτοποί εἰς τὰ (πολεμικὰ) πράγματα τῆς Μυτιλήνης. ὑπομένων = μένων εἰς τὴν θέσιν του. ἢ ἔδοκει αὐτῷ ἐνν. καθίστασθαι.

36. ἔστιν... ἢ ἀπάξειν Πελοποννησίους = ἂν καὶ ὑπέσχετο, ὅτι θὰ κάμη καὶ ἄλλα τινὰ καὶ ἔπιτὸς αὐτῶν ὅτι θὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς Πελ. ἀπὸ τῶν Πλαταιῶν· πρβλ. Γ 68. γνώμας ἐποιοῦντο = ἐσκέπτοντο. ὑπὸ δργῆς = ὑπὸ τὸ χράτος τῆς δργῆς, δσοι ἡβῶσι = ὅσοι διανύουν τὴν ἐφεβικὴν ἡλικίαν, δηλ. 18 ἔτῶν καὶ ἀνω. ἐπικαλοῦντες = κατηγοροῦντες. ἀρχόμενοι = πιεζόμενοι. προσξυνεβάλετο... παρακινδυνεῦσαι = συνετέλεσε προσέτι ὅχι δλίγον εἰς τὴν ἐπαύξησιν τῆς δρμῆς (= τοῦ ἐρεθισμοῦ) τὸ ὅτι ἐτόλμησαν νὰ ἐκτεθοῦν εἰς κινδύνους τὰ πλοῖα τῶν Πελ. πλεύσαντα εἰς τὴν Ἰωνίαν πρὸς βοήθειαν αὐτῶν. Ὑποκείμ. τοῦ ῥήμ. εἶναι τὸ αἱ Πελοπ. νῆσες... παρακινδυνεῦσαι. τὸ δὲ ἐλάχιστον τῆς δρμῆς (= οὐκ ἐλαχίστην μοῖραν δρμῆς) ἀντικείμενον. οὐκ ἀπὸ βραχείας διανοίας = ὅχι κατόπιν ἐπιπολαίας σκέψεως, κατόπιν ὡρίμου σκέψεως. διαχρῶμαι τινα = φονεύω τινά. μετάγοιται ἢ... ἢ τοὺς αἰτίους = μετενόουν καὶ ἀνελογίζοντο ἡρέμως, ὅτι ἢ ἀπόφασίς των ἦτο σκληρὰ καὶ φοβερὰ (πρωτάκουστος), δηλ. νὰ καταστρέψουν δλόχληρον πόλιν μᾶλλον καὶ ὅχι τοὺς πρωταιτίους (μόνον), τοὺς ἐν τέλει. δηλ. τοὺς πρυτάνεις ἢ στρατηγούς, οἵτινες εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ συγκαλοῦν τὴν ἐκκλησίαν. αὕθις γνώμας προθεῖναι = νὰ προτείνουν ἀναψηλάφησιν τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως. καὶ ἐκείνοις ἔνδηλον ἢν = καὶ ἐκεῖνοι ἔβλεπον. βουλόμενον τὸ πλέον... βουλεύσασθαι = ὅτι οἱ περισσότεροι πο-

λιται ἐπεθύμουν νὰ δώσωσι τινες εἰς αὐτοὺς (τοὺς πολίτας) ἀφορμὴν νέας συσκέψεως. ἀφ' ἑκάστων = ἀπὸ διαφόρους. πιθανώτατος = πει-στικώτατος.

Δημηγορία τοῦ Κλέωνος.

(Γ, 37 - 40)

37. ἥδη... καὶ ἄλλοτε = σήμερον καὶ ἐν τῷ παρελθόντι. ἀδύ-νατος = ἀνίκανος. διὰ τὸ καθ' ἡμέραν...πρὸς ἄλληλους = ἐπειδή οἱ πολῖται εἰς τὰς καθημερινὰς σχέσεις δὲν φοβεῖσθε οὔτε ἐπιβου-λεύεσθε ὁ ἔνας τὸν ἄλλον. τὸ αὐτό· δηλ. ἀδεές καὶ ἀνεπιβούλευτον. καὶ ὅ τι ἄν... ἀμάρτητε = καὶ εἰς ὅποιν σφάλμα ὑποπέσετε. οὐχ ἡγεῖσθε = δὲν στοχάζεσθε, ἐννοεῖτε. ἐπικινδύνως ἐς ἡμᾶς μαλα-κίζεσθαι = ὅτι ἡ μαλακία σας (= ἡπιότης, ἐπιείκεια) αὐτὴ δημιουρ-κεῖ υἱὸν τοῦ εἰδοῦν εἰς σᾶς. οὐκ ἐς τὴν τῶν ξυμμάχων χάριν = δχι ἵνα σᾶς χρεωστοῦν χάριν (εὐγνωμονοῦν) οἱ σύμμαχοι, δτι τυραννίδα ἔ-χετε τὴν ἀρχὴν = ὅτι ἡ ἀρχή, τὴν ὅποιαν ἔχετε, εἶναι τυραννική. οὐκ ἔξ ὧν ἂν χαρίζησθε... περιγένησθε = ἀκροῶνται ὑμῶν (ὑπα-κούονταν εἰς ὑμᾶς) δχι ἐνεκα τῶν εὐεργεσιῶν, τὰς ὅποιας κάμνετε εἰς αὐ-τοὺς μὲ βλάβην σας, ἀλλ' ἐνεκα τῆς ὑπεροχῆς, τὴν ὅποιαν ἡθέλετε ἀπο-κτήσει διὰ τῆς ἴσχύος σας μᾶλλον παρὰ διὰ τῆς καλῆς πρὸς ὑμᾶς δικ-θέσεως ἔκείνων (διὰ τῆς πρὸς ὑμᾶς εύνοίας ἔκείνων). Ἡ ἐννοια: οἱ σύμμαχοι ὑπακούονταν εἰς σᾶς ἐκ φόβου μᾶλλον διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς δυνάμεως σας παρὰ ἔξ εὐνοίας πρὸς ὑμᾶς. εἰ βέβαιον... δόξῃ πέρι = ἀν δὲν θὰ μείνη τίποτε σταθερὸν ὡς πρὸς ὅσα τυχὸν ἀποφασίσωμεν. χείροις νόμοις... ἀκύροις = προτιμοτέρα (ἴσχυροτέρα) εἶναι ἡ πο-λις ἡ ἔχουσα χειροτέρους νόμους, ἀλλ' ἀμεταβλήτους, ἀπὸ τὴν ἔχουσαν καλοὺς μέν, ἀλλ' ἀνεφαρμόστους. Ἐνταῦθα δὲν πρόκειται βέβαια περὶ ἀναιρέσεως νόμου, ἀλλὰ περὶ καθαιρέσεως ψηφίσματος μόνον. ὁ Κλέων ὅμως ἐπίτηδες συγχέει αὐτά, ἵνα διεγείρῃ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ δήμου. σωφροσύνη = ἀπλότης, μετριοφροσύνη. ἀντιτίθεται πρὸς τὸ ἀκολασία = ἀπειρότητος ἐλευθερία. δεξιότης = σοφία, πολυμάθεια. οἱ τε φαυ-λότεροι... οἰκοῦσι τὰς πόλεις = οἱ ὀμαθέστεροι (= οἱ ἀπλούστε-ροι) τῶν ἀνθρώπων συγκρινόμενοι (= πρὸς) πρὸς τοὺς πολυμαθε-στέρους καλύτερον, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, κυβερνοῦν τὰς πόλεις, τῶν τε αἱεὶ λεγομένων ἐς τὸ κοινὸν περιγίγνεσθαι = καὶ νὰ φαίνωνται ἀνώ-τεροι (νὰ ὑπερισχύουν) τῶν ἑκάστοτε λεγομένων πρὸς τὸ κοινὸν ἀγα-θὸν (νὰ ἐπικρατῇ πάντοτε ἡ ἀτομική των γνώμη), ὡς ἐν ἄλλοις...

τὴν γνώμην = ὡσὰν νὰ μὴ ἡδύναντο τάχα νὰ δείξωσι τὴν σοφίαν των (εὐφυτῶν) εἰς ἄλλας σπουδαιοτέρας περιστάσεις. **Ἐκ τοῦ τοιούτου** = τοιαῦτα πράττοντες. **τὰ πολλὰ** = ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. **σφάλλουσι** = γίνονται αἴτιοι νὰ δυστυχοῦν (νὰ κάμνουν σφάλματα) αἱ πόλεις. **τῇ ἔξ έστων ξυνέσει** = εἰς τὴν σοφίαν των. **ἀξιοῦσι** = παραδέχονται. **ἀδυνατώτεροι μέμψασθαι** = ὀλιγώτερον ἴκανοι (ἢ οἱ ξυνετώτεροι) νὰ ἐπικρίνωσι τὸν λόγον (τοῦ καλῶς εἰπόντος). **ἀπὸ τοῦ ἵσου** = ἀμερόληπτοι. **ἀγωνισταὶ** = ἀνταγωνισταί. **δρθεῦνται τὰ πλείω** = ἐπιτυγχάνουν (εὔδοκιμοῦν) εἰς τὰ περισσότερα. **δεινότητι·** ἐνν. ρήτορικῇ **ξυνέσεως ἀγῶνι** = ἀπὸ ἀμιλλαν περὶ τοῦ ποῖος νὰ φανῆ σοφώτερος. **παρὰ δόξαν** = παρὰ τὰς πεποιθήσεις μας.

38. **ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ** = τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχω (ἢ δηλ. καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἔκκλησίᾳ). **προτιθέναι λόγον** (γνώμας, διαγνώμην) λέγεται περὶ τῶν ἀρχόντων (πρωτάνεων καὶ προέδρων) τῶν συγκαλούντων τὰς ἔκκλησίας καὶ παρεχόντων τὴν ἀδειαν εἰς τοὺς πολίτας νὰ ὅμιλοῦν περὶ τῶν συμφερόντων τῆς πόλεως. **χρόνου διατριβὴν ἐμποιησάντων** = οἱ ὄποιοι ἔγιναν πρόξενοι χρονοτριβῆς. **ὅ ἔστι πρὸς τῶν ἡδικηκότων μᾶλλον** = πρᾶγμα τὸ ὄποιον συμφέρει (ώφελοῦ) μᾶλλον ἐκείνους, ποὺ ἔχουν διαπράξει ἀδίκημα. **ἀμβλυτέρᾳ τῇ δργῇ**. δηλ., ἢ ἂν ἐξεδικεῖτο ἀμέσως = μὲ ὀλιγωτέραν δργήν. **ἀμύνεσθαι τῷ παθεῖν... ἀν λαμβάνοι·** ἢ ἀμυνα (ἐκδίκησις), ὅταν ἀκολουθῇ ἀμέσως μετὰ τὸ πάθημα (τὴν προσβολήν), ἐπειδὴ εἶναι ἰσοδύναμος κατὰ μεγίστην προσέγγισιν, ἥμπορεῖ νὰ λαμβάνῃ δπίσω τὴν (προσήκουσαν) τιμωρίαν. **ἀξιώσων ἀποφαίνειν... καθισταμένας** = ὁ ὄποιος θὰ τολμήσῃ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ἢ ἀποστασία τῶν Μυτιληναίων (ἀδικία) εἶναι ὠφέλιμος εἰς ἡμᾶ, αἱ δὲ συμφοραὶ ἡμῶν καθίστανται βλαβεραὶ εἰς τοὺς συμμάχους. 'Ο Κλέων ἐνταῦθα θέλει νὰ δείξῃ τὴν ἀντίφασιν, εἰς τὴν ὄποιαν νομίζει ὅτι θὰ περιπέσῃ ὁ ἀντίθετος ρήτωρ. 'Ἐκ τοῦ ἀδυνάτου δὲ νὰ ἀποδείξῃ τις τὸ ἀνωτέρω, ὅτι ἢ ἀποστασία τῶν Μυτιλ. εἶναι ὠφέλιμος, αἱ δὲ συμφοραὶ τῶν 'Α. εἶναι βλαβεραὶ εἰς τοὺς συμμάχους, προκύπτει ἢ ἀνάγκη τῆς αὐστηροτάτης τιμωρίας τῶν Μυτιληναίων. **τῷ λέγειν πιστεύσας... ἀγωνίσαιτ'** ἀν = πεποιθώς εἰς τὴν ρήτορικήν του δεινότητα ἥμπορεῖ νὰ προσπαθήσῃ, ν' ἀποδείξῃ, ὅτι τὸ ὑπὸ πάντων ἐν γένει ἀποφασισθὲν δὲν ἔχει ἀποφασισθῇ. **κέρδει ἐπαιρόμενος** = ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ κέρδους κινούμενος (δωρο-

δοκήσας). τὸ εὐπρεπὲς τοῦ λόγου ἐκπονήσας = μετὰ κόπου παρασκευάσας εὐπρεπῆ (ώραῖον) λόγον (μὲν ὅλα τὰ ῥητορικὰ κοσμήματα). παράγειν πειράσεται = θὰ προσπαθήσῃ νὰ σᾶς ἔξαπατῃ. ἀθλα = ὡφέλεια, τιμή. αὐτὴ δὲ τοὺς κινδύνους ἀναφέρει = αὐτὴ δὲ ἀναλαμβάνει τὸ βάρος τῶν κινδύνων. κακῶς ἀγωνοθετοῦντες = κακῶς διευθύνοντες καὶ κρίνοντες τοὺς ἀγῶνας. θεαταὶ λόγων· ὅπως εἰς τὰ θέματα, ἐνδιαφέρεσθε διὰ τὴν τέχνην τῶν ῥητόρων καὶ ὅχι διὰ τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως, περὶ τῶν ὅποιων πρόκειται· ἀκροαταὶ τῶν ἔργων· κρίνετε τὰ πράγματα ὅχι ὅπως πραγματικὰ ἔχουν, ἀλλ’ ὅπως τὰ παριστάνουν οἱ ῥήτορες. σκοποῦντες ὡς δυνατὰ γίγνεσθαι = κρίνοντες ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν. εὖ = πιθανῶς, εὐγλώττως. τὰ δὲ πεπραγμένα· ἐνν. σκοποῦντες = κρίνοντες τὰ πράγματα. καλῶς = μὲν ὠραίους λόγους. οὐ τὸ δρασθέν... ἀκουσθὲν = πιστεύσαντες ὅχι εἰς τὸ πραχθὲν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας, ἀλλ’ εἰς τὸ ἀκουσθὲν = ὅχι εἰς ὅσα λαμβάνουν χώραν ἐνώπιόν σας, ἀλλ’ εἰς ὅσα ἀκούετε λεγόμενα ὑπὸ τῶν ῥητόρων. ἐπιτιμάω = ἐλέγχω, κατακρίνω. μετὰ καινότητος λόγου... ἄριστοι = εἰς τὸ νὰ ἀπατᾶσθε ὑπὸ λόγου νέου (ἀσυνήθους) εἰσθε ἐπιτηδειότατοι. μετὰ δεδοκιμασμένου δὲ = ὑπὸ λόγου δὲ ἐκ πείρας ἀποδειχθέντος ὁρθοῦ (ἀληθοῦ). δοῦλοι δύντες τῶν αἰεὶ ἀτόπων = ἀκολουθοῦντες δουλικῶς τὰ ἔκαστοτε ἀσυνήθη (παράδοξα). ὑπερόπται τῶν εἰωθότων = καταφρονηταὶ τῶν συνηθισμένων. μὴ ὕστεροι... τῇ γνώμῃ = νὰ μὴ φαίνησθε ὅτι ἀργότερα παρηκολουθήσατε αὐτούς μὲ τὴν διάνοιάν σας (ἢ ὅτι καθυστερεῖτε εἰς τὴν κατανόησιν τῆς προταθείσης γνώμης). δέξέως δέ τι... πρόθυμοι = ἐὰν κανεὶς λέγῃ κάτι εὐφυῶς, εἰσθε πρόθυμοι νὰ ἐπιδοκιμάσετε τὰ λεγόμενα, πρὸν τελειώσῃ καὶ νὰ προεικάσετε αὐτά. ζητοῦντες... ζῶμεν = ἐπιζητοῦντες ἄλλον τινὰ κόσμον, ἵνα εἴπω οὕτω, παρὰ τὸν πραγματικὸν. ἀπλῶς = ἐν συντομίᾳ. ἀκοῦς ἥδονῇ ἡσσώμενοι = ἥττώμενοι ὑπὸ τῆς τέρψεως τῆς ἀκοῆς. σοφιστῶν θεατοῖς... βουλευομένοις = ὅμοιαζοντες μὲν ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι κάθηνται ὡς θεαταὶ (σοφιστῶν διδασκάλων ῥήτορικῶν λόγων) μᾶλλον, παρὰ μὲν ἀνθρώπους σκεπτομένους περὶ τῶν συμφρόντων τῆς πόλεως.

3. μάλιστα δὴ μίαν πόλιν = περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην πόλιν. καὶ αὐτοὶ... οὐκ ἀφρακτοὶ ἥσαν = οὐ μόνον ἐπροστατεύοντο ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἴδιοι ἥσαν ἀπροφύλακτοι ὡς πρὸς τὴν πα-

ρασκευήν τριήρων ἀπέναντι αὐτῶν. ἐς τὰ πρῶτα = τὰ μέγιστα, ἐπανέστησαν μᾶλλον ἢ ἀπέστησαν· τὸ μὲν ἐπανίστασθαι (= ἀνίστασθαι ἐπί τινα) δηλοῦ τὴν ἐπιθετικὴν ἐπανάστασιν, τὸ δὲ ἀφίστασθαι τὴν ἀμυντικὴν, τὴν γενομένην μετὰ πολλὴν καταπλεσιν. Ὁμοίως ἐπανάστασις καὶ ἀπόστασις. στάντες = συμμαχήσαντες. ἔχειρωθησαν· ἐννοεῖ τοὺς Αἰγανήτας. Ποτειδαιάτας, Ναξίους, παρέσχεν δύνον = ἔκαμε νὰ διστάσουν. δεινὰ = εἰς τοὺς κινδύνους τοῦ πολέμου. ἐλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως = κατώτερα τῆς θελήσεώς των· διότι ἐπεθύμουν τὴν ἐντελῇ καταστροφήν, εἰ δυνατόν, τῆς δυνάμεως ἡμῶν. ἀξιώσαντες... προθεῖναι = ἀφοῦ ἀπαξ ἀπεφάσισαν νὰ προτιμήσουν τὴν βίαν ἀντὶ τοῦ δικαίου. εἴωθε τῶν πόλεων... ἐς ὅβριν τρέπειν = ἡ ἀπροσδόκητος (ἀνέλπιστος) εὐτυχία συνήθως παρεκτρέπει εἰς ἀλαζονείαν (καθιστᾷ ὑπεροπτικάς) ἐκείνας τὰς πόλεις, εἰς τὰς ὁποίας ἥθελεν ἔλθει (ἡ εὐτυχία αὕτη) εἰς ἀνώτατον βαθμὸν καὶ εἰς βραχύτατον χρόνον. τὰ πολλὰ... ἢ παρὰ δόξαν = ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ αἱ σύμφωνοι πρὸς τὸν ὄρθον λόγον, τὴν τακτικὴν φορὰν τῶν πραγμάτων, ἐπισυμβαίνουσαι εἰς τοὺς ἀνθρώπους εὐτυχίαι εἶναι ἀσφαλέστεραι παρὰ αἱ ἀπροσδόκητοι. χρῆν δὲ... τετιμῆσθαι = ἐπρεπε δὲ οἱ Μυτιλ. καὶ πρὸ πολλοῦ νὰ μὴ ἀπολαύωσι ποσῶς ἔξαιρετικῆς τιμῆς παρ' ἡμῶν. οὐκ ἀν ἐς τόδε ἔξύβρισαν = δὲν θὰ ἔφθανον εἰς τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς ὑπεροψίας (δὲν θὰ ἔφέροντο τόσον ὑπεροπτικῶς). καὶ ἀλλως· δηλ. ἐκτὸς τῆς προκειμένης περιστάσεως, ἐν γένει. θεραπεῦον = τοὺς θεραπεύοντας. τὸ μὴ ὑπεικον = τοὺς μὴ ὑποχωροῦντας. ἀπολύω = ἀθρῷ. νῦν πάλιν... εἶναι = τώρα πάλιν νὰ ἀποκατασταθῶσιν (εἰς τὴν πόλιν). τῶν δλιγων = τῶν δλιγαρχικῶν. κίνδυνος = ἀγών. Οἱ Μυτιλ. ἐπρόκειτο νὰ ἀγωνισθοῦν ἢ μετὰ τῶν δλιγαρχικῶν κατὰ τῶν Ἀθηναίων ἢ μετὰ τῶν Ἀθ. κατὰ τῶν δλιγαρχικῶν. Οὗτοι ἐπροτίμησαν τὸ πρῶτον. ἀνήκεστος = ἀθεράπευτος. ἡμῖν ἀποκεκινδυνεύσεται... ψυχαὶ = ἡ περιουσία ἡμῶν καὶ ἡ ζωὴ εὐθὺς θὰ περιέλθουν εἰς ἔσχατον κίνδυνον. τῆς ἐπειτα προσόδου... στερήσεσθε = θὰ στερηθῆτε τοῦ λοιποῦ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι προσόδου, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας εἰμεθα ἰσχυροί.

40. οὔκουν δεῖ... ὧνητὴν = δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ δώσωμεν ἐλπίδα (νὰ τοὺς κάνωμεν νὰ ἐλπίζουν) διτὶ δύνανται εἴτε εἰς λόγον πειστικὸν νὰ στηρίζωνται εἴτε διὰ χρημάτων νὰ ἔξαγοράσουν ἡμᾶς. Ἐνταῦθα ὑπαινίσσεται τοὺς ἀντιπάλους ῥήτορας. ξυγγνώμην... λὴ-

φυνται = ώς ἀφορμὴν συγγνώμης (ώς ἐλαφρυντικὸν) θὰ ἔχωσι (κρινόμενοι) τοῦτο, δτι ἡμαρτον ἀνθρωπίνως (= δτι ώς ἀνθρωποι ἔπταισαν). ξύγγνωμον = ἄξιον συγγνώμης. τότε· δηλ. ἐν τῇ χθεσινῇ ἐκκλησίᾳ (διεμαχόμην). διαμάχομαι μὴ μεταγνῶναι ὑμᾶς τὰ προδεδογμένα = διατείνομαι δτι δὲν πρέπει νὰ μεταβάλετε τὰ προαποφασισθέντα (ισχυρῶς ἀνθίσταμαι κατὰ πάσης μεταβολῆς τῆς γνώμης σας). ἡδονῇ λόγων = ἡ ἐκ τῶν λόγων τέρψις. οὔτ^ρ ἀντοικιοῦντας (ἀντοικίζω) = οἵτινες δὲν θὰ ἀνταποδώσουν τὸν οἴκτον. ἔξ ἀνάγκης τε· διότι ἡσαν ὑπήκοοι. ἔξουσιν ἀγῶνα = θὰ ἔχωσιν εὐκαιρίαν (εἰς ἄλλην περίστασιν) νὰ δεῖξωσι τὴν ίκανότητά των (τὴν ῥητορικήν των δεινότητα). βραχέα ἡσθεῖσα = ἐπ' ὀλίγον εὐχαριστηθεῖσα. ἐκ τοῦ εὑ εἰπεῖν... εὑ ἀντιλήψονται = ἐκ τοῦ καλοῦ λόγου κέρδος καλὸν θὰ λάβουν ώς ἀμοιβήν. Καὶ ἐνταῦθα διαβάλλει τοὺς ἀντιπάλους ῥήτορας ώς δωροδοκοῦντας. ἡ ἐπιείκεια... ὑπολειπομένους = ἡ ἐπιείκεια δίδεται μᾶλλον εἰς ἔκείνους, οἱ δποῖοι μέλλουν νὰ εἰναι καὶ εἰς τὸν ὑπόλοιπον χρόνον πιστοί, παρὰ εἰς ἔκείνους, οἱ δποῖοι μένουν πάντοτε (καὶ μετὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἐπιείκειαν ἡμῶν) ἀμετάβλητοι· δηλ. ὅμοιως ἔχθροι (ὅπως καὶ πρότερον) οὐ χαριεῖσθε = δὲν θὰ τύχετε τῆς εὐγνωμοσύνης αὐτῶν. ὑμᾶς αὐτούς... δικαιώσεσθε (= καταγνώσεσθε) = θὰ καταδικάσετε τὸν ἑαυτόν σας δικαίως (δτι τυραννικῶς ἀρχετε). οὐ χρεών ἀν ἄρχοιτε = ὑμεῖς δὲν ἡμπορεῦτε νὰ ἀρχετε κατὰ τὸ προσῆκον (πρέπον), δηλ. ἀρχετε αὐτῶν, ἐνῷ δὲν πρέπει. ξυμφόρως δηλ ὑμῖν αὐτοῖς = πρὸς τὸ συμφέρον σας. οὐ προσῆκον· αἰτιατ. ἀπόλ. = ἐνῷ δὲν ἐπρεπεν. ἀνδραγαθίζομαι = ἐπιδεικνύω ἀνδραγαθίαν, γενναιοφροσύνην, ἐκ τοῦ ἀκινδύνου = ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς. τῇ αὐτῇ ζημίᾳ· ἐνν. ἢ ἀν ἐτιμωρήσαντο καὶ αὐτοὶ ὑμᾶς περιγενόμενοι ὑμῶν = μὲ τὴν ίδιαν τιμωρίαν, τὴν δποίαν θὰ σᾶς ἐπέβαλον αὐτοί, ἀν σᾶς ἐνίκων. ἀναλγητότεροι = ἀναισθητότεροι. διαφεύγοντες· δηλ. τὸν κίνδυνον. προϋπάρξαντας = ἀφοῦ πρῶτοι ἔκαμαν ἀρχὴν τῆς ἀδικίας. οἱ μὴ ξὺν προφάσει... ὑπολειπομένου ἔχθροῦ = οἱ ἀνευ ἀφορμῆς κακοποιοῦντές τινα καταδιώκουσι μέχρις ἐσχάτων καὶ προσπαθοῦν νὰ καταστρέψουν αὐτὸν ἐντελῶς, διότι φοβοῦνται τὸν ἐκ τοῦ ὑπολειπομένου (ἐὰν διασωθῇ) ἔχθροῦ κίνδυνον. δ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ... τοῦ ἀπὸ τῆς ίσης ἔχθροῦ = ὅποιος, χωρὶς νὰ δώσῃ ἀφορμήν, πάθη κάτι, αὐτὸς εἰναι σκληρότερος, ἐὰν διασωθῇ, ἀπὸ δτι θὰ ἥτο, ἐὰν εὑρίσκετο ἐν ίσῃ μοίρᾳ (δηλ. ἀν ἔβλα-

πτεν ἐπίσης τὸν ἀντίπαλον, ὅπως καὶ αὐτὸς ἔβλαψεν αὐτόν). γενόμενοι δτι... πάσχειν = ἐλθόντες μὲ τὸν νοῦν σας ὅσον τὸ δυνατὸν πλησιέστερα εἰς τὴν στιγμὴν τῶν παθημάτων. νῦν ἀνταπόδοτε... ἀμνη. μονοῦντες = νῦν ἀνταποδώσατε τὰ ἵσα (ὅτι ἡθέλετε πάθει), χωρὶς νὰ δείξετε ἀδυναμίαν ἀπὸ τὴν παροῦσαν αὐτῶν τύχην καὶ χωρὶς νὰ λησμονήσετε τὸν ἐπαπειλήσαντα ὑμᾶς ποτε (πρὸ μικροῦ) κίνδυνον. τῶν πολεμίων. δηλ. τῶν κυρίως ἔχθρῶν, τῶν Πελοποννησίων.

Δημηγορία Διοδότου

(Γ, 42 - 48)

42. οὗτε τοὺς προθέντας... αἰτιῶμαι = οὗτε τοὺς προτείναντας τὴν ἀναφηλάφησιν τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως κατηγορῶ. τοὺς μεμφομένους = ἔκείνους, οἱ μεμφόμενοι παραινοῦσι (ἀξιοῦσι). μεγίστων. δηλ. συμφερόντων. εὑθουλία = ὅρθη σκέψις. φιλεῖ γίγνεσθαι μετ' ἀνοίας = ἡ ὄργη συνηθίζει νὰ ἐμφανίζεται μὲ ἀπερισκεψίαν. τὸ δέ. δηλ. τάχος μετὰ βραχύτητος γνώμης = μετὰ περιωρισμένου νοῦ. 'Η διάρκεια δηλ. τῆς ὅρθης σκέψεως εἶναι βραχεῖα, ὅταν ἐπειγεταί τις. τοὺς λόγους· τοῦτο λέγεται σχετικῶς πρὸς τὰ ἐν 38,4 « θεαταί... λόγων ». διαμάχεται μή... γίγνεσθαι = διυσχυρίζεται ὅτι οἱ λόγοι δὲν γίνονται διδάσκαλοι τῶν πραγμάτων (ὅτι δὲν ἐκφράζονται τὰ πράγματα διὰ λόγων). Ιδίᾳ τι αὐτῷ διαφέρει = ἔχει κάποιο ιδιαίτερον (προσωπικὸν) συμφέρον. εἰ βουλόμενος... ἀκουσομένους. 'Η σύνταξις καὶ ἀνάλυσις ἔχει οὕτω : εἰ ἡγεῖται ὅτι, εἰ μὲν βούλοιτο πεῖσαι αἰσχρόν τι, οὐκ ἀν δύναιτο εὖ εἰπεῖν περὶ τοῦ μὴ καλοῦ (= τοῦ αἰσχροῦ), εἰ δ' εὖ διαβάλοι, ὅτι ἐκπλήξειν ἀν τοὺς ἀντεροῦντας καὶ ἀκουσομένους. εὖ διαβαλών· ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ τοῦ Κλέωνος « ἀπὸ τῶν λόγω καλῶς ἐπιτιμησάντων ». 'Ενταῦθα θέλει ὁ ῥήτωρ νὰ δείξῃ, ὅτι ἡ διὰ τοῦ εὖ διαβαλεῖν ἐκπλήξις, δι' ἣς οὕτοι ἀπατῶνται, εἶναι τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ πεῖσαι αἰσχρόν τι 'Υπαινίσσεται δὲ ὅτι ὁ Κλέων δὲν ἔχει τὴν ἴκανότητα τοῦ εὖ πεῖσαι, ἀλλὰ τοῦ εὖ διαβαλεῖν, ὅπερ εἶναι τὸ αὐτὸ κατ' ἄλλον τρόπον κατορθούμενον, δι' οὐ ὁ λέγων ἔξυπηρτεῖ τὸ συμφέρον του. χαλεπώτατοι δέ... ἐπίδειξίν τινα = ἐπικινδυνότατοι δὲ εἶναι καὶ οἱ κατηγοροῦντες τοὺς ἀντιπάλους των ῥήτορας, πρὶν ὁμιλήσουν (οὗτοι), ὅτι χάριν χρημάτων θὰ εἴπουν ἐπιδεικτικόν τινα λόγον. Τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ Κλέωνος ἐν 38,2 « κέρδει ἐπαιρόμενος ». ἀπεχώρει. δηλ. τῆς ἐκκλησίας ἡ τοῦ

βήματος. Ξυνετώτερος ἢ ἀδικώτερος = ἀσωτος μᾶλλον ἢ ἀδικος. ἀδικίας ἐπιφερομένης = ὅταν προσάπτεται ἀδικία (δωροδοκία). μὴ τυχῶν = ἂν δὲν ἐπιτύχῃ (τὸν σκοπόν του) ἀδικος δηλ. εἰς τὴν πόλιν ὡς λαβών δῶρα. ἐν τῷ τοιῷδε = ἐν τοιαύτῃ περιστάσει. φόβῳ. δηλ. μὴ κατηγορηθοῦν ὡς δωροδοκοῦντες. πλεῖστ' ἂν δρθοῖτο... πολιτῶν = πάρα πολλὰ ἤδυνατο νὰ ἐπιτύχῃ (ή πόλις), ἐὰν εἴχεν ἀνικάνους εἰς τὸ λέγειν τοὺς τοιούτους πολίτας (τοὺς φιλοκατηγόρους). ἀπὸ τοῦ ἵσου = ἐπὶ ἵσοις ὄροις, ἵσος πρὸς τοὺς ἀντιπάλους (μὴ δυτας δηλ. ὑπόπτους δωροδοκίας, πρᾶγμα τὸ ὅποιον τοὺς θέτει εἰς κατωτέραν μοῖραν). τῷ πλεῖστα εὐ βουλεύοντι = εἰς τὸν δίδοντα πλείστας δρθάς συμβουλάς. προστιθέναι τιμῆν· ἐκ τοῦ χρὴ = νὰ μὴ δίδῃ νέαν (ἔξαρτετικὴν) τιμὴν πρὸς τῇ ὑπαρχούσῃ. τὸν μὴ τυχόντα γνώμης = τὸν μὴ ἄριστα συμβουλεύσαντα. οὐχ δπως = οὐ μόνον μὴ ζημιοῦν. ὁ κατορθῶν = ὁ ἐπιτυχάνων εἰς τὰς προτάσεις του. μειζόνων = μεγαλυτέρων τιμῶν. δρέγοιτο (καὶ ἐνταῦθα τὸ ἥκιστα ἂν) τῷ αὐτῷ = τῷ παρὰ γνώμην καὶ πρὸς χάριν τι λέγειν.

43. τάναντία· δηλ. ἐλασσοῦμεν τὸν εὐ βουλεύοντα καὶ ζημιοῦμεν τὸν τῆς γνώμης μὴ τυχόντα. φθονήσαντες... κερδῶν = φθονήσαντες αὐτὸν διὰ τὴν ἀβέβαιον (ἀναπόδεκτον) ὑποψίαν διὰ τὰ ὑποτιθέμενα κέρδη. καθέστηκε... τῶν κακῶν = κατήνησαν δὲ τὰ ἀγαθὰ ἀπ' εὐθίας (ἀνευ ῥήτορικοῦ κόσμου) λεγόμενα νὰ εἰναι ἐξ ἵσου ὑποπτα πρὸς τὰ κακά. τὰ δεινότατα = τὰ κάκιστα, τὰ φαιλότατα. Φευσάμενον = διὰ ῥήτορικῆς ἀποπλανήσεως. διὰ τὰς περινοίας = διὰ τὴν ὑπερβολικὴν δξύνοιαν. Ἡ ἔννοια εἰναι : διότι δὲν ἀρκεῖσθε εἰς τὴν ἀπλῆν παραδοχὴν τῶν πραγμάτων, ἀλλ' ἐξετάζετε κύτα καὶ τὰ ἔξονυχίζετε κατὰ ποικίλους τρόπους. ἀνθυποπτεύεται = ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ (εἰς ἀνταμοιβὴν) καθίσταται ὑποπτος. ἀφανῶς πῃ = δι' ἀφανοῦς τινος τρόπου. πρὸς τὰ μέγιστα = προκειμένου περὶ μεγίστων συμφερόντων. χρὴ ἀξιοῦν... σκοπούντων = πρέπει νὰ ἔχετε τὴν ἀξίωσιν, ὅπως ἡμεῖς οἱ ῥήτορες ὅμιλῶμεν βλέποντες ὀλίγον « πιὸ μακριὰ » ἀπὸ ὑμᾶς, οἱ ὅποιοι κρίνετε μετὰ βραχεῖαν σκέψιν. ἐν τῷ τοιῷδε = εἰς τοιαύτην κρίσιμον περίστασιν. ὑπεύθυνον· ὑπεύθυνος ἦτο πᾶς ὁ προτείνων γνώμην τινά, διότι ἤδυνατο νὰ κατηγορηθῇ διὰ τῆς γραφῆς παρανόμων, ἐνῷ ὁ ἀκούων, ὁ δῆμος, ἦτο ἀνεύθυνος. ὁ ἐπισπόμενος = ὁ ἀκολουθήσας τὴν γνώμην του (ὁ πεισθείς). πρὸς δργὴν ἥντινα... ζημιοῦτε= ἐὰν

ποτε περιπέσητε εἰς κανέν σφάλμα, παρασυρθέντες ἀπὸ τὴν ἔξαψι τὴν δόποίαν τύχη νὰ ἔχετε, τιμωρεῖτε τὴν μίαν γνώμην τοῦ πείσαντος. Τὸ ἥντινα τύχητε εἰς τὸ ζημιοῦτε. Τὸ πλῆρες δὲ εἶναι : πρὸς ὅργην (πρός), ἥντινα τύχητε (ζημιοῦντες) = εἰς πρώτην τυχαίαν ἔξαψιν σας.

44. παριέναι καὶ πάροδον ποιεῖσθαι • λέγεται ἐπὶ τῶν ῥητόρων, οἱ ὁποῖοι ἀναβαίνουν εἰς τὸ βῆμα, διὰ νὰ ὅμιλήσουν. **ἀντερῶν** • δηλ. τῷ Κλέωνι. **ὁ ἄγων** = ἡ συζήτησις (ἐν τῇ ἔκκλησίᾳ). **καὶ τοῦτο** • ἐτέθη ἐν ἀρχῇ χάριν ἐμφάσεως = καὶ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἴσχυρίζεται κυρίως ὁ Κλέων (εἰς τὸ ὁποῖον πρὸ πάντων ἐπιμένει ὁ Κλέων). **ἔαν· ἔξαρταται ἐκ τοῦ** : οὐ κελεύσω. **ἔς τὸ λοιπὸν** = εἰς τὸ μέλλον. **τάναντία γιγνώσκω** = ἔχω ἀντίθετον γνώμην, τῷ εὐπρεπεῖ λόγῳ = διὰ τὸν εὐλογοφανῆ λόγον. **δικαιότερος γάρ... τάχ'** ἀν ἐπισπάσαιτο = ἐπειδὴ διάλογος κύτου εἶναι συμφωνότερος πρὸς τὸ αὐστηρὸν δίκαιον (περιέχει περισσότερα ἐπιχειρήματα), ἐὰν τὸ κρίνετε σύμφωνα μὲ τὴν ὅργην σας κατὰ τῶν Μυτιληναίων, ἵσως ἥθελε σᾶς παρασύρει (δελεάσει). **ῶστε τῶν δικαίων δεῖ** = ὕστε νὰ ἔχωμεν ἀνάγκην νὰ ἀποδείξωμεν τὰ δικαιώματά μας. **ὅπως χρησίμως ἔξουσι** = τίνι τρόπῳ θὰ εἶναι χρήσιμοι εἰς ἡμᾶς.

45. οὖν = βεβαίως. **πρόκεινται** = ἔχουν θεσπισθῆ. **τῷδε** • δηλ. τῇ ἀποστασίᾳ τῶν Μυτ. **τῇ ἑλπίδι... ἐπαιρόμενοι** = οὓδεις μέχρι σήμερον κρίνας περὶ ἔαυτοῦ (ἔχων τὴν γνώμην) ὅτι δὲν θὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὸ κατὰ τῶν ἔχθρῶν ἐπιχειρήμα του, ἔξετέθη εἰς τὸν κίνδυνον τῆς ἐπιχειρήσεως. **ἥσσω τῇ δοκήσει** = κατωτέρων κατὰ τὴν ἰδέαν της (ἀνεπαρκῆ κατὰ τὴν γνώμην της). **τούτῳ** • δηλ. τῷ ἀφίστασθαι. **πεφύκασι** = εἶναι ἐκ φύσεως πλασμένοι. **ἴδιᾳ καὶ δημοσίᾳ** = ἐν τῷ ἴδιωτικῷ καὶ δημοσίῳ βίῳ των. **διεξεληλύθασι γε... προστιθέντες** = ἔχουν δοκιμάσει κατὰ σειρὰν ὅλας τὰς ποινὰς οἱ ἄνθρωποι, ἐπαυξάνοντες αὐτὰς κατὰ μικρόν. **εἴ πως... ἔξαρταται ἐκ τοῦ ἐνν.** πειρώμενοι. **παραβαινομένων δὲ τῷ χρόνῳ** = ἐπειδὴ δὲ μὲ τὸν καιρὸν γίνονται παραβάσεις. **ἔς τὸν θάνατον αἱ πολλαὶ ἀνήκουσι** = καταλήγουν (κατέληξαν) αἱ περισσότεραι εἰς τὸν θάνατον. **καὶ τοῦτο** • δηλ. ἡ θανατικὴ ποινή, οἱ νόμοι οἱ ἐπιβάλλοντες θανατικὴν ποινὴν (παραβαίνονται). **δέος** = φόβητρον. **οὐδὲν ἐπίσχει** = δὲν κωλύει καθόλου. **ἡ πενία ἀνάγκη...** **ἡ δὲ ἔξουσία...** καὶ φρονήματι = ἐνῷ ἡ μὲν πενία

ένεκα τῆς ἀνάγκης (τῆς στερήσεως τῶν πρὸς τὸ ζῆν) γεννᾷ (δίδει) τὴν τόλμην, ἡ δὲ αὐθαίρετος εὐπορία (δὲ πλοῦτος) . ἔξουσία· κυρίως = τὸ ἔξεῖναι ποιεῖν, δὲ ἄν τις βούληται) ἔνεκα τῆς ὑπεροφίας καὶ αὐτοπειθήσεως γεννᾷ τὴν πλεονεξίαν. αἱ δὲ ἄλλαι ξυντυχίαι... ἐς τοὺς κινδύνους = αἱ δὲ ἄλλαι, περιπτώσεις τοῦ βίου ἔνεκα ἐμπαθοῦς τινος ὅρμης γεννῶσιν ἄλλο τι, καθ' ὃν λόγον (ὅπως) ἐκάστη τις κυριεύεται ὑπὸ ἀκαταγωνίστου τινὸς δυνάμεως (ἀμύνης, τιμῆς, ἔρωτος), ἔξωθοῦσα (ἥμαξ) εἰς τοὺς κινδύνους. Κατ' ἔννοιαν : ἄλλοι μὲν παρακινοῦνται εἰς τὸ ἔγκλημα ἀπὸ τὴν πενίαν, ἡ δόποια τοὺς ἀναγκάζει νὰ εἶναι τολμηροί, ἄλλοι ἀπὸ τὸν πλοῦτον, ὁ δόποις ἔνεκα τῆς ὑπεροφίας καὶ αὐτοπειθήσεως γεννᾷ τὴν πλεονεξίαν, ἄλλοι δὲ ἀναλόγως τῶν ἀκαταμαχήτων παθῶν, τὰ δόποια κυριεύουν αὐτοὺς εἰς ἐκάστην περίπτωσιν. ἐν παντὶ = εἰς πᾶσαν περίστασιν. ὁ μὲν (ἔρως) τὴν ἐπιβουλὴν ἐκφροντίζων, ἡ δὲ (ἐλπὶς) ... βλάπτουσι = ὁ μὲν ἔρως μετὰ κόπου καὶ φροντίδος ἐπινοῶν τὸ σχέδιον, ἡ δὲ ἐλπὶς τὴν εὐπορίαν (τὴν συνδρομὴν τῆς τύχης, τὴν εὐμένειαν) προϋποθέτουσα, πλεῖστα βλάπτουσι. καὶ ἡ τύχη... ἐπαίρειν = καὶ ἀληθῶς (= καὶ) ἡ τύχη ἐκτὸς κυτῶν (τῆς ἐλπίδος καὶ τοῦ ἔρωτος) οὐδόλως διιγώτερον συντελεῖ εἰς τὸ νὰ παρασύρῃ αὐτοὺς εἰς ἐπιχειρήσεις. ἀδοκήτως γάρ... προάγει = διότι ἀπροσδοκήτως ἐνίστε παρουσιαζομένη παρακινεῖ τινα νὰ ἐκτίθεται εἰς κινδύνους καὶ μὲ μικρότερα μέσα (= ἐξ ἐλάσσονος παρασκευῆς) [ἀπὸ δύσα ἔχουν οἱ ἀντίπαλοι]. καὶ οὐχ ἥσσον = καὶ μάλιστα. δσω = καθόσον, διότι. ἄλλων ἀρχῆς = εἰς τὸ νὰ ἀρχῇ ἄλλων. ἐπὶ πλέον τι αὐτὸν ἐδόξασε = φαντάζεται τὸν ἔσωτόν του κάμποσο (= τι) ἴσχυρότερον παρ' δύσον πραγματικῶς εἶναι. ἀλογίστως = ἀπερισκέπτως. πολλῆς εὐηθείας, δστις οἰεται= πολὺ ἀφελῆς εἶναι, δστις (= εἴ τις) νομίζει. τῆς ἀνθρωπίνης... πρᾶξαι= ἐνῷ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις αἰσθάνεται ὅρμην (ὧθεῖται ἐνδοθεν) νὰ πράξῃ τι προθύμως. ἀποτροπὴν ἔχειν = νὰ ἀποτραπῇ (διὰ τῆς δυνάμεως τῶν νόμων ἡ δι' ἄλλου τινὸς φοβεροῦ πράγματος): Τὴν πρὸς τὰς στάσεις ὅρμὴν ὁ Διόδοτος ἀνάγει εἰς τοὺς φυσικοὺς νόμους, οἱ δόποιοι εἶναι ἀκαταγώνιστοι.

46. καταλύω = ἔξαλείφω, παύω. ἔλθοι ἀν ἐς ξύμβασιν = δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς συμβιβασμόν. τὴν δαπάνην = τὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου, τὴν πολεμικὴν ἀποζημίωσιν. καὶ τὸ λοιπὸν ὑποτελεῖν = καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ πληρώνῃ φόρον. ἔκείνως δὲ = κατ' ἐκεῖνον ὅμως

τὸν τρόπον (τὸν ὑπὸ τοῦ Κλέωνος ὑποδεικνυόμενον)· ἀντιτίθεται πρὸς τὸ νῦν μέν. **τίνα οἰεσθε... ἐξ τούσχατον** = ποία πόλις νομίζετε ὅτι δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ παρατείνῃ διὰ τῆς πολιορκίας τὸν χρόνον μέχρι τῆς ἐσχάτης ἔξαντλήσεως (μέχρις ἐσχάτων). **εἰ τὸ αὐτό... ξυμβῆναι** = ἐὰν ἡ βραδεῖα ἡ ταχεῖα συνεννόγησις εἰναι τὸ ἔδιον πρᾶγμα. **καθημένοις** = πολιορκοῦσι. **διὰ τὸ ἀξύμβατον** = διότι οὐδένα συμβιβασμὸν δεσχάμεθα. **τῷδε** δηλ. τῇ προσόδῳ. **μετρίως** = μὲν μετριοπάθειαν ὅπως **ἔξομεν... χρῆσθαι...** καὶ μὴ ἀξιοῦν = πῶς θὰ δυνάμεθα νὰ μεταχειριζώμεθα (ἔχωμεν) τὰς πόλεις ἀκμαζούσας λόγῳ χρημάτων. **τὴν φυλακήν... τῆς ἐπιμελείας** = νὰ φυλάσσωμεν τὰς πόλεις (ὅρμώμενοι) ὅχι ἀπὸ τῆς αὐστηρότητος τῶν νόμων, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐπιβλέψεως τῶν πράξεων ἡμῶν (τῆς διαγωγῆς ἡμῶν, τῆς καλῆς δηλ. διοικήσεως). **ἔλευθερον καὶ βίᾳ ἀρχόμενον** = φαινομενικῶς ἔλευθερον καὶ ἀρχόμενον ἀκούσιως κατὰ τὰς συνθήκας. **εἰκότως** = εὐλόγως. (ἐπειδὴ ἄρχεται βίᾳ). **μηδ'** ἐς **ἐπίνοιαν τούτου ἵστι** = ὅπως ὅχι μόνον μὴ ἀποστῶσιν, ἀλλὰ μηδὲ νὰ διανοηθῶσι τὴν ἀποστασίαν (κοινῶς : μήτε νὰ τὸ βάλουν καὖν στὸ νῦν τους). **ὅτι** ἐπ' **ἔλαχιστον...** **ἐπιφέρειν** = εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν διλιγωτέρους νὰ ἐπεκτείνωμεν τὴν ἐνοχὴν (νὰ θεωρήσωμεν ἐνόχους).

47. δ δῆμος = ἡ δημοκρατικὴ μερίς. Τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὸ τοῦ Κλέωνος ἐν 3,5 «τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσετε». **ἀντικαθισταμένης** = ἀντιπάλου. **καταστήσετε** = θὰ παράσχητε (εἰς τοὺς διλιγαρχικοὺς). **προδειξάντων...** **κεῖσθαι** = ἀφοῦ προηγουμένως ἐδείξατε, ὅτι ἡ αὐτὴ τιμωρία περιμένει (τοὺς ἀδικοῦντας καὶ τοὺς μή). μὴ **προσποιεῖσθαι** · δηλ. μὴ (ἀδικῆσαι αὐτούς). **προσποιεῖσθαι** = νὰ ὑποκρινῶμεθα τὸ ὅχι, δηλ. ὅτι δὲν ἡδίκησαν. **καὶ τούτο · δηλ.** ἐκόντας ἀδικηθῆναι ἡ διαφθεῖραι. **κάθεξις** = κατοχή, διατήρησις καὶ τὸ **Κλέωνος...** ἐν αὐτῷ (ἐν τῷ διαφθεῖραι αὐτούς) **ἄμα γίγνεσθαι** = καὶ ἡ κατὰ τὸν ἴσχυρισμὸν τοῦ Κλέωνος συνένωσις τοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμφέροντος ἐν τῇ τιμωρίᾳ (τῶν Μυτιλ.) ἀποδεικνύεται, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ συγχρόνως ἐν τῇ καταστροφῇ τῶν Μυτ. **”Αλλως :** δίκαιον καὶ συμφέρον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνυπάρχουν ἐν τῇ τιμωρίᾳ τῶν Μυτ. Διὰ τούτων ἀπαντᾷ εἰς τὰ ἐν κεφ. 40,4 «πειθόμενοι μὲν ἐμοὶ τὰ τε δίκαια ».

48. γνόντες μετ' ἀπαρμφ. = κρίναντες. **ἀμείνω · ἐνν.** τῶν βου-

λευμάτων τοῦ Κλέωνος. οἴκτω πλέον νείμαντες = ἀποδώσαντες περισσοτέραν σημασίαν εἰς τὸν οἰκτον. οἷς οὐδὲ ἐγὼ ἔω προσάγεσθαι = ἀπὸ τὰ ὅποια οὐδὲ ἐγὼ ἀξιῶ (θέλω) νὰ παρασύρεσθε (καὶ ὅχι μόνον ὁ Κλέων), ἀπ' αὐτῶν = ἐξ αὐτῶν (τὰ ὅποια ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου παραινοῦνται ύπ' ἐμοῦ) ὄρμώμενοι (= ἀπό). δστις εὐ βουλεύεται... ἀνοίᾳ ἐπιών = δστις σκέπτεται δρθῶς ἀπέναντι τῶν ἀντιπάλων του εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ τὸν ἐπερχόμενον μετὰ βιαιών μέτρων ἐναντίον αὐτῶν, ἀλλὰ ἀπερισκέπτως.

49. μάλιστα ἀντιπάλων = ἐξ ἵσου πειστικῶν. ἥλθον ἐς ἀγῶνα ὅμως τῆς δόξης = ἐφιλονίκησαν παρὰ πᾶσαν τὴν δια τὸ προηγούμενον ψήφισμα μετάνοιάν των (= ὅμως) τίνα τῶν δύο γνωμῶν νὰ προτιμήσωσι (περὶ τῆς ἀποφάσεως, τὴν ἐποίαν ὕφειλον νὰ λάβουν). ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἀγχώμαλοι = ἥλθον σχεδὸν ἵσοι κατὰ τὴν ψηφοφορίαν. κατὰ σπουδὴν = ἐν σπουδῇ. μάλιστα = ἀκριβῶς. ἄλφιτα = ἄρτον ἀπὸ ἄλευρα κριθῆς. ἐλαύνω = κωπηλατῶ. ἄλφιτα... πεφυρμένα = ἄρτους ζυμωμένους μὲ οἶνον καὶ ἔλαιον. ὅπνον ἥροῦντο = ἐπαιρον τὸν πόνον. κατὰ μέρος = διαδοχικῶς. πνεῦμα = ἀνεμος. ἐπὶ πρᾶγμα ἀλλόκοτον = πρὸς πρᾶξιν ἀσυνήθη, ἀποτρόπαιον. ή μὲν ἔφθασε τοσοῦτον δσον... (= ὥστε) ...ψήφισμα = ή μὲν ἐπρόλαβε καὶ ἥλθεν τόσον πρωτύτερα, δσον ἥρκει, διὰ νὰ ἔχῃ ἀναγνῶσει (μόνον) ὁ Πάχης τὸ ψήφισμα. ὑστέρα αὐτῆς ἐπικατάγεται = φθάνει κατόπιν αὐτῆς. παρὰ τοσοῦτον ἥλθεν ή Μυτ. κινδύνου = τόσον πλησίον τοῦ κινδύνου ἥλθεν ή Μυτιλ. (τόσον πολὺ ἐκινδύνευσε).

50. γνώμη = προτάσει. κλήρους ποιήσαντες = διαιρέσαντες τὴν γῆν εἰς τμήματα. Αἱ κληρουχίαι είχον διττὸν λόγον, ἀφ' ἐνὸς τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὑπηκόων, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἀκτημόνων. τοῖς θεοῖς ἔξειλον ιεροὺς = ἐξεχώρισαν διὰ τοὺς θεούς, ὥστε νὰ εἶναι ιεροί. τοὺς λεχόντας = τοὺς ἐκλεγέντας διὰ κλήρου. ταξάμενοι... φέρειν = ἀναλαβόντες τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρώσουν. οἱ λαβόντες δηλ. τοὺς κλήρους ἐμίσθιωσαν αὐτοὺς εἰς τοὺς πρότερον κυρίους των ἀντὶ δύο μνῶν ἐτησίως. ὑπήκοοι = ἥσαν ὑπήκοοι.

III. ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

(B, 34 - 40).

34. χειμῶνι· τοῦ 431 π.Χ. νόμος = ἔθιμον. πρῶτον· οὗτοι εἶναι οἱ πεσόντες κατὰ τὰς ἐν κεφ. 1 καὶ 22 ἀναφερομένας μάχας, κατὰ θάλασσαν καὶ ἐν Ποτειδαίᾳ. δοτᾶ· οἱ νεκροὶ ἐν πάσῃ μάχῃ ἐκαίοντο ἐπὶ τόπου, τὰ δὲ δοτᾶ αὐτῶν ἀνεκομίζοντο εἰς τὴν πατρίδα χάριν ἐπισήμου ταφῆς. προτίθενται = ἐκθέτουν (ἵσως ἐν τῇ ἀγορᾷ). ἀπογενόμενοι = οἱ ἀποθανόντες. πρότριτα· ἐπίρρ. = ἐπὶ τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας. σκηνὴ = παράπτημα. ἐπιφέρω = φέρω καὶ θέτω ἐπάνω· τὰ ἐπιφερόμενα ἥσαν ἄνθη, στέφανοι, ἀρώματα καὶ σκεύη ποικίλα. λάρναξ = τεφροδόχος κάλπη. κυπαρισσίνας· διὰ τὸ ξύλον τὸ στερεὸν καὶ εὔοσμον. κλίνη = φέρετρον. φέρεται· δηλ. διὰ τῶν χειρῶν. ἐστρωμένη = σκεπασμένη διὰ νεκρικῆς σινδόνος. ἀφανεῖς· ἐκεῖνοι, τῶν δοπιῶν τὰ πτώματα δὲν ἀνευρέθησαν. ἀναιρεσίς = τὸ σήκωμα· ἴδιως ἐπὶ τῶν νεκρῶν καὶ δοτῶν πρὸς ταφήν, ἀνακομιδή. ἔνωνειρέρει = συμπαρακολουθεῖ. δ προσήκων = συγγενής. πάρεισι· αἱ γυναῖκες δὲν συνοδεύουν τὴν ἐκφοράν, ἀλλὰ μόνον παρευρίσκονται εἰς τὸν τάφον, καὶ ἐκ τούτων μόνον αἱ συγγενεῖς. τιθέασι· δηλ. τὰς λάρνακας. σῆμα = νεκροταφεῖον. προαστίου = τοῦ ἔξω Κεραμεικοῦ παρὰ τὴν Ἀγ. Τριάδα. αἰεὶ· ἀφ' ὅτου δηλ. καθιερώθη τὸ ἔθιμον τοῦτο, πάντως πρὸ τῶν Περσικῶν. αὐτοῦ· ἐν Μαραθῶνι, διοι σώζεται μέχρι σήμερον. γνώμη = νοῦς. προήκω = ὑπερέχω. ἀξιώσις = ὑπόληψις. ἐπ' αὐτοῖς = πρὸς τιμὴν αὐτῶν, δπότε ξυμβαίη αὐτοῖς· δηλ. χρῆσθαι τῷ νόμῳ = ὁσάκις ἐδίδετο εἰς αὐτοὺς τοιαύτη εὐκαιρίᾳ. οὖν = τέλος πάντων. καιρὸς ἐλάμβανε = ἐφθασεν ἡ κατάληγος στιγμή. ὡς ἐπὶ πλεῖστον τοῦ διμίλου = εἰς δσον τὸ δυνατὸν περισσότερον μέρος τοῦ συνθήροισμένου πλήθους, διὰ νὰ τοὺς ἀκούουν οἱ περισσότεροι.

35. τὸν προσθέντα· καὶ ὁ Περικλῆς πιθανῶς ἡγνόει αὐτόν· ἀλ-

λοι οὐ πέθετον τὸν Σόλωνα, ἀλλοι τὸν Θεμιστοκλέα, ἀλλοι τὸν Ἀριστείδην. οἷα· δῆλος ἡ μεγαλοπρεπής προπομπή, οἱ θρῆνοι τῶν γυναικῶν καὶ ἡ σεμνὴ σαφής. **τάφος** =ταφή. καὶ μή... κινδυνεύεσθαι... πιστευθῆναι = καὶ νὰ μὴ διατρέχουν κίνδυνον αἱ ἀρεταὶ (αἱ διακεκριμέναι οὐ πηρεσίαι) πολλῶν εἰς τὰς χεῖρας ἐνὸς ἀνδρὸς (νὰ δοθῇ δῆλος πίστις εἰς αὐτὸν εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς διμιλήσῃ). μετρίως = προσηκόντως, ἐπιτυχῶς. ἐν φῷ=ἐν ζητήματι, ἐν τῷ δόποιῳ. ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας = ἡ ἴδεα περὶ τοῦ ὅτι ὁ ῥήτωρ λέγει τὴν ἀλήθειαν. βεβαίουται = ἔξασφαλίζεται (ἐν τῇ ψυχῇ τῶν ἀκροατῶν). ξυνειδώς= ὁ γνωρίζων, αὐτόπτης μάρτυς (τῶν πράξεων τῶν ἐπαίνουμένων). ἐνδεεστέρως = ἐλλιπέστερον. **ἀπειρος**· δῆλος. τῆς δράσεως τῶν πεσόντων. πλεονάζεσθαι = λέγεσθαι ἐπὶ τὸ ὑπερβολικώτερον (ὅτι ἔξογκώνονται). ὑπὲρ τὴν αὔτοῦ φύσιν=ὑπερβαίνον τὰς δυνάμεις του. μέχρι τοῦδε... εἰσί... ὅν ἤκουσε = ἐφ' ὅσον ἔκαστος φαντάζεται ὅτι καὶ ὁ Ἱδίος εἶναι ἵκανὸς νὰ πράξῃ τι ἔξι ἐκείνων, τὰ ὅποια ἤκουσε, τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι αὐτῶν (ὅν ἤκουσε) = εἰς πᾶν δὲ δοτεῖ, τὸ ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις του. **τοῖς πάλαι οὕτως ἐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν** = ὑπὸ τῶν παλαιῶν (ἐκ πείρας) εὑρέθη ὁρθὸν ὅτι ταῦτα οὕτω γινόμενα ἔχουν καλῶς. **χρὴ καὶ ἔμε...** δόξης τυχεῖν = πρέπει καὶ ἔγων νὰ προσπαθῶν ν' ἀνταποκριθῶ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν καὶ προσδοκίαν ἐκάστου. **ώς ἐπὶ πλεῖστον** = ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον.

36. **ἐν τῷ τοιῶδε** = ἐν ἐπικηδείῳ τελετῇ, οἷα ἡ προκειμένη. ἡ τιμὴ τῆς μνήμης = ἡ· κατὰ προτίμησιν μνημόνευσις, ἡ τιμὴ νὰ μνημονεύωνται πρῶτοι. **διαδοχῇ** = διὰ κληρονομικῆς διαδοχῆς (τῶν μεταγενεστέρων). **ἔκεινοι** δῆλοι. οἱ μέχρι τῶν Περσικῶν πάτερες· δῆλοι. οἱ ἀπὸ τῶν Περσικῶν μέχρι τῆς ἐν Κορωνείᾳ μάχης (446 π.Χ.), ὡς ὁ Ἀριστείδης, Κίμων, Ξάνθιππος. **δῆσην ἔχομεν ἀρχὴν** (= ἐπικράτειαν). αὕτη ὡρίσθη διὰ τῶν τριακονταετῶν σπονδῶν τῷ 445 π.Χ. τὰ πλείω· δῆλοι. τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ κράτους ὁργάνωσιν, παγίωσιν τῆς ἡγεμονίας, ἐπαύξησιν τῶν φόρων κλπ. **καθεστηκυῖα ἡλικιά**= ὡς ἡλικία, καθ' ἣν ἐπέρχεται στάσις τῆς ἀναπτύξεως τῶν σωματικῶν δυνάμεων (ὡς ὥριμος ἀνδρικὴ ἡλικία). **μάλιστα** = περίπου. **πᾶσι· ἐνν.** χρήματα, πεζικὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν, φρούρια. **ἐπ' αὐτά· δῆλοι.** εἰς τὴν παροῦσαν ἰσχύν. **ἐπιτήδευσις** = διαγωγὴ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ ἴδιωτικῷ καὶ δημοσίῳ βίῳ, ἀρχαί. **πολιτεία** = ὡς δημόσιος βίος, πολιτική.

τρόποι = τρόποι σκέψεως καὶ ἐνεργείας, χαρακτήρ. ἐπὶ τῷ παρόντι = εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις. δὲ πᾶς δημιοῦρος = ὅλον τὸ συγκεντρωμένον πλῆθος. ἐπακοῦσαι = μετὰ προσοχῆς (= ἐπὶ) ἀκοῦσαι.

37. οὐζηλούση = η̄ ὅποια δὲν ζηλεύει (ὅπως δηλ. η̄ τῶν Δακεδαιμονίων, η̄ ὅποια ἀντέγραψε τοὺς νόμους τῆς Κρήτης). τισὸν = εἰς πάντα δὲλλον. διὰ τὸ μή... οἰκεῖν = διότι εἶναι συντεταγμένον (τὸ πολίτευμα), οὕτως, ὥστε νὰ στηρίζηται ὅχι ἐπὶ τῶν ὀλίγων, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ λαοῦ. μέτεστι... πᾶσι τὸ ἴσον = πάντες κατὰ τοὺς νόμους ἔχουν ἴσα δικαιώματα ὡς πρὸς τὰς ἴδιωτικάς των ὑποθέσεις. κατὰ δὲ τὴν ἀξιωτιν = ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐκτίμησιν (κατάλληλον ἐκλογὴν) τῶν προσώπων, τῶν ἐκλεγομένων διὰ τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν πραγμάτων. ὡς ἔκαστος ἔν τῷ εὐδοκιμεῖ, οὐκ ἀπὸ μέρους... προτιμᾶται = καθ' ὅσον ἔκαστος ἔν τινι κλάδῳ διακρίνεται μᾶλλον ὡς ἐκ τῆς ἴκανότητός του η̄ ὡς ἐκ τῆς προνομιούχου τάξεως του (προτιμᾶται εἰς τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν). ήτοι αἱ δημόσιαι θέσεις καταλαμβάνονται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προσωπικῆς ἀξίας ἔκαστου καὶ ὅχι τῆς κοινωνικῆς του θέσεως. 'Ἐν Σπάρτη τούναντίον οἱ βασιλεῖς ἐβασίλευον λόγῳ τῆς καταγωγῆς των ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέους, καὶ ἐν δὲν εἶχον ἀρετήν, τὴν δὲ πόλιν ἐκυβέρνων μόνον οἱ δημοιοι. κατὰ πενίαν = πένης ὄν. ἀξιώματος ἀφανείᾳ = διὰ τὴν ἀσημότητα τῆς κοινωνικῆς τάξεως. ἐλευθέρως τὰ πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν = ζῶμεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ πολιτεύματος ἀνευ περιορισμῶν εἰς τὰς πρὸς τὴν πολιτείαν σχέσεις ἡμῶν (τὸν δημόσιον βίον). καὶ ἐς τὴν πρὸς ἀλλήλους... ὑποφίαν = καὶ εἰς τὰς πρὸς ἀλλήλους σχέσεις εἴμεθα ἀπηλλαγμένοι τῆς ἀμοιβαίας ὑποψίας (καχυπόπτου ἐπιτηρήσεως) τῶν καθημερινῶν ἀσχολιῶν. 'Ὕπαινισσεται καὶ ἐνταῦθα τὴν Σπάρτην, ὅπου πράττων τις κατὰ βούλησιν ἐπέσυρε τὴν περιέργειαν τῶν ἀλλῶν, οἵτινες ἔξήταζον τὶ πράττει ὁ ἄλλος καὶ διατί. οὐδὲ ἀζημίους μέν, λυπηρὰς δέ... προστιθέμενοι = χωρὶς νὰ στενοχωρεύμεθα διὰ πράξεις ἀλλῶν, αἱ ὅποιαι δὲν εἶναι μὲν ἀξίαι τιμωρίας, ἀλλὰ προκαλοῦν δυσάρεστον συναίσθημα εἰς ὅσους τὰς βλέπουν. τὰ δημόσια... οὐ παρανομοῦμεν = εἰς τὰς πρὸς τὴν πολιτείαν σχέσεις μας ἀποφεύγομεν τὰς παρανομίας ἀπὸ εὐλάβειαν. τῶν ἐν ἀρχῇ = τῶν ἀρχόντων. ἀκροάσει = δι' ὑπακοήν, πειθαρχοῦντες. κείνται = εἶναι νομοθετημένοι. ἄγραφοι = οἱ ἡθικοὶ νόμοι (οἱ ὅποιοι ὑπάρχουν εἰς τὴν συνελδήσιν τῶν ἀνθρώπων).

38. καὶ μὴν καὶ = ἀλλὰ πρὸς τούτοις (οὐ μόνον ἐν τῷ ἄλλῳ βίῳ ἐπικρατεῖ ἡ ἐλευθεριότης, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἀναπαύσαις). ἀναπαύσαις τῇ γνώμῃ ἐπορισάμεθα = εὔρομεν μέσα πνευματικῆς ἀναπαύσεως (ψυχαγωγίας). διετήσιος = ὁ καθ' ὅλον τὸ ἔτος γινόμενος. 'Ἐν Ἀθήναις ὑπῆρχε πλῆθος ἕορτῶν. νομίζοντες ἀγῶσι = χρώμενοι. Ἰδιαιτασκευαῖ· ἴδιωταις οἰκίαι καὶ ὁ ἐσωτερικὸς διάκοσμος αὐτῶν (ἐπιπλώσεις). ὃν ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει = ἡ ἐκ τῶν ὅποιων εὐχαρίστησις ἐκβάλλει τὴν λύπην (διαλύει τὴν δυσθυμίαν). ἐπεσέρχεται = εἰσάγονται πρὸς τούτοις. καὶ ξυμβαίνει ἡμῖν... ἀνθρώπων = καὶ συμβαίνει εἰς ἡμᾶς νὰ ἀπολαύωμεν τὰ προϊόντα (ἀγαθὰ) τῶν ἄλλων χωρῶν μετὰ τῆς αὐτῆς οἰκειότητος (εὐκολίας), μετὰ τῆς ὅποιας ἀπολαύομεν τὰ προϊόντα τῆς Ἀττικῆς (= τὰ αὐτοῦ γιγνόμενα).

39. τῶν πολεμικῶν μελέταις = ἐν τῷ κύκλῳ τῆς πολεμικῆς ἐκπαιδεύσεως. οὐκ ἔστιν ὅτε = οὐδέποτε. ξενηλασσίαι = ἀπελάσεις ξένων· ὅπως δηλ. ἐγίνοντο ἐν Σπάρτη διὰ τὸν φόβον ἐπιδράσεως ξενικῶν τρόπων εἰς τὰ κῆρυκα των. ἀπάταις· ὅπως δηλ. ἐδιδάσκοντο οἱ νέοι τῆς Σπάρτης διὰ νὰ γίνωνται πολυμήχανοι καὶ ἀπατῶσι τοὺς ἔχθρούς. τῷ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν ἔστι τὰ ἔργα εὑφύχω = (πιστεύοντες) εἰς τὴν ἔμφυτον (προσωπικὴν) ἡμῶν γενναιοψυχίαν ἐν τῷ πολέμῳ (κατὰ τὴν ὥραν τῆς δράσεως). παιδεῖαι = τὸ παιδαγωγικὸν σύστημα. τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται = ἐπιδιώκουν τὴν ἀνδρείαν (ὡς σκοπὸν τῆς ἀγωγῆς). ἀνειμένως = ἀνέτως. ισοπαλῆς = ισοδύναμος. καθ' ἔστιον = μόνοι των. τὴν τε τῶν πέλας αὐτοὶ ἐπελθόντες = ὅταν ἡμεῖς οἱ Ἰδιοί (= αὐτοὶ) εἰσβάλωμεν εἰς τὴν χώραν τῶν ἄλλων. οὐ χαλεπῶς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ... τὰ πλείω κρατοῦμεν = μαχόμενοι ἐν τῇ ξένῃ γῇ νικῶμεν εὐκόλως, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τοὺς ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἔστιῶν ἀμυνομένους. διὰ τὴν ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλά... ἐπίπεμψιν = διότι εἰς πολλὰς κτήσεις ἀποστέλλομεν ἀδρας ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς Ἰδίους. προσμείγνυμι = ἔρχομαι εἰς χειρας, συμπλέκομαι. αὐχῶ = καυχῶμαι. καίτοι εἰ διαθυμίᾳ μᾶλλον... κινδυνεύειν = καὶ διντως, ἐνῷ κατερχόμεθα εἰς τοὺς κινδύνους μὲ μόνον ἐφόδιον τὴν ἀνετον δίαιταν (ράθυμία = ἀνέτως διαιτώμενοι) μᾶλλον παρὰ τὴν ἐπίπονον ἀσκησιν (πόνων μελέτη) καὶ μὲ ἀνδρείαν προερχομένην μᾶλλον ἐκ τῆς ἐλευθερίου μορφώσεως (ἀνατροφῆς ἡμῶν = τρόπων ἀνδρείας) παρὰ ἐκ τῆς ἐπιβολῆς τῶν νόμων (= μετὰ νόμων). περιγίγνεται ἡμῖν... μὴ προκάμνειν = ἔχομεν τὸ

πλεονέκτημα νὰ μὴ ἀποκάμνωμεν (καταπονούμεθα) ἐκ τῶν προτέρων διὰ τὰ μέλλοντα δεινὰ (= ἔνεκα τῶν ἐναγωνίων πολεμικῶν παρασκευῶν, τὰς ὁποίας προκαλοῦν οἱ μέλλοντες κίνδυνοι). **αἰεὶ μοχθούντων** = τῶν ὑποβαλλομένων εἰς συνεχεῖς ἐπιμόχθους ἀσκήσεις. **ἀξίαν εἶναι** = ἔξαρτ. ἐκ τοῦ ἐνν. φημί.

40. εὐτέλεια = λιτότης. **φιλοσοφῶ** = ἀσχολοῦμαι εἰς τὰ γράμματα. **μαλακία** = τρυφήλοτης. **φιλοκαλοῦμεν...** ἀνευ μαλακίας = θεραπεύομεν τὰς ὡραίας τέχνας μὲ μικρὰν δαπάνην καὶ καταγινόμεθα εἰς τὰ γράμματα χωρὶς νὰ ἐκθηλυνώμεθα. Ταῦτα λέγει ὁ Περικλῆς, διότι οἱ Λακ. κατηγοροῦν τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ πολυτελείᾳ καὶ τρυφῇ. ἐνῷ αὐτοὶ ἐφοβοῦντο μήπως αἱ τέχναι καὶ τὰ γράμματα τοὺς ἐκθηλύνουν. **πλούτῳ ἔργου...** **χρώμεθα** = καὶ τὸν πλοῦτον χρησιμοποιοῦμεν μᾶλλον ὡς ἀφορμὴν (κινητήριον δύναμιν) πρὸς ἐπιτέλεσιν ἔργων η̄ ὡς ἀφορμὴν πρὸς κομπορρήμασύνην (ἐπίδειξιν). **καὶ τὸ πένεσθαι...** **αἰσχιον** = τὸ νὰ δύολογη κανεὶς τὴν πενίαν δὲν εἶναι ἐντροπή, ἀλλὰ τούναντίον ἐντροπὴ εἶναι τὸ νὰ μὴ ἀποφεύγῃ κανεὶς αὐτὴν διὰ τῆς ἔργασίας (κατὰ λέξιν : ἀλλά, καὶ ἀν νομίζῃ κανεὶς, δτι τοῦτο εἶναι ἐντροπή, μεγαλυτέρα ἐντροπὴ εἶναι (= αἰσχιον)... **ἔνι** = ἔνεστι, εἶναι δυνατόν. **τοῖς αὐτοῖς** · εἶναι οἱ πολιτευόμενοι (κυρίως). **ἐτέροις** · εἶναι οἱ ἐπαγγελματίαι. **πρὸς ἔργα τετραμμένοις** = ἐνῷ ἀσχολοῦνται εἰς τὰ ἐπαγγέλματά των. **γνῶναι** (**ἔνι**) = νὰ ἔχουν πλήρη γνῶσιν τῶν ποτικῶν (δημοσίων) ζητημάτων. 'Ἐν Σπάρτη εἰς μὲν τοὺς Σπαρτιάτας δὲν ἐπετρέπετο νὰ ἀσχολοῦνται εἰς χειρωνακτικὰ ἐπαγγέλματα, οἱ δὲ ἀσκοῦντες τὰ ἐπαγγέλματα ταῦτα Λακεδαιμόνιοι φαίνεται δτι δὲν ἦσαν ἔμπειροι εἰς τὰ πολιτικά. **ἀχρεῖος** = ἀχρηστος. καὶ αὐτοὶ ἦτοι κρίνομέν γε... **τὰ πράγματα** = καὶ ἡμεῖς οἱ ἰδιοι (δλοι οἱ πολῖται) η̄ ἐκφέρομεν τούλαχιστον γνώμην ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἄλλων (κυρίως πολιτικῶν) προτεινομένων ζητημάτων η̄ συλλαμβάνομεν ίδιας δρθάς γνώμης καὶ ὑποβάλλομεν αὐτάς ὑπὸ τὴν κρίσιν ὄλλων (ὡς μέλη τῆς βουλῆς). ἀλλὰ μὴ προδιδαχθῆναι... **ἔργῳ ἐλθεῖν** = ἀλλὰ μᾶλλον (βλάβην ἥγονύμενοι) τὸ νὰ μὴ φωτισθῶμεν διὰ λόγων πρότερον, πρὶν ἐκτελέσωμεν (πραγματοποιήσωμεν) δσα πρέπει νὰ γίνουν, **διαφερόντως** καὶ τόδε **ἔχομεν** = ὑπερέχομεν καὶ κατὰ τὸ ἔξῆς. **ώστε τολμᾶν** = δτι τολμῶμεν. **οἱ αὐτοὶ** = συγχρόνως. **ἐκλογίζομαι** = ὑπολογίζω ἀκριβῶς. **μάλιστα** ἀναφ. εἰς τὰ δύο ἀπαρέμφατα. **δ** = τοῦτο δὲ =

τούναντίον δυμώς. **άμαθία** = ή τῶν κινδύνων ἄγνοια. **Θράσος** = ἄλογος τόλμη. **λογισμός** = δρθή (μελετημένη) σκέψις. **κράτιστοι** τὴν **ψυχὴν** = γενναιοψυχότατοι. **τὰ δεινὰ** = οἱ κινδυνοι. διὰ ταῦτα = διὰ τοῦτο (τὸ γιγνώσκειν). καὶ τὰ ἐς ἀρετὴν ἐνηντιώμεθα τοῖς **πολλοῖς** = καὶ ὡς πρὸς τὴν εὐεργετικὴν διάθεσιν διαφέρομεν ἀπὸ τοὺς ἄλλους. **βεβαιότερος** δ δράσας... **σώζειν** = σταθερώτερος φίλος εἶναι δ εὐεργετήσας οὔτως, ὅστε νὰ φροντίζῃ νὰ διατηρῆται ζωντανὴ πάντοτε ἡ ἀνάμνησις τῆς ὁφελῆς του διὰ τὴν εὐεργεσίαν (νὰ διατηρῇ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ εὐεργετηθέντος διὰ τῆς διαρκοῦς πρὸς αὐτὸν εὔνοίας του). δ δ' ἀντοφείλων... **ἀποδώσων** = ἐνῷ δ ὑποχρεωμένος εἶναι ὅχι τόσον πρόθυμος (εἶναι ψυχρὸς) νὰ ἔκπληρώσῃ τὸ χρέος του, ἐπειδὴ γνωρίζει ὅτι θὰ ἀποδώσῃ εὐεργεσίαν, ὅχι διὰ νὰ τοῦ χρεωστῆται εὐγνωμοσύνη, ἀλλὰ πρὸς ἔξοφλησιν ὑποχρεώσεως. τοῦ **συμφέροντος** λογισμῷ = ἀποβιλέποντες εἰς τὸ συμφέρον. τῆς **ἔλευθερίας** τῷ πιστῷ = τὴν πεποίθησιν, τὴν ὅποιαν ἐμπνέει ἡ εὐγένεια τῶν αἰσθημάτων. **ἀδεῶς** = χωρὶς νὰ φοβούμεθα (ἀγνωμοσύνην ἢ ζημίαν). Παραδείγματα ἀνιδιοτελοῦς συνδρομῆς τῶν Ἀθηναίων πρὸς ἄλλους ἀναφέρει ἡ ιστορία, ὡς τὴν βοήθειαν πρὸς τοὺς ἀποστατήσαντας ἀπὸ τοῦ Δαρείου Ἰωνας, τὴν ὑπὸ τὸν Κίμωνα πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας βοήθειαν κατὰ τὸν τρίτον Μεσσηνιακὸν πόλεμον.

41. **ξυνελὼν** = συντόμως, παίδευσιν τῆς **Ἐλλάδος** = σχολεῖον, κέντρον πάσης πνευματικῆς μορφώσεως. **καθ'** ἔκαστον δοκεῖν... **αὐταρκες παρέχεσθαι** = νομίζω ὅτι εἰς καὶ διὰ τὸ πολίτης ἔχει τὴν ἴκανότητα νὰ μορφώσῃ (παρέχεσθαι ἀν) τὸν ἔχυτόν του ἴκανὸν εἰς πλεῖστα καὶ ποικιλώτατα εἰδὴ ἀσχολιῶν (= ἐπὶ πλεῖστα εἰδὴ) μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιδεξιότητα καὶ χάριν (= μετὰ χαρίτων μάλιστ' ἀν εὐτραπέλως). **κόμπος λόγων** = κομπορρημοσύνη. **ἔργων ἀλήθεια** = ζωντανὴ ἀλήθεια. ἡ **δύναμις τῆς πόλεως** περὶ τῆς στρατιωτικῆς καὶ οἰκονομικῆς δυνάμεως τῆς πόλεως κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου ἔγινε λόγος ἐν τῇ εἰσαγωγῇ. **τρόπων** οὓς προεῖπεν ἐν 37. μόνη τῶν νῦν ἀκοῆς **κρείσσων** ἐς πεῖραν ἔρχεται = μόνη ἐξ ὅλων τῶν σημερινῶν δοκιμαζομένη ἀποδεικνύεται ἀνωτέρα (τῆς περὶ αὐτῆς ἐπικρατούσης γνώμης). **τῷ πολεμίῳ...** **ὑφ' οἷων κακοπαθεῖ** = δίδει εἰς τὸν ἔχθρὸν ἀφορμὴν νὰ ἀγανακτῇ, ὅτι ὑπὸ τοιούτων (ἀναξίων ἀντιπάλων) κακοπαθεῖ. **κατάμεμψιν** = ἀφορμὴν παραπόνων. **σημεῖα** = σημεῖα (τὰ ὅποια κατάμεμψιν)

σφύζομενα μέχρι σήμερον μαρτυροῦν περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Περικλέους λεγομένων). οὐ δὴ = δχι δά. τοι = βεβαίως. οὐδὲν προσδεόμενοι... οὔτε δστις ἔπεσι... ή ἀλήθεια βλάψει = χωρὶς ποσῶς νὰ ἔχωμεν ἀνάγκην οὔτε τοῦ 'Ομῆρου ὡς ὑμητοῦ οὔτε δλου τινός, ὁ ὄποῖς θὰ τέρψῃ μὲν πρὸς στιγμὴν διὰ στίχων, ἀλλ' η πραγματικὴ ἀλήθεια (η ἐπισκόπησις αὐτῶν τῶν ἔργων τῶν ὑμνουμένων ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ) θὰ καταδείξῃ ψευδῆ τὴν περὶ τῶν πραγμάτων ίδεαν (τὴν ποιητικὴν παράστασιν τῶν πράξεων = τὴν ὑπόνοιαν). ἐσβατὸς = προσιτός. ξυγκατοικίσαντες = ίδρυσαντες ἐκτὸς τῶν ἀποικιῶν μνημεῖα. κακῶν τε κάγαθῶν· παρὰ τὴν Μέμφιν τῆς Αἰγύπτου πανωλεθρία τῶν 'Αθηναίων μαρτυρεῖ περὶ τοῦ μεγαλείου τῆς πόλεως ὅμοιώς, ὅπως καὶ αἱ περιφανεῖς τοῦ Κίμωνος νῦκαι περὶ τὸν Εύρυμέδοντα. δικαιῶ = ἀναγνωρίζω ὡς καθῆκον. λειπόμενοι = οἱ ἐπιζῶντες. εἰκὸς (ἐνν. ἐστὶν) ἔθέλειν. ὑπέρ... κάμνω = κοπιάζω.

42. τῶνδε δηλ. τῶν πλεονεκτημάτων τῶν 'Αθηναίων. δμοίως = ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ. εὐλογία = ἔπαινος, ἐγκώμιον. σημείοις = δι' απτῶν ἀποδείξεων. αὐτῆς· δηλ. τῆς εὐλογίας. τὰ μέγιστα = τὰ πλεῖστα καὶ σπουδαιότερα σημεῖα. οὐκ ἂν πολλοῖς... φανείη = δι' ὀλίγους "Ελληνας δύναται νὰ φανῇ (θὰ εὑρεθῇ) ὁ λόγος ἀνάλογος τῶν ἔργων, ὅπως ὁ διὰ τοὺς προκειμένους νεκροὺς (= ὀλίγοι "Ελληνες ὑπάρχουν, ὅπως οἱ προκείμενοι, εἰς τοὺς ὄποιους ἀφιεύει τοιοῦτος ἐπαινος). δοκεῖ δέ μοι δηλοῦν... καταστροφὴ = μοῦ φαίνεται δὲ ὅτι ὁ τῶν προκειμένων νεκρῶν θάνατος, εἴτε οὕτος εἶναι τὸ πρῶτον δεῖγμα τῆς ἀνδρείας (διὰ τοὺς νέους), εἴτε εἶναι ἡ τελε ταία ἐπισφράγισις αὐτῆς (διὰ τοὺς πρεσβυτέρους), εἶναι τρανὴ ἀπόδειντις τῆς ἀνδραγαθίας των. καὶ γάρ τοῖς τάλλα χείροις... προτίθεσθαι = διότι καὶ αὐτοὶ ἀκόμη, οἱ ὄποιοι εἶναι ἀπὸ πάσης δλῆς ἀπόψιως φαῦλοι, δικαιοῦνται νὰ προβάλλουν πρὸς ὑπεράσπιστίν των τὰς ἐν τοῖς πολέμοις ὑπέρ πατρίδος ἀνδραγαθίας των. ἀγαθῶ = διὰ γενναίας, πατριωτικῆς πράξεως. κακὸν = ἡθικὸν σφάλμα. κοινῶς = πρὸς τὴ γενικὸν συμφέρον. ἐκ τῶν ίδιων = διὰ τῶν ἀμαρτημάτων καὶ παρεκτροπῶν τοῦ ίδιωτικοῦ των βίου. μαλακίζομαι = ἐπιδεικνύω δειλίαν. τὴν ἔτι = τὴν μικροτέραν, ὡς καν̄ ἔτι δαφυγών... πλουτήσειν = διαφυγών τὴν πενίαν ἥτο ἐνδεχόμενον νὰ πλουτήσῃ. τοῦ δεινοῦ = τοῦ κινδύνου. αὐτῶν· δηλ. τῆς ἀπολαύσεως τοῦ πλοιούτου καὶ τῆς ἐλπίδος

νὰ διαφύγουν τὴν πενίαν. **λαβόντες** = ἐκλαχθόντες, κρίναντες. μετ' αὐτοῦ· δηλ. τοῦ κινδύνου = κινδυνεύοντες. **έβουλήθησαν** μετ' αὐτοῦ... τῶν δὲ **έφριεσθαι** = ἀπεφάσισαν ὑπομένοντες τὸν κίνδυνον τοὺς μὲν ἔχθρούς νὰ τιμωροῦν, τὰ δὲ ἀγαθὰ ἐκεῖνα (τὴν περαιτέρω ἀπόλαυσιν καὶ τὸν πλοῦτον) νὰ ἐπιθυμοῦν (νὰ διατηρήσουν δηλ. τὸν πόθον, διότι ὁ ἄγων ἥδυνατο νὰ ἀποβῇ καὶ εύτυχῆς δι' αὐτούς). **Ἐλπίδι** τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώσειν **ἐπιτρέψαντες** = ἐμπιστευθέντες εἰς τὴν ἐλπίδα τὸ ἀδηλον (τὴν ἀβεβαιότητα) τῆς εύτυχοῦς ἐκβάσεως. **ἔργῳ δὲ περί...** **ἀξιούντες πεποιθένται** = ἐν τῇ πράξει δὲ θεωροῦντες καθῆκον τῶν νὰ ἔχουν πεποίθησιν εἰς τὴν προσωπικήν των ἐνδρείαν ὡς πρὸς τὸν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ὑπάρχοντα ἥδη κίνδυνον. ἐν **αὐτῷ**· δηλ. τῷ κινδύνῳ. **τὸ αἰσχρὸν τοῦ λόγου** = τὴν ἐπὶ δειλίᾳ κακὴν φύμην, κατηγορίαν. **τὸ ἔργον** = τὴν μάχην. καὶ δι' ἐλαχίστου καιροῦ... **ἀπηλλάγησαν** = καὶ ἐν βραχυτάτῃ κρισίμω στιγμῇ (τῆς τύχης), ὅτε ἤλπιζον νίκην μᾶλλον παρὰ ἦτταν, ἀπέθανον.

43. τοὺς δὲ λοιπούς... διάνοιαν ἔχειν = οἱ δὲ ἐπιζῶντες πρέπει νὰ εὔχεσθε μὲν εἰς τοὺς θεοὺς νὰ σᾶς δίδωσι τύχην ἀκινδυνοτέραν, ἀλλὰ νὰ μὴ θεωρῆτε ἀξιον τοῦ ἑαυτοῦ σας (καταδέχεσθε) νὰ ἔχετε ποσῶς ἀτολμότερον τὸ φρόνημά σας ἀπέναντι τῶν ἔχθρων. **λόγῳ σκοπεῖν τὴν ὠφελίαν** = κρίνειν (έξετάζειν) κατὰ τὸν λόγον (τῶν ῥητόρων) τὴν ὠφέλειαν (μὴ πειριορισθῆτε νὰ ἀκούετε τὰ καλὰ ἀπὸ τὴν λόγον μου μόνον). **ἔργῳ θεώμενοι** = παριστάμενοι θεαταὶ ἐμπράκτως (τῆς δυνάμεως τῆς πόλεως, ὅπως παρουσιάζεται αὕτη ἀπὸ τὰ πράγματα). **ἐν τοῖς ἔργοις** = ἐν ταῖς μάχαις. **δόποτε καὶ πείρᾳ του σφαλεῖεν** = εἴ ποτε καὶ πειρώμενοί τινος σφαλείησαν (συνέβη νὰ ἀποτύχωσι). **οὐκ οὖν** = δμως διὰ τοῦτο δέν.. . κάλλιστον ἔρανον τῇ πόλει προιέμενοι = τὴν καλλίστην συνεισφορὰν προσφέροντες εἰς σωτηρίαν τῆς πατρίδος. **Ιδίᾳ** = προσωπικῶς. **παρὰ τῷ ἐντυχόντι...** **καιρῷ** = εἰς πᾶσαν ἑκάστοτε παρουσιαζομένην εὐκαιρίαν καὶ λόγου (ὅταν δηλ. εἰς πανηγύρεις ἐκφωνοῦνται λόγοι, θὰ μνημονεύωνται αὐτοὶ) καὶ **ἔργον** (ὅταν ἐν τῇ μάχῃ θὰ προτρέπουν τοὺς μαχομένους νὰ μιμοῦνται αὐτούς). **σημαίνει** = σημεῖόν ἔστι, διατηρεῖ τὴν μνήμην των. **οἰκείᾳ δηλ. γῇ.** μὴ προσήκουσα = ἡ ξένη. **ἄγραφος μνήμη** = ἡ ἐν τῇ καρδίᾳ ἔγγεγραμμένη, κατ' ἀντίθ. πρὸς τό: στηλῶν ἐπιγραφή. **ἄγραφος μνήμη**...**ἐνδιαιτᾶται** = ἡ ἄγραφος ἀνάμνησις τῆς διαθέσεως

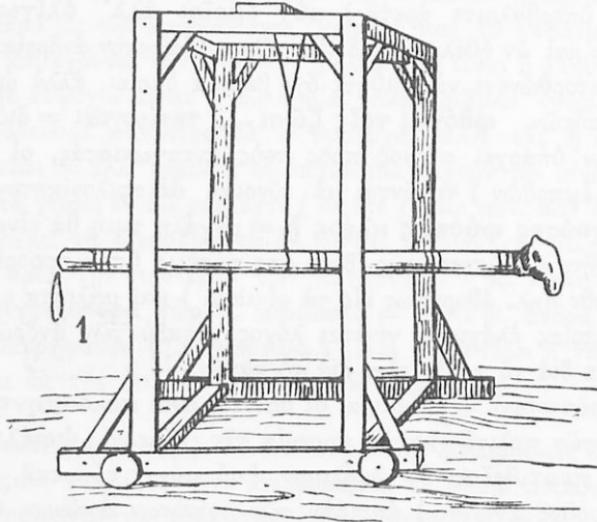
μᾶλλον (τῶν πεσόντων) παρὰ τοῦ ἔργου αὐτῶν μικροῦ ή μεγάλου κατοικεῖ μέσα εἰς τὴν καρδίαν ἐνὸς ἑκάστου. καὶ τὸ εὔδαιμον... κρίνοντες = καὶ ἔχοντες τὴν ἴδιαν ὅτι ἡ ἐλευθερία εἶναι ἡ ἀληθής εὐδαίμονία, ἡ δὲ εὐψυχία εἶναι ἡ ἐλευθερία. περιορῶμαι = πτοοῦμαι, ἀποδειλῶ. κακοπραγῶ = δυστυχῶ. ἀλλ' οἵς ἡ ἐναντία... κινδυνεύεται = ἀλλ' ἔκεινοι, οἱ ὅποιοι διατρέχουν τὸν κίνδυνον μεταβολῆς ἐπὶ τὰ χείρω ἐν τῷ μέλλοντι (= ἔτι) βίῳ των. καὶ ἐν οἷς μάλιστα μεγάλα τὰ διαφέροντα ἐν. ἔσται = καὶ εἰς τοὺς ὅποιους ἡ διαφορὰ (πρὸς τὴν προτέραν των κατάστασιν) θὰ εἶναι πάρα πολὺ μεγάλη. ἀλγεινοτέρα γάρ... κάκωσις = διότι δι' ἄνδρα βέβαια εὐγενῆ καὶ ὑπερήφανον (μὲ φιλότιμο) εἶναι πικροτέρα ἡ ταπείνωσις ἡ ἀπορρέουσα ἐκ τῆς δειλίας. ἀναίσθητος = ἀνώδυνος.

44. τοκεύς (γονεύς). ἐν πολυτρόποις ξυμφοραῖς ἐπίστανται τραφέντες = γνωρίζουν ὅτι ἀνετράφησαν ἐν μέσῳ ποικίλων περιπετειῶν. εὐπρεπεστάτης τελευτῆς = ἐνδοξοτάτου θυνάτου. οἵς ἐνευδαιμονῆσαι... ξυνεμετρήθη = τῶν ὅποιων ὁ βίος ὠρίσθη (ἐδόθη) ἐν συμμέτρῳ ἀναλογίᾳ, ὥστε νὰ περάσουν αὐτὸν ἐν εὐδαιμονίᾳ, καὶ νὰ ἀποθάνουν ἐν τῷ αὐτῷ βίῳ εὐδαιμονίας (: τοὺς ὅποιους συνώδευσεν ἡ αὐτὴ εὐτυχία καὶ εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὸν θάνατον). ὅν ἀναφ. αἰτιολ. = διότι αὐτῶν. λύπη οὐχ ὄν... στερίσκηται = λυπεῖται τις ὅχι δι' ἀγαθά, τὰ ὅποια στερεῖται, χωρὶς νὰ τὰ δοκιμάσῃ. ἔθας τινος = συνηθισμένος μέ τι. ίδιᾳ = κατ' ἴδιαν, ἐν τῇ οἰκογενείᾳ. τῶν οὐκ δύντων... ἔσονται = οἱ κατόπιν γεννώμενοι εἰς τινας παῖδας θὰ τοὺς κάμουν νὰ λησμονήσουν τοὺς ἀποθανόντας. ξυνοίσει· ὑποκ. τὸ ἐπιγίγνεσθαι παῖδας. οὐ γάρ οἴόν τε ἰσον... κινδυνεύωσι = διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σκέπτωνται περὶ τῶν κοινῶν ὅμοιως ὅρθως καὶ δικαίως (ἐν ἴσοτητι ὑποχρεώσεων καὶ δικαιοσύνῃ) μὲ τοὺς ἔχοντας τέκνα εἰς τὸν πόλεμον ἔκεινοι, οἱ ὅποιοι μὴ συνεισφέροντες τέκνα (= εἰς τὸν πόλεμον) δὲν διατρέχουν κίνδυνον νὰ τὰ χάσουν. παρηβῶ = γίνομαι παρῆλιξ. τόνδε· ἐνν. τὸν ὑπόλοιπον βίον. κουφίζομαι = παρηγοροῦμαι. τὸ φιλότιμον ἀγήρων μόνον = ἡ φιλοτιμία (φιλοδοξία) μόνον δὲν γηράσκει. οὐ τὸ κερδαίνειν μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι = δὲν εὐχαριστεῖ τόσον τὸ κέρδος, ὅσον ἡ δόξα. ἀχρεῖος = ἄχρηστος.

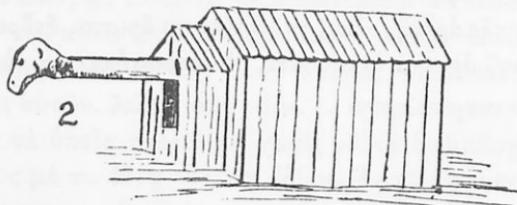
45. μέγαν = δυσχερῆ. καὶ μόλις ἀν καθ' ὑπερβολὴν ἀρετῆς

(= καὶ εἰ ὑπερβάλοιτε ἀρετῇ) οὐχ ὁμοῖοι ἀλλ' ὀλίγῳ χείρους
 κριθεῖτε = καὶ ἂν ἥθέλετε ἐπιδείξει δλως ἔξαίρετον ἀνδρείαν καὶ τότε
 μόλις θὰ κατορθώνετε νὰ κριθῆτε ὅχι βέβαια δμοιοι, ἀλλὰ ὡς κατά τη
 κατώτεροι αὐτῶν. φθόνος τοῖς ζῶσι... τετίμηται = διότι μεταξὺ¹
 τῶν ζώντων ὑπάρχει φθόνος πρὸς τοὺς ἀνταγωνιστάς, οἱ δὲ νεκροὶ²
 (= τὸ μὴ ἐμποδὼν) τιμῶνται μὲν εὔνοιαν ἀδιαφιλονίκητον. τῆς τε
 γάρ ὑπαρχούσης φύσεως κλέος ή = μεγάλη τιμὴ θὰ εἶναι εἰς σᾶς,
 ἀν δὲν φανῆτε κατώτεροι τῆς ἴδιας σας φύσεως (τοῦ προορισμοῦ σας,
 ἀν ἀσχολησθε δηλ. ἀθορύβως εἰς τὰ οἰκιακὰ) καὶ μάλιστα εἰς ἐκείνην,
 περὶ τῆς δποίας ἐλάχιστα γίνεται λόγος μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν (ἐν τῇ
 ἀγορᾷ) εἴτε διὰ τὸ καλὸν εἴτε διὰ τὸ κακόν.

46. πρόσφορα = ἐπίκαιαρα. οἱ θαπτόμενοι κεκόσμηνται δηλ. τῇ
 συμπαθείᾳ τῶν πολιτῶν καὶ τῇ προνοίᾳ τῆς πόλεως. ὠφέλιμον στέ-
 φανον... προτιθεῖσα = ὠφέλιμον (οὐ μόνον εὐπρεπῆ, ὅπως ἦτο
 εἰς τοὺς κυρίως ἀγῶνας) ἀμοιβήν τῶν τοιούτων ἀγώνων (ὑπέρ πα-
 τρίδος) προβάλλουσα εἰς τοὺς προκειμένους νεκρούς καὶ εἰς τοὺς ἐπι-
 ζῶντας. ἀθλα γάρ... πολιτεύουσι = διότι, ὅπου προβάλλονται μέ-
 γιστα βραβεῖα τῆς ἀρετῆς, ἐκεῖ πολιτεύονται ἄριστοι ἄνδρες. ἀπολοφυ-
 ράμενοι = ἀφοῦ ἀρκετὰ ἐκλαύσατε. δν προσήκει = τὸν προσήκοντα
 τὸν ἴδικόν του.

1. Κριδές κρεμαστός.

2. Κριδές προκεκαλυμμένος ἐντὸς χελώνης (χελώνη κριοφόρος).
Καὶ τὰ δύο εἰδη τοῦ κριοῦ ἐχρησιμοποιοῦντο πρὸς κατακρήμνισιν τειχῶν.

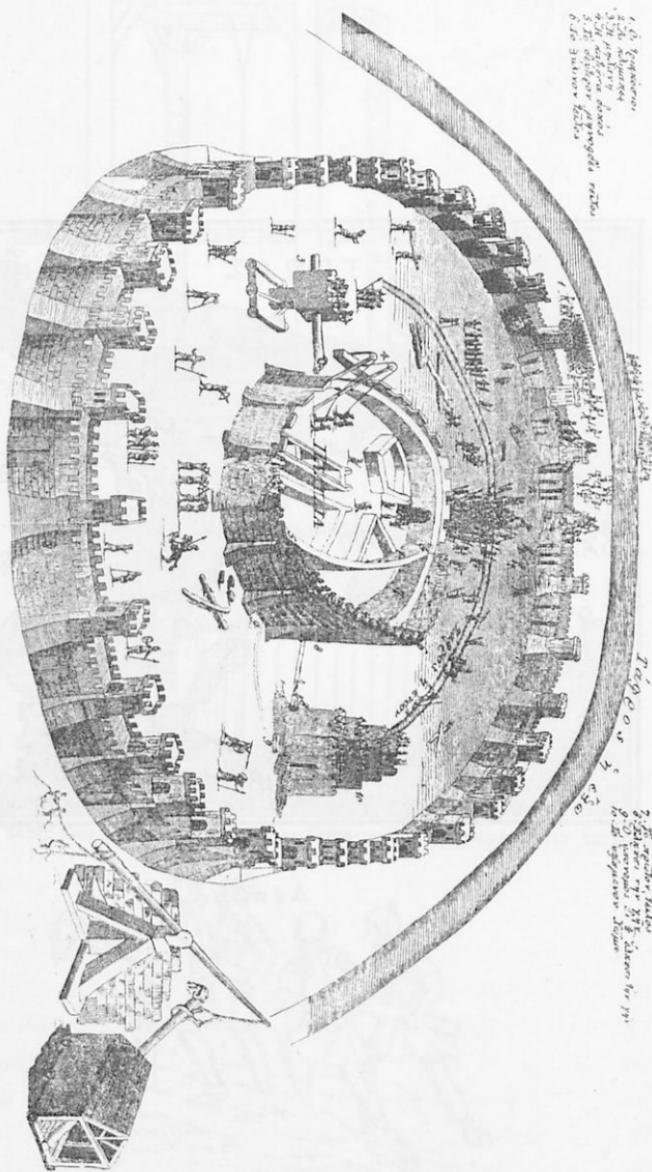

3. Κριδές φορητός (πρὸς παραβίασιν κυρίως πυλῶν)

Λέσβος

Τείχος Πλαταιώναρχειαν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
Είκών τοῦ Θουκυδίδου	5
Εἰσαγωγὴ	7
I. 'Ο Θουκυδίδης	10
II. 'Η πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου κατάστασις ἐν 'Ελλάδι	10
ΜΕΡΟΣ Α'	
I. Πλαταιάς	
α) Εἰσβολὴ τῶν Θηβαίων εἰς τὰς Πλαταιάς (Β, 1 - 6)	15
β) Πλαταιῶν πολιορκία (Β, 71 - 78)	20
γ) Πλαταιέων ἔξοδος (Γ, 20 - 24)	25
δ) Πλαταιέων παράδοσις (Γ, 52)	29
ε) Δημηγορία Πλαταιέων (Γ, 53 - 59)	30
ζ) Δημηγορία Θηβαίων (Γ, 61 - 67)	36
η) Πλαταιέων καταδίκη (Γ, 68)	41
II. Λεσβία	
α) Μυτιληναίων ἀποστασία (Γ, 1 - 18)	43
β) Λακεδαιμονίων βοήθεια πρὸς Μυτιληναίους. Μυτιληναίων παράδοσις (Γ, 25 - 33)	43
γ) Ἀθηναίων ἀποφάσεις περὶ Μυτιληναίων (Γ, 35 - 50)	53
δ) Δημηγορία Κλέωνος (Γ, 37 - 40)	54
ε) Δημηγορία Διοδότου (Γ, 42 - 48)	59
III. Περικλέους ἐπιτάφιος (Β, 34 - 46)	65
ΜΕΡΟΣ Β'	
Ἐρμηνευτικαὶ σημειώσεις	75

0020556503
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΗΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ Κ' 1969 (VI) - Αντ. 60.000 - ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ 1817 / 20-5-69 — 1918 / 13-6-69
ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ: Ι. ΔΙΚΑΙΟΣ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ : ΟΚΤΩΡΑΤΟΣ - ΚΟΥΚΙΑΣ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής